

Година XXII
Петак, 16. фебруара 2018. године

Број/Број
12

Година XXII
Петак, 16. фебруара/вељаче 2018. године

САВЈЕТ МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

191

На основу члана 53. став (3) Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05, 103/09 и 90/16) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 126. сједници одржаној 28. децембра 2017. године, донио је

ОДЛУКУ О ОДОБРАВАЊУ ИЗДАВАЊА ДРЖАВНЕ ГАРАНЦИЈЕ ПО УГОВОРУ О ЗАЈМУ (ПРОЈЕКАТ КОРИДОР VЦ У РС – ДИО 1) ИЗМЕЂУ ЈП АУТОПУТЕВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ Д.О.О. БАЊА ЛУКА И ЕВРОПСКЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком одобрава се издавање државне гаранције у форми Уговора о гаранцији (који се односи на Уговор о зајму за Пројекат Коридор Vц у РС – Дио 1) између Босне и Херцеговине и Европске банке за обнову и развој (у даљњем тексту: Уговор о гаранцији).

Члан 2.

(Износ и услови предложене државне гаранције)

- (1) Босна и Херцеговина даје државну гаранцију Европској банци за обнову и развој по Уговору о зајму (Пројекат Коридор Vц у РС - Дио 1) закљученом између ЈП Аутопутеви Републике Српске д.о.о. Бања Лука ("Зајмопримац") и Европске банке за обнову и развој (у даљњем тексту: Уговор о зајму) у износу од 70.000.000,00 € са припадајућим трошковима из Уговора о зајму.
- (2) Услови зајма на који се издаје државна гаранција из става (1) овог члана су: рок отплате 15 година

ISSN 1512-7508 - српски језик

ISSN 1512-7486 - босански језик

ISSN 1512-7494 - хрватски језик

укључујући 3 године граце периода, отплата у 24 једнаке полугодишње рате, каматна стопа шестомјесечни ЕУРИБОР + 1% марже уз могућност фиксирања каматне стопе, висина провизије на неискориштена средства 0,5% годишње, једнократна провизија на износ зајма 1%, накнаду за пријевремено враћање зајма, накнада за отказивање зајма и затезна камата по стандардним условима.

Члан 3.

(Активирање државне гаранције)

- (1) Босна и Херцеговина као давалац државне гаранције, безусловно гарантује као главни дужник а не само као јемац, доспјело и правовремено плаћање свих износа који су плативи према Уговору о зајму, било по договореном или убрзаном плану отплате или другачије, и правовремено извршење свих других обавеза Зајмопримца, ЈП Аутопутева Републике Српске д.о.о. Бања Лука.
- (2) Босна и Херцеговина као давалац државне гаранције, ће закључити Супсидијарни уговор о гаранцији између Босне и Херцеговине и Републике Српске (у даљњем тексту: Супсидијарни уговор о гаранцији), којим ће Република Српска дати подгаранцију за доспјело и правовремено плаћање свих износа који су плативи према Уговору о зајму и за правовремено испуњавање свих осталих обавеза Зајмопримца према Уговору о зајму.

Члан 4.

(Плаћање државне гаранције)

- (1) У случају доспјелог и неплаћеног износа од стране Зајмопримца, односно ЈП Аутопутева Републике Српске д.о.о. Бања Лука према Европској банци за обнову и развој, Босна и Херцеговина ће извршити плаћање свих доспјелих и неплаћених износа из Гарантног фонда чија се вриједност и структура утврђује Законом о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине.

- (2) Све доспјеле и неплаћене износе од стране Зајмопримца, а за које Босна и Херцеговина изврши плаћања из Гарантног фонда, Босна и Херцеговина ће наплатити од стране Републике Српске, а по Супсидијарном уговору о гаранцији.

Члан 5.

(Издавање државне гаранције)

Након одобравања и ступања на снагу Уговора о гаранцији из члана 1. ове одлуке, Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине ће наставити активности ради доношења одлуке о издавању државне гаранције у складу са чланом 53. став (9) Закона о задужевању, дугу и гаранцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05, 103/09 и 90/16).

Члан 6.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 326/17
28. децембра 2017. године
Сарајево

Председавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 53. став (3) Закона о задужевању, дугу и гаранцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05, 103/09 и 90/16) и члана 17. Закона о Вијећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вијеће министара Босне и Херцеговине, на 126. сједници одржаној 28. децембра 2017. године, донијело је

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ ИЗДАВАЊА ДРЖАВНЕ ГАРАНЦИЈЕ ПО УГОВОРУ О ЗАЈМУ (ПРОЈЕКАТ КОРИДОР Vc У RS – DIO 1) ИЗМЕЂУ JP AUTOPUTEVI REPUBLIKE SRPSKE D.O.O. BANJA LUKA I EUROPSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком одобрава се издавање државне гаранције у форми Уговора о гаранцији (који се односи на Уговор о зајму за Пројекат Коридор Vc у RS – Dio 1) између Босне и Херцеговине и Европске банке за обнову и развој (у даљњем тексту: Уговор о гаранцији).

Члан 2.

(Износ и увјети предложене државне гаранције)

- (1) Босна и Херцеговина даје државну гаранцију Европској bancи за обнову и развој по Уговору о зајму (Пројекат Коридор Vc у RS – Dio 1) закљученом између JP Auto-puteви Републике Српске d.o.o. Banja Luka ("Зајмопримач") и Европске банке за обнову и развој (у даљњем тексту: Уговор о зајму) у износу од 70.000.000,00 € са припадајућим трошковима из Уговора о зајму.
- (2) Увјети зајма на који се издаје државна гаранција из става (1) овог члана су: рок отплате 15 година укључујући 3 године grace периода, отплата у 24 једнаке полугодишње rate, каматна стопа шестомјесечни EURIBOR + 1% марже уз могућност фиксiranja каматне стопе, висина провизије на неискориштена средства 0,5 % годишње, једнократна провизија

на износ зајма 1%, накнаду за пријевремено враћање зајма, накнада за отказивање зајма и затежна камата по standardnim uvjetima.

Члан 3.

(Активирање државне гаранције)

- (1) Босна и Херцеговина као давалац државне гаранције, безусловнo гарантира као главни дужник а не само као јемач, доспјело и правовремено плаћање свих износа који су плативи према Уговору о зајму, било по договореном или убрзаном плану отплате или другачије, и правовремено извршење свих других обавеза Зајмопримца, JP Autoputeva Републике Српске d.o.o. Banja Luka.
- (2) Босна и Херцеговина као давалац државне гаранције, ће закључити Супсидијарни уговор о гаранцији између Босне и Херцеговине и Републике Српске (у даљњем тексту: Супсидијарни уговор о гаранцији), којим ће Република Српска дати подгаранцију за доспјело и правовремено плаћање свих износа који су плативи према Уговору о зајму и за правовремено испуњавање свих осталих обавеза Зајмопримца према Уговору о зајму.

Члан 4.

(Плаћање државне гаранције)

- (1) У случају доспјелог и неплаћеног износа од стране Зајмопримца, односно JP Autoputeva Републике Српске d.o.o. Banja Luka према Европској bancи за обнову и развој, Босна и Херцеговина ће извршити плаћање свих доспјелих и неплаћених износа из Гаранцијског фонда чија се вриједност и структура утврђује Законом о Budžetu институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине.
- (2) Све доспјеле и неплаћене износе од стране Зајмопримца, а за које Босна и Херцеговина изврши плаћања из Гаранцијског фонда, Босна и Херцеговина ће наплатити од стране Републике Српске, а по Супсидијарном уговору о гаранцији.

Члан 5.

(Издавање државне гаранције)

Након одобравања и ступања на снагу Уговора о гаранцији из члана 1. ове одлуке, Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине ће наставити активности ради доношења одлуке о издавању државне гаранције у складу са чланом 53. став (9) Закона о задужевању, дугу и гаранцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05, 103/09 и 90/16).

Члан 6.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 326/17
28. децембра 2017. године
Сарајево

Председавајући
Вијећа министара БиХ
Др. **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 53. став (3) Закона о задужевању, дугу и јамствима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05, 103/09 и 90/16) и члана 17. Закона о Вијећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вијеће министара Босне и Херцеговине, на 126. сједници одржаној 28. просина 2017. године, донијело је

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 132. sjednici, održanoj 8.2.2018. godine, donijelo je

ODLUKU O POVLAČENJU DRUGE TRANŠE PROŠIRENOG ARANŽMANA (EXTENDED FUND FACILITY - EFF) S MEĐUNARODNIM MONETARNIM FONDOM (MMF)

Član 1.
(Predmet Odluke)

Ovom odlukom odobrava se povlačenje druge tranše Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) s Međunarodnim monetarnim fondom (MMF) u ukupnom iznosu 155.571.502,17 KM, što predstavlja protuvrijednost od 63.412.500,00 specijalnih prava vučenja (SDR).

Član 2.
(Izdavanje promisorne note)

Ovlašćuje se Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine da u okviru Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) izda promisornu notu u iznosu iz člana 1. ove odluke i provede sve potrebne aktivnosti iz svoje nadležnosti za povlačenje druge tranše.

Član 3.
(Alokacija sredstava druge tranše)

Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine će izvršiti alokaciju sredstava druge tranše Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) u sljedećem omjeru:

- a) 2/3 za budžet Federacije Bosne i Hercegovine,
- b) 1/3 za budžet Republike Srpske.

Član 4.
(Obveza otplate duga)

Otplatu duga iz člana 1. ove odluke vrše entiteti u skladu sa zakonskim propisima kojima je regulirano izmirenje obaveza prema međunarodnim finansijskim institucijama prema utvrđenim otplatnim planovima.

Član 5.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 15/18
8. februara 2018. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, s. r.

Temeljem članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 132. sjednici, održanoj 8.2.2018. godine, donijelo je

ODLUKU O POVLAČENJU DRUGE TRANŠE PROŠIRENOG ARANŽMANA (EXTENDED FUND FACILITY - EFF) S MEĐUNARODNIM MONETARNIM FONDOM (MMF)

Članak 1.
(Predmet Odluke)

Ovom se odlukom odobrava povlačenje druge tranše Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) s Međunarodnim monetarnim fondom (MMF) u ukupnom iznosu od 155.571.502,17 KM, što predstavlja protuvrijednost od 63.412.500,00 specijalnih prava vučenja (SDR).

Članak 2.

(Izdavanje promisorne note)

Ovlašćuje se Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine da u okviru Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) izda promisornu notu u iznosu iz članka 1. ove odluke i provede sve potrebne aktivnosti iz svoje mjerodavnosti za povlačenje druge tranše.

Članak 3.

(Alokacija sredstava druge tranše)

Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine će izvršiti alokaciju sredstava druge tranše Proširenog aranžmana (Extended Fund Facility - EFF) u sljedećem omjeru:

- a) 2/3 za proračun Federacije Bosne i Hercegovine
- b) 1/3 za proračun Republike Srpske.

Članak 4.

(Obveza otplate duga)

Otplatu duga iz članka 1. ove odluke vrše entiteti sukladno zakonskim propisima kojima je regulirano izmirenje obaveza prema međunarodnim finansijskim institucijama prema utvrđenim otplatnim planovima.

Članak 5.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 15/18
8. veljače 2018. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

193

Na osnovu člana 10. stav (2) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2017. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 94/16), člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člana 4. stav (4) Odluke o kriterijumima za izbor jedne ili više nevladinih organizacija kojima će se rasporediti sredstva tekućeg granta "Smještaj i pravna pomoć za strance žrtve trgovine ljudima" za 2017. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 30/17), na prijedlog Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine, Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 131. sjednici održanoj 30.01.2018. godine, donio je

ODLUKU O DOJELI GRANT SREDSTAVA "SMJESHATAJ I PRAWNA POMOĆ ZA STRANCE ŽRTVE TRGOVINE LJUDIMA" ZA 2017. GODINU

Član 1.

(Predmet Odluke)

- (1) Ovom odlukom dodjeljuju se grant sredstva "Smještaj i pravna pomoć za strance žrtve trgovine ljudima" za 2017. godinu, nevladinim organizacijama kako slijedi:
 - a) Udruženje građana "Medica" Zenica u iznosu 11.795,00 KM
 - b) Međunarodni forum solidarnosti - EMMAUC u iznosu 6.975,00 KM
- (2) Ukupna sredstva za smještaj i pravnu pomoć strancima žrtvama trgovine ljudima za 2017. godinu iznose 18.770,00 KM, i dodjeljuju se iz budžeta Ministarstva bezbjednosti za 2017. godinu sa pozicije "Tekući grantovi".

Члан 2.

(Извјештај о утрошку средстава)

У складу са чланом 10. став (3) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2017. годину, корисник средстава из члана 1. став (1) ове одлуке дужан је извјештај о намјенском утрошку додијељених средстава према Обрасцу за наративни извјештај и Обрасцу за финансијски извјештај доставити Министарству безбједности Босне и Херцеговине, у роковима прописаним чланом 22. Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13).

Члан 3.

(Реализација Одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство безбједности Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

СМ број 16/18

30. јануара 2018. године
Сарајево

Председавајући

Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 10. став (2) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2017. годину ("Службени гласник БиХ", број 94/16), члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и члана 4. став (4) Одлуке о критеријима за избор једне или више невладиних организација којима ће се распоредити средства текућег гранта "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину ("Службени гласник БиХ", број 30/17), на приједлог Министарства сигурности Босне и Херцеговине, Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 131. сједници одржаној 30.01.2018. године, донијело је

ОДЛУКУ

**О ДОДЈЕЛИ GRANT SREDSTAVA "SMJEŠTAJ I
PRAVNA POMOĆ ZA STRANCE ŽRTVE TRGOVINE
LJUDIMA" ZA 2017. GODINU**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

- (1) Овом одлуком додјелјују се grant sredstva "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину, невладиним организацијама како сlijеди:
 - a) Удружење грађана "Medica" Zenica у износу 11.795,00 KM
 - b) Међународни форум солидарности - EMMAUS у износу 6.975,00 KM
- (2) Укупна средства за смјештај и правну помоћ странцима жртвима трговине људима за 2017. годину износе 18.770,00 KM, и додјелјују се из буџета Министарства сигурности за 2017. годину са позције "Текући grantови".

Члан 2.

(Извјештај о утрошку средстава)

У складу са чланом 10. став (3) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2017. годину, корисник средстава из члана 1. став (1) ове одлуке дужан је извјештај о намјенском утрошку додијељених средстава према Обрасцу за наративни извјештај и Обрасцу за финансијски извјештај доставити Министарству сигурности Босне и Херцеговине, у роковима прописаним чланом 22. Закона

о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13).

Члан 3.

(Realizacija Odluke)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство сигурности Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Stupanje na snagu)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

VM број 16/18

30. јануара 2018. године
Сарајево

Председавајући

Вјећа министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На temelju чланка 10. stavak (2) Закона о Прорачуну институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2017. годину ("Службени гласник БиХ", број 94/16), чланка 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и чланка 4. stavak (4) Одлуке о критеријима за избор једне или више невладиних организација којима ће се распоредити средства текућег гранта "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину ("Службени гласник БиХ", број 30/17), на приједлог Министарства сигурности Босне и Херцеговине, Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 131. сједници одржаној 30.01.2018. године, донијело је

ОДЛУКУ

**О ДОДЈЕЛИ GRANT SREDSTAVA "SMJEŠTAJ I
PRAVNA POMOĆ ZA STRANCE ŽRTVE TRGOVINE
LJUDIMA" ZA 2017. GODINU**

Чланак 1.

(Предмет Одлуке)

- (1) Овом одлуком додјелјују се grant sredstva "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину, невладиним организацијама како сlijеди:
 - a) Удружење грађана "Medica" Zenica у износу 11.795,00 KM
 - b) Међународни форум солидарности - EMMAUS у износу 6.975,00 KM
- (2) Укупна средства за смјештај и правну помоћ странцима жртвима трговине људима за 2016. годину износе 18.770,00 KM, и додјелјују се из прорачуна Министарства сигурности за 2017. годину са позције "Текући grantови".

Чланак 2.

(Извјешће о утрошку средстава)

Сукладно чланку 10. stavak (3) Закона о Прорачуну институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2017. годину, корисник средстава из чланка 1. stavak (1) ове одлуке дужан је извјешће о намјенском утрошку додијељених средстава према Обрасцу за наративно извјешће и Обрасцу за финансијско извјешће доставити Министарству сигурности Босне и Херцеговине, у роковима прописаним чланком 22. Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13).

Чланак 3.

(Realiziranje Odluke)

За реализирање ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство сигурности Босне и Херцеговине.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

VM broj 16/18
30. siječnja 2018. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. **Denis Zvizdić**, v. r.

194

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), члана 48. став (1) Закона о полицијским службеницима ("Службени гласник БиХ", бр. 27/04, 63/04, 5/06, 33/06, 58/06, 15/08, 63/08, 35/09 и 7/12), а у вези са чланом 6. став (1) Одлуке о критеријима за утврђивање новчане накнаде за рад у управним одборима, надзорним и другим одборима и другим радним тијелима из надлежности институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/09 и 10/12), на приједлог Граничне полиције Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 128. сједници одржаној 4.1.2018. године, донио је

ОДЛУКУ

**О ВИСИНИ ЈЕДНОКРАТНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ЗА
РАД У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА -
КАДЕТА VIII И VIII-1 КЛАСЕ ГРАНИЧНЕ
ПОЛИЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И О ВИСИНИ
ЈЕДНОКРАТНЕ НАКНАДЕ ЗА РАД У
ПОДКОМИСИЈАМА ФОРМИРАНИМ У СКОЛУ
РАДА КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА - КАДЕТА
VIII И VIII-1 КЛАСЕ**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком утврђује се висина једнократне новчане накнаде за рад у Комисији за избор кандидата - кадета VIII класе и Комисији за избор кандидата - кадета VIII-1 класе Граничне полиције Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Комисија I и II), Подкомисији за провођење теста општег знања и есеј теста и Подкомисији за провођење теста физичких способности формираним у склопу рада Комисија I и II.

Члан 2.

(Висина новчане накнаде)

- (1) Једнократна накнада за рад члановима Комисија I и II и секретарима Комисија I и II, именованих Одлуком директора Граничне полиције Босне и Херцеговине број 17-06-2-34-11-170-15/15 од 25.07.2016. године и Одлуком директора 17-06-2-34-11-4308-2/16 од 16.12.2016. године и то: **Комисија I**, Фахрудин Ибрић, Вељко Лазић, Иван Мишетић, Самир Ризво и Младен Мркаја и **Комисија II**, Предраг Радојчић, Роберт Перић, Амра Алић, Самир Ризво и Младен Мркаја, секретари Драгана Јевтовић и Мирсада Алић, утврђује се у износу од по 1.500,00 KM.
- (2) Једнократна накнада за рад члановима Подкомисије за провођење теста опћег знања и есеј теста именованим Одлукама директора Граничне полиције Босне и Херцеговине број 17-09-2-34-11-170-2893/15 од 17.12.2016. године и 17-06-2-34-11-4308-2147/16 од 03.05.2017. године, утврђује се у износу од по 50,00 KM.
- (3) Једнократна накнада за рад члановима Подкомисије за провођење теста физичких способности именованим Одлукама директора број 17-09-2-34-11-170-2918/15 од 15.03.2017. године и 17-06-2-34-11-4308-2159/16 од 24.05.2017. године, утврђује се у износу од по 250,00 KM.

- (4) Исплата накнада из ст. (1), (2) и (3) овог члана извршиће се по окончању додијељеног им задатка и поднесеног извјештаја о раду директору Граничне полиције Босне и Херцеговине и уз примјену ограничења прописаним чланом 39. ст. (3), (4) и (5) Закона о плаћама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16 и 72/17).

Члан 3.

(Реализација Одлуке)

- (1) Исплата једнократних накнада из члана 2. ове Одлуке извршиће се на терет буџета Граничне полиције Босне и Херцеговине.
- (2) За реализацију ове Одлуке задужују се Гранична полиција Босне и Херцеговине и Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 17/18
4. јануара 2018. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), člana 48. stav (1) Zakona o policijskim službenicima ("Službeni glasnik BiH", br. 27/04, 63/04, 5/06, 33/06, 58/06, 15/08, 63/08, 35/09 i 7/12), a u vezi sa članom 6. stav (1) Odluke o kriterijima za utvrđivanje novčane naknade za rad u upravnim odborima, nadzornim i drugim odborima i drugim radnim tijelima iz nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/09 i 10/12), na prijedlog Granične policije Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 128. sjednici održanoj 4.1.2018. godine, donijelo je

ODLUKU

**O VISINI JEDNOKRATNE NOVČANE NAKNADE ZA
RAD U KOMISIJAMA ZA IZBOR KANDIDATA -
KADETA VIII I VIII-1 KLASJE GRANIČNE POLICIJE
BOSNE I HERCEGOVINE I O VISINI JEDNOKRATNE
NAKNADE ZA RAD U PODKOMISIJAMA
FORMIRANIM U SKLOPU RADA KOMISIJA ZA IZBOR
KANDIDATA - KADETA VIII I VIII-1 KLASJE**

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina jednokratne novčane naknade za rad u Komisiji za izbor kandidata - kadeta VIII klase i Komisiji za izbor kandidata - kadeta VIII-1 klase Granične policije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Komisija I i II), Podkomisiji za provođenje testa opšteg znanja i esej testa i Podkomisiji za provođenje testa fizičkih sposobnosti fimiranim u sklopu rada Komisija I i II.

Član 2.

(Visina novčane naknade)

- (1) Jednokratna naknada za rad članovima Komisija I i II i sekretarima Komisija I i II, imenovanih Odlukom direktora Granične policije Bosne i Hercegovine broj 17-06-2-34-11-170-15/15 od 25.07.2016. godine i Odlukom direktora 17-06-2-34-11-4308-2/16 od 16.12.2016. godine i to: **Komisija I**, Fahrudin Ibrić, Veljko Lazić, Ivan Mišetić, Samir Rizvo i Mladen Mrkaja i **Komisija II**, Predrag

Radojčić, Robert Perić, Amra Alijić, Samir Rizvo i Mladen Mrkaja, sekretari Dragana Jevtović i Mirsada Alić, utvrđuje se u iznosu od po 1.500,00 KM.

- (2) Jednokratna naknada za rad članovima Podkomisije za provođenje testa opšteg znanja i esej testa imenovanim Odlukama direktora Granične policije Bosne i Hercegovine broj: 17-09-2-34-11-170-2893/15 od 17.12.2016. godine i 17-06-2-34-11-4308-2147/16 od 03.05.2017. godine, utvrđuje se u iznosu od po 50,00 KM.
- (3) Jednokratna naknada za rad članovima Podkomisije za provođenje testa fizičkih sposobnosti imenovanim Odlukama direktora broj 17-09-2-34-11-170-2918/15 od 15.03.2017. godine i 17-06-2-34-11-4308-2159/16 od 24.05.2017. godine, utvrđuje se u iznosu od po 250,00 KM.
- (4) Isplata naknada iz st (1), (2) i (3) ovog člana izvršit će se po okončanju dodijeljenog im zadatka i podnesenog izvještaja o radu direktoru Granične policije Bosne i Hercegovine i uz primjenu ograničenja propisanih članom 39. st (3), (4) i (5) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16 i 72/17).

Član 3.

(Realizacija Odluke)

- (1) Isplata jednokratnih naknada iz člana 2. ove Odluke izvršit će se na teret budžeta Granične policije Bosne i Hercegovine.
- (2) Za realizaciju ove Odluke zadužuju se Granična policija Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 17/18
4. januara 2018. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), članka 48. stavak (1) Zakona o policijskim službenicima ("Službeni glasnik BiH", br. 27/04, 63/04, 5/06, 33/06, 58/06, 15/08, 63/08, 35/09 i 7/12), a u svezi sa člankom 6. stavak (1) Odluke o kriterijima za utvrđivanje novčane naknade za rad u upravnim odborima, nadzornim i drugim odborima i drugim radnim tijelima iz nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/09 i 10/12), na prijedlog Granične policije Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 128. sjednici održanoj 4.1.2018. godine, donijelo je

ODLUKU

O VISINI JEDNOKRATNE NOVČANE NAKNADE ZA RAD U POVJERENSTVIMA ZA IZBOR KANDIDATA - KADETA VIII I VIII-1 KLASE GRANIČNE POLICIJE BOSNE I HERCEGOVINE I O VISINI JEDNOKRATNE NAKNADE ZA RAD U PODPOVJERENSTVIMA FORMIRANIM U SKLOPU RADA POVJERENSTVA ZA IZBOR KANDIDATA - KADETA VIII I VIII-1 KLASE

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina jednokratne novčane naknade za rad u Povjerenstvu za izbor kandidata - kadeta VIII klase i Povjerenstvu za izbor kandidata - kadeta VIII-1 klase

Granične policije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Povjerenstvo I i II), Podpovjerenstvu za provođenje testa općeg znanja i esej testa i Podpovjerenstvu za provođenje testa fizičkih sposobnosti formiranim u sklopu rada Povjerenstva I i II.

Članak 2.

(Visina novčane naknade)

- (1) Jednokratna naknada za rad članovima Povjerenstva I i II i tajnicima Povjerenstva I i II, imenovanim Odlukom ravnatelja Granične policije Bosne i Hercegovine broj 17-06-2-34-11-170-15/15 od 25.07.2016. godine i Odlukom ravnatelja 17-06-2-34-11-4308-2/16 od 16.12.2016. godine i to: **Povjerenstvo I**, Fahrudin Ibrić, Veljko Lazić, Ivan Mišetić, Samir Rizvo i Mladen Mrkaja i **Povjerenstvo II**, Predrag Radojčić, Robert Perić, Amra Alijić, Samir Rizvo i Mladen Mrkaja, tajnice Dragana Jevtović i Mirsada Alić, utvrđuje se u iznosu od po 1.500,00 KM.
- (2) Jednokratna naknada za rad članovima Podpovjerenstva za provođenje testa općeg znanja i esej testa imenovanim Odlukama ravnatelja Granične policije Bosne i Hercegovine broj 17-09-2-34-11-170-2893/15 od 17.12.2016. godine i 17-06-2-34-11-4308-2147/16 od 03.05.2017. godine, utvrđuje se u iznosu od po 50,00 KM.
- (3) Jednokratna naknada za rad članovima Podpovjerenstva za provođenje testa fizičkih sposobnosti imenovanim Odlukama ravnatelja broj 17-09-2-34-11-170-2918/15 od 15.03.2017. godine i 17-06-2-34-11-4308-2159/16 od 24.05.2017. godine, utvrđuje se u iznosu od po 250,00 KM.
- (4) Isplata naknada iz st (1), (2) i (3) ovog člana izvršit će se po okončanju dodijeljenog im zadatka i podnesenog izvješća o radu ravnatelju Granične policije Bosne i Hercegovine i uz primjenu ograničenja propisanih člankom 39. st (3), (4) i (5) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16 i 72/17).

Članak 3.

(Realizacija Odluke)

- (1) Isplata jednokratnih naknada iz člana 2. ove Odluke izvršit će se na teret proračuna Granične policije Bosne i Hercegovine.
- (2) Za realizaciju ove Odluke zadužuju se Granična policija Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 17/18
4. siječnja 2018. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

195

Na osnovu člana 4. stav (3) Zakona o Agenciji za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08), člana 40. stav 4. Zakona o ličnoj karti državljanina Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 i 18/12) i člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), na prijedlog Agencije za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine, Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 125. sjednici održanoj 22.12.2017. godine, donio je

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О ЦИЈЕНИ ЛИЧНИХ ДОКУМЕНАТА

Члан 1.

У Правилнику о цијени личних докумената ("Службени гласник БиХ", бр. 100/12, 56/14, 7/16, 52/16 и 79/16) члан 8. брише се.

Досадашњи чл. 9. и 10. постају чл. 8 и 9.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од 01.01.2018. године.

СМ број 328/17
22. децембра 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 4. став (3) Закона о Агенцији за идентификационе документе, евиденцију и разmjenu података Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 56/08), члана 40. став 4. Закона о личnoj кaрти држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 и 18/12) и члана 17. Закона о Вијећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Агенције за идентификационе документе, евиденцију и разmjenu података Босне и Херцеговине, Вијеће министара Босне и Херцеговине, на 125. сједници одржаној 22.12.2017. године, донijело је

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О ЦИЈЕНИ ЛИЧНИХ ДОКУМЕНАТА

Члан 1.

У Правилнику о цијени личних докумената ("Службени гласник БиХ", бр. 100/12, 56/14, 7/16, 52/16, 79/16 и 37/17) члан 8. брише се.

Досадашњи чл. 9. и 10. постају чл. 8 и 9.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиват ће се од 01.01.2018. године.

СМ број 328/17
22. децембра 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Вијећа министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 4. ставка (3) Закона о Агенцији за идентификацијске исправе, евиденцију и разmjenu података Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 56/08), члана 40. ставка 4. Закона о особној iskaznici држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 и 18/12) и члана 17. Закона о Вијећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Агенције за идентификацијске исправе, евиденцију и разmjenu података Босне и Херцеговине, Вијеће министара Босне и Херцеговине, на 125. сједници одржаној 22.12.2017. године, донijело је

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О ЦИЈЕНИ ОСОБНИХ ИСПРАВА

Члан 1.

У Правилнику о цијени особних исправа ("Службени гласник БиХ", бр. 100/12, 56/14, 7/16, 52/16, 79/16 и 37/17) чланак 8. брише се.

Досадашњи чл. 9. и 10. постају чл. 8 и 9.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиват ће се од 01.01.2018. године.

СМ број 328/17
22. просина 2017. године
Сарајево

Предсједатељ
Вијећа министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, в. р.

196

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 127. сједници одржаној 28. децембра 2017. године, донijео је

ЗАКЉУЧАК О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ МИКРОКРЕДИТНОЈ ФОНДАЦИЈИ ПАРТНЕР ЗА ПОДНОШЕЊЕ КРЕДИТНЕ АПЛИКАЦИЈЕ РАЗВОЈНОЈ БАНЦИ САВЈЕТА ЕВРОПЕ ЗА ДЈЕЛИМИЧНО ФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У ОБЛАСТИ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ

1. Савјет министара Босне и Херцеговине даје сагласност микрокредитној фондацији Партнер да поднесе кредитни захтјев Развојној банци Савјета Европе у износу од 2,5 милиона ЕУР-а за финансирање пројеката у области енергетске ефикасности, а у складу са члановима II и VII Statuta (Articles of Agreement) Развојне банке Савјета Европе.
2. Задужује се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине да о овом Закључку обавијести Развојну банку Савјета Европе и достави апликацију за кредит банци.
3. Овај Закључак ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 327/17
28. децембра 2017. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вијећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вијеће министара Босне и Херцеговине, на 127. сједници одржаној 28. децембра 2017. године, донijело је

ЗАКЉУЧАК О ДАВАНЈУ САГЛАСНОСТИ МИКРОКРЕДИТНОЈ ФОНДАЦИЈИ ПАРТНЕР ЗА ПОДНОШЕЊЕ КРЕДИТНЕ АПЛИКАЦИЈЕ РАЗВОЈНОЈ БАНЦИ ВИЈЕЋА ЕВРОПЕ ЗА ДЈЕЛИМИЧНО ФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У ОБЛАСТИ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ

1. Вијеће министара Босне и Херцеговине даје сагласност микрокредитној фондацији Партнер да поднесе кредитни захтјев Развојној банци Вијећа Европе у износу од 2,5 милиона ЕУР-а за финансирање пројеката у области енергетске ефикасности, а у складу са члановима II и VII Statuta (Articles of Agreement) Развојне банке Вијећа Европе.
2. Задужује се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине да о овом Закључку обавијести Развојну банку Вијећа Европе и достави апликацију за кредит банци.

3. Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 327/17
28. decembra 2017. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 127. sjednici održanoj 28. prosinca 2017. godine, donijelo je

ZAKLJUČAK

O DAVANJU SUGLASNOSTI MIKROKREDITNOJ FONDACIJI PARTNER ZA PODNOŠENJE KREDITNE APLIKACIJE RAZVOJNOJ BANCII VIJEĆA EUROPE ZA DJELOMIČNO FINANCIRANJE PROJEKATA U OBLASTI ENERGETSKE UČINKOVITOSTI

1. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine daje suglasnost mikro kreditnoj fondaciji Partner da podnese kreditni zahtjev Razvojnoj bancii Vijeća Europe u iznosu od 2,5 milijuna EUR-a za financiranje projekata u oblasti energetske učinkovitosti, a sukladno člancima II i VII Statuta (Articles of Agreement) Razvojne banke Vijeća Europe.
2. Zadužuje se Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da o ovom Zaključku izvijesti Razvojnu banku Vijeća Europe i dostavi aplikaciju za kredit bancii.
3. Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 327/17
28. prosinca 2017. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

МИНИСТАРСТВО ЦИВИЛНИХ ПОСЛОВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

197

Na основу члана 40. став (1) тачка д) и став (2) тачка е) Закона о личној карти држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 и 18/12), члана 33. Закона о путним исправама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 33/08, 39/08 и 60/12) и члана 16. Закона о управи Босне и Херцеговине, министар цивилних послова Босне и Херцеговине доноси

ИНСТРУКЦИЈУ

O STAVLJANJU VAN SNAGE INSTRUKCIJE O DODATNIM PROVJERAMA U POSTUPKU IZDAVAŃA LIČNIH DOKUMENATA

Члан 1.

(Стављање ван снаге)

Ставља се ван снаге Инструкција о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 91/16.

Члан 2.

(Ступање на снагу)

Одлука о стављању ван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 06-30-2-117/18
7. фебруара 2018. године
Сарајево

Министар
Др сц. Адил Османовић, с. р.

Na osnovu člana 40. stav (1) tačka d) i stav (2) tačka e) Zakona o ličnoj karti državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 i 18/12), člana 33. Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 33/08, 39/08 i 60/12) i člana 16 Zakona o upravi Bosne i Hercegovine, ministar civilnih poslova Bosne i Hercegovine donosi

ИНСТРУКЦИЈУ

O STAVLJANJU VAN SNAGE INSTRUKCIJE O DODATNIM PROVJERAMA U POSTUPKU IZDAVANJA LIČNIH DOKUMENATA

Члан 1.

(Стављање ван снаге)

Ставља се ван снаге Инструкција о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 91/16.

Члан 2.

(Ступање на снагу)

Одлука о стављању ван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 06-30-2-117/18
07. фебруара 2018. године
Сарајево

Министар
Др. sci. Адил Османовић, с. р.

Na temelju članka 40. stavak (1) točka d) i stavak (2) točka e) Zakona o osobnoj iskaznici državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 i 18/12), članka 33. Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 33/08, 39/08 i 60/12) i članka 16. Zakona o upravi Bosne i Hercegovine, ministar civilnih poslova Bosne i Hercegovine donosi

ИНСТРУКЦИЈУ

O STAVLJANJU IZVAN SNAGE INSTRUKCIJE O DODANIM PROVJERAMA U POSTUPKU IZDAVANJA OSOBNIH ISPRAVA

Чланак 1.

(Стављање ван снаге)

Ставља се изван снаге Инструкција о додатним провјерама у поступку издавања особних исправа, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 91/16.

Чланак 2.

(Ступање на снагу)

Одлука о стављању изван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања особних исправа ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 06-30-2-117/18
07. фебруара 2018. године
Сарајево

Министар
Др. sci. Адил Османовић, в. р.

МИНИСТАРСТВО КОМУНИКАЦИЈА И ТРАНСПОРТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

198

Na osnovu člana 252. tačka 13), а у вези са чланом 177. став (10) Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ",

бр. 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17 и 9/18), министар комуникација и транспорта Босне и Херцеговине, у сарадњи са органима надлежним за образовање, доноси

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ОСПОСОБЉАВАЊУ ЗА ВОЗАЧА МОТОРНИХ ВОЗИЛА

Члан 1.

У Правилнику о оспособљавању за возача моторних возила ("Службени гласник БиХ", број 46/12) у члану 3. став (2) мијења се и гласи:

"(2) Уколико је за оспособљавање за стицање права управљања моторним возилом за поједине категорије/поткатегорије утврђене чланом 184. Закона потребно претходно посједовати возачку дозволу одређене категорије/поткатегорије, кандидат је дужан да, приликом подношења пријаве за оспособљавање за возача моторног возила, достави на увид важећу возачку дозволу и приложити њену фотокопију."

Члан 2.

У члану 5. иза става (1) додаје се став (2) који гласи:

"(2) Аутошкола је дужна кандидату који наставља оспособљавање у другој аутошколи издати потврду о завршеном дијелу Програма оспособљавања за возача и друге оригиналне документе потребне за наставак оспособљавања. Аутошкола чињеницу прекида оспособљавања уноси у евиденцију о оспособљеним кандидатима."

Члан 3.

У члану 6. иза става (5) додаје се став (6) који гласи:

"(6) Ако се у поступку контроле рада аутошколе утврди да кандидат за возача није присуствовао било којем дијелу оспособљавања у предвиђеном трајању а издата му је потврда о успјешно завршеном оспособљавању, надлежни орган кандидату одбија пријаве за полагање испита."

Члан 4.

Члан 7. мијења се и гласи:

"Члан 7.

(Трајање оспособљавања из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима"

- (1) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за поткатегорије А1 или Б1 траје 20 наставних часова.
- (2) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за категорије А или Б траје 28 наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима поткатегорија А1 или Б1 оспособљавање траје десет наставних часова.
- (3) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за поткатегорију Ц1 траје 32 наставна часа, а уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима категорија А, Б или БЕ оспособљавање траје десет наставних часова.
- (4) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за поткатегорију Д1, уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима категорија Б или БЕ, траје десет наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима категорија/поткатегорија Ц1, Ц1Е, Ц или ЦЕ оспособљавање траје шест наставних часова.

- (5) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за категорију Д, уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима категорија Б или БЕ, траје 16 наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу за управљање моторним возилима категорија/поткатегорија Д1, Д1Е, Ц или ЦЕ оспособљавање траје шест наставних часова.
- (6) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за трактор, радну машину и мотокултиватор траје осам наставних часова.
- (7) Оспособљавање из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за мопед траје 12 наставних часова."

Члан 5.

Иза члана 7. додаје се нови члан 7а). који гласи:

"Члан 7а).

(Одсуство са часова)

- (1) Кандидати за возача моторних возила који се оспособљавају из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за категорије А, Б и поткатегорије Ц1 могу из оправданих разлога да одсуствују највише осам наставних часова.
- (2) Кандидати за возача моторних возила који се оспособљавају из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за поткатегорије А1 и Б1 могу из оправданих разлога да одсуствују највише четири наставна часа.
- (3) Кандидати који се оспособљавају из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима за трактор, радну машину и мотокултиватор те за мопед могу из оправданих разлога да одсуствују највише два наставна часа.
- (4) Кандидати који посједују неку од категорија/поткатегорија и у обавези су похађати додатне часове из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима могу из оправданих разлога да одсуствују највише два наставна часа."

Члан 6.

У члану 9. став (3) мијења се и гласи:

"(3) Прије првог наставног часа или блок часа инструктор вожње је дужан да изврши припрему наставног часа из управљања моторним возилом, а послје сваког наставног часа или блок часа инструктор вожње је дужан да користи пет минута за евалуацију изведене обуке и вођење прописаних евиденција и десет минута за припрему наредног наставног часа из управљања моторним возилом и одмор."

Члан 7.

У члану 10. иза става (2) додаје се став (3) који гласи:

"(3) Возилом којим инструктор вожње за вријеме наставног часа из управљања моторним возилом прати кандидата за возача возила А категорије и А1 поткатегорије не смије да управља други кандидат за возача."

Члан 8.

Члан 11. мијења се и гласи:

"Члан 11.

- (Трајање оспособљавања из управљања моторним возилом)
- (1) Оспособљавање из управљања моторним возилом за поткатегорије А1 или Б1 траје 20 наставних часова.
 - (2) Оспособљавање из управљања моторним возилом за категорију А траје 25 наставних часова, уколико

кандидат има возачку дозволу поткатегорије А1 оспособљавање траје пет наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу категорије Б оспособљавање траје 15 наставних часова.

- (3) Оспособљавање из управљања моторним возилом за категорију Б траје 35 наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу категорије/поткатегорије А, А1 или Б1 оспособљавање траје 25 наставних часова.
- (4) Оспособљавање из управљања моторним возилом за поткатегорију Ц1, уколико кандидат има возачку дозволу категорије Б, траје 12 наставних часова.
- (5) Оспособљавање из управљања моторним возилом за категорију Ц, уколико кандидат има возачку дозволу поткатегорије Ц1, траје осам наставних часова.
- (6) Оспособљавање из управљања моторним возилом за поткатегорију Д1, уколико кандидат има возачку дозволу категорије Б, траје 12 наставних часова.
- (7) Оспособљавање из управљања моторним возилом за категорију Д, уколико кандидат има возачку дозволу категорије Б, траје 24 наставна часа, уколико кандидат има возачку дозволу категорије Ц оспособљавање траје 12 наставних часова, а уколико кандидат има возачку дозволу поткатегорије Д1 оспособљавање траје осам наставних часова.
- (8) Оспособљавање из управљања моторним возилом за категорију/поткатегорију БЕ, Ц1Е, ЦЕ, Д1Е и ДЕ траје осам наставних часова."

Члан 9.

У члану 12. став (2) мијења се Прилог број 4. и чини дио овог Правилника.

Члан 10.

У члану 15. став (3) мијења се Прилог број 6. и чини дио овог Правилника.

Став (4) мијења се и гласи:

"(4) Предавач теоретске наставе је обавезан да води писане функционалне припреме које прате важећи Програм оспособљавања кандидата за возача."

Иза става (4) додају се ст. (5) и (6) који гласе:

"(5) Настава из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима организује се у групи до највише 30 кандидата, зависно од просторно-техничких могућности аутошколе.

(6) Облик наставе из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима може да буде фронтални (предавачка настава) и рад у групама-паровима, а исти мора да омогући активно учествовање свих кандидата за возаче у реализацији наставе."

Члан 11.

У члану 16. иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

"(2) Инструктор вожње има право да оспособљава кандидате за возаче моторних возила само оне или оних категорија и поткатегорија за које посједује важећу дозволу инструктора вожње."

Досадашњи ст. (2), (3), (4) и (5) постају ст. (3), (4), (5) и (6).

У досадашњем ставу (4) који постаје став (5) мијења се Прилог број 7. и чини дио овог Правилника.

Члан 12.

У члану 19. иза става (2) додаје се став (3) који гласи:

"(3) Увјерење о оспособљености кандидата из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима издаје аутошкола која посједује одобрење за

оспособљавање кандидата из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима и која је обавила оспособљавање кандидата из познавања прописа о безбједности саобраћаја на путевима."

Члан 13.

У члану 20. став (1) тачка а) послјије ријечи: "санитарни чвор у саставу простора" додају се ријечи: "или пословног објекта чији је тај простор дио".

У тачки б) послјије ријечи "писање" брише се рез и додају се ријечи: "величине најмање 1 m² или без могућности окретања величине 2 m² или више,".

У тачки ф) ријечи: "у сталном радном односу или на други начин у складу са Законом о раду" замјењују се ријечима: "у радном односу заснованом у складу са важећим законодавством".

У ставу (3) ријечи: "сталном радном односу" замјењују се ријечима: "у радном односу заснованом у складу са важећим законодавством".

Члан 14.

У члану 21. став (1) тачка а) послјије ријечи: "санитарним чвором" додају се ријечи: "у саставу простора или пословног објекта чији је тај простор дио".

Тачка б) мијења се и гласи:

"б) има инструктора вожње који је у радном односу заснованом у складу са важећим законодавством,".

Досадашњи ст. (2) и (3) мијењају се и гласе:

"(2) Оспособљавање кандидата из управљања моторним возилом обавља аутошкола која у власништву или лизингу има возило које испуњава услове прописане чланом 26. и 27. овог Правилника, а може, на основу уговора о закупу са другом аутошколом, организацијом или другим лицем, додатно ангажовати возило Ц, ЦЕ, Д, ДЕ категорије или Ц1, Ц1Е, Д1 или Д1Е поткатегорије, која испуњавају услове прописане чланом 26. овог Правилника и имају уграђену или постављену опрему у складу са чланом 27. овог Правилника.

(3) За свако возило ангажовано на основу уговора о закупу у складу са ставом (2) овог члана у возилу, за вријеме обуке, аутошкола мора да посједује важећу потврду о обављеном редовном и/или превентивном техничком прегледу."

Иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) У одобрењу аутошколи за оспособљавање кандидата из управљања моторним возилом наводе се оне категорије и/или поткатегорије за које аутошкола има испуњене услове за оспособљавање, у погледу ангажованих инструктора вожње и возила."

Члан 15.

У члану 25. став (1) мијења се и гласи:

"(1) Табла за означавање возила аутошколе је бијеле боје, има димензије 400 x 150 mm и на њој је исписан текст "ОБУКА" плавом бојом."

У ставу (3) мијења се Прилог број 10. и чини дио овог Правилника.

Иза става (3) додаје се став (4) који гласи:

"(4) На табли за означавање возила аутошколе из става (1) овог члана, носачу те табле или крову возила на којем се налази табла не смије да буде ништа дописано, налијепљено, постављено или надограђено."

Члан 16.

У члану 26. став (1) тачка ф) алинеја 1) ријеч "осам" мијења се ријечју "шеснаест".

У тачки ф) алинеја 2) ријечи: "а ширину најмање 2,4 m" се бришу.

У тачки м) ријечи: "и имају ширину најмање 2,4 m" се бришу.

Члан 17.

У члану 27. иза става (1) додају се нови ст. (2), (3) и (4) који гласе:

- "(2) Возило аутошколе може да буде опремљено видео-камером.
- (3) Аутошкола, уз писану сагласност кандидата, може да користи видео-камеру у сврху снимања и анализе обуке.
- (4) За приказивање садржаја обуке трећим лицима неопходна је изричита писана сагласност кандидата чија обука се снима."

Члан 18.

У члану 31. додаје се став (2) који гласи:

- "(2) Органи из става (1) овог члана могу да донесу одлуку да организују издавање и задуживање образаца из става (1) овог члана електронским путем."

Члан 19.

Члан 33. мијења се и гласи:

"Члан 33.

(Започето оспособљавање)

Кандидати за возаче који су оспособљавање за возача започели према одредбама Правилника о оспособљавању за возача моторних возила ("Службени гласник БиХ", број 46/12) завршиће оспособљавање према одредбама прописа који је био на снази у вријеме започињања оспособљавања."

Члан 20.

Иза члана 33. додаје се нови члан 33а). који гласи:

"Члан 33а.

(Прелазне одредбе)

- (1) Аутошколе које посједују одобрење за оспособљавање кандидата из управљања моторним возилом дужне су да означе возила таблом из члана 25. овог Правилника, почевши од 1. фебруара 2019. године."
- (2) Обрасци прилога бр. 4., 6. и 7. прописани чланом 31. Правилника примјењују се до 31. децембра 2018. године."

Члан 21.

Овај Правилник ступа на снагу првог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01-02-2-477/18

07. фебруара 2018. године
Сарајево

Министар
Мр **Исмир Јуско**, с. р.

Прилог бр. 4

Серијски број U 00000001

Назив аутошколе: _____
 Општина: _____
 Број: _____
 Датум: _____

Инструктор вожње: _____
 Период трајања оспособљавања: _____
 (датум од - датум до)

Број пређених километара

ПОТВРДА
о успјешно завршеном оспособљавању из управљања
моторним возилом

_____ кандидат/киња за возача моторног возила категорије/
 (Име и презиме)
 поткатегорије _____ рођен/а __/__/____. године, са пребивалиштем у _____,
 оспособљавао/ла се у овој аутошколи у трајању од _____ наставних часова и успјешно завршио/ла
 обуку из управљања моторним возилом.
 Кандидат/киња је претходно положио/ла испит из прописа о безбједности саобраћаја на путевима, о чему
 му/јој је надлежни орган _____ издао увјерење број _____ од __/__/20__.
 године, и испит из пружања прве помоћи, о чему му/јој је надлежни орган _____
 издао увјерење број _____ од __/__/20__ године.

Ова потврда се издаје ради полагања испита из управљања моторним возилом.

М. П.

Потпис одговорног лица
у аутошколи

Серијски број U 00000001

Назив аутошколе: _____
 Општина: _____
 Број: _____
 Датум: _____

Инструктор вожње: _____
 Период трајања оспособљавања: _____
 (датум од - датум до)

Број пређених километара

ПОТВРДА
о успјешно завршеном оспособљавању из управљања
моторним возилом

_____ кандидат/киња за возача моторног возила категорије/
 (Име и презиме)
 поткатегорије _____ рођен/а __/__/____. године, са пребивалиштем у _____,
 оспособљавао/ла се у овој аутошколи у трајању од _____ наставних часова и успјешно завршио/ла
 обуку из управљања моторним возилом.
 Кандидат/киња је претходно положио/ла испит из прописа о безбједности саобраћаја на путевима, о чему
 му/јој је надлежни орган _____ издао увјерење број _____ од __/__/20__.
 године, и испит из пружања прве помоћи, о чему му/јој је надлежни орган _____
 издао увјерење број _____ од __/__/20__ године.

Ова потврда се издаје ради полагања испита из управљања моторним возилом.

М. П.

Потпис одговорног лица
у аутошколи

Прилог бр. 6

ДНЕВНИК
О ИЗВОЂЕЊУ НАСТАВЕ ИЗ ПРОПИСА О БЕЗБЈЕДНОСТИ
САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА

(Ознаке групе-одјељења)

ПРЕДМЕТ

Предавачи теоретске
наставе:

1. Прописи о безбједности саобраћаја на путевима 1. _____
2. _____
3. _____

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Прилог бр. 10

ДИМЕНЗИЈЕ И ИЗГЛЕД ТАБЛЕ ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ВОЗИЛА АУТОШКОЛЕ

Na osnovu člana 252. tačka 13), a u vezi sa članom 177. stav (10) Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17 i 9/18), ministar komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, u saradnji sa organima nadležnim za obrazovanje, donosi

**PRAVILNIK
O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O
OSPOSOBLJAVANJU ZA VOZAČA MOTORNIH
VOZILA**

Član 1.

U Pravilniku o osposobljavanju za vozača motornih vozila ("Službeni glasnik BiH", broj 46/12) u članu 3. stav (2) mijenja se i glasi:

- "(2) Ukoliko je za osposobljavanje za stjecanje prava upravljanja motornim vozilom za pojedine kategorije/potkategorije utvrđene članom 184. Zakona potrebno prethodno posjedovati vozačku dozvolu određene kategorije/potkategorije, kandidat je dužan, prilikom podnošenja prijave za osposobljavanje za vozača motornog vozila, dostaviti na uvid važeću vozačku dozvolu i priložiti njenu fotokopiju."

Član 2.

U članu 5. iza stava (1) dodaje se stav (2) koji glasi:

- "(2) Autoškola je dužna kandidatu koji nastavlja osposobljavanje u drugoj autoškoli izdati potvrdu o završenom dijelu Programa osposobljavanja za vozača i druge originalne dokumente potrebne za nastavak osposobljavanja. Autoškola činjenicu prekida osposobljavanja unosi u evidenciju o osposobljenim kandidatima."

Član 3.

U članu 6. iza stava (5) dodaje se stav (6) koji glasi:

- "(6) Ako se u postupku kontrole rada autoškole utvrdi da kandidat za vozača nije prisustvovao bilo kojem dijelu osposobljavanja u predviđenom trajanju a izdata mu je potvrda o uspješno završenom osposobljavanju, nadležni organ kandidatu odbija prijem prijave za polaganje ispita."

Član 4.

Član 7. mijenja se i glasi:

"Član 7.

(Trajanje osposobljavanja iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama"

- (1) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategorije A1 ili B1 traje 20 nastavnih časova.
- (2) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategorije A ili B traje 28 nastavnih časova, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima potkategorija A1 ili B1 osposobljavanje traje deset nastavnih časova.
- (3) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategoriju C1 traje 32 nastavna časa, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija A, B ili BE osposobljavanje traje deset nastavnih časova.
- (4) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategoriju D1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija B ili BE, traje deset nastavnih časova, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija/potkategorija C1, C1E, C ili CE osposobljavanje traje šest nastavnih časova.

- (5) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategoriju D, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija B ili BE, traje 16 nastavnih časova, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija/potkategorija D1, D1E, C ili CE osposobljavanje traje šest nastavnih časova.
- (6) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za traktor, radnu mašinu i motokultivator traje osam nastavnih časova.
- (7) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za moped traje 12 nastavnih časova."

Član 5.

Iza člana 7. dodaje se novi član 7a). koji glasi:

"Član 7a).

(Odsustvo sa časova)

- (1) Kandidati za vozača motornih vozila koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategorije A, B i potkategorije C1 mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše osam nastavnih časova.
- (2) Kandidati za vozača motornih vozila koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategorije A1 i B1 mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše četiri nastavna časa.
- (3) Kandidati koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za traktor, radnu mašinu i motokultivator te za moped mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše dva nastavna časa.
- (4) Kandidati koji posjeduju neku od kategorija/potkategorija i u obavezi su pohađati dodatne časove iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše dva nastavna časa."

Član 6.

U članu 9. stav (3) mijenja se i glasi:

"(3) Prije prvog nastavnog časa ili blok časa instruktor vožnje je dužan izvršiti pripremu nastavnog časa iz upravljanja motornim vozilom, a poslije svakog nastavnog časa ili blok časa instruktor vožnje je dužan koristiti pet minuta za evaluaciju izvedene obuke i vođenje propisanih evidencija i deset minuta za pripremu narednog nastavnog časa iz upravljanja motornim vozilom i odmor."

Član 7.

U članu 10. iza stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

"(3) Vozilom kojim instruktor vožnje za vrijeme nastavnog časa iz upravljanja motornim vozilom prati kandidata za vozača vozila A kategorije i A1 potkategorije ne smije upravljati drugi kandidat za vozača."

Član 8.

Član 11. mijenja se i glasi:

"Član 11.

(Trajanje osposobljavanja iz upravljanja motornim vozilom)

- (1) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategorije A1 ili B1 traje 20 nastavnih časova.
- (2) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju A traje 25 nastavnih časova, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije A1 osposobljavanje traje pet nastavnih časova, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B osposobljavanje traje 15 nastavnih časova.
- (3) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju B traje 35 nastavnih časova, a ukoliko kandidat

ima vozačku dozvolu kategorije/potkategorije A, A1 ili B1 osposobljavanje traje 25 nastavnih časova.

- (4) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategoriju C1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 12 nastavnih časova.
- (5) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju C, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije C1, traje osam nastavnih časova.
- (6) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategoriju D1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 12 nastavnih časova.
- (7) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju D, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 24 nastavna časa, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije C osposobljavanje traje 12 nastavnih časova, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije D1 osposobljavanje traje osam nastavnih časova.
- (8) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju/potkategoriju BE, C1E, CE, D1E i DE traje osam nastavnih časova."

Član 9.

U članu 12. stav (2) mijenja se Prilog broj 4. i čini dio ovog Pravilnika.

Član 10.

U članu 15. stav (3) mijenja se Prilog broj 6. i čini dio ovog Pravilnika.

Stav (4) mijenja se i glasi:

"(4) Predavač teoretske nastave je obavezan voditi pisane funkcionalne pripreme koje prate važeći Program osposobljavanja kandidata za vozača."

Iza stava (4) dodaju se st. (5) i (6) koji glase:

- "(5) Nastava iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama organizira se u grupi do najviše 30 kandidata, zavisno od prostorno-tehničkih mogućnosti autoškole.
- (6) Oblik nastave iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama može biti frontalni (predavačka nastava) i rad u grupama-parovima, a isti mora omogućiti aktivno učestvovanje svih kandidata za vozače u realizaciji nastave."

Član 11.

U članu 16. iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:

"(2) Instruktor vožnje ima pravo osposobljavati kandidate za vozače motornih vozila samo one ili onih kategorija i potkategorija za koje posjeduje važeću dozvolu instruktora vožnje".

Dosadašnji st. (2), (3), (4) i (5) postaju st. (3), (4), (5) i (6).

U dosadašnjem stavu (4) koji postaje stav (5) mijenja se Prilog broj 7. i čini dio ovog Pravilnika.

Član 12.

U članu 19. iza stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

"(3) Uvjerenje o osposobljenosti kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama izdaje autoškola koja posjeduje odobrenje za osposobljavanje kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama i koja je obavila osposobljavanje kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama."

Član 13.

U članu 20. stav (1) tačka a) poslije riječi: "sanitarni čvor u sastavu prostora" dodaju se riječi: "ili poslovnog objekta čiji je taj prostor dio".

U tački b) poslije riječi "pisanje" briše se zarez i dodaju se riječi: "veličine najmanje 1 m² ili bez mogućnosti okretanja veličine 2 m² ili više."

U tački f) riječi: "u stalnom radnom odnosu ili na drugi način u skladu sa Zakonom o radu" zamjenjuju se riječima: "u radnom odnosu zasnovanom u skladu sa važećim zakonodavstvom".

U stavu (3) riječi: "stalnom radnom odnosu" zamjenjuju se riječima: "u radnom odnosu zasnovanom u skladu sa važećim zakonodavstvom".

Član 14.

U članu 21. stav (1) tačka a) poslije riječi: "sanitarnim čvorom" dodaju se riječi: "u sastavu prostora ili poslovnog objekta čiji je taj prostor dio".

Tačka b) mijenja se i glasi:

"b) ima instruktora vožnje koji je u radnom odnosu zasnovanom u skladu sa važećim zakonodavstvom,".

Dosadašnji st. (2) i (3) mijenjaju se i glase:

"(2) Osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom obavlja autoškola koja u vlasništvu ili lizingu ima vozilo koje ispunjava uvjete propisane članom 26. i 27. ovog Pravilnika, a može, na osnovu ugovora o zakupu sa drugom autoškolom, organizacijom ili drugim licem, dodatno angažirati vozilo C, CE, D, DE kategorije ili C1, C1E, D1 ili D1E potkategorije, koja ispunjavaju uvjete propisane članom 26. ovog Pravilnika i imaju ugrađenu ili postavljenu opremu u skladu sa članom 27. ovog Pravilnika.

(3) Za svako vozilo angažirano na osnovu ugovora o zakupu u skladu sa stavom (2) ovog člana u vozilu, za vrijeme obuke, autoškola mora posjedovati važeću potvrdu o obavljenom redovnom i/ili preventivnom tehničkom pregledu."

Iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

"(4) U odobrenju autoškoli za osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom navode se one kategorije i/ili potkategorije za koje autoškola ima ispunjene uvjete za osposobljavanje, u pogledu angažiranih instruktora vožnje i vozila."

Član 15.

U članu 25. stav (1) mijenja se i glasi:

"(1) Tabla za označavanje vozila autoškole je bijele boje, ima dimenzije 400 x 150 mm i na njoj je ispisan tekst "OBUKA" plavom bojom."

U stavu (3) mijenja se Prilog broj 10. i čini dio ovog Pravilnika.

Iza stava (3) dodaje se stav (4) koji glasi:

"(4) Na tabli za označavanje vozila autoškole iz stava (1) ovog člana, nosaču te table ili krovu vozila na kojem se nalazi tabla ne smije biti ništa dopisano, nalijepljeno, postavljeno ili nadograđeno."

Član 16.

U članu 26. stav (1) tačka f) alineja 1) riječ "osam" mijenja se riječju "šesnaest".

U tački f) alineja 2) riječi: "a širinu najmanje 2,4 m" se brišu.

U tački m) riječi: "i imaju širinu najmanje 2,4 m" se brišu.

Član 17.

U članu 27. iza stava (1) dodaju se novi st. (2), (3) i (4) koji glase:

"(2) Vozilo autoškole može biti opremljeno videokamerom.

(3) Autoškola, uz pisanu saglasnost kandidata, može koristiti videokameru u svrhu snimanja i analize obuke.

(4) Za prikazivanje sadržaja obuke trećim licima neophodna je izričita pisana saglasnost kandidata čija obuka se snima."

Član 18.

U članu 31. dodaje se stav (2) koji glasi:

"(2) Organi iz stava (1) ovog člana mogu donijeti odluku da organiziraju izdavanje i zaduživanje obrazaca iz stava (1) ovog člana elektronskim putem."

Član 19.

Član 33. mijenja se i glasi:

"Član 33.

(Započeto osposobljavanje)

Kandidati za vozače koji su osposobljavanje za vozača započeli prema odredbama Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila ("Službeni glasnik BiH", broj 46/12) završit će osposobljavanje prema odredbama propisa koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja osposobljavanja."

Član 20.

Iza člana 33. dodaje se novi član 33a). koji glasi:

"Član 33a.

(Prijelazne odredbe)

(1) Autoškole koje posjeduju odobrenje za osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom dužne su da označe vozila tablom iz člana 25. ovog Pravilnika, počevši od 1. februara 2019. godine."

(2) Obrasci priloga br. 4., 6. i 7. propisani članom 31. Pravilnika primjenjuju se do 31. decembra 2018. godine."

Član 21.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu prvog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01-02-2-477/18

07. februara 2018. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. **Ismir Jusko**, s. r.

Prilog br. 4

Серијски број U 00000001

Naziv autoškole: _____
Općina: _____
Broj: _____
Datum: _____

Instruktor vožnje: _____
Period trajanja osposobljavanja: _____

(datum od - datum do)

Број приједених километара

POTVRDA
o uspješno završenom osposobljavanju iz upravljanja
motornim vozilom

_____ kandidat/kinja za vozača motornog vozila kategorije/
(Ime i prezime)
potkategorije _____ rođen/a ____/____/____. godine, sa prebivalištem u _____, osposobljavao/la se u ovoj autoškoli u trajanju od _____ nastavnih časova i uspješno završio/la obuku iz upravljanja motornim vozilom.
Kandidat/kinja je prethodno položio/la ispit iz propisa o sigurnosti prometa na cestama, o čemu mu/joj je nadležni organ _____ izdao uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine, i ispit iz pružanja prve pomoći, o čemu mu/joj je nadležni organ _____ izdao uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine.

Ova potvrda se izdaje radi polaganja ispita iz upravljanja motornim vozilom.

M. P.

Potpis odgovornog lica
u autoškoli

Серијски број U 00000001

Naziv autoškole: _____
Općina: _____
Broj: _____
Datum: _____

Instruktor vožnje: _____
Period trajanja osposobljavanja: _____

(datum od - datum do)

Број приједених километара

POTVRDA
o uspješno završenom osposobljavanju iz upravljanja
motornim vozilom

_____ kandidat/kinja za vozača motornog vozila kategorije/
(Ime i prezime)
potkategorije _____ rođen/a ____/____/____. godine, sa prebivalištem u _____, osposobljavao/la se u ovoj autoškoli u trajanju od _____ nastavnih časova i uspješno završio/la obuku iz upravljanja motornim vozilom.
Kandidat/kinja je prethodno položio/la ispit iz propisa o sigurnosti prometa na cestama, o čemu mu/joj je nadležni organ _____ izdao uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine, i ispit iz pružanja prve pomoći, o čemu mu/joj je nadležni organ _____ izdao uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine.

Ova potvrda se izdaje radi polaganja ispita iz upravljanja motornim vozilom.

M. P.

Potpis odgovornog lica
u autoškoli

Prilog br. 6

DNEVNIK

**O IZVOĐENJU NASTAVE IZ PROPISA O SIGURNOSTI
PROMETA NA CESTAMA**

(Oznake grupe-odjeljenja)

PREDMET

1. Propisi o sigurnosti prometa na cestama

Predavači teoretske
nastave:

1. _____
2. _____
3. _____

[illegible]

[illegible]

AUTOŠKOLA

INSTRUKTOR VOŽNJE

Rukovoditelj
autoškole

[illegible]

Prilog br. 10

DIMENZIJE I IZGLED TABLE ZA OZNAČAVANJE VOZILA AUTOŠKOLE

Na temelju članka 252. točka 13), a u vezi s člankom 177. stavak (10) Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17 i 9/18), ministar komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, u suradnji s tijelima nadležnim za obrazovanje, donosi

**PRAVILNIK
O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O
OSPOSOBLJAVANJU ZA VOZAČA MOTORNIH
VOZILA**

Članak 1.

U Pravilniku o osposobljavanju za vozača motornih vozila ("Službeni glasnik BiH", broj 46/12) u članku 3. stavak (2) mijenja se i glasi:

"(2) Ukoliko je za osposobljavanje za stjecanje prava upravljanja motornim vozilom za pojedine kategorije/potkategorije utvrđene člankom 184. Zakona potrebno prethodno posjedovati vozačku dozvolu određene kategorije/potkategorije, kandidat je dužan, prilikom podnošenja prijave za osposobljavanje za vozača motornog vozila, dostaviti na uvid vrijedeću vozačku dozvolu i priložiti njenu fotopresliku."

Članak 2.

U članku 5. iza stavka (1) dodaje se stavak (2) koji glasi:

"(2) Autoškola je dužna kandidatu koji nastavlja osposobljavanje u drugoj autoškoli izdati potvrdu o završenom dijelu Programa osposobljavanja za vozača i druge izvorne dokumente potrebne za nastavak osposobljavanja. Autoškola činjenicu prekida osposobljavanja unosi u evidenciju o osposobljenim kandidatima."

Članak 3.

U članku 6. iza stavka (5) dodaje se stavak (6) koji glasi:

"(6) Ako se u postupku kontrole rada autoškole utvrdi da kandidat za vozača nije prisustvovao bilo kojem dijelu osposobljavanja u predviđenom trajanju a izdana mu

je potvrda o uspješno završenom osposobljavanju, nadležno tijelo kandidatu odbija prijem prijave za polaganje ispita."

Članak 4.

Članak 7. mijenja se i glasi:

"Članak 7.

(Trajanje osposobljavanja iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama"

- (1) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategorije A1 ili B1 traje 20 nastavnih sati.
- (2) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategorije A ili B traje 28 nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima potkategorija A1 ili B1 osposobljavanje traje deset nastavnih sati.
- (3) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategoriju C1 traje 32 nastavna sata, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija A, B ili BE osposobljavanje traje deset nastavnih sati.
- (4) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategoriju D1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija B ili BE, traje deset nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija/potkategorija C1, C1E, C ili CE osposobljavanje traje šest nastavnih sati.
- (5) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategoriju D, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija B ili BE, traje 16 nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilima kategorija/potkategorija D1, D1E, C ili CE osposobljavanje traje šest nastavnih sati.
- (6) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za traktor, radnu mašinu i motokultivator traje osam nastavnih sati.

- (7) Osposobljavanje iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za moped traje 12 nastavnih sati."

Članak 5.

Iza članka 7. dodaje se novi članak 7a). koji glasi:

"Članak 7a).

(Odsustvo sa satova)

- (1) Kandidati za vozača motornih vozila koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za kategorije A, B i potkategorije C1 mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše osam nastavnih sati.
- (2) Kandidati za vozača motornih vozila koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za potkategorije A1 i B1 mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše četiri nastavna sata.
- (3) Kandidati koji se osposobljavaju iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama za traktor, radnu mašinu i motokultivator te za moped mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše dva nastavna sata.
- (4) Kandidati koji posjeduju neku od kategorija/potkategorija i u obvezi su pohađati dodatne sate iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama mogu iz opravdanih razloga odsustvovati najviše dva nastavna sata."

Članak 6.

U članku 9. stavak (3) mijenja se i glasi:

"(3) Prije prvog nastavnog sata ili blok sata instruktor vožnje je dužan izvršiti pripremu nastavnog sata iz upravljanja motornim vozilom, a poslije svakog nastavnog sata ili blok sata instruktor vožnje je dužan koristiti pet minuta za evaluaciju izvedene obuke i vođenje propisanih evidencija i deset minuta za pripremu narednog nastavnog sata iz upravljanja motornim vozilom i odmor."

Članak 7.

U članku 10. iza stavka (2) dodaje se stavak (3) koji glasi:

"(3) Vozilom kojim instruktor vožnje za vrijeme nastavnog sata iz upravljanja motornim vozilom prati kandidata za vozača vozila A kategorije i A1 potkategorije ne smije upravljati drugi kandidat za vozača."

Članak 8.

Članak 11. mijenja se i glasi:

"Članak 11.

(Trajanje osposobljavanja iz upravljanja motornim vozilom)

- (1) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategorije A1 ili B1 traje 20 nastavnih sati.
- (2) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju A traje 25 nastavnih sati, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije A1 osposobljavanje traje pet nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B osposobljavanje traje 15 nastavnih sati.
- (3) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju B traje 35 nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije/potkategorije A, A1 ili B1 osposobljavanje traje 25 nastavnih sati.
- (4) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategoriju C1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 12 nastavnih sati.
- (5) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju C, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije C1, traje osam nastavnih sati.
- (6) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za potkategoriju D1, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 12 nastavnih sati.

- (7) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju D, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije B, traje 24 nastavna sata, ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu kategorije C osposobljavanje traje 12 nastavnih sati, a ukoliko kandidat ima vozačku dozvolu potkategorije D1 osposobljavanje traje osam nastavnih sati.

- (8) Osposobljavanje iz upravljanja motornim vozilom za kategoriju/potkategoriju BE, C1E, CE, D1E i DE traje osam nastavnih sati."

Članak 9.

U članku 12. stavak (2) mijenja se Privitak broj 4. i čini dio ovog Pravilnika.

Članak 10.

U članku 15. stavak (3) mijenja se Privitak broj 6. i čini dio ovog Pravilnika.

Stavak (4) mijenja se i glasi:

"(4) Predavač teoretske nastave je obavezan voditi pisane funkcionalne pripreme koje prate važeći Program osposobljavanja kandidata za vozača."

Iza stavka (4) dodaju se st. (5) i (6) koji glase:

"(5) Nastava iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama organizira se u skupini do najviše 30 kandidata, ovisno o prostorno-tehničkim mogućnostima autoškole.

(6) Oblik nastave iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama može biti frontalni (predavačka nastava) i rad u skupinama-parovima, a isti mora omogućiti aktivno sudjelovanje svih kandidata za vozače u realizaciji nastave."

Članak 11.

U članku 16. iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

"(2) Instruktor vožnje ima pravo osposobljavati kandidate za vozače motornih vozila samo one ili onih kategorija i potkategorija za koje posjeduje vrijedeću dozvolu instruktora vožnje".

Dosadašnji st. (2), (3), (4) i (5) postaju st. (3), (4), (5) i (6).

U dosadašnjem stavku (4) koji postaje stavak (5) mijenja se Privitak broj 7. i čini dio ovog Pravilnika.

Članak 12.

U članku 19. iza stavka (2) dodaje se stavak (3) koji glasi:

"(3) Uvjerenje o osposobljenosti kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama izdaje autoškola koja posjeduje odobrenje za osposobljavanje kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama i koja je obavila osposobljavanje kandidata iz poznavanja propisa o sigurnosti prometa na cestama."

Članak 13.

U članku 20. stavak (1) točka a) poslije riječi: "sanitarni čvor u sastavu prostora" dodaju se riječi: "ili poslovnog objekta čiji je taj prostor dio".

U točki b) poslije riječi "pisanje" briše se zarez i dodaju se riječi: "veličine najmanje 1 m² ili bez mogućnosti okretanja veličine 2 m² ili više,".

U točki f) riječi: "u stalnom radnom odnosu ili na drugi način sukladno Zakonu o radu" zamjenjuju se riječima: "u radnom odnosu zasnovanom sukladno važećem zakonodavstvu".

U stavku (3) riječi: "stalnom radnom odnosu" zamjenjuju se riječima: "u radnom odnosu zasnovanom sukladno važećem zakonodavstvu".

Чланак 14.

U članku 21. stavak (1) točka a) poslije riječi: "sanitarnim čvorom" dodaju se riječi: "u sastavu prostora ili poslovnog objekta čiji je taj prostor dio".

Točka b) mijenja se i glasi:

"b) ima instruktora vožnje koji je u radnom odnosu zasnovanom sukladno važećem zakonodavstvu".

Dosadašnji st. (2) i (3) mijenjaju se i glase:

"(2) Osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom obavlja autoškola koja u vlasništvu ili leasingu ima vozilo koje ispunjava uvjete propisane člankom 26. i 27. ovog Pravilnika, a može, na temelju ugovora o zakupu s drugom autoškolom, organizacijom ili drugom osobom, dodatno angažirati vozilo C, CE, D, DE kategorije ili C1, C1E, D1 ili D1E potkategorije, koja ispunjavaju uvjete propisane člankom 26. ovog Pravilnika i imaju ugrađenu ili postavljenu opremu sukladno članku 27. ovog Pravilnika.

(3) Za svako vozilo angažirano na temelju ugovora o zakupu sukladno stavku (2) ovog članka u vozilu, za vrijeme obuke, autoškola mora posjedovati vrijedeću potvrdu o obavljenom redovitom i/ili preventivnom tehničkom pregledu."

Iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4) koji glasi:

"(4) U odobrenju autoškoli za osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom navode se one kategorije i/ili potkategorije za koje autoškola ima ispunjene uvjete za osposobljavanje, u pogledu angažiranih instruktora vožnje i vozila."

Чланак 15.

U članku 25. stavak (1) mijenja se i glasi:

"(1) Tabla za označavanje vozila autoškole je bijele boje, ima dimenzije 400 x 150 mm i na njoj je ispisan tekst "OBUKA" plavom bojom."

U stavku (3) mijenja se Privitak broj 10. i čini dio ovog Pravilnika.

Iza stavka (3) dodaje se stavak (4) koji glasi:

"(4) Na tabli za označavanje vozila autoškole iz stavka (1) ovog članka, nosaču te table ili krovu vozila na kojem se nalazi tabla ne smije biti ništa dopisano, nalijepljeno, postavljeno ili nadograđeno."

Чланак 16.

U članku 26. stavak (1) točka f) alineja 1) riječ "osam" mijenja se riječju "šesnaest".

U točki f) alineja 2) riječi: "a širinu najmanje 2,4 m" se brišu.

U točki m) riječi: "i imaju širinu najmanje 2,4 m" se brišu.

Чланак 17.

U članku 27. iza stavka (1) dodaju se novi st. (2), (3) i (4) koji glase:

"(2) Vozilo autoškole može biti opremljeno videokamerom.

(3) Autoškola, uz pisanu suglasnost kandidata, može koristiti videokameru u svrhu snimanja i analize obuke.

(4) Za prikazivanje sadržaja obuke trećim osobama neophodna je izričita pisana suglasnost kandidata čija obuka se snima."

Чланак 18.

U članku 31. dodaje se stavak (2) koji glasi:

"(2) Tijela iz stavka (1) ovog članka mogu donijeti odluku da organiziraju izdavanje i zaduživanje obrazaca iz stavka (1) ovog članka elektroničkim putem."

Чланак 19.

Чланак 33. mijenja se i glasi:

"Чланак 33.

(Započeto osposobljavanje)

Kandidati za vozače koji su osposobljavanje za vozača započeli prema odredbama Pravilnika o osposobljavanju za vozača motornih vozila ("Službeni glasnik BiH", broj 46/12) završit će osposobljavanje prema odredbama propisa koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja osposobljavanja."

Чланак 20.

Iza članka 33. dodaje se novi članak 33a). koji glasi:

"Чланак 33a.

(Prijelazne odredbe)

(1) Autoškole koje posjeduju odobrenje za osposobljavanje kandidata iz upravljanja motornim vozilom dužne su označiti vozila tablom iz članka 25. ovog Pravilnika, počevši od 1. veljače 2019. godine."

(2) Obrasci privitaka br. 4., 6. i 7. propisani člankom 31. Pravilnika primjenjuju se do 31. prosinca 2018. godine."

Чланак 21.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu prvog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01-02-2-477/18

07. veljače 2018. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. **Ismir Jusko**, v. r.

Privitak br. 4

Serijski broj U 00000001

Naziv autoškole: _____
 Općina: _____
 Broj: _____
 Datum: _____

Instruktor vožnje: _____
 Razdoblje trajanja osposobljavanja: _____
 (datum od - datum do)

Broj prijeđenih kilometara

POTVRDA
o uspješno završenom osposobljavanju iz upravljanja
motornim vozilom

_____ kandidat/kinja za vozača motornog vozila kategorije/
 (Ime i prezime)
 potkategorije _____ rođen/a ____/____/____. godine, sa prebivalištem u _____, osposobljavao/la se u ovoj autoškoli u trajanju od _____ nastavnih sati i uspješno završio/la obuku iz upravljanja motornim vozilom.
 Kandidat/kinja je prethodno položio/la ispit iz propisa o sigurnosti prometa na cestama, o čemu mu/joj je nadležno tijelo _____ izdalo uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine, i ispit iz pružanja prve pomoći, o čemu mu/joj je nadležno tijelo _____ izdalo uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine.

Ova potvrda se izdaje radi polaganja ispita iz upravljanja motornim vozilom.

M. P.

Potpis odgovorne osobe
 u autoškoli

Serijski broj U 00000001

Naziv autoškole: _____
 Općina: _____
 Broj: _____
 Datum: _____

Instruktor vožnje: _____
 Razdoblje trajanja osposobljavanja: _____
 (datum od - datum do)

Broj prijeđenih kilometara

POTVRDA
o uspješno završenom osposobljavanju iz upravljanja
motornim vozilom

_____ kandidat/kinja za vozača motornog vozila kategorije/
 (Ime i prezime)
 potkategorije _____ rođen/a ____/____/____. godine, sa prebivalištem u _____, osposobljavao/la se u ovoj autoškoli u trajanju od _____ nastavnih sati i uspješno završio/la obuku iz upravljanja motornim vozilom.
 Kandidat/kinja je prethodno položio/la ispit iz propisa o sigurnosti prometa na cestama, o čemu mu/joj je nadležno tijelo _____ izdalo uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine, i ispit iz pružanja prve pomoći, o čemu mu/joj je nadležno tijelo _____ izdalo uvjerenje broj _____ od ____/____/20____. godine.

Ova potvrda se izdaje radi polaganja ispita iz upravljanja motornim vozilom.

M. P.

Potpis odgovorne osobe
 u autoškoli

Privitak br. 6

DNEVNIK

**O IZVOĐENJU NASTAVE IZ PROPISA O SIGURNOSTI
PROMETA NA CESTAMA**

(Oznake skupine-odjeljenja)

PREDMET

Predavači teoretske
nastave:

1. Propisi o sigurnosti prometa na cestama

1. _____
2. _____
3. _____

[illegible]

[illegible]

AUTOŠKOLA

INSTRUKTOR VOŽNJE

Rukovoditelj
autoškole

[illegible]

Privitak br. 10

DIMENZIJE I IZGLED TABLE ZA OZNAČAVANJE VOZILA AUTOŠKOLE

КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ
НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

199

Комисија за очување националних споменика, на основу члана V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 36. став (1) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 22. јануара 2018. године, донијела је

ОДЛУКУ

I

Историјско подручје - Црква св. Митра са старим гробовима у Равном проглашава се националним спомеником Босне и Херцеговине (у даљем тексту: национални споменик).

Национални споменик чини католичка црква и два стећка који су смјештени на главици Облат.

Национални споменик се налази на простору означеном као к.ч. 1442/2, посједовни лист број 267, к.о. Равно, општина Равно, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина.

На национални споменик се примјењују мјере заштите утврђене овом одлуком, а у складу са Законом о спровођењу одлука Комисије за заштиту националних споменика, успостављене према Анексу 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/02, 27/02, 6/04 и 51/07).

II

Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација) дужна је да обезбједи правне, научне,

техничке, административне и финансијске мјере за заштиту, конзервацију и презентацију националног споменика.

Комисија за очување националних споменика (у даљем тексту: Комисија) утврдиће техничке услове за израду и постављање информационе табле са основним подацима о споменику и одлуци о проглашењу добра националним спомеником.

III

У циљу трајне заштите националног споменика на простору дефинисаном у тачки I став 3. ове одлуке утврђују се следеће мјере заштите:

- дозвољени су искључиво истраживачки и конзерваторско-рестаураторски радови, радови на текућем одржавању, укључујући и оне радове који имају за циљ презентацију споменика, уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљем тексту: надлежно министарство) и стручни надзор надлежне службе заштите наслеђа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: надлежна служба заштите);
- дозвољено је обављање радова на инфраструктури, уз одобрење надлежног министарства и стручно мишљење надлежне службе заштите;
- радови на уређењу локалитета и радови на санирању оштећења дозвољени су искључиво уз претходно израђен план санације, рестаурације и конзервације, те уз одобрења надлежног министарства и надзор надлежне службе заштите;
- није дозвољено измјештање стећака и гробних мјеста;
- дозвољено је чишћење стећака у случају да је оно неопходно за истраживање епиграфских или

декоративних елемената, уз претходно израђен елаборат и одобрење надлежног министарства. Елаборат треба да буде заснован на биолошким, хемијским, физичким и другим анализама за које конзерватор утврди да су неопходне, те да садржава одговарајуће конзерваторске мјере и процјену утицаја начина чишћења на камен;

- извршити уређење локалитета са израдом пројекта одговарајућег хортикултурног уређења;
- простор споменика биће отворен и доступан јавности, а може да се користи у едукативне и културне сврхе;
- није дозвољено одлагање отпада.

IV

Стављају се ван снаге сви спроведбени и развојни просторно-плански акти у дијелу у коме су у супротности са одредбама ове одлуке.

V

Свако, а посебно надлежни органи Федерације Босне и Херцеговине, кантона и општинске службе, суздржаће се од предузимања било каквих радњи које могу да оштете национални споменик или доведу у питање његову заштиту.

VI

Ова одлука доставиће се надлежном општинском суду ради уписа у земљишне књиге.

VII

Саставни дио ове одлуке је образложење са пратећом документацијом, које је доступно на увид заинтересованим лицима у просторијама и на веб страници Комисије (<http://www.kons.gov.ba>).

VIII

Даном доношења ове одлуке са Привремене листе националних споменика Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 33/02, "Службени гласник Републике Српске", број 79/02, "Службене новине Федерације БиХ", број 59/02 и "Службени гласник Дистрикта Брчко БиХ", број 4/03) се брише национални споменик уписан под редним бројем 487.

IX

Према члану V став 4. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, одлуке Комисије су коначне.

X

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Ову одлуку Комисија је донијела у сљедећем саставу: проф. др Амир Пашић, Горан Милојевић и Радоје Видовић.

Број 07.5-2.3-37/18-1

22. јануара 2018. године
Сарајево

Предсједавајући Комисије
Радоје Видовић, с. р.

Комисија за очување националних споменика, на основи члана V став 4. Анекса 8. Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана 36. став (1) Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", број 47/16), на сједници одржаној 22. јануара 2018. године, донијела је

ODLUKU

I

Historijsko područje - Crkva sv. Mitra sa starim grobovima u Ravnom proglašava се националним спомеником Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: национални споменик).

Национални споменик чини католичка црква и два стећака који су смјештени на главици Oblat.

Национални споменик се налази на простору означеном као к.č. 1442/2, посједовни лист број 267, к.о. Ravno, опћина Ravno, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина.

На национални споменик се примјенјују мјере заштите утврђене овом одлуком, а у складу са Законом о provoђењу одлука Комисије за заштиту националних споменика, успостављене према Анексу 8. Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/02, 27/02, 6/04 и 51/07).

II

Федерација Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација) дужна је осигурати правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере за заштиту, конзервацију и презентацију националног споменика.

Комисија за очување националних споменика (у даљњем тексту: Комисија) утврдит ће техничке увјете за израду и постављање информационе плоче са основним подацима о споменику и одлучи о проглашењу добра националним спомеником.

III

У циљу трајне заштите националног споменика на простору дефинираном у таčki I став 3. ове одлуке утврђују се сљедеће мјере заштите:

- дозвољени су искључиво истраживачки и конзерваторско-реставраторски радови, радови на текућем одржавању, укључујући и оне радове који имају за циљ презентацију споменика, уз одобрење федералног министарства надлежног за просторно уређење (у даљњем тексту: надлежно министарство) и стручни надзор надлежне службе заштите наслиједа на нивоу Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: надлежна служба заштите);
- дозвољено је обављање радова на инфраструктури, уз одобрење надлежног министарства и стручно мишљење надлежне службе заштите;
- радови на уређењу локалитета и радови на санирању оштећења дозвољени су искључиво уз претходно израђен план санације, реставрације и конзервације, те уз одобрења надлежног министарства и надзор надлежне службе заштите;
- није дозвољено измјештање стецака и гробних мјеста;
- дозвољено је чишћење стецака у случају да је оно неопходно за истраживање епиграфских или декоративних елемената, уз претходно израђен елаборат и одобрење надлежног министарства. Елаборат треба бити заснован на биолошким, хемијским, физичким и другим анализама за које конзерватор утврди да су неопходне, те садржавати одговарајуће конзерваторске мјере и процјену утицаја начина чишћења на камен;
- извршити уређење локалитета са израдом пројекта одговарајућег хортикултурног уређења;
- простор споменика бит ће отворен и доступан јавности, а може се користити у едукативне и културне сврхе;
- није дозвољено одлагање отпада.

IV

Стављају се ван снаге сви проведбени и развојни просторно-плански акти у дијелу у којем су у супротности са одредбама ове одлуке.

V

Свако, а посебно надлежна тијела Федерације Босне и Херцеговине, кантона и опћинске службе, суздржат ће се од подузимања било каквих радњи које могу оштетити национални споменик или довести у питање његову заштиту.

VI

Ova odluka dostavit će se nadležnom općinskom sudu radi upisa u zemljišne knjige.

VII

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom, koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web-stranici Komisije (<http://www.kons.gov.ba>).

VIII

Danom donošenja ove odluke sa Privremene liste nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 33/02, "Službeni glasnik Republike Srpske", broj 79/02, "Službene novine Federacije BiH", broj 59/02 i "Službeni glasnik Distrikta Brčko BiH", broj 4/03) se briše nacionalni spomenik upisan pod rednim brojem 487.

IX

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

X

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: prof. dr. Amir Pašić, Goran Milojević i Radoje Vidović.

Broj 07.5-2.3-37/18-1
22. januara 2018. godine
Sarajevo

Predsjedavajući Komisije
Radoje Vidović, s. r.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i članka 36. stavak (1) Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", broj 47/16), na sjednici održanoj 22. siječnja 2018. godine, donijelo je

ODLUKU

I.

Povijesno područje - Crkva sv. Mitra sa starim grobovima u Ravnom proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nacionalni spomenik).

Nacionalni spomenik čini katolička crkva i dva stećka koji su smješteni na glavici Oblat.

Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru označenom kao k.č. 1442/2, posjedovni list broj 267, k.o. Ravno, općina Ravno, Federacija Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina.

Na nacionalni spomenik se primjenjuju mjere zaštite utvrđene ovom odlukom, a sukladno Zakonu o provedbi odluka Povjerenstva za zaštitu nacionalnih spomenika, uspostavljenog prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/02, 27/02, 6/04 i 51/07).

II.

Federacija Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) dužna je osigurati pravne, znanstvene, tehničke, administrativne i financijske mjere za zaštitu, konzervaciju i prezentaciju nacionalnog spomenika.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo) utvrdit će tehničke uvjete za izradu i postavljanje informacijske ploče sa osnovnim podacima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

III.

U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika na prostoru definiranom u točki I. stavak 3. ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- dopušteni su isključivo istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju, uključujući i one radove koji imaju za cilj prezentaciju spomenika, uz odobrenje federalnog ministarstva mjerodavnog za prostorno uređenje (u daljnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) i stručni nadzor mjerodavne službe zaštite naslijeđa na razini Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: mjerodavna služba zaštite);
- dopušteno je obavljanje radova na infrastrukturi, uz odobrenje mjerodavnog ministarstva i stručno mišljenje mjerodavne službe zaštite;
- radovi na uređenju lokaliteta i radovi na saniranju oštećenja dopušteni su isključivo uz prethodno izrađen plan sanacije, restauracije i konzervacije, te uz odobrenja mjerodavnog ministarstva i nadzor mjerodavne službe zaštite;
- nije dopušteno izmještanje stećaka i grobnih mjesta;
- dopušteno je čišćenje stećaka u slučaju da je ono neophodno za istragu epigrafskih ili dekorativnih elemenata, uz prethodno izrađen elaborat i odobrenje mjerodavnog ministarstva. Elaborat treba biti zasnovan na biološkim, kemijskim, fizičkim i drugim analizama za koje konzervator utvrdi da su neophodne, te sadržavati odgovarajuće konzervatorske mjere i procjenu utjecaja načina čišćenja na kamen;
- izvršiti uređenje lokaliteta sa izradom projekta odgovarajućeg hortikulturnog uređenja;
- prostor spomenika bit će otvoren i dostupan javnosti, a može se rabiti u edukativne i kulturne svrhe;
- nije dopušteno odlaganje otpada.

IV.

Stavljaju se izvan snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski spisi u dijelu u kojemu su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

V.

Svatko, a posebice mjerodavna tijela Federacije Bosne i Hercegovine, kantona i općinske službe, suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

VI.

Ova odluka dostavit će se mjerodavnom općinskom sudu radi upisa u zemljišne knjige.

VII.

Sastavnim dijelom ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom, koje je dostupno na uvid zainteresiranim osobama u prostorijama i na web-stranici Povjerenstva (<http://www.kons.gov.ba>).

VIII.

Danom donošenja ove odluke sa Privremene liste nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 33/02, "Službeni glasnik Republike Srpske", broj 79/02, "Službene novine Federacije BiH", broj 59/02 i "Službeni glasnik Distrikta Brčko BiH", broj 4/03) se briše nacionalni spomenik upisan pod rednim brojem 487.

IX.

Prema članku V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Povjerenstva su konačne.

енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

**ОДЛУКУ
О УКИДАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ
ДЈЕЛАТНОСТИ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ
ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ**

1. Укида се лиценца Друштву "Proenergy" д.о.о. Мостар за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију број 05-28-12-305-16/14 од 25. фебруара 2015. године, на захтјев власника лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а диспозитив одлуке ће бити објављен у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

"Proenergy" д.о.о. Мостар поднијело је Државној регулаторној комисији за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК) захтјев, заведен под бројем 05-28-12-36-1/18 од 25. јануара 2018. године, за укидање посједујуће лиценце с обзиром на пословну одлуку управљачких структура Друштва о престанку даљег обављања дјелатности међународне трговине електричном енергијом.

Наиме, подносиоцу захтјева је одлуком ДЕРК-а од 25. фебруара 2015. године под бројем 05-28-12-305-16/14 издата лиценца за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом на период од 28. марта 2015. године до 27. марта 2020. године.

Полазећи од тога да је власник лиценце слободан да у складу са својим пословним интересима диспонира правом да одређено вријеме или трајно престане обављати дјелатност међународне трговине електричном енергијом, да намјеру коришћења тог права пријави регулатору, што је у смислу члана 51. став 1. тачка а) Правилника о лиценцама и учинио избором за укидање лиценце, приложивши уредно доказ о претходно извршеној уплати накнаде за рјешавање захтјева и свих обавеза по основу регулаторне накнаде, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

У складу са чланом 9.2. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана пријема ове одлуке.

Број 05-28-12-36-3/18
07. фебруара 2018. године
Тузла

Предсједavajuћи Комисије
Никола Пејић, с. р.

На основу члана 4.2. и 4.7. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 51. Правилника о лиценцама - Преčiшчени текст ("Службени гласник БиХ", број 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

**ОДЛУКУ
О УКИДАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ
ДЈЕЛАТНОСТИ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ
ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ**

1. Укида се лиценца Друштву "Proenergy" д.о.о. Мостар за обављање дјелатности међународне трговине електричном

енергијом, издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију број 05-28-12-305-16/14 од 25. фебруара 2015. године, на захтјев власника лиценце.

2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а диспозитив одлуке биће објављен у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

"Proenergy" д.о.о. Мостар поднијело је Државној регулаторној комисији за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК) захтјев, заведен под бројем 05-28-12-36-1/18 од 25. јануара 2018. године, за укидање посједујуће лиценце с обзиром на пословну одлуку управљачких структура Друштва о престанку даљег обављања дјелатности међународне трговине електричном енергијом.

Наиме, подносиоцу захтјева је одлуком ДЕРК-а од 25. фебруара 2015. године под бројем 05-28-12-305-16/14 издата лиценца за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом на период од 28. марта 2015. године до 27. марта 2020. године.

Полазећи од тога да је власник лиценце слободан да у складу са својим пословним интересима диспонира правом да одређено вријеме или трајно престане обављати дјелатност међународне трговине електричном енергијом, да намјеру коришћења тог права пријави регулатору, што је у смислу члана 51. став 1. тачка а) Правилника о лиценцама и учинио избором за укидање лиценце, приложивши уредно доказ о претходно извршеној уплати накнаде за рјешавање захтјева и свих обавеза по основу регулаторне накнаде, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

У складу са чланом 9.2. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана пријема ове одлуке.

Број 05-28-12-36-3/18
07. фебруара 2018. године
Тузла

Предсједavajuћи Комисије
Никола Пејић, с. р.

На основу члана 4.2. и 4.7. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 51. Правилника о лиценцама - Преčiшчени текст ("Службени гласник БиХ", број 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

**ОДЛУКУ
О УКИДАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ
ДЈЕЛАТНОСТИ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ
ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ**

1. Укида се лиценца Друштву "Proenergy" д.о.о. Мостар за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију број 05-28-12-305-16/14 од 25. фебруара 2015. године, на захтјев власника лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а изрека одлуке биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

"Proenergy" д.о.о. Мостар поднијело је Државној регулаторној комисији за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК) захтјев, заведен под бројем 05-28-12-36-1/18 од 25. септембра

2018. godine, za ukidanje posjedujuće licence s obzirom na poslovnu odluku upravljačkih struktura Društva o prestanku daljnjeg obavljanja djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom.

Naime, podnositelju zahtjeva je odlukom DERK-a od 25. veljače 2015. godine pod brojem 05-28-12-305-16/14 izdata licenca za obavljanje djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom na razdoblje od 28. ožujka 2015. godine do 27. ožujka 2020. godine.

Polazeći od toga da je vlasnik licence slobodan da u skladu sa svojim poslovnim interesima disponira pravom da određeno vrijeme ili trajno prestane obavljati djelatnost međunarodne trgovine električnom energijom, da namjeru korištenja tog prava prijavi regulatoru, što je u smislu članka 51. stavak 1. točka a) Pravilnika o licencama i učinio izborom za ukidanje licence, priloživši uredno dokaz o prethodno izvršenoj uplati naknade za rješavanje zahtjeva i svih obveza po osnovu regulatorne naknade, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

U skladu sa člankom 9.2. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sustava električne energije u Bosni i Hercegovini, protiv ove odluke može se pokrenuti postupak pred Sudom Bosne i Hercegovine podnošenjem tužbe u roku od 60 dana od dana primitka ove odluke.

Broj 05-28-12-36-3/18
07. veljače 2018. godine
Tuzla

Predsjedatelj Komisije
Nikola Pejić, v. r.

202

На основу члана 4.2. и 4.7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 49. став (7) Правилника о лиценцама - Пречишћени текст ("Службени гласник БиХ", број 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

ОДЛУКУ

О НАСТАВКУ КОРИШЋЕЊА ЛИЦЕНЦЕ

1. "Прво плинарско друштво", д.о.о., са сједиштем у Сарајеву, у Улици Тешањска 24а, власник привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, регистарски број 05-28-125-17/16 од 28. јуна 2016. године, наставља са коришћењем раније додијелене привремене лиценце под називом: ЕРДАЛ, д.о.о., са сједиштем у Сарајеву, у Улици Тешањска 24а, уз неизмијењене услове лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а диспозитив одлуке биће објављен у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложение

"Прво плинарско друштво", д.о.о., са сједиштем у Сарајеву, у Улици Тешањска 24а, власник је привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом која му је издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК), број 05-28-12-125-17/16 од 28. јуна 2016. године, на период од 01. јула 2016. године до 30. јуна 2018. године.

Власник привремене лиценце је актом од 18. децембра 2017. године, заведеним под бројем: 05-28-12-440-1/17 од 21. децембра 2017. године, пријавио ДЕРК-у промјену оснивача

и промјenu називa друштва, са захтјевом да се ови подаци измијене у службеним евиденцијама.

Пријава izmijenjenih podataka potkrijepljena je i odgovarajućom dokumentacijom zavedenom pod brojem 05-28-12-440-2/17 od 9.1.2018. godine, te je uvidom u Rješenje o izmjenama podataka Opštinskog suda u Sarajevu, broj 065-0-Reg-17-005885 od 13. decembra 2017. godine, utvrđeno da su u sudski registar pomenutog Suda upisani podaci o novom osnivaču i novom nazivu društva.

Поступак регистрације промијењених података о истом субјекту у одговарајућем регистру власника дозволе за обављање дјелатности снабдијевања електричном енергијом - дозволе II реда, у току је код Регулаторне комисије за енергију у Федерацији БиХ.

Имајући у виду да се, сходно Правилнику о лиценцама, промјеном лиценце не сматра промјена назива, сједишта или адресе власника лиценце, а уважавајући чињеницу да промијењени подаци немају утицај на правни положај власника лиценце и даље несметано коришћење лиценце од стране истог правног лица, то је на основу члана 49. став (7) Правилника о лиценцама донијета одлука као у диспозитиву.

У складу са чланом 9.2. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана пријема ове одлуке.

Број 05-28-12-440-3/17

07. фебруара 2018. године
Тузла

Предсједавајући Комисије
Никола Пејић, с. р.

Na osnovu člana 4.2. i 4.7. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sistema električne energije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 7/02, 13/03, 76/09 i 1/11), člana 33. Poslovnika o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju ("Službeni glasnik BiH", broj 2/05) i člana 49. stav (7) Pravilnika o licencama - Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH", broj 63/16), Državna regulatorna komisija za električnu energiju, na sjednici održanoj 07. februara 2018. godine, donijela je

ODLUKU

O NASTAVKU KORIŠTENJA LICENCE

1. "Prvo planarsko društvo", d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, vlasnik privremene licence za obavljanje djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom, registracijski broj 05-28-12-125-17/16 od 28. juna 2016. godine, nastavlja sa korištenjem ranije dodijeljene privremene licence pod nazivom: Erdal, d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, uz neizmijenjene uvjete licence.
2. Ova odluka stupa na snagu danom donošenja, a dispozitiv odluke bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH" i službenim glasilima entiteta.

Obrazložjenje

"Prvo planarsko društvo", d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, vlasnik je privremene licence za obavljanje djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom koja mu je izdata Odlukom Državne regulatorne komisije za električnu energiju (u daljem tekstu: DERK), broj 05-28-12-125-17/16 od 28. juna 2016. godine, na period od 01. jula 2016. godine do 30. juna 2018. godine.

Vlasnik privremene licence je aktom od 18. decembra 2017. godine, zavedenim pod brojem 05-28-12-440-1/17 od 21. decembra 2017. godine, prijavio DERK-u promjenu osnivača

i promjenu naziva društva, sa traženjem da se ovi podaci izmijene u službenim evidencijama.

Prijava izmijenjenih podataka potkrijepljena je i odgovarajućom dokumentacijom zavedenom pod brojem 05-28-12-440-2/17 od 9.1.2018. godine, te je uvidom u Rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu, broj 065-0-Reg-17-005885 od 13. decembra 2017. godine, utvrđeno da su u sudski registar pomenutog Suda upisani podaci o novom osnivaču i novom nazivu društva.

Postupak registracije promijenjenih podataka o istom subjektu u odgovarajućem registru vlasnika dozvole za obavljanje djelatnosti snabdijevanja električnom energijom - dozvole II reda, u toku je kod Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH.

Imajući u vidu da se, shodno Pravilniku o licencama, promjenom licence ne smatra promjena naziva, sjedišta ili adrese vlasnika licence, a uvažavajući činjenicu da promijenjeni podaci nemaju utjecaj na pravni položaj vlasnika licence i daljnje nesmetano korištenje licence od strane iste pravne osobe, to je na osnovu člana 49. stav (7) Pravilnika o licencama donijeta odluka kao u dispozitivu.

U skladu sa članom 9.2. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sistema električne energije u Bosni i Hercegovini, protiv ove odluke može se pokrenuti postupak pred Sudom Bosne i Hercegovine podnošenjem tužbe u roku od 60 dana od dana prijema ove odluke.

Број 05-28-12-440-3/17

07. februara 2018. godine
Tuzla

Председavajuћи Комисије
Никола Пејић, с. р.

Na temelju članka 4.2. i 4.7. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sustava električne energije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 7/02, 13/03, 76/09 i 1/11), članka 33. Poslovnika o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju ("Službeni glasnik BiH", broj 2/05) i članka 49. stavak (7) Pravilnika o licencama - Pročišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH", broj 63/16), Državna regulatorna komisija za električnu energiju, na sjednici održanoj 07. veljače 2018. godine, donijela je

ODLUKU

O NASTAVKU KORIŠTENJA LICENCE

1. "Prvo plinarsko društvo", d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, vlasnik privremene licence za obavljanje djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom, registracijski broj: 05-28-12-125-17/16 od 28. lipnja 2016. godine, nastavlja sa korištenjem ranije dodijeljene privremene licence pod nazivom: Erdal, d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, uz neizmijenjene uvjete licence.
2. Ova odluka stupa na snagu danom donošenja, a izreka odluke bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" i službenim glasilima entiteta.

Образложење

"Prvo plinarsko društvo", d.o.o., sa sjedištem u Sarajevu, u Ulici Tešanjka 24a, vlasnik je privremene licence za obavljanje djelatnosti međunarodne trgovine električnom energijom koja mu je izdata Odlukom Državne regulatorne komisije za električnu energiju (u daljem tekstu: DERK), broj 05-28-12-125-17/16 od 28. lipnja 2016. godine, na razdoblje od 01. srpnja 2016. godine do 30. lipnja 2018. godine.

Vlasnik licence je aktom od 18. prosinca 2017. godine, zavedenim pod brojem: 05-28-12-440-1/17 od 21. prosinca 2017. godine, prijavio DERK-u promjenu osnivačja i promjenu naziva

društva, sa traženjem da se ovi podaci izmijene u službenim evidencijama.

Prijava izmijenjenih podataka potkrijepljena je i odgovarajućom dokumentacijom zavedenom pod brojem 05-28-12-440-2/17 od 9.1.2018. godine, te je uvidom u Rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu, broj 065-0-Reg-17-005885 od 13. prosinca 2017. godine, utvrđeno da su u sudski registar pomenutog Suda upisani podaci o novom osnivačju i novom nazivu društva.

Postupak registracije promijenjenih podataka o istom subjektu u odgovarajućem registru vlasnika dozvole za obavljanje djelatnosti opskrbe električnom energijom - dozvole II reda, u tijeku je kod Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH.

Imajući u vidu da se, shodno Pravilniku o licencama, promjenom licence ne smatra promjena naziva, sjedišta ili adrese vlasnika licence, a uvažavajući činjenicu da promijenjeni podaci nemaju utjecaj na pravni položaj vlasnika licence i daljnje nesmetano korištenje licence od strane iste pravne osobe, to je na temelju članka 49. stavak (7) Pravilnika o licencama donijeta odluka kao u izreci.

U skladu sa člankom 9.2. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sustava električne energije u Bosni i Hercegovini, protiv ove odluke može se pokrenuti postupak pred Sudom Bosne i Hercegovine podnošenjem tužbe u roku od 60 dana od dana primitka ove odluke.

Број 05-28-12-440-3/17

07. veljače 2018. godine
Tuzla

Председатељ Комисије
Никола Пејић, в. р.

203

Na osnovu člana 4.2. i 4.7. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sistema električne energije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 7/02, 13/03, 76/09 i 1/11), člana 33. Poslovnika o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju ("Službeni glasnik BiH", broj 2/05) i člana 49. stav (7) Pravilnika o licencama - Пречишћени текст ("Službeni glasnik BiH", broj 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

ОДЛУКУ

O NASTAVKU KORIŠĆENJA LIČENCE

1. Друштво НЕР-Trade, д.о.о. Мостар, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска бб, власник лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, регистарски број: 05-28-12-264-17/15 од 18. новембра 2015. године, наставља са коришћењем раније додијелене лиценце под називом: ХЕП Енергија, д.о.о., са сједиштем у Мостару, Вуковарска бб, уз неизмијењене услове лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а диспозитив одлуке биће објављен у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

Друштво НЕР-Trade, д.о.о. Мостар, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска бб, власник је лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом која му је издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК), број: 05-28-12-264-17/15 од 18. новембра 2015. године, на период од 01. децембра 2015. године до 30. новембра 2020. године.

Власник лиценце је актом од 21. децембра 2017. године, заведеним под бројем: 05-28-12-441-1/17, пријавио ДЕРК-у промјену назива друштва, са захтјевом да се ови подаци измијене у службеним евиденцијама.

Пријава измијењених података поткријељена је и одговарајућом документацијом заведеном под бројем 05-28-12-441-2/17 од 26.1.2018. године, те је увидом у Рјешење о измјенама података Општинског суда у Мостару, број Тт-О-747/17 од 30. октобра 2017. године, утврђено да су у судски регистар поменутог Суда уписани подаци о новом називу друштва.

Поступак регистрације промијењених података о истом субјекту у одговарајућем регистру власника дозволе за обављање дјелатности снабдијевања електричном енергијом - дозволе II реда, у току је код Регулаторне комисије за енергију у Федерацији БиХ.

Имајући у виду да се, сходно Правилнику о лиценцама, промјеном лиценце не сматра промјена назива, сједишта или адресе власника лиценце, а уважавајући чињеницу да промијењени подаци немају утицај на правни положај власника лиценце и даље несметано коришћење лиценце од стране истог правног лица, то је на основу члана 49. став (7) Правилника о лиценцама донијета одлука као у диспозитиву.

У складу са чланом 9.2. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана пријема ове одлуке.

Број 05-28-12-441-3/17

07. фебруара 2018. године
Тузла

Предсједавајући Комисије
Никола Пејић, с. р.

На основу члана 4.2. и 4.7. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 49. став (7) Правилника о лиценцама - Преčiшчени текст ("Службени гласник БиХ", број 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

ODLUKU O NASTAVKU KORIŠTENJA LICENCE

1. Друштво HEP-Trade, d.o.o. Mostar, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска bb, власник лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, регистрациски број 05-28-12-264-17/15 од 18. новембра 2015. године, наставља са коришћењем раније додijелене лиценце под називом: HEP Energija, d.o.o., са сједиштем у Мостару, Вуковарска bb, уз неизмијењене увјете лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а диспозитив одлуке биће објављен у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

Друштво HEP-Trade, d.o.o. Mostar, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска bb, власник је лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом која му је издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК), број 05-28-12-264-17/15 од 18. новембра 2015. године, на период од 01. децембра 2015. године до 30. новембра 2020. године.

Власник лиценце је актом од 21. децембра 2017. године, заведеним под бројем: 05-28-12-441-1/17, пријавио ДЕРК-у

промјену назива друштва, са тражењем да се ови подаци измијене у службеним евиденцијама.

Пријава измијењених података поткријељена је и одговарајућом документацијом заведеном под бројем 05-28-12-441-2/17 од 26.1.2018. године, те је увидом у Рјешење о измјенама података Општинског суда у Мостару, број Тт-О-747/17 од 30. октобра 2017. године, утврђено да су у судски регистар поменутог Суда уписани подаци о новом називу друштва.

Поступак регистрације промијењених података о истом субјекту у одговарајућем регистру власника дозволе за обављање дјелатности снабдијевања електричном енергијом - дозволе II реда, у току је код Регулаторне комисије за енергију у Федерацији БиХ.

Имајући у виду да се, сходно Правилнику о лиценцама, промјеном лиценце не сматра промјена назива, сједишта или адресе власника лиценце, а уважавајући чињеницу да промијењени подаци немају утицај на правни положај власника лиценце и даљње несметано коришћење лиценце од стране исте правне особе, то је на основу члана 49. став (7) Правилника о лиценцама донијета одлука као у диспозитиву.

У складу са чланом 9.2. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана пријема ове одлуке.

Број 05-28-12-441-3/17

07. фебруара 2018. године
Тузла

Предсједавајући Комисије
Никола Пејић, с. р.

На temelju члана 4.2. и 4.7. Закона о пријеносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 49. став (7) Правилника о лиценцама - Преčiшчени текст ("Службени гласник БиХ", број 63/16), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 07. фебруара 2018. године, донијела је

ODLUKU O NASTAVKU KORIŠTENJA LICENCE

1. Друштво HEP-Trade, d.o.o. Mostar, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска bb, власник лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, регистрациски број 05-28-12-264-17/15 од 18. студеног 2015. године, наставља са коришћењем раније додijелене лиценце под називом: HEP Energija, d.o.o., са сједиштем у Мостару, Вуковарска bb, уз неизмијењене увјете лиценце.
2. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а изрека одлуке биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

Друштво HEP-Trade, d.o.o. Mostar, са сједиштем у Мостару, у Улици Вуковарска bb, власник је лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом која му је издата Одлуком Државне регулаторне комисије за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК), број: 05-28-12-264-17/15 од 18. студеног 2015. године, на раздобље од 01. просинца 2015. године до 30. студеног 2020. године.

Власник лиценце је актом од 21. просинца 2017. године, заведеним под бројем: 05-28-12-441-1/17, пријавио ДЕРК-у промјену назива друштва, са тражењем да се ови подаци измијене у службеним евиденцијама.

Prijava izmijenjenih podataka potkrijepljena je i odgovarajućom dokumentacijom zavedenom pod brojem 05-28-12-441-2/17 od 26.1.2018. godine, te je uvidom u Rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Mostaru, broj Tt-O-747/17 od 30. listopada 2017. godine, utvrđeno da su u sudski registar pomenutog Suda upisani podaci o novom nazivu društva.

Postupak registracije promijenjenih podataka o istom subjektu u odgovarajućem registru vlasnika dozvole za obavljanje djelatnosti opskrbe električnom energijom - dozvole II reda, u tijeku je kod Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH.

Imajući u vidu da se, shodno Pravilniku o licencama, promjenom licence ne smatra promjena naziva, sjedišta ili adrese vlasnika licence, a uvažavajući činjenicu da promijenjeni podaci nemaju utjecaj na pravni položaj vlasnika licence i daljnje nesmetano korištenje licence od strane iste pravne osobe, to je na temelju članka 49. stavak (7) Pravilnika o licencama donijeta odluka kao u izreci.

U skladu sa člankom 9.2. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sustava električne energije u Bosni i Hercegovini, protiv ove odluke može se pokrenuti postupak pred Sudom Bosne i Hercegovine podnošenjem tužbe u roku od 60 dana od dana primitka ove odluke.

Broj 05-28-12-441-3/17
07. veljače 2018. godine
Tuzla

Predsjedatelj Komisije
Nikola Pejić, v. r.

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

204

Конкурентски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (2) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", број 48/05, 76/07 и 80/09), Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина против привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина и привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, због спречавања, ограничавања и нарушавања тржишне конкуренције у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) и члана 4. став (1) тачке б) и д) Закона о конкуренцији, на 15. (петнаестој) сједници одржаној 20.12.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

1. Утврђује се да је привредни субјекат United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, путем свог заступника привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина злоупотребио доминантан положај у смислу члана 10. став (2) тачка б) Закона о конкуренцији, ограничавањем тржишта дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Live пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини на штету корисника привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина намјерним одуговлачењем и не потписивањем уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" са привредним субјектом БХ Телецом, на начин

да су, истом, приликом преговарања стално наметали додатне услове који нису били прописани, „Општим условима за пружање услуга“, а које нису испунили привредни субјекти који су већ имали закључене уговоре о дистрибуцији наведеног канала и тиме ограничили релевантно тржиште на штету корисника услуга привредног субјекта БХ Телецом.

2. Утврђује се да је привредни субјекат United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, путем свог заступника привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина злоупотребио доминантан положај у смислу члана 10. став (2) тачка ц) Закона о конкуренцији, на начин да је током преговарања за закључивање уговора о дистрибуцији спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Live пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини са привредним субјектом Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, примијенио различите услове чиме га је довео у неравноправан и неповољан конкурентски положај.
3. Изриче се новчана казна привредном субјекту United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, због кршења члана 10. став (2) тачка б) Закона о конкуренцији, у висини од 250.000,00 КМ, у смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, коју је дужан платити у року од 8 (осам) дана од дана пријема ово Рјешења. Уколико привредни субјекат United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, бр.1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија не уплати изречену новчану казну у остављеном року, иста ће се наплатити присилним путем, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.
4. Одбија се захтјев привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина поднесен против привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона о конкуренцији, као неоснован.
5. Одбија се захтјев привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина поднесен против привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, ради утврђивања постојања забрањеног спораума у смислу члана 4. став (1) тачке б) и д) Закона о конкуренцији, као неоснован.
6. Налаже се привредном субјекту Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, да привредним субјектима United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, надокнади трошкове поступка у износу од 1.347,84 КМ са ПДВ-

- ом, (хиљадуристочетридесетседам конвертибилних марака и осамдесетчетири фенинга), у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема овог Рјешења.
7. Одбацује се захтјев привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина за проширење Закључка о покретању поступка број: 04-26-2-005-9-II/15 и на привредни субјекат United Media S.á.r.l. Луксембург, као неоснован.
 8. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкурнцијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкурнцијски савјет) је дана 26.01.2015. године, под бројем 04-26-2-005-II/15, запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) привредног субјекта Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: БХ Телецом или Подносилац захтјева) против привредног субјекта "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Спорт Клуб или Противна страна) и привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescu, бр. 1-5. стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија (у даљем тексту: United Media или Противна страна), ради злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка а), б) и ц) и кршења члана 4. став (1) тачка б) и д) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", број 48/05, 76/07 и 80/09) (у даљем тексту: Закон).

Увидом у поднесени Захтјев, Конкурнцијски савјет је утврдио да исти није комплетан и уредан, у смислу члана 28. Закона, те је затражио допуну истог у смислу члана 31. став (1) Закона, актом број: 04-26-2-005-1-II/15 од 25.05.2015. године.

Подносилац захтјева се обратио Конкурнцијском савјету са захтјевом за продужење рока број: 04-26-2-005-2-II/15 од дана 01.06.2015. године.

Конкурнцијски савјет је дописом број: 04-26-2-005-4-II/15 дана 10.06.2015. године продужио рок за допуну и прецизирање Захтјева привредног субјекта БХ Телецом за додатних 15 (петнаест) дана.

Подносилац захтјева је исти прецизирао поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-005-3-II/15 дана 11.06.2015. године на начин да се предметни захтјев односи на кршење члана 4. став (1) тачке б) и д), као и члана 10. став (2) тачке а), б) и ц) Закона, те је уједно доставио извод из судског регистра.

Конкурнцијски савјет је актом број: 04-26-2-005-5-II/15 дана 07.07.2015. године упутило Захтјев за доставу овјерене документације привредном субјекту БХ Телецом.

Подносилац Пријаве је дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-6-II/15 дана 09.07.2015. године доставио тражену документацију.

Комплетирањем предметног Захтјева, Конкурнцијски савјет је на основу члана 28. став (3) Закона, дана 28.07.2015. године издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, број: 04-26-2-005-7-II/15.

С обзиром да на основу документације достављене уз Захтјев за покретање поступка није било могуће утврдити постојање повреде Закона без провођења поступка, дана 29.07.2015. године Конкурнцијски савјет је донио Закључак о покретању поступка број: 04-26-2-005-9-II/15 против привредних субјеката СПОРТ КЛУБ и United Media, ради

утврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2) тачке а), б) и ц) и постојања забрањеног споразума из члана 4. став (1) тачке б) и д) Закона.

Дана 03.08.2015. године под бројем: 04-26-2-005-15-II/15, Конкурнцијски савјет је запримио захтјев за продужење рока за одговор на Захтјев достављен од Противне стране, након чега је у складу са чланом 33. Закона, продужио рок за доставу одговора на Захтјев Противне стране за додатних 15 (петнаест) дана.

Конкурнцијски савјет је дана 03.08.2015. године под бројем: 04-26-2-005-16-II/15 запримио Захтјев за спајање ствари у један поступак привредног субјекта United Media.

Привредни субјекат United Media је исти самоиницијативно допунио поднеском запримљеним дана 10.08.2015. године, под бројем: 04-26-2-005-20-II/15.

Захтјев за спајање ствари у један поступак је поднесен као допуна ранијег захтјева од дана 31.07.2015. године, који се односио на спајање друга два предмета за које је Конкурнцијски савјет донио Закључак о покретању поступка број: 06-26-2-006-5-II/15 од дана 27.05.2015. године и Закључак о покретању поступка број: 04-26-2-019-8-II/15 од дана 29.07.2015. године.

Захтјевом је тражено спајање у један поступак, предмета које се води пред Конкурнцијским савјетом под бројем: 04-26-2-005-II/15, са предметима који се воде под бројевима: 06-26-2-006-II/15 и 04-26-2-019-II/15.

Конкурнцијски савјет је дана 31.08.2015. године под бројем: 04-26-2-005-22-II/15 запримио одговор на Захтјев достављен од Противне стране.

Дана 07.09.2015. године, Конкурнцијски савјет је под бројем: 04-26-2-005-25-II/15 запримио допис Противне стране којим су достављени уговори о дистрибуцији канала "Спорт Клуб", закључени на територији Босне и Херцеговине у периоду 2014.-2015. године.

Конкурнцијски савјет је актом број: 04-26-2-005-26-II/15 дана 08.09.2015. године упутио Захтјев за доставу документације Противној страни.

Конкурнцијски савјет је дана 18.09.2015. године под бројем: 04-26-2-005-27-II/15 запримио захтјев за продужење рока за одговор на Захтјев од стране адвоката Нихада Сијечића у име привредног субјекта United Media, јер је исти запримио Закључак на енглеском језику дана 09.09.2015. године.

Дана 21.10.2015. године, Конкурнцијски савјет је актом број: 04-26-2-005-28-II/15, у складу са чланом 33. Закона продужио рок за доставу одговора на Захтјев привредног субјекта United Media за додатних 10 (десет) дана.

Противна страна је дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-29-II/15 дана 23.09.2015. године доставила сву тражену документацију.

Конкурнцијски савјет је дана 06.10.2015. године под бројем: 04-26-2-005-30-II/15 запримио одговор на Захтјев достављен од Противне стране ("Изјашњење 2").

Дана 08.10.2015. године, Конкурнцијски савјет је актом број: 04-26-2-005-32-II/15 затражио од Противне стране да достави овјерени пријевод упитника (Content Protection Questionnaire), што је Противна страна и учинила дана 12.10.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-33-II/15.

Конкурнцијски савјет је дана 13.10.2015. године донио Закључак број: 04-26-2-005-35-II/15 којим је одбијен Захтјев за спајање ствари у један поступак привредног субјекта United Media.

Конкурнцијски савјет је дана 14.10.2015. године под бројем: 04-26-2-005-37-II/15 запримио изјашњење привред-

ног субјекта БХ Телецом на одговор на Захтјев достављен од Противне стране.

Дана 20.10.2015. године, Конкурентијски савјет је актом број: 04-26-2-005-40-II/15 затражио од Противне стране да достави оверени пријевод уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" који је закључен између привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта United Media, што је Противна страна и учинила дана 26.10.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-42-II/15.

Дана 26.10.2015. године Конкурентијски савјет је донио Закључак број: 04-26-2-005-41-II/15 којим је продужен рок за доношење рјешења у предметном поступку за додатна 3 (три) мјесеца.

Конкурентијски савјет је дана 03.11.2015. године, актом број: 04-26-2-005-46-II/15 затражио од Противне стране да достави информацију по којој основи врши емитовање спортских садржаја на каналу "Спорт Клуб", што је Противна страна и учинила дана 11.11.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-50-II/15.

Дана 12.11.2015. године актом број: 04-26-2-005-51-II/15, Конкурентијски савјет је затражио од Противне стране да достави додатне информације везане за дистрибуцију спортских садржаја који се емитују на каналу "Спорт Клуб", што је Противна страна и учинила дана 23.11.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-55-II/15.

Привредни субјекат United Media је поднеском запримљеним дана 26.1.2015. године под бројем: 04-26-2-005-57-II/15, доставио оверени пријевод уговора закљученог између привредног субјекта "Adria Media Limited" и привредног субјекта "IKO Balkan SRL".

Конкурентијски савјет је дана 01.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-59-II/15 запримио изјашњење Противне стране на поднеске привредног субјекта БХ Телецом.

Дана 02.12.2015. године актом број: 04-26-2-005-60-II/15, Конкурентијски савјет је затражио од Противне стране да достави додатне информације везане за дистрибуцију спортских садржаја који се ексклузивно приказују на каналу "Спорт Клуб" и схематски приказ повезаних друштава привредног субјекта United Media, што је Противна страна и учинила дана 10.12.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-69-II/15.

Конкурентијски савјет је дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-67-II/15 запримио додатно изјашњење привредног субјекта БХ Телецом на одговор на Захтјев достављен од Противне стране.

Конкурентијски савјет је дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-70-II/15 запримио очитовање Противне стране на питања упућена од стране Конкурентијског савјета на усменој расправи. Прилози који су достављени уз поменути допис су у складу са чланом 38. Закона означени као пословна тајна.

Конкурентијски савјет се актом број: 04-26-2-005-61-II/15 од дана 02.12.2015. године, обратио привредном субјекту "КГ-1" д.о.о. Горажде, са захтјевом за доставу података о емитовању канала "Спорт Клуб", те о посједовању фингерпринт заштите и о основи по којој врше емитовање истог, на што је добило одговор дана 07.12.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-65-II/15.

Конкурентијски савјет се актом број: 04-26-2-005-62-II/15 од дана 02.12.2015. године, обратио привредном субјекту "BHB CABLE TV" д.о.о. са захтјевом за доставу података о емитовању канала "Спорт Клуб", те о посједовању фингерпринт заштите и о основи по којој врше емитовање истог, на што је добило одговор дана 09.12.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-66-II/15.

Конкурентијски савјет се актом број: 04-26-2-005-63-II/15 од дана 02.12.2015. године, обратио привредном субјекту "ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ" д.о.о. Нови Травник са захтјевом за доставу података о емитовању канала "Спорт Клуб", те о посједовању фингерпринт заштите и о основи по којој врше емитовање истог, на што је добило одговор дана 11.12.2015. године, дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-71-II/15.

Конкурентијски савјет се актом број: 04-26-2-005-64-II/15 од дана 02.12.2015. године, обратио привредном субјекту ЈП Хрватске телекомуникације д.д. Мостар са захтјевом за доставу података о емитовању канала "Спорт Клуб", те о посједовању фингерпринт заштите и о основи по којој врше емитовање истог, на што је добило одговор дана 10.12.2015. године дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-68-II/15.

Дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-70-II/15, Конкурентијски савјет је запримио одговор на упите са усмене расправе Противне стране, при чему су информације садржане у поменутом одговору означене као пословна тајна сукладно члану 38. Закона.

Дана 07.01.2016. године пуномоћник Противне стране, адвокат Нихад Сијерчић доставио је трошковник запримљен под бројем: 04-26-2-005-74-II/15.

Конкурентијски савјет је дана 08.01.2016. године под бројем: 04-26-2-005-75-II/15, од Противне стране запримио захтјев за обустављање поступка због доношења коначне одлуке у поступку број: 06-26-2-006-II/15 којом се исцрпљује Захтјев, те захтјев за доставу на изјашњење нацрта коначног рјешења у поступку остваривање права на одбрану. Конкурентијски савјет је на ове захтјеве одговорио актом број: 04-26-2-005-76-II/15 од дана 12.01.2016. године, којим је Противна страна обавијештена о немогућности поступања по наведеним захтјевима.

Конкурентијски савјет је дана 18.01.2016. године, под бројем: 04-26-2-005-77-II/15 запримио обавјештење Противне стране о току преговора између страна у предмету број: 04-26-2-019-II/15 за период октобар-децембар 2015. године.

Дана 07.04.2017. године, Конкурентијски савјет је донио Рјешење број: 04-26-2-005-82-II/15 (у даљем тексту Рјешење) о непостојању злоупотребе доминантног положаја привредних субјеката Спорт Клуб и United Media на основу члана 11. став (2) Закона. Подносилац захтјева је подношењем тужбе пред Судом Босне и Херцеговине, дана 18.05.2017. године покренуо управни спор против Рјешења Конкурентијског савјета.

Конкурентијски савјет је дана 14.08.2017. године под бројем: 04-26-2-005-91-II/15 од Суда Босне и Херцеговине запримило Пресуду број: C13 У 021954 16 У од 10.08.2017. године, против Рјешења Конкурентијског савјета.

Суд БиХ је предметном Пресудом уважио тужбу, оспорено Рјешење поништио и предмет вратио Конкурентијском савјету на поновно рјешавање.

Конкурентијски савјет се дописима број: 04-26-2-005-93-II/15, 04-26-2-005-98-II/15 и 04-26-2-005-104-II/15 обратио Подносиоцу захтјева у којима је тражено да се очитује остаје ли код раније поднесеног Захтјева, што је привредни субјект БХ Телецом и учинио (поднесци број: 04-26-2-005-96-II/15, 04-26-2-005-99-II/15 и 04-26-2-005-107-II/15).

Дана 23.08.2017. године поднеском број: 04-26-2-005-96-II/15 и дана 12.10.2017. године поднеском број: 04-26-2-005-107-II/15, привредни субјекат БХ Телецом је доставио Конкурентијском савјету захтјев којим се тражи проширење Захтјева, односно Закључка о покретању поступка број: 04-

26-2-005-9-II/15, на привредни субјекат United Media S. á.r.l. Луксембург.

Противна страна је актом број: 04-26-2-005-94-II/15 од дана 16.08.2017. године обавијештена о донесеној Пресуди, те је тражено да се очитује остаје ли код одговора на Захтјев и свих изнесених чињеница током поступка, што је Противна страна и учинила поднеском број: 04-26-2-005-97-II/15 од дана 31.08.2017. године.

Конкурenciјски савјет је дана 18.10.2017. године, под бројем: 04-26-2-005-108-II/15 запримио изјашњење Противне стране на очитовања привредног субјекта БХ Телецом.

Конкурenciјски савјет је дописима број: 04-26-2-005-109-II/15 и 04-26-2-005-110-II/15 од дана 20.11.2017. године, тражио од странака да се изјасне о износу накнаде трошкова поступка.

Дана 23.11.2017. године, пуномоћник Противне стране, адвокат Нихад Сијерчић доставио је нови трошковник, запримљен под бројем: 04-26-2-005-111-II/15, док је Подносилац захтјева у поднеску запримљеном под бројем: 04-26-2-005-112-II/15, обавијестио Конкурenciјски савјет да неће сачињавати трошковник у предметном поступку.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекат Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71000 Сарајево, Босна и Херцеговина, као Подносилац захтјева и привредни субјекти "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71000 Сарајево, Босна и Херцеговина и United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, бр. 1-5. стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, као Противна страна.

1.1. Привредни субјекат "БХ Телецом" д.д. Сарајево - Подносилац захтјева

Привредни субјекат Дионичко друштво БХ Телецом Сарајево, Франца Лехара 7, 71000 Сарајево, Босна и Херцеговина је регистрован у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем уписа: 65-02-0012-10, са уписаним основним капиталом у износу од 634.573.580,00 КМ, основан према рјешењу Комисије за вриједносне папире ФБиХ број: 03-19-101/04 од 19.02.2004. године.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта БХ Телецом су пружање услуга жичане телекомуникације, бежичне телекомуникације, сателитске телекомуникације, емитирање телевизијског програма, услужне дјелатности у вези с информацијском технологијом и рачунарима, итд.

1.2. Привредни субјекат "СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево - Противна страна

Привредни субјекат " СПОРТ КЛУБ" д.о.о. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71000 Сарајево, Босна и Херцеговина регистрован је у Општинском суду у Сарајеву, под матичним бројем уписа: 65-01-0208-09, са уписаним основним капиталом у износу од 2.000,00 КМ, а оснивачи истог су Ферид Ахмић, Хајрудина Шабаније бр. 49 А, 71 000 Сарајево и Наташа Ахмић, Хајрудина Шабаније бр. 49 А, 71000 Сарајево.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Спорт Клуб су пружање услуга рекламе и пропаганде, те трговина на велико електроничким, телекомуникацијским дијеловима и опремом, итд.

1.3. Привредни субјекат United Media Distribution S.R.L. - Противна страна

Привредни субјекат United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, бр. 1-5. стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија (друштво са ограниченом одговорнош-

ћу) је регистрован у Канцеларији привредног регистра при Вишем суду у Букурешту, Румунија под регистарским бројем: J40/8245/2006 дана 22.05.2006. године.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта United Media је емитовање телевизијског програма.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкурenciјски савјет је у току поступка примијенило одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр.18/06 и 34/10), одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ" бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16) (у даљем тексту: Закон о управном поступку) у смислу члана 26. Закона и одредбе Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10) (у даљем тексту: Закон о управним споровима).

3. Поступак по захтјеву за покретање поступка

У Захтјеву Подносилац захтјева описују чињенично стање и околности које су разлог за подношење Захтјева, те наводи следеће:

- Да привредни субјекат United Media као носилац права и привредни субјекат Спорт Клуб у својству агента привредног субјекта United Media ограничавањем и онемогућавањем права на дистрибуцију висококвалитетног спортског садржаја на каналима Спорт Клуба, великом броју оператера на територији Босне и Херцеговине укључујући и привредни субјекат БХ Телецом, злоупотребљавају доминантан положај и тиме угрожавају конкуренцију на релевантном тржишту, те наносе штету привредном субјекту БХ Телецом.
- Да је Конкурenciјски савјет Босне и Херцеговине дана 16.12.2013. године, донио Рјешење број: 05-26-3-002-179-II/13 којим је утврђено да је привредни субјекат United Media директно или путем свог заступника привредног субјекта Спорт Клуб злоупотребио доминантни положај на тржишту дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Live пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини, тако што је кабловским оператерима наметнуо услове о минималном броју претплатника, што представља директно или индиректно наметање других трговачких услова којима се ограничава конкуренција у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона и примјенио различите услове у уговорима за дистрибуцију спортског канала Спорт Клуб са ЦАТВ/ИПТВ/ДТХ оператерима у Босни и Херцеговини чиме су их довели у неравноправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став (2) тачка ц) Закона.
- Да Противна страна није поступила по Рјешењу Конкурenciјског савјета, неуспостављањем система транспарентних и једнаких услова којим би се осигурало да сви заинтересовани оператери могу закључити уговор о дистрибуцији ТВ канала Спорт Клуб.
- Да је Противна страна наставила злоупотребу доминантног положаја наступајући у преговорима са привредним субјектом БХ Телецом без стварне намјере за закључењем уговора у разумном року, константно проширујући техничке захтјеве које је привредни субјекат БХ Телецом дужан испунити

- прије закључења уговора достављајући их у више наврата, а не одједном.
- Да је имајући у виду садржај и основ подношења захтјева релевантно тржиште, тржиште продаје права на дистрибуцију канала који садрже фудбалске садржаје високог квалитета, а које укључују пренос ливе пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини и да је географски релевантно тржиште териториј Босне и Херцеговине.
 - Да је УЕФА извршила рангирање фудбалских лига на дан 15.12.2014. године, гдје бодовно предњаче Шпанија са 92.570, а слиједи Енглеска са 78.534, Њемачка 76.272, Италија са 62.343 и Португал са 60.125.
 - Да из УЕФА ранг листе произилази да на 3 од 5 прворанжираних лига, канал Спорт Клуб има ексклузивна права на територији Босне и Херцеговине и то за прворанжиране лиге Шпаније и Енглеске, те петоранжирану лигу Португала.
 - Да према ранг листи клубова које је УЕФА сачинила на дан 15.12.2014. године јасно произилази да чак 8 од 10 прворанжираних клубова потиче из фудбалских лига чије утакмице преноси канал Спорт Клуб.
 - Да привредни субјекат Спорт Клуб на територији Босне и Херцеговине ексклузивно преноси кошаркашку НБА лигу, те кошаркашку Еуролигу и АБА лигу, а да гледаоци и при томе немају адекватну замјену за гледање кошаркашког садржаја.
 - Да привредни субјекат Спорт Клуб ексклузивно преноси утрке Формуле 1, тениске АТП мастерс турнире, те GRAND SLAM-Wimbledon.
 - Да је имајући у виду релевантно тржиште, неспорно да привредни субјекти Спорт Клуб и Унитед Медиа на релевантном тржишту Босне и Херцеговине имају учешће од 100% обзиром да канал Спорт Клуб једини нуди фудбалске садржаје високог квалитета, укључујући Ливе пакет енглеске Премијер лиге, те пренос НБА лиге, АБА лиге, Еуролиге и Формуле 1.
 - Да се дана 10.02.2014. године привредни субјекат БХ Телецом путем е-маила обратио привредном субјекту Спорт Клуб са захтјевом за доставу контакт телефона ради уговарања састанка од стране Златана Тафре према адреси ферид@спортклуб.ба, те да је истог дана привредни субјекат Спорт Клуб доставио контакт податке.
 - Да је дана 12.02.2014. године одржан састанак представника привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта БХ Телецом, на којем је испред привредног субјекта Спорт Клуб присуствовао директор Ахмић Ферид, те да је том приликом речено да ће сви оператери у наредне три седмице добити усаглашену понуду у складу са налогом из Рјешења КонкурENCIЈског савјета.
 - Да се дана 26.02.2014. године привредни субјекат БХ Телецом обратио фирми Ико Медиа д.о.о. (касније United Media Distribution) и привредном субјекту Спорт Клуб са захтјевом за доставу понуде за дистрибуцију канала Спорт Клуб.
 - Да се дана 04.03.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб обратио привредном субјекту БХ Телецом е-маилом у чијем прилогу је доставио Формулар захтјева за доставу понуде. Наведеним е-маилом се по истеку три седмице од одржаног састанка, тек доставља формулар захтјева за доставу понуде, а не понуда како је обећано на састанку.
 - Да је дана 18.03.2014. године привредни субјекат БХ Телецом путем е-маила привредном субјекту Спорт Клуб доставио попуњен формулар захтјева за доставу понуде.
 - Да је захтјев за доставу понуде на прописаном обрасцу као и пратећа документација достављена привредном субјекту Спорт Клуб и личном предајом дана 19.03.2014. године што је потврђено документом "Примопредаја документације за добијање понуде Спорт Клуб канала", а који је потписан од стране Ферид Ахмића, те је потпис потврђен печатом привредног субјекта Спорт Клуб.
 - Да се привредни субјекат БХ Телецом дана 27.03.2014. године обратио путем е-маила привредном субјекту Спорт Клуб са упитом о току поступка (е-маил упућен од стране Златана Тафре према ferid@sportklub.ba).
 - Да се привредни субјекат БХ Телецом дана 28.03.2014. године путем е-маила поново обратио са упитом о току поступка (е-маил упућен од стране Алена Рамића према office@sportklub.ba).
 - Да се дана 02.04.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб путем е-маила обратио привредном субјекту БХ Телецом са захтјевом за доставом овјереног картона депонованих потписа.
 - Да је дана 03.04.2014. године привредни субјекат БХ Телецом доставио образложење обима овлаштења привредном субјекту Спорт Клуб.
 - Да је допис идентичног садржаја као е-маил привредног субјекта Спорт Клуб од 02.04.2014. године достављен привредном субјекту БХ Телецом дана 03.04.2014. године и путем поште.
 - Да је дана 08.04.2014. године на основу претходног дописа привредног субјекта Спорт Клуб, привредни субјект БХ Телецом личном предајом директору Фериду Ахмићу доставио тражену документацију.
 - Да је дана 15.04.2014. године привредни субјекат БХ Телецом доставио овјерену копију Дозволе за дистрибуцију аудиовизуелних медијских услуга и медијских услуга радија издату од стране Регулаторне агенције за комуникације. Наведеним дописом привредни субјекат БХ Телецом наглашава да су сада испуњени сви тражени услови, те захтјева коначно доставу понуде.
 - Да након протекла 15 дана од доставе све тражене документације привредни субјекат Спорт Клуб није доставио понуду привредном субјекту БХ Телецом, те се привредни субјекат БХ Телецом поново обратио привредном субјекту Спорт Клуб е-маил-овима од 30.04.2014. године којим тражи информацију зашто понуда још увијек није достављена и позива привредни субјект Спорт Клуб да чим прије достави понуду.
 - Да дана 30.04.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб, привредном субјекту БХ Телецом доставља е-маил упућен од стране tv@sportklub.ba према Алени Рамићу којим се привредни субјект БХ Телецом обавјештава да је директор Ферид

- Ахмић на службеном путу у иностранству и да ће се јавити у току идуће седмице.
- Да по протеклу 7 дана, тачније 08.05.2014. године привредни субјекат БХ Телецом се поново обраћа привредном субјекту Спорт Клуб путем е-маила упућеног о стране Алена Рамића према tv@sportklub.ba. Из наведеног произилази да привредни субјекат Спорт Клуб нема намјеру и интерес да закључи уговор са привредним субјектом БХ Телецом.
 - Да је дана 09.05.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб одговорио привредном субјекту БХ Телецом путем е-маила којим је привредни субјекат БХ Телецом обавјештен да је на њихову адресу упућен допис.
 - Допис који је споменут у е-маилу привредног субјекта Спорт Клуб је у привредном субјекту БХ Телецом запримљен дана 12.05.2014. године, а њиме привредни субјекат Спорт Клуб доставља Техничке услове о сарадњи и Упитник о испуњености техничких услова. Дописом је образложено да је дошло до поштрења услова од стране власника права након што је на територији Велике Британије неовлаштено емитована утакмица Премијер лиге преузимањем сигнала са територија Босне и Херцеговине.
 - Даном 23.05.2014. године привредни субјекат БХ Телецом лично предајом уручује привредном субјекту Спорт Клуб попуњен Упитник о заштити садржаја који је преузет од стране Фериде Ахмића, а што је овјерено потписом и печатом привредног субјекта Спорт Клуб.
 - Да се по достављању Упитника о заштити садржаја привредни субјекат БХ Телецом обратио привредном субјекту Спорт Клуб са три maila (дана 30.05.2014. године, дана 02.06.2014. године и дана 03.06.2014. године) са упитима за повратну информацију о фази у којој се налази поступак доставе понуде.
 - Да одговор привредног субјекта Спорт Клуб стиже е-маилом дана 03.06.2014. године у којем је истакнуто да се чека одговор техничке службе привредног субјекта Спорт Клуб и привредни субјекат БХ Телецом моли за стрпљење.
 - Да је дописом привредног субјекта Спорт Клуб од дана 03.06.2014. године, који је у привредном субјекту БХ Телецом запримљен 05.06.2014. године констатовано да је техничка служба извршила увид у достављену документацију, те се захтјева достава доказа о Macrovision лиценци и доказа да се бохови налазе на Microvision листи.
 - Да се дана 04.07.2014. године привредни субјект БХ Телецом обратио привредном субјекту Спорт Клуб дописом којим је доставио информацију о траженој лиценци и бок листама. Из дописа произилази да је компанија чије лиценце се траже тј. Macrovision Solution Corporation још 2009. године промијенила назив у Rovi Corporation, те да се на званичној веб страници исте може провјерити постојање лиценци за СТБ-ове.
 - Да је дана 10.07.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб обавјестио привредни субјекат БХ Телецом да је допис о лиценцама запримљен, уз напомену да је документација упућена техничким службама.
 - Да се дана 17.07.2014. године привредни субјекат БХ Телецом поново обратио привредном субјекту Спорт Клуб е-маилом са упитом за информацију о току поступка доставе понуде, на шта је е-маилом привредни субјекат Спорт Клуб одговорио истог дана наводећи да је документација достављена техничкој служби и да све иде спорије због сезоне годишњих одмора.
 - Да се привредни субјекат БХ Телецом обраћао привредном субјекту Спорт Клуб још у два наврата, са упитом о току доставе понуде путем е-маила и то дана 23.07.2014. године и 04.08.2014. године.
 - Да на упите привредног субјекта БХ Телецом, привредни субјекат Спорт Клуб одговара е-маилом од 04.08.2014. године упућеним од стране Фериде Ахмића, којим истиче да није прошао рок од мјесец дана, при чему није јасно који рок господин Ахмић спомиње, обзиром да рок као такав није дефинисан и да је представник привредног субјекта БХ Телецом у свом е-маилу само истакао да је прошло скоро мјесец дана у смислу временског трајања доставе одговора, а не у смислу рока.
 - Да је привредни субјекат БХ Телецом дана 12.08.2014. године запримио допис привредног субјекта Спорт Клуб, којим се позива да достави доказ у вези са питањем 22 из CPQ (Content Protection Questionnaire) тј. да се достави "Screenshot user interface-a са fingerprintom и screenshot подешавања у CMS-y", као и доказ да фингерпринт постоји на свим боховима који су у понуди. Наиме, привредни субјект Спорт Клуб у склопу упитника у оквиру питања 22 није навео да је потребно доставити доказе или скреенсхот.
 - Да поред чињенице да фингерпринт заштита није утврђена као услов закључења, те да тражење доказа у истој у најмању руку осликава лошу намјеру привредног субјекта Спорт Клуб, битно је имати у виду и чињеницу да привредни субјект "Telemach" д.о.о. Сарајево, Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Телемач), нити други оператери који у својој понуди имају канал Спорт Клуб немају ову врсту заштите, али се од привредног субјекта БХ Телецом тражи достава доказа док други оператери без потешкоћа емитију канал Спорт Клуб, јасно указује да Спорт Клуб примјењује различите услове за идентичне трансакције, чиме БХ Телецом доводи у неповољан положај у односу на конкуренцију, што представља основ сумње да је дошло до кршења члана 4. став (1) тачка д) Закона.
 - Да се привредни субјект БХ Телецом дана 14.08.2014. године обратио привредном субјекту Спорт Клуб са захтјевом за доставу Општих услова пружања услуга.
 - Да је дана 12.09.2014. године привредни субјект БХ Телецом доставио привредном субјекту Спорт Клуб одговор на захтјев за достављање додатних доказа о постојању фингерпринта на свим боховима у понуди и тражене "Screenshot user interface-a са fingerprint-ом и screenshot подешавања у CMS-y". Наведеним дописом додатно је дато појашњење о траженим доказима о постојању fingerprinta на боксовима у понуди и поред чињенице да достављање појашњења и доказа, као

што је већ истакнуто, није предвиђено питањем 22 упитника привредног субјекта Спорт Клуб. Привредни субјекат БХ Телецом у допису поново моли привредни субјекат Спорт Клуб да достави Опште услове за пружање услуга.

- Да привредни субјекат Спорт Клуб није одговорио на допис од дана 12.09.2014. године, па се привредни субјекат БХ Телецом дана 10.10.2014. године поново обратио привредном субјекту Спорт Клуб путем е-mailа, те захтијевао доставу информације о разлозима недостављања одговора.
- Да се дана 23.10.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб дописом обратио привредном субјекту БХ Телецом са захтјевом за додатним техничким информацијама.
- Да је привредни субјекат БХ Телецом дана 07.11.2014. године упутио допис привредном субјекту Спорт Клуб којим их обавјештава да ће тражене податке доставити, али да је потребно значајно вријеме за прикупљање информација.
- Да се привредни субјекат Спорт Клуб дописом обратио привредном субјекту БХ Телецом дана 19.12.2014. године којим "ургира" да се доставе тражени подаци.
- Да се привредни субјекат БХ Телецом дана 05.01.2015. године путем е-mailа обратио привредном субјекту Спорт Клуб којим наглашава да је у фази прикупљања доказа и да наведени поступак изискује значајно вријеме.
- Да је дана 05.01.2015. године привредни субјекат БХ Телецом доставио допис привредном субјекту Спорт Клуб, којим је достављена листа chipset вендора уз напомену да ће доказе о ВидеоМарк солуцији доставити накнадно, јер прикупљање истих захтјева доста времена обзиром да сви вендори морају бити контактирани. Привредни субјекат БХ Телецом је поново дописом замолио привредни субјект Спорт Клуб да достави Опште услове пословања.
- Да из тока комуникације јасно произилази да привредни субјекат Спорт Клуб има намјеру да и даље настави са злоупотребом доминантног положаја, фаворизирајући привредни субјекат Телемацх као своје повезано лице.
- Да из наведених захтјева који су упућени привредном субјекту БХ Телецом произилази да се ради о неравноправном приступу, посебно код захтијевања доказа о заштити садржаја и поред сазнања да привредни субјекат БХ Телецом користи Virematrix систем заштите садржаја који је врхунски, никада није био компромитован, те једини у регији осигурава врхунску заштиту, а при томе привредни субјекат Спорт Клуб, привредном субјекту Telemach омогућава неометану дистрибуцију канала Спорт Клуб и поред чињенице да на аналогном систему у кабловској мрежи привредног субјекта Telemach не постоји никаква заштита садржаја.

Одлука Спорт Клуба да своје пословање базира на самовољном, нетранспарентном и селективном понашању у погледу избора коме жели, а коме не жели дати услуге, фаворизовање одређених оператера у односу на друге, а са циљем онемогућавања приступа својим услугама одређеном броју оператера укључујући и БХ Телецом, представља ограничавање и контролу тржишта што је поступање које је супротно члану 4. став (1) тачка б) Закона.

Захтјеви који су БХ Телецом постављени од стране Спорт Клуба, а који у вишегодишњој сарадњи БХ Телецом са еминентним свјетским ТВ кућама никада нису захтјевани, јасно указују да је на дјелу злоупотреба доминантног положаја која за крајњи циљ има ограничавање конкуренције наметањем нелојалних трговинских услова. Постављени технички захтјеви се не могу оправдати потребом да се канал заштити, а што је евидентно из праксе ТВ кућа на тржишту као и чињенице да оператери који тренутно у својој понуди имају канал Спорт Клуб не испуњавају велики број тих захтјева. Из наведеног произилази да је у питању наметање нелојалних трговинских услова са којима се ограничава конкуренција, што представља кршење члана 10. став (2) тачка а) Закона.

Све наведено представља ограничавање тржишта и то на штету потрошача којима је избор оператера знатно умањен, што је супротно члану 10. став (2) тачка б) Закона.

Понашање Спорт Клуба у погледу услова који се од стране Спорт Клуба намећу БХ Телецом, а који се знатно разликују од услова који су наметнути Telemach-у и другим оператерима који у својој понуди имају канал Спорт Клуб и то посебно у сегменту заштите садржаја гдје је од БХ Телецом захтјевано достављање низа доказа о техничкој заштити као што је fingerprint заштита, а за коју је познато да је други оператери не посједују, те који од стране Спорт Клуба нигдје нису утврђени као услов закључења уговора па се намећу селективно БХ Телецом, док су у случају других изабраних оператера небитни, представљају јасну примјену различитих услова за исту врсту послова чиме се БХ Телецом доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај. Наведено понашање представља кршење члана 10. став (2) тачка ц) Закона.

Противна страна у свом одговору запримљеном под бројем: 04-26-2-005-22-П/15 дана 31.08.2015. године у потпуности одбацује и негира тврдње привредног субјекта БХ Телецом наведене у Захтјеву за покретање поступка, те наводи сљедеће:

- Да привредни субјекат United Media није више активан кроз дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб", услјед промјене контроле над истим. Промјена власништва над привредним субјектом United Media је проведена 22.04.2015. године, кад је привредни субјект ADAF A&A CONSULT S.R.L. који није дио United Group, стекао власништво над учешћима у привредном субјекту United Media.
- Да ће дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб" у будуће вршити привредни субјект United Media S.a.r.l. регистран у Луксембургу који је саставни дио United Group.
- Да привредни субјекат БХ Телецом, Захтјев заснива на тврдњи да Противне стране нису поступиле по налозима Конкурентског савјета из одлуке донесене у претходном поступку по рјешењу број: 05-26-3-002-179-П/13 од дана 16.12.2013. године.
- Да су наводи Подносиоца захтјева о непровођењу рјешења Конкурентског савјета број: 05-26-3-002-179-П/13 неосновани, јер је Конкурентски савјет Закључком о преиспитивању одбио Захтјев за преиспитивање рјешења поднесен од стране Асоцијације кабловских оператера у БиХ ("АКОП") и привредног субјекта "Елта Кабел" д.о.о. Добој.
- Да у погледу постојања забрањеног споразума између привредног субјекта United Media и

- привредног субјекта Спорт Клуб, није могуће утврдити постојање истог, јер се ради о односу принципала и агента.
- Да је Конкурenciјски савјет у раније донесеном рјешењу од дана 16.12.2013. године, релевантно тржиште дефинирао као тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге у БиХ на којем привредни субјект Спорт Клуб није активан.
 - Да су у погледу канала "Спорт Клуб" и канала "Арена Спорт" чију дистрибуцију врши HD-WIN д.о.о. Београд (у даљем тексту: HD-WIN), сличне наводне повреде конкуренције, географско простирање, релевантна тржишта производа, играчи на тржишту, као и привлачност ових канала. Стога би Конкурenciјски савјет требао да према свим учесницима на тржишту примјени једнак третман.
 - Да би третирањем ових привредних субјеката на различит начин, Конкурenciјски савјет кршио опште принципе ЕУ у погледу једнаког третмана који су установљени члановима 20. и 21. Повеље о основним правима Европске уније.
 - Да би Конкурenciјски савјет поступајући на различит начин у предметном поступку и у поступку покренутом против привредног субјекта HD-WIN, створио неједнаке услове за Противну страну и привредни субјекат HD-WIN.
 - Да принцип једнаког поступања не би био испуњен, уколико би Конкурenciјски савјет привредном субјекту United Media наметнуо такве услове за успостављање сарадње са pay-TV оператерима, који би били у несразмјери са условима које привредни субјекат HD-WIN нуди привредном субјекту Telemach. Таква одлука би довела до ситуације гдје би Telemach-ови конкуренти на тржишту имали приступ каналу "Спорт Клуб" и каналу "Арена Спорт", док би привредни субјекат Telemach имао приступ само каналу "Спорт Клуб", што би представљало неправедан третман привредног субјекта Telemach и довело до нарушавања конкуренције на тржишту.
 - Да је неједнак третман, такођер противан и гаранцијама права на недискриминацију из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.
 - Да Конкурenciјски савјет мора приступити у складу са принципом легитимних очекивања која је општи принцип права Европске уније, према којем они који поступају у доброј вјери на основу важећих закона не би требало да буду изневјерени у погледу својих очекивања, при чему се наведено односи и на привредне субјекте.
 - Да би законитост било какве нове одлуке у вези са каналом "Спорт Клуб" била упитна, пошто би могло доћи до кршења принципа легитимних очекивања, као једног од општих принципа права Европске уније, а који је примјењив на територију Босне и Херцеговине на темељу Споразума о стабилизацији и придруживању између БиХ и ЕУ који је ступио на снагу са даном 01.06.2015. године.
 - Да имајући у виду структуру тржишта спортских канала у БиХ и чињеницу да су привредни субјекат United Media и привредни субјекат HD-WIN два најјача играча на том тржишту, а како би се утврдио садржај нормалних тржишних услова, неопходно је се у обзир узме и понашање привредног субјекта HD-WIN. Стога, како би се обезбиједила основа за утврђивање садашњих тржишних услова у Босни и Херцеговини, неопходна је успоредаба пракси привредних субјеката United Media и HD-WIN, а све како би се у коначници ови привредни субјекти третирали на једнак начин.
 - Да се привредни субјекат БХ Телецом у свом Захтјеву, ограничава на дефиницију која би обухватила само једно спортско такмичење-енглеску Премијер лигу, а у Захтјеву се осврће на друге спортске садржаје који се емитују на каналу "Спорт Клуб" укључујући друге фудбалске догађаје, кошаркашка такмичења и поједине тениске турнире. Нејасно је какву дефиницију релевантног тржишта привредни субјект БХ Телецом предлаже-да ли ону која би обухватила само емитирање енглеске фудбалске лиге или пак дефиницију која би се односила и на друга спортска такмичења.
 - Да приликом дефинирања тржишта у предметном поступку, треба узети у обзир како релевантну праксу Европске уније, тако и одређене специфичности тржишта у Босни и Херцеговини.
 - Да имајући у виду европску праксу у погледу дефиниције тржишта на нивоу снабдијевања каналима, постоје одлуке Европске комисије Liberty Globa/Ziggo (M.7000), HBO/Ziggo/HBO Netherlands-M.6369) и Liberty Global/De Vijeve Media (M.7194) којим је заузет став о различитим типовима и садржајима телевизијских канала.
 - Да би се у предметном поступку релевантно тржиште требало дефинирати као тржиште емитирања канала са спортским садржајем, а не као што је предложио привредни субјекат БХ Телецом у Захтјеву, јер би таква дефиниција тржишта довела до тога да се установи монополски положај сваког канала који посједује права на садржаје високог квалитета.
 - Да на територији Босне и Херцеговине, разлика између специјализованих спортских канала и неспецијализираних канала који такође емитују спортски садржај није тако строга као у појединим чланицама Европске уније. У земљама ЕУ, премиум спортски садржаји емитују се скоро искључиво као pay-per-view, што их разликује од неспецијализираних канала, за које генерално не треба платити засебну накнаду.
 - Да су у Босни и Херцеговини специјализирани спортски садржаји генерално дио основног пакета пау-ТВ оператера, тј. претплатници не морају да плате додатно како би имали приступ таквим каналима. Стога, претплатници имају исти приступ специјализираним каналима, какав имају и спортским садржајима на каналима који поред спорта емитују и друге садржаје.
 - Да у складу са претходно наведеним чињеницама, у Босни и Херцеговини неспецијализовани канали емитују знатан број садржаја високог квалитета и пошто претплатници таквим садржајима могу

- приступити на исти начин као што могу приступити специјализираним спортским каналима, не би било исправно релевантно тржиште производа дефинирати као тржиште специјализираних спортских канала, већ као тржиште канала који емитују спортске садржаје.
- Да постоји сумња у поузданост анкете коју је привредни субјекат БХ Телецом провео путем друштвене мреже Facebook, јер испитивање тржишта није проведено у складу са одговарајућим стручним стандардима.
 - Да је нејасно на који начин је привредни субјекат БХ Телецом "утврдио" доминантност привредног субјекта United Media на тржишту, да ли је питању само пренос енглеске лиге или и других такмичења. Без обзира на наведено, привредни субјекат United Media нема доминантан положај на тржишту канала који емитују спортске догађаје на територији Босне и Херцеговине.
 - Да тако уска дефиниција релевантног тржишта у погледу било ког канала не може бити прихваћена. Имајући у виду да би након такмичења са другим конкурентима како би се добила права за пренос одређених спортских догађаја (као и након такмичења са другим премиум каналима са правима на друге догађаје), то значило монополски положај за сваки поједини догађај.
 - Да тржишна позиција привредног субјекта United Media треба бити посматрана из угла тржишта канала који емитују спортске садржаје на којим се привредни субјекат United Media директно такмичи прије свега са каналом "Арена Спорт", али и са другим учесницима на тржишту.
 - Да треба узети у обзир да је на тржишту канала који емитују спортске садржаје у Босни и Херцеговини присутан и Еуроспорт, који ексклузивно емитура њемачку фудбалску лигу.
 - Да одсуство тржишне снаге привредног субјекта United Media на тржишту спортских канала произилази из чињенице да поред канала "Спорт Клуб" у БиХ, постоје и друге алтернативе у погледу емитурања спортских садржаја. То потврђује и чињеница да су ИПТВ оператери ушли на тржиште, развили своје пословање и привукли гледаатеље, а да при томе не нуде канал "Спорт Клуб" у својим пакетима.
 - Да Подносилац захтјева није успио доказати да је посједовање канала "Спорт Клуб" одлучујуће за способност привредног субјекта БХ Телецом да се такмичи на тржишту (а посебно није доказао штетне ефекте радњи Противне стране), нити постојање мотивације Противне стране да се упусти у стратегију затварање тржишта.
 - Да посједовање канала "Спорт Клуб" у понуди није одлучујуће за способност привредног субјекта БХ Телецом да се такмичи на рау-TV тржишту у Босни и Херцеговини, јасно слиједи из раста броја корисника који је привредни субјекат БХ Телецом остварио претходних година (2012. године имао је 63.860 претплатника, 2013. године имао је 95.060 претплатника и 2014. године имао је 118.200 претплатника), при чему није имао канала "Спорт Клуб" у својој понуди. Примјетно је стагнирање броја претплатника привредног субјекта Telemach током истог периода (2012. године имао је 115.889 претплатника, 2013. године имао је 117.671 претплатника и 2014. године имао је 120.363 претплатника), иако овај оператер емитура канала "Спорт Клуб".
 - Да предстојећи тренд на рау-TV тржишту, указује на снажан раст привредног субјекта БХ Телецом. Наиме уколико се постојећи тренд настави, ИПТВ оператери (а прије свега Подносилац захтјева) ће ускоро доминирати тржиштем у Босни и Херцеговини.
 - ИПТВ оператери (укључујући БХ Телецом) који имају у понуди канал "Арена Спорт", а немају "Спорт Клуб" су у експанзији, док привредни субјекат Telemach који нема приступ каналу "Арена Спорт" а има "Спорт Клубу" слаби.
 - Да је неспорно да "Спорт Клуб" емитура поједине спортске садржаје високог квалитета, које би многи оператери желели имати у својој понуди. Чињеница је да је одређени садржај пожељан, не чини такав садржај кључним фактором за способност оператера да се ефективно такмичи.
 - Да треба имати у виду чињеницу да је поред канала "Спорт Клуб", спортски садржај високог квалитета доступан и на каналима као што су канали "Арена Спорт" и "Еуроспорт", али и на неспецијализираним каналима који преносе значајна спортска дешавања.
 - Да од седам ексклузивних фудбалских такмичења (УЕФА Лига првака, УЕФА Лига Европе, француска лига, италијанска лига, шпанска лига, енглеска лига и њемачка лига), на каналу "Спорт Клуб" се преносе само два такмичења, "Арена Спорт" емитура чак четири таква такмичења, док седмо ексклузивно такмичење (њемачку лигу) ексклузивно преноси "Еуроспорт". У складу са претходно наведеним, рау-TV оператери имају легитимну алтернативу у погледу квалитетног спортског садржаја.
 - Да је "пожељност" одређеног канала у смислу преноса појединих фудбалских догађаја промјенива категорија, јер интерес гледаатеља за поједина такмичења зависи између осталог и од прелазака појединих спортиста у други клуб, као на примјер трансфер Е.Цеке из енглеске лиге у италијански клуб Рому.
 - Да према смјерницама Европске комисије о не-хоризонталним концентрацијама, "затварање производних улаза може да доведе до проблема из угла конкуренције само уколико се ради о важним производним улазима за вертикално тржиште".
 - Да се производни улаз сматра важним када представља кључну компоненту без које вертикално ниже тржиште не би могло ефективно функционирати, тј. потрошачи не би узели понуду других оператера који не нуде канал као дио свог пакета (предмет Time Warner/CME, COMP/M.6866). У поменутом предмету гдје је Европска комисија анализирала "must have" природу канала као предуслов за могућност затварања тржишта, наводећи да ексклузивност на могућност конкурената да понуде комерцијално привлачан ТВ програм утиче само ако се ради о важним производним улазима.
 - Да у предметном поступку "Спорт Клуб" није "must have" канал, јер као што је претходно наведено, Telemach-ов- опадајуће тржишно

- учешће на вертикално нижем тржишту онемогућава га да има тржишну снагу која би омогућила способност да се доведе до затварања тржишта.
- Да је канал "Арена Спорт" легитимна алтернатива каналу "Спорт Клуб" којој Telemach Група нема приступ.
 - Да привредни субјекат БХ Телецом, занемарује чињеницу да је и сам БХ Телецом власник ексклузивних права на фудбалска такмичења, као што је пренос утакмица БХТ Премијер лиге која је најквалитетније фудбалско такмичење у Босни и Херцеговини. При томе наведене утакмице се не могу гледати ни код једног другог оператера у БиХ, већ им приступ имају само претплатници БХ Телецомовог ИПТВ производа "Моја ТВ".
 - Да су утакмице БХТ Премијер лиге које ексклузивно емитира привредни субјект БХ Телецом по правилу најбоље утакмице датог кола, што појачава значај пријеноса ових утакмица.
 - Да постоји веза између привредног субјекта БХ Телецом и канала "Арена Спорт" код емитирања БХТ Премијер лиге, јер права на емитирање поменуте лиге има канал "Арена Спорт", при чему као што је неведено, најбоље утакмице БХТ Премијер лиге преноси Подносилац захтјева на властитом каналу који је доступан само претплатницима пакета "Моја ТВ".
 - Да поред тога што није у могућности да изврши затварање тржишта из разлога што посједовање канала "Спорт Клуб" није кључно за способност оператера да ефективно конкурирају, Противна страна нема намјеру ни интерес да ускрати приступ каналу "Спорт Клуб", јер се пословна стратегија произвођача спортског садржаја састоји у оптимизацији трошкова у вези са набавком права на фудбалска такмичења, ширењем претплатничке базе.
 - Да привредни субјекат United Media није произвођач спортског садржаја-он на њих има временски и територијално ограничена права и бројне обавезе да обезбеди да не дође до незаконитог емитирања ван територије, због пропуста насталих на територији Босне и Херцеговине. Због неовлаштеност емитирања у прошлости, привредни субјект United Media је трпио последице од стране власника спортских садржаја, у смислу да су му права емитирања утакмица била дјелимично ограничена.
 - Да су стандарди техничке заштите канала "Спорт Клуб" доступни свим оператерима, а да су садржани у упитнику (Content Protection Questionnaire) који привредни субјекат Спорт Клуб доставља сваком оператеру који искаже интерес за дистрибуцију канала "Спорт Клуб". Питања садржана у поменутом упитнику представљају техничке стандарде које оператер мора да задовољи како би могао емитирати канал "Спорт Клуб".
 - Да су технички услови које прописује привредни субјект United Media кроз Опште услове објективно неопходни како би се осигурало да се дистрибуција канала "Спорт Клуб" врши у складу са највишим стандардима које захтијевају власници садржаја.
 - Да поменути технички услови нису дискриминирајући, те да се једнако примјењују на све

оператере и да се сви оператери у Босни и Херцеговини могу упознати са овим условима.

- Да технички услови које захтијева привредни субјекат United Media нису ствар дискреционе овласти, већ су скројени у складу са захтјевима власника садржаја. Сходно наведеном, услови нису направљени тако да би представљали изговор за одбијање сарадње са оператерима, већ им је сврха да се привредни субјекат United Media не стави у позицију да може изгубити право да дистрибуира неке од најважнијих садржаја које има у понуди.
- Да су услови за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" транспарентни, јер су услови, укључујући техничке спецификације унапријед доступни оператерима и једнаки, будући да су исти за све оператере, те се примјењују конзистентно на цијелој територији Босне и Херцеговине. Сваки заинтересирани оператер након што контактира привредни субјект Спорт Клуб, може добити документацију са критеријумима за дистрибуцију канала "Спорт Клуб".
- Да се привредни субјекат БХ Телецом у свом Захтјеву позива на одређене документе OECD-a DAF/COMP/GF (2013) 13 и DAF/COMP/GF/WD (2013) 52, а да при том не наводи по ком правном основу се у правном систему Босне и Херцеговине, као извори права могу користити документи OECD-a. У оба случаја се ради о политичким, деклараторним документима који су непримјењиви у контексту предметног поступка.

Конкурнцијски савјет је дана 07.09.2015. године под бројем: 04-26-2-005-25-II/15, запримио допис Противне стране, у којем се наводи следеће:

- Да је привредни субјекат United Media почетком 2014. године, поступајући у складу са налогом Конкурнцијског савјета из рјешења број: 05-26-3-002-179-II/13 од 16.12.2013. године, успоставио систем критеријума по којем сви заинтересирани оператери у Босни и Херцеговини могу закључити уговор о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" под транспарентним и једнаким условима.
- Да је привредни субјекат United Media, доставио Конкурнцијском савјету "Систем Критеријума" дана 10.02.2014. године, при чему Конкурнцијски савјет није истакао нити једну примједбу везану за садржај "Система Критеријума".
- Да је привредни субјекат United Media преко свог агента привредног субјекта Спорт Клуб закључио уговоре са (...)***¹.
- Да је поступак закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" у складу са (...)***.
- Да је приликом закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" од (...)***.
- Да су током 2014. и 2015. године преговори вођени са оператерима (...)***.
- Да је код оператера (...)***.
- Да је оператер (...)***.
- Да је привредни субјекат (...)***.
- Да је код неколико оператера који су започели процедуру предвиђену "Системом Критеријума", поступак закључења уговора у (...)***.

¹ (...)*** - Подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији.

- Да је имајући у виду одредбу 2.2. Општих услова пружања услуге изричито прописано да у случају ако оператер не испуњава прописане стандарде привредног субјекта Спорт Клуб (агента), исти неће закључити уговор са оператером, закључење уговора биће могуће када оператери достигну захтијеване стандарде техничке опремљености.
- Да је постављање услова за закључење уговора неопходно и да приликом оцјене њихове испуњености, привредни субјекат Telemach и његова повезана друштва нису ни на који начин повлаштени.
- Да су технички услови које прописује привредни субјект United Media и Општи услови пружања услуга објективно неопходни како би се осигурало да се дистрибуција канала "Спорт Клуб", врши сукладно стандардима које захтијевају власници садржаја.
- Да привредни субјекат United Media није произвођач спортских садржаја, те да исти има временски и територијално ограничена права и бројне обавезе да обезбједи да не дође до незаконитог емитовања садржаја ван територије Босне и Херцеговине, због пропуста насталих на територији Босне и Херцеговине.
- Да су тражени технички стандарди објективно неопходни, те да приликом оцјене испуњености истих нема дискриминације међу оператерима. Наведене стандарде морају задовољити сви оператери, без изузетака.
- Да је привредни субјекат Telemach недавно стекао контролу над оператерима ХС, ХКБ, МХ, ВКТ и Веленет, а да наведени оператери немају канал "Спорт Клуб" у понуди, јер не испуњавају техничке стандарде неопходне за емитирање канала "Спорт Клуб".
- Да након што привредни субјекат Telemach фактички стекне контролу над поменутиим оператерима, исти могу испунити техничке услове који се од њих траже.
- Да иако се ради о пословању унутар групе, у погледу канала "Спорт Клуб" није направљен изузетак према оператерима који су дио групе, будући да немају неопходан ниво техничке заштите.

Противна страна у свом одговору запримљеном дана 06.10.2015. године под бројем: 04-26-2-005-30-П/15 ("Изјашњење 2") наводи следеће:

- Да Конкурентијски савјет нема правни основ за провођење предметног поступка из разлога што се он заснива на тврдњи Подносиоца захтјева да привредни субјекат United Media није поступио по рјешењу Конкурентијског савјета број: 05-26-3-002-179-П/13 од 16.12.2013. године, а Конкурентијски савјет је већ мериторно одлучио у вези са тим питањем.
- Да привредни субјекат БХ Телецом, непоступање привредног субјекта United Media по ранијем рјешењу Конкурентијског савјета број: 05-26-3-002-179-П/13 од 16.12.2013. године истиче као основ за покретањем предметног поступка кроз цијели текст Захтјева. Подносилац захтјева наводи да је привредни субјекат United Media наставио злоупотребу доминантног положаја" и није поступио по тачки 4. поменутог рјешења Конкурентијског савјета.

- Да су поменути наводи у непровођењу рјешења Конкурентијског савјета неосновани, јер је Конкурентијски савјет у поступку преиспитивања рјешења из члана 43. став 5. Закона по захтјеву Асоцијације кабловских оператера у БиХ ("АКОПА") и привредног субјекта Елта Кабел д.о.о. наводе истих одбио као неосноване Закључком о преиспитивању од дана 09.12.2014. године.
- Да однос између привредног субјекта United Media и привредног субјекта Спорт Клуб не може представљати забрањени споразум, јер се ради о односу између принципа и агента.
- Да Facebook анкета коју је провео Подносилац захтјева не може представљати валидан доказ о незамјенивости канала "Спорт Клуб", јер не постоји било какав начин верификације испитаника који су учествовали у истој и да није јасно међу којом популацијом је поменута анкета проведена.
- Да привредни субјекат БХ Телецом у свом Захтјева покушава створити привид како је у преговоре са привредним субјектом Спорт Клуб ушао са искреном намјером да закључи уговор о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" и да Противна страна опструира закључење уговора од почетка преговора.
- Да се из комуникације привредног субјекта БХ Телецом са привредним субјектом може закључити да привредни субјекат БХ Телецом није ушао у преговоре са привредним субјектом Спорт Клуб у намјери да закључи уговор, већ да прикаже како Противна страна наводно крши Закон.
- Да упркос чињеници што је Конкурентијски савјет рјешењем број: 05-26-3-002-179-П/13 од 16.12.2013. године наложило привредном субјекту United Media да успостави систем једнаких и транспарентних критеријума у погледу дистрибуције канала "Спорт Клуб", што је привредни субјекат United Media и учинио, привредни субјекат БХ Телецом захтјева повлаштене увјете "на основу договора".

Наравно, да привредни субјекат United Media неведене повлаштене услове није могао одобрити Подносиоцу захтјева, јер је у обавези да према свим оператерима у Босни и Херцеговини примјењује једнак третман.

- Да је привредни субјекат БХ Телецом навикао да му поједини добављачи ТВ канала дају промотивни попуст и да исто очекује од Противне стране. Међутим, услед налога Конкурентијског савјета из рјешења број: 05-26-3-002-179-П/13 од 16.12.2013. године, привредни субјекат United Media није у могућности да било којем оператеру даје повлаштени третман, било путем промотивних периода или на други начин.
- Да у погледу навода Подносиоца захтјева како су технички критерији за успоставу сарадње око дистрибуције канала "Спорт Клуб" скројени како би се наведени канал ускратио заинтересираним оператерима, истиче да привредни субјекат United Media није произвођач спортских садржаја који се емитирају на каналу "Спорт Клуб".
- Да је привредни субјекат United Media усвојио стандарде заштите који омогућавају сигурно емитовање спортских садржаја на каналу "Спорт

- Клуб" и да је исте захтијевао од кабловских оператера приликом успоставе сарадње. Без прописане заштите, канал се не може емитовати јер ни један технички неспособан кабловски оператер не може надокнадити штету која би настала у случају да дође до пиратерије спортског садржаја.
- Да су технички стандарди заштите доступни сваком заинтересираном оператеру који се обрати привредном субјекту Спорт Клуб, а да су садржани у упитнику (Content Protection Questionnaire) који привредни субјекат Спорт Клуб доставља сваком оператеру који искаже интерес за дистрибуцији канала "Спорт Клуб". Дакле, питања садржана у поменутом упитнику представљају техничке стандарде које оператер треба задовољити да би могао емитирати канал "Спорт Клуб".
 - Да у погледу техничких услова и права за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" апсолутно не постоји повлаштени положај привредног субјекта Telemach, нити других оператера за које је привредни субјекат Telemach исказао намјеру да их преузме.
 - Да привредни субјекат БХ Телецом наводи како "генерално није утврђено да је fingerprint заштита услов за закључење уговора, те да привредни субјекат Telemach као и други оператери који у својој понуди имају канал "Спорт Клуб", немају fingerprint заштиту". Обје ове тврдње су нетачне.
 - Да је јединственим системом критеријума постојања фидерпринт заштите утврђено постојање фидерпринт заштите као услов за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", што је и назначено у питању 22. упитника (Content Protection Questionnaire).
 - Да је нетачна тврдња Подносиоца захтјева да је Противна страна од Подносица захтјева тражила да посједује фидерпринт заштиту, а да то није био услов за друге конкуренте на тржишту. Наведену тврдњу побија чињеница да привредни субјекат Telemach посједује fingerprint заштиту.
 - Да Подносилац захтјева не посједује fingerprint заштиту, иако је током преговора са привредним субјектом Спорт Клуб у упитнику (Content Protection Questionnaire) који је попунио и доставио привредном субјекту Спорт Клуб навео да посједује такву врсту заштите, а уствари не посједује. Дакле, привредни субјекат БХ Телецом је неистинито тврдио да посједује fingerprint заштиту коју уствари нема.
 - Да изношење неистинитих података у вези са техничком опремљеношћу јесте основни разлог комуникације која је током преговора са привредним субјектом БХ Телецом успједила након што је привредни субјекат БХ Телецом доставио привредном субјекту Спорт Клуб упитник (Content Protection Questionnaire).
 - Да сам Подносилац захтјева наводи у Захтјеву како тражење fingerprint заштите само по себи није спорно, већ је спорно то што се наведена заштита тражи од привредног субјекта БХ Телецом, а не од привредног субјекта Telemach. Дакле, у одсуству дискриминације привредни субјекат БХ Телецом не оспорава оправданост захтијевања fingerprint заштите као један од услова за дистрибуцију канала "Спорт Клуб".
 - Да постоји неколико оператера у Босни и Херцеговини који тренутно дистрибуирају канал "Спорт Клуб" у Босни и Херцеговини у складу са уговорима закљученим по старој процедури, те стога они нису прошли процедуру предвиђену новим системом који укључује и проверу система заштите садржаја, већ ће се то учинити приликом закључивања новог уговора.
 - Да је привредни субјекат Telemach недавно стекао контролу над пет привредних субјеката-оператера у Босни и Херцеговини (ХС, ХКБ, МХ, ВКТ, Велнет). Међутим, поменути оператери који нису раније имали канал "Спорт Клуб" још увијек немају овај канал у понуди јер не испуњавају неопходне техничке стандарде заштите неопходне за његово емитирање. Ова чињеница показује значај који се придаје заштити садржаја приликом дистрибуције канала "Спорт Клуб", јер ни привредни субјекат Telemach, односно друштва која је преузео у претходном периоду, немају повлаштени положај у смислу задовољавања техничких услова за емитирање овог канала.
 - Да привредни субјекат БХ Телецом није окончао поступак закључења уговора са привредним субјектом Спорт Клуб из разлога што исти није доставио потребне доказе о испуњености техничких услова.
 - Да у допису од 14.12.2015. године, привредни субјекат Спорт Клуб напомиње да се од Подносиоца захтјева очекује одговор у вези са Verimatrix Video Mark солуцијом коју Подносилац захтјева наводно посједује. Додатно, привредни субјекат Спорт Клуб даје одговор Подносиоцу захтјева у вези са доставом Општих услова принципа United Media, наводећи да ће исти бити достављени Подносиоцу захтјева уз понуду за закључење уговора.
 - Да у допису од 03.02.2015. године, привредни субјекат БХ Телецом доставља доказ да само један vendor box (произвођач ЗуХЕЛ) има watermark солуцију. Привредни субјекат БХ Телецом додаје да опција Video Mark није софтверски подржана на СТБ уређајима који су испоручени привредном субјекту БХ Телецом. Дакле, привредни субјекат БХ Телецом овим путем потврђује да његови уређаји, поред чињенице да не посједују fingerprint солуцију, не посједују ни Video Mark солуцију, за коју је накнадно тврдио да посједује.
 - Да привредни субјекат БХ Телецом није могао доставити доказ о постојању fingerprint заштите, јер исту не посједује и да је привредни субјекат БХ Телецом кроз комуникацију са привредним субјектом Спорт Клуб покушао да аргументира како заштита коју посједује није fingerprint, али да је такође адекватна.
 - Да је привредни субјекат Спорт Клуб тражио од Подносиоца захтјева да достави доказе о алтернативној заштити коју посједује, како би привредни субјекат Спорт Клуб могао размотрити да ли је иста адекватна замена за fingerprint, што Подносилац захтјева није учинио.
 - Да се не може сматрати да је привредни субјекат Спорт Клуб на било који начин прекинуо преговоре са Подносиоцем захтјева, из угла Противне стране преговори су још у току и процедура предвиђена јединственим системом критеријума ће бити настављена чим Подносилац

- захтјева достави доказе о постојању одговарајуће заштите.
- Да се у конкретном случају не ради ни о каквом "сталном проширењу техничких захтјева" како то Подносилац захтјева покушава представити. Наиме, технички захтјеви су једнаки од почетка преговора између привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта БХ Телецом, а између осталог укључују постојање fingerprint заштите.
- Да је даљи ток комуникације уствари резултат озбиљне намјере привредног субјекта Спорт Клуб да закључи уговор са Подносиоцем захтјева, те да је привредни субјекат Спорт Клуб спреман да размотри адекватност алтернативног система заштите. Међутим, привредни субјекат БХ Телецом кроз комуникацију непрестано избјегава да достави доказе о алтернативном систему заштите коју тврди да има, те наведену комуникацију покушава представити као проширење захтјева од Противне стране.
- Да у погледу картона депонованих потписа, привредни субјекат БХ Телецом истиче како наведени документ није тражио "нити један други ТВ канал са којим привредни субјекат БХ Телецом има закључен уговор". Међутим, познато је да привредни субјекат БХ Телецом има закључен уговор са привредним субјектом HD-WIN о емитирању канала "Арена Спорт", а привредни субјекат HD-WIN према свом званичном ценовнику захтијева да оператер заинтересиран за сарадњу са привредним субјектом HD-WIN-ом између осталог достави и поменути документ.
- Чињеница да привредни субјекат HD-WIN тражи картон депонованих потписа по свом званичном ценовнику показује да тражење тог документа представља уобичајену праксу на тржишту Босне и Херцеговине, док чињеница да је Подносилац захтјева тражени документ на крају доставио показује да поменути захтјев није представљао препреку каквом Подносилац захтјева покушава да је представи.
- Да Подносилац захтјева доставу дозволе РАК-а за дистрибуцију аудио-визуелних медијских садржаја (у даљем тексту: дозвола РАК-а) види као "дискриминацију" и као начин да се не закључи уговор са Подносиоцем захтјева.
- Да је нетачно како је Противна страна инсистирала да Подносилац захтјева достави дозволу РАК-а као предуслов за наставак преговора.

Дана 13.10.2015. године, Конкуренијски савјет је запримио пондесак број: 04-26-2-005-34-II/15 којим Противна страна додатно образлаже тврдњу да се канал "Арена Спорт" мора сматрати адекватном алтернативом каналу "Спорт Клуб" и наводи сљедеће:

- Да је од раније познато да се на каналу "Арена Спорт" емитира далеко највећи број утакмица Лиге првака и Лиге Европе, при чему и сам власник спортског садржаја који се емитира наводи да се ради о "најелитнијим фудбалским такмичењима".
- Да се на каналу "Арена Спорт" ексклузивно емитира италијанска и француска лига и да се ради о квалитетним спортским садржајима. Такође, чињеница да у италијанској лиги наступа "неколицина најбољих фудбалера из регије", што свакако има велики утицај на популарност овог такмичења у Босни и Херцеговини.

- Да у погледу француске лиге представници "Арене Спорт" наводе да се ради о "најбржем растућем фудбалском бранду у свијету" и указује на значај овог такмичења за гледаоце у Босни и Херцеговини услјед тога што у француској лиги наступа Златан Ибрахимовић.
- Да се на каналу "Арена Спорт" преносе регионална фудбалска такмичења и то лига Босне и Херцеговине, Хрватске и Србије што је значајно за спортске заљубљенике из регије.
- Да се на каналу "Арена Спорт" преносе најзанимљивија фудбалска такмичења из Јужне Америке, квалификације за свјетско првенство у фудбалу за 2018. годину, Copa America 2016, Copa Libertadores i Sadamericana, те бразилска и аргентинска фудбалска лига.

Подносилац захтјева у свом очитовању запримљеном под бројем: 04-26-2-005-37-II/15 дана 14.10.2015. године на одговор Противне стране негира тврдње Противне стране, те наводи сљедеће:

- Да је у одговору на захтјев Противна страна истакнула да привредни субјекат United Media више није принципал у погледу дистрибуције канала "Спорт Клуб", те да је дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб" у Босни и Херцеговини пребачена на привредни субјекат United Media S.a.r.l. који је регистрован у Луксембургу и налази се у саставу United Grupe. Имајући у виду да понашање привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта United Media представља континуирану злоупотребу и кршење Закона, наведена промјена не екскулира привредни субјект United Media за период до преноса овлаштења, те за посљедицу има искључиво проширење одговорности и на привредни субјекат United Media S.a.r.l. за период од преноса дјелатности.
- Да су наводи Противне стране да се Захтјев привредног субјекта БХ Телецом заснива на тврдњи да Противна страна није поступила по наложима Конкуренијског савјета из рјешења број: 05-26-3-002-179-II/15 од дана 16.12.2013. године нетачни и извађени из контекста.
- Да Противна страна у оквиру одговора на захтјев настоји да поступак који је вођен пред Конкуренијским савјетом по захтјеву за преиспитавањем рјешења искористи као наводни основ за одбијање Захтјева привредног субјекта БХ Телецом, занемарујући при томе у потпуности чињенично стање описано у Захтјеву, као чињеницу да је Захтјев засован на доказима који указују на неспорну злоупотребу доминантног положаја и селективно закључивање уговора, чиме се директно нарушава конкуренција на тржишту.
- Да су поменуте тврдње Противне стране неосноване, обзиром да се Захтјев привредног субјекта БХ Телецом у овој правној ствари темељи на чињеницама које су настале након доношења ранијег рјешења Конкуренијског савјета, те да чињенице наведене у Захтјеву представљају основ за покретање новог поступка.
- Да констатација Противне стране о непримјенивости одредби о забрањеном споразуму заснована на ставу (18) Смјерница за вертикална ограничења (2000/Ц 291/01) не може бити прихваћена од стране Подносиоца захтјева, јер исти нема увид у

- уговор закључен између налогодавца и привредног субјекта Спорт Клуб.
- Да имајући у виду чињеницу да је привредни субјект Спорт Клуб једини заступник принципала, односно једино правно лице путем којег Подносилац захтјева може осигурати право на емитирање канала "Спорт Клуб", поставља се питање доминације привредног субјекта Спорт Клуб и одговорности истог у погледу одбијања закључења уговора са привредним субјектом БХ Телецом.
 - Да је поступак покренут од стране привредног субјекта Telemach против привредног субјекта HD-WIN ирелевантан за доношење одлуке у поступку који је покренут по Захтјеву привредног субјекта БХ Телецом, имајући у виду да БХ Телецом није повезан са привредним субјектом HD-WIN, ни са привредним субјектом Telemach, нити су поменути поступци утемељени на истим чињеницама.
 - Наводи Противне стране да би доношење одлуке у овом поступку, која би била различита од одлуке у предмету који је покренуо привредни субјект Telemach против HD-WIN-а представљало нарушавање конкуренције између истих су такођер ирелевантни за вођење поступка у предмету БХ Телецом, јер се привредни субјекти United Media и HD-WIN налазе на узлазном тржишту у односу на Подносиоца захтјева, те Подносилац захтјева није учесник на тржишту на којем су привредни субјекти United Media и HD-WIN конкуренти.
 - Да није јасно на који начин би Противна страна била угрожена уколико Конкурenciјски савјет донесе одлуку која би у коначници резултирала закључењем уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" између Противне стране и Подносиоца захтјева, јер би исто значило повећање прихода привредног субјекта United Media, а што је према наводима Противне стране и интерес привредног субјекта United Media.
 - Да наводи Противне стране неспорно указују на стварну намјеру коју жели остварити незакључењем уговора са Поносиоцем захтјева, а то је стварање конкурентске предности за повезано лице привредни субјект Telemach.
 - Да није јасно који дио Захтјева привредног субјекта БХ Телецом, Противна страна сматра нејасним, обзиром да је у тачки 2. Захтјева привредни субјект БХ Телецом недвосмислено навео да је у предметном поступку тржиште дистрибуције спортских канала са садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге. Дакле, неспорно је да је Подносилац захтјева дао прецизан приједлог за дефинирање релевантног тржишта у предметном поступку.
 - Да је јасно да су наводи Противне стране из предмета Европске комисије Liberty Global/Ziggo (М. 7000) извучени из контекста и да није тачно да Европска комисија није направила никакву дистинкцију између спортских канала, напротив Европска комисија је неспорно констатовала да већина конзумента сматра да специфичан тематски спортски канал није замјењив другим тематским спортским каналом.
 - Да је неспорно да се наведени случајеви у одговору Противне стране не могу користити као основ који би поткријепио констатацију Противне стране да према пракси Европске уније нема разлога да се тржиште снабдијевања спортским или фудбалским каналима подијели према врсти фудбалских догађаја.
 - Приједлог Противне стране да се у предметном поступку релевантно тржиште дефинира као тржиште канала који емитују спортске садржаје, Подносилац захтјева сматра неприхватљивим, јер представља банализовање дефиниције релевантног тржишта и покушај изједначавања свих спортских канала без обзира да ли је у питању нека од најгледанијих свјетских лига или је у питању пренос локалне лиге, турнира или неког спортског садржаја.
 - Да су наводи Противне стране да је Подносилац захтјева у стању да се натјече на тржишту, те да доживљава експанзију су у потпуности ирелевантни, јер Подносилац захтјева остварује развој из низа разлога којим укључују и развој мреже.
 - Да се суштина овог предмета огледа у чињеници да је "Спорт Клуб" канал који је присутан на тржишту у Босни и Херцеговини и да власник "Спорт Клуба" нема право да ограничава конкуренцију на силазном тржишту кроз селективно закључивање или не закључивање уговора о дистрибуцији. Сама чињеница да је канал "Спорт Клуб" доступан једном оператеру на тржишту а другом не, представља стварање ситуације у којој је један оператер (БХ Телецом) у неповољнијем конкурентском положају у односу на другог оператера (Telemach).
 - Да је неспорна злоупотреба коју врши Противна страна, обзиром да је конкуренту Подносиоца захтјева, привредном субјекту Telemach као повезаном друштву Противне стране омогућено да дистрибуира канал "Спорт Клуб", док Подносиоцу захтјева није, чиме је Подносилац захтјева доведен у неравноправан положај, обзиром да би Подносилац захтјева у случају да у својој понуди има канал "Спорт Клуб" био привлачнији за кориснике.
 - Да Противна страна кроз приказ пораста броја корисника Подносиоца захтјева, настоји представити да канал "Спорт Клуб" није елемент који има утицај на тржишно учешће, односно елемент који даје конкурентску предност.
 - Да се од 2012. године па до 10 (десетог) мјесеца 2015. године (..)**%.
 - Да је евидентно да се на подручјима гдје су присутни (..)**.
 - Да је ЈП ХТ Мостар након закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" дана 28.11.2012. године остварио највећи раст броја корисника и то са 5.689 на 20.000 корисника, што је раст од 351%. Из наведеног би се могло закључити да је ЈП ХТ Мостар након закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" остварио огроман раст броја корисника, а што указује да је канал "Спорт Клуб" неспорни фактор конкурентске предности.
 - Оцјена Противне стране је да корисници канала Еуроспорт и Арена Спорт имају "леgitимну алтернативу у погледу квалитетног спортског

садржаја" је неоснована, с обзиром да је чланом 3. став (2) Закона утврђено да релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим. Неспорно је да на примјер љубитељи фудбалског клуба Chelsea неће сматрати утакмицу неког другог клуба адекватном замјеном.

- Да Противна страна наводи како "Спорт Клуб" не спада у категорију "must have" канала позивајући се на Смјернице Европске комисије о нехоризонталним концентрацијама, које у конкретном случају нису релевантне, јер није ријеч о планираној концентрацији, него злоупотреби доминантног положаја.
- Да чињенице указују на значај канала "Спорт Клуб" на тржишту Босне и Херцеговине, гдје "Спорт Клуб" неспорно представља канал који диференцира оператере на оне који га имају и оне који га немају, а који су тиме мање привлачни за конзументе. У складу са напријед наведеним, може се закључити да канал "Спорт Клуб" представља важан производни улаз на тржишту у Босни и Херцеговини.
- Да је навод Противне стране како ниједан други оператер нема приступ БХ Телецом Премијер лиги нетачан, јер власник права на БХ Телецом Премијер лигу није Подносилац захтјева, него Ногометни савез Босне и Херцеговине. Привредни субјекат БХ Телецом је златни спонзор БХ Телецом Премијер лиге и то је уједно разлог због којег лига носи име БХ Телецом.
- Да је Подносилац захтјева стекао права на пренос одређеног броја утакмица по колу, тачније 3 (три) утакмице по колу, при чему се у сваком колу одиграва 8 (осам) утакмица. Битно је нагласити да је Подносилац захтјева због ширег друштвеног интереса и популаризације домаћег спорта омогућио да БХРТ 1 преноси једну од три утакмице. Дакле, утакмице БХ Телецом Премијер лиге су доступне како корисницима привредног субјекта БХ Телецом, корисницима других оператера, па чак и корисницима који немају кабловску, дигиталну или ИПТВ услугу, обзиром да је БХРТ free to air канал који је доступан свим домаћинствима са ТВ пријемником.
- Противна страна наводи инсинуације да између привредних субјеката HD-WIN и БХ Телецом постоји "посебан однос сарадње" што је у потпуности неосновано, јер је привредни субјекат БХ Телецом права на пренос три утакмице стекао темељем уговора са Ногометним савезом Босне и Херцеговине, док аранжман привредног субјекта HD-WIN са Ногометним савезом Босне и Херцеговине није познат привредном субјекту БХ Телецом. Привредни субјекат БХ Телецом није повезан са привредним субјектом HD-WIN, изузев што са истим има закључен уговор којим је регулисано право дистрибуције канала "Арена Спорт" путем платформе "Моја ТВ".
- Да према подацима прибављеним са званичне веб странице Регулаторне агенције за комуникацију Босне и Херцеговине од укупно 47 (четрдесетседам) корисника дозволе за дистрибуцију АВМ услуга и услуга радија, тј. оператера који крајњим корисницима пружају

услуге телевизије, само 8 (осам) у својој понуди има канал "Спорт Клуб", од којих су привредни субјекти Тотал ТВ и Telemach оператери који су власнички повезани, те да је оператер BNB Cable TV у процесу аквизиције.

- Да привредни субјекат БХ Телецом не спори право власника садржаја у предметном поступку да се исти адекватно заштити и да подузима низ корака који за циљ имају да се осигура законито пословање свих оператера на тржишту.
- Да Подносилац захтјева оспорава селективну примјену правила о заштити. Наиме, Противна страна је у свом одговору на Захтјев истакла да је раније било злоупотреба садржаја, при чему не наводи да ли је утврђено ко је злоупотребљавао садржај, односно чији систем је компромитован и да ли је одговорном оператеру онемогућена даља дистрибуција канала "Спорт Клуб".
- Да систем заштите привредног субјекта БХ Телецом спада међу најнапредније и најсигурније на тржишту и апсолутно је немогуће да су системи неких мањих оператера који пружају услуге аналогне кабловске телевизије сигурнији.
- Да у досадашњој сарадњи привредног субјекта БХ Телецом са другим ТВ кућама, нити једна није имала примједби на сигурност система привредног субјекта БХ Телецом што имплицира да понашање Противне стране нема за циљ заштиту садржаја, већ стварање конкурентске предности повезаним друштвима.
- Да је кроз ток комуникације између привредног субјекта БХ Телецом и привредног субјекта у поступку преговарања, привредни субјект Спорт Клуб додао услов који није утврђен кроз сам упитник (Content Protection Questionnaire) којим се у питању 22. истог поставља само упит да ли уређаји подржавају фингерпринт заштиту, при чему нигдје није наведено да се за наведено питање мора доставити доказ, нити да је посједовање фингерпринт заштите услов без којег се не може закључити уговор.
- Да тврдња Противне стране како иста послује транспарентно и недискриминаторно, те да сваки заинтересирани оператер по обраћању привредном субјекту Спорт Клуб може добити уговорну документацију, није истинита. Наиме, привредни субјекат БХ Телецом до дана састављања овог очитовања, дакле преко годину и осам мјесеци од успоставе контакта са привредним субјектом Спорт Клуб, никада није добио Опште услове пословања које је вишеструко захтјевао.

Подносилац захтјева се у свом очитовању за примљеном под бројем: 04-26-2-005-43-П/15 дана 30.10.2015. године додатно изјаснио на одговор Противне стране (одговор 2), те навео следеће:

- Да је Конкурентијски савјет у допису број: 05-26-3-002-217-П/13 од дана 07.08.2015. године доставио одговор привредном субјекту БХ Телецом у којем наводи да је у токуведеног поступка цијенио постојање повреде Закона на основу чињеница и доказа изнесених у току поступка. Надаље, у допису се наводи да Општи услови пословања спадају у акте који су донесени након доношења рјешења Конкурентијског савјету, те самим тим оцјена усклађености истих

- са одредбама Закона није била предмет provedеног поступка, као ни накнадно понашање.
- Да Конкуренијски савјет не може цијенити да ли су Општи услови пословања које је утврдила Противна страна усклађени са Законом и да ли понашања Противне стране представља забрањено конкуренијско дјеловање у смислу одредби Закона, без provedеног поступка.
- Неспорно је да Општи услови пословања и технички услови за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" до подношења Захтјева привредног субјекта БХ Телецом никада нису били предмет поступка, као што је неспорно и да је Конкуренијски савјет овлаштен да по поднесеном Захтјеву проведе поступак.
- Да Противна страна настоји оспорити предложену дефиницију релевантног тржишта, а да при том занемарује да Подносилац захтјева треба да докаже постојање злоупотребе доминантног положаја и забрањеног споразума у складу са Законом, а не шта је релевантно тржиште у предметном поступку.
- Да су неосновани наводи Противне стране о анкети коју је провео Подносилац захтјева о спорском садржају који се приказује у оквиру понуде "Моја ТВ", односно наводи Противне стране да лице које проводи анкету у потпуности контролира исту, јер је иста provedена путем друштвене мреже Facebook.

Наиме, није јасно на који начин лице које проводи анкету, у овом случају привредни субјекат БХ Телецом може контролисати испитанике.

- Да су изнесене чињенице Противне стране покушај да се покаже да постоји алтернатива кад је у питању праћење спорског садржаја који се приказује на каналу "Спорт Клуб" и да се "прошири дефиниција релевантног тржишта, банализује значај енглеске Премијер лиге, односно да се поступак оптерети широким спектром података о спорским догађајима што за циљ има одуговлачење предметног поступка".
- Да не постоји стварна намјера Противне стране да послује транспарентно и недискриминаторно, произилази из чињенице да привредни субјект БХ Телецом, након скоро двије године комуникације у вези са понудом, још никад није добио Опште услове пословања, нацрт уговора и цијену.
- Да уколико је један о техничких услова за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" посједовање fingerprint заштите, исти услов се мора односити и на кориснике аналогне телевизије.
- Да посједовање фингерпринт заштите није захтјевао нити један достављач садржаја (канала) од Подносиоца захтјева и да Противна страна никада није доставила понуду са цијеном у којој се наводи да ће Подносилац захтјева добити права на садржај уз услов да обезбједи фингерпринт заштиту.
- Да из наведеног произилази да Подносилац захтјева није неистинито тврдио да посједује fingerprint заштиту, него је Подносилац захтјева одговорио на постављено питање да користи систем Verimatrix који подржава fingerprint заштиту и да функционалност исте није лиценцирана од стране Подносиоца захтјева.

- Да Противна страна истиче како одређени број оператера који тренутно дистрибуирају канал "Спорт Клуб" није био предмет провере заштите садржаја, обзиром да канал "Спорт Клуб" дистрибуирају на темељу уговора закључених по старој процедури. На основу наведених чињеница, поставља се питање ако је циљ нове процедуре била заштита садржаја по захтјеву власника садржаја, зашто уговори са оператерима који не испуњавају техничке услове установљене новом процедуром нису раскинути, како би се спрјечила злоупотреба садржаја на каналу "Спорт Клуб".
- Да транспарентност подразумјева да заинтересирани оператери, прије било каквих инвестиција и активности, најприје требају бити упознати са цијеном и условима дистрибуције канала "Спорт Клуб", а да након тога слиједи детаљна анализа техничких захтјева заштите, како би оператеру било омогућено да размотри да ли му је потребна евентуална надоградња система и да ли се надоградња система исплати.
- Да ИПТВ систем привредног субјекта БХ Телецом представља напредан систем који осигурава висок степен заштите садржаја, који је неупоредив са знатно слабије заштићеним кабловским или сателитским системом.
- Да Противне стране онемогућавају дистрибуцију канала "Спорт Клуб" привредном субјекту БХ Телецом, док је дистрибуција истог омогућена привредном субјекту Telemach на аналогној услузи и привредном субјекту Тотал ТВ на сателитској услузи.

Конкуренијски савјет је дана 12.11.2015. године, актом број: 04-26-2-005-51-П/15 затражио од Противне стране да достави информацију по којој основи врши емитовање спорских садржаја на каналу "Спорт Клуб", што је Противна страна и учинила дана 23.11.2015. године дописом за примљеним под бројем: 04-26-2-005-55-П/15 у којем наводи следеће:

- Да у вријеме док је привредни субјекат United Media био под контролом групације "United Group", што укључује и 2014. годину, права на емитирање спорских садржаја који су приказивани на каналу "Спорт Клуб", су била регулирана на начин да су права за одређени спорски садржај гласила на неку од чланица "United Group" која би закључила уговор о подлиценцирању са привредним субјектом United Media.
- Да је претежни дио права на спортске садржаје који су емитирани на каналу "Спорт Клуб", укључујући и права на емитирање енглеске Премијер лиге био на друштву United Media Limited са Кипра (ранији назив: Adria Media Limited).
- Да је у периоду док је привредни субјекат United Media (ранији назив: ИКО Балкан С.Р.Л.) био под контролом групације "United Group", исти имао закључен уговор са привредним субјектом United Media Limited (ранији назив: Adria Media Limited) којим је пренесена под-лиценца у вези појединих спорских садржаја на привредни субјекат United Media. Напомињемо да поменути уговор више није на снази.
- Да у складу са наведеним, уговори са власницима права на спортске садржаје на основу којих се током 2014. године вршило емитирање спорских садржаја на каналу "Спорт Клуб" нису доступни

привредном субјекту "United Media", већ се исти налазе у посједу појединих чланица групаације "United Group" које су наведене уговоре закључиле са власницима права на одређене спортске догађаје.

- Да привредни субјекат Спорт Клуб нема закључен нити један уговор о дистрибуцији спортских садржаја који се емитирају на каналу "Спорт Клуб", јер привредни субјекат Спорт Клуб има улогу агента (заступника) који у име свог принципала привредног субјекта United Media на територији Босне и Херцеговине закључује уговоре са пау ТВ оператерима у вези с дистрибуцијом канала "Спорт Клуб".
- Да је привредни субјекат Спорт Клуб закључио уговор са новим принципалом привредним субјектом United Media S.a.r.l. који је ступио на снагу дана 01.04.2015. године и задржао право да закључује уговоре о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" са заинтересираним оператерима на територији Босне и Херцеговине.

Противна страна у свом одговору на поднеске привредног субјекта БХ Телецом, запримљеном дана 01.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-59-II/15, наводи следеће:

- Да је Конкурентијски савјет путем закључка број: 05-26-3-002-225-II/13 од 09.12.2014. године, који је објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 6/2015 од 26.01.2015. године, Захтјев за преиспитивање одбио као неоснован у цијелости.
- Да се поставља питање у ком периоду је привредни субјект БХ Телецом био члан АКОП-а што је релевантно и за питање литис пенденције, имајући у виду да је пред Конкурентијским савјетом поред предметног поступка у току и поступак број: 06-26-2-006-II/15 покренут по захтјеву привредног субјекта Елта Кабел и АКОП-а, који се води у вези са суштински идентичним основом као и предметни поступак.
- Да смјернице које је издала Европска комисија из 2000. године ("Смјернице из 2000. године") као и "Смјернице из 2010. године" потврђују да између привредног субјекта United Media као принципала и привредног субјекта Спорт Клуб као агента није могао постојати забрањени споразум. Надаље, однос између привредног субјекта United Media и привредног субјекта Спорт Клуб типичан је примјер "праве" агентуре која у складу са наведеним изворима права Европске уније не може представљати забрањени споразум. У овом односу привредни субјект Спорт Клуб је био у обавези да у потпуности слиједи упуте принципала и није сносио никакав самостални ризик у вези успоставе сарадње са трећим лицима.
- Да се привредни субјекат "Спорт Клуб" сукладно уговору потписаном између привредног субјекта United Media и привредног субјекта Спорт Клуб обавезао да ће се у цијелости придржавати Општих услова за пружање услуга које је привредни субјекат United Media усвојио за територију Босне и Херцеговине.
- Да привредни субјекат Telemach није повезано друштво ни са једном од двије Противне стране. Привредни субјекат Спорт Клуб није ни раније био власнички повезан са привредним субјектом

Telemach, док је са привредним субјектом United Media повезаност престала након што је промијењена власничка контрола над овим субјектом.

- Да према сазнањима Противне стране, Подносилац захтјева у погледу преноса утакмица БХ Телецом Премијер лиге на каналу "Арена Спорт" обезбјеђује техничку подршку истом.
- Да је власник права на емитирање енглеске Премије лиге од дана 13.02.2014. године упутио обавјештење о суспензији привредном субјекту Adria Media Limited, који је из групаације "United Group" која је имала закључен уговор о емитирању енглеске Премијер лиге.
- Да су на основу наведеног обавјештења на каналу "Спорт Клуб" били суспендирани преноси енглеске Премијер лиге у једном од ударних термина суботом од 15 х. Суспензија је успједила након што је дошло до неовлаштеност емитирања канала "Спорт Клуб" у Уједињеном Краљевству.
- Да је у погледу оператера Telemach неопходно напоменути да је fingerprint заштита код истог обезбијеђена у погледу дигиталног вида дистрибуције, док је код дистрибуције аналогног сигнала fingerprint заштита не постоји, јер је није могуће технички провести.
- Да је оператер "BHV Cable TV" започео процедуру закључења уговора са привредним субјектом Спорт Клуб, али иста још није окончана. Док се наведена процедура не оконча привредни субјекат "BHV Cable TV" дистрибуира канал "Спорт Клуб" на основу привремене сагласности коју му је издао привредни субјект Спорт Клуб.
- Да је привредни субјекат "BHV Cable TV" као дугогодишњи партнер Противне стране добио условну сагласност уз гаранцију да ће у предвиђеном року доставити доказе о пуној испуњености услова потребних за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", укључујући и посједовање фингерпринт заштите.
- Да оператер ХТ Мостар нема закључен уговор о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" и да исти емитира без икаквог правног основа, тј. незаконито.

4. Усмена расправа

Обзиром да се у предметном поступку ради о странкама са супротним интересима, Конкурентијски савјет је с складу са чланом 39. став (1) Закона, казао усмену расправу за дана 01.12.2015. године.

Усмена расправа одржана је дана 01.12.2015. године у просторијама Конкурентијског савјета уз присуство пуномоћника Подносиоца захтјева Самира Јусуфовића, Вахиде Хоџић, Алена Рамића и Срђана Шеговића, те пуномоћника Противне стране адвоката Нихада Сијерчића, те Растка Петаковића и Драгана Гаина у својству стручних помагача.

Пуномоћници Подносиоца захтјева су на усменој расправи истакли следеће:

- Привредни субјекат БХ Телецом изјаснио се да поступак води само против привредног субјекта United Media.
- Да је привредни субјекат БХ Телецом, Захтјев за покретање поступка упутио Конкурентијском савјету након годину дана покушавања да се оствари сарадња са привредним субјектом Спорт Клуб.

- Да је чињенично неспорно и лако утврдиво да је групација у чијем власништву је канал "Спорт Клуб" власнички повезана са оператерима Telemach и Тотал ТВ који пружају услуге дистрибуције канала "Спорт Клуб" и да својим дјеловањем погодује истим.
- Да је у предметном поступку кључно разумјевање шта је fingerprint заштита и да тај ниво заштите омогућава једнозначну идентификацију корисника са чијег пријемног уређаја се врши злоупотреба садржаја власника права.
- Да је привредни субјекат БХ Телецом спреман покренути имплементацију система фингерпринт заштите, али да то изискује одређени трошак, те да привредни субјекат БХ Телецом није у стању утврдити комплетан износ трошкова који је потребан за куповину система фингерпринт заштите, односно за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", јер му никад није достављена понуда од стране привредног субјекта Спорт Клуб.
- Да привредни субјекат БХ Телецом у свом систему има најнапреднију ДРМ/ЦА заштиту, која је по највишим свјетским стандардима и задовољава друге власнике права.

Пуномоћници Противне стране су на усменој расправи истакли следеће:

- Да тврдња Подносиоца захтјева како чланице групације којој припадају привредни субјекат United Media и привредни субјекат Спорт Клуб намјерно одбијају закључење уговора са Подносиоцем захтјева и другим оператерима да би на силазном тржишту остварили конкурентску предност, је неистинита. Наиме на тржишту спортских садржаја власник канала "Спорт Клуб" има изузетно високе трошкове и циљ истог је да канал прода што већем броју оператера како би повећао профит.
- Да привредни субјекат Спорт Клуб није власник канала "Спорт Клуб", а само у случају да јесте могло би се говорити о злоупотреби доминантног положаја на тржишту у Босни и Херцеговини.
- Да у погледу аналогног преноса садржаја не постоји могућност дигиталне заштите, а за озбиљан покушај пиратерије неопходно је аналогни сигнал прво дигитализирати и потом га неовлаштену преносити у неком објекту.
- Да власник енглеске Премијер лиге одређује какву заштиту оператери требају посједовати и она се односи на дигиталне системе, а јасно им је да то није једноставно када је у питању аналогни систем, наиме аналогни сигнал је мало компликованији за стреам. Дакле, Противној страни је речено да тко има има дигиталну и аналогну заштиту, мора да је спроведе у дигиталну.
- Да привредни субјекат Спорт Клуб као агент дистрибутера прописује Опште услове пословања и техничке услове, али при том нема аутономију у одлучивању који су технички услови, за те услове комуникацију води привредни субјекат United Media, али ни они немају могућност прописати те услове. Та правила и услове прописао је ИМГ.
- Подносилац захтјева у свом изјашњењу на одговор Противне стране број: 04-26-2-005-59-II/15 од дана 01.12.2015. године, заprimљеном

дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-67-II/15 наводи следеће:

- Да је Противна страна на усменој расправи одржаној у просторијама Конкурентског савјета дана 01.12.2015. године навела да је привредни субјекат Спорт Клуб доносилац Општих услова пословања, што потврђује да је привредни субјект Спорт Клуб утврдио услове за дистрибуцију канала Спорт Клуб на тржишту Босне и Херцеговине.
- Да је чињеница како привредни субјекат Telemach у понуди нема канала "Арена Спорт" ирелевантна за предметни поступак, јер Подносилац захтјева нема никакву везу са привредним субјектом HD-WIN-ом, осим што у својој понуди има канала "Арена Спорт".

Противна страна у свом одговору на упите са усмене расправе, заprimљеном дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-70-II/15 (садржај одговора је у складу са чланом 38. Закона означен као пословна тајна), наводи следеће:

- Да привредни субјекат Спорт Клуб, заинтересираном оператеру доставља понуду тек након пријема комплетне и исправне документације која укључује адекватно попуњен упитник (Content Protection questionnaire) којим се потврђује да оператер испуњава техничке услове у погледу заштите интегритета садржаја и спречавања пиратерије канала "Спорт Клуб".
- Да везано за наводе Подносиоца захтјева у вези са цијеном канала "Спорт Клуб" у Босни и Херцеговини, иста је наведена у Прилогу 4 уз Опште услове пружања услуга. Обрачун цијене се доставља оператеру у складу са процедуром код доставе понуде од стране привредног субјекта Спорт Клуб.
- Да према процедури за закључење уговора, Општи услови пословања достављају се оператеру приликом доставе понуде са прилозима (корак број 4).
- Да на основу уговора закључених по новој процедури која између осталог захтјева и постојање фингерпринт заштите канала "Спорт Клуб" тренутно емитирају привредни субјекти (...)**.
- Да на основу уговора закључених по старој процедури по којој посједовање fingerprint заштите није неопходан услов за закључење уговора, а који још увијек нису истекли, канал "Спорт Клуб" дистрибуирају привредни субјекти: (...)**, привредни субјект (...)** и (...)**.
- (...)**.
- Да постоје оператери (...)**.
- Да је аналогни видео сигнал у правилу подложнији вањским утицајима па је већ у извору нижег квалитета од дигиталног и прије конверзије. Надаље, неко ко жели садржај који се дистрибуира путем аналогног сигнала пиратизирати мора бити стручна особа и претходно набавити што квалитетнији уређај за аналогно-дигитално претварање сигнала (конверзија).
- Да код дистрибуције дигиталног сигнала на дигиталном пријемнику већ постоји сигнал у дигиталном облику одговарајуће квалитете и за даљу дистрибуцију и без значајних улагања може преко оутпута СТБ-а (ХДМИ) бити дистрибуиран на интернет или неком другом

- илегалном оператеру, било гдје на свијету у изворном дигиталном квалитету.
- Да на навод Подносиоца захтјева да посједује најнапреднију ДРМ/ЦА заштиту која је по највишим стандардима, Противна страна истиче да постојање ДРМ/ЦА заштите не подразумјева fingerprint заштиту (нити watermark) заштиту.
- Да ДРМ/ЦА заштита сама по себи без fingerprint /watermark заштите не омогућава детекцију извора пиратизираниг сигнала.
- Да привредни субјекат Спорт Клуб приликом преговора са привредним субјектом БХ Телецом није вршио "стално проширење техничких захтјева", како то привредни субјекат БХ Телецом покушава представити.

Технички захтјеви су били једнаки од почетка преговора између привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта БХ Телецом, што је између осталог укључивало и постојање fingerprint заштите.

- Да је у даљем току комуникације, привредни субјекат Спорт Клуб исказао спремност да размотри адекватност алтернативног система заштите који би привредни субјекат БХ Телецом доказао да посједује, али привредни субјекат БХ Телецом је кроз даљу комуникацију избегавао да достави доказе о том алтернативном систему заштите.

5. Прикупљање података од трећих лица

Током поступка, Конкуренијски савјет је ради утврђивања свих релевантних чињеница у смислу одредби члана 35. став (1) тачка а) и ц) Закона прикупио податке и документацију од трећих лица која нису странке у поступку.

Конкуренијски савјет је дана 02.12.2015. године упутило дописе кабловским оператерима на тржишту у Босни и Херцеговини да одговоре на питања од које године имају закључен уговор за емитовање канала "Спорт Клуб", на којој основи емитирају канал "Спорт Клуб" у 2015. години, да ли дистрибуирају канал "Спорт Клуб" путем аналогног или дигиталног сигнала и да ли посједују фингерпринт заштиту.

Привредни субјект КГ-1 д.о.о. Горажде (у даљем тексту КГ-1) је дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-65-П/15 од 07.12.2015. године доставио одговор Конкуренијском савјету у којем наводи да се у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" канал емитије путем аналогног и дигиталног сигнала, те да привредни субјект КГ-1 не посједује фингерпринт заштиту. Привредни субјект КГ-1 наводи да канал "Спорт Клуб" емитира од 2013. године и у 2015. години га емитира на основу уговора са привредним субјектом Спорт Клуб.

Привредни субјект ВНВ CABLE TV д.о.о. (у даљем тексту: БХБ) је дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-66-П/15 од 09.12.2015. године доставио одговор Конкуренијском савјету у којем наводи да се у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитије путем аналогног и дигиталног сигнала. Привредни субјект БХБ има привремено техничко рјешење fingerprint заштите преко повезаног лица Тотал ТВ-а, а канал "Спорт Клуб" емитира од 2012. године. Канал "Спорт Клуб" је био у програмској шеми привредног субјекта БХБ на основу уговора за период 2012.-2015. године и на основу сагласности, а привредни субјект БХБ је у процесу закључења новог уговора са привредним субјектом Спорт Клуб.

Привредни субјект ЈП Хрватске телекомуникације д.д. Мостар (у даљем тексту: ХТ ЕРОНЕТ) је дописом

запримљеним под бројем: 04-26-2-005-68-П/15 од 10.12.2015. године доставио одговор Конкуренијском савјету у којем наводи да се у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитије путем дигиталног сигнала од 2012. године. Привредни субјект ХТ ЕРОНЕТ у оквиру своје ИПТВ услуге користи Verimatrix дигиталну заштиту садржаја. Канал "Спорт Клуб" је у програмској шеми привредног субјекта ХТ ЕРОНЕТ на основу уговора/анекса који је био на снази закључно са даном 31.08.2014. године. Привредни субјект ХТ ЕРОНЕТ наводи да је у више наврата исказивао спремност за наставак сарадње са привредним субјектом "Спорт Клуб", тражећи доставу понуде у више наврата сукладно достављеној процедури, те је обавијестио привредни субјект Спорт Клуб да ће канал "Спорт Клуб" задржати у понуди до окончања правне формалности, односно закључења уговора са истим.

Привредни субјект ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ д.о.о. Нови Травник (у даљем тексту: ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ) је дописом запримљеним под бројем: 04-26-2-005-71-П/15 од 11.12.2015. године доставио одговор Конкуренијском савјету у којем наводи да се у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитовао у периоду од 01.12.2012. године до 30.11.2015. године у дигиталном формату. Привредни субјект ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ нема канал "Спорт Клуб" у својој понуди јер је продужење уговора са привредним субјектом Спорт Клуб подразумјевало услове који су били неповољни. Обзиром да привредни субјект ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ није био у могућности испунити техничке услове попут fingerprint заштите, био је приморан одбити понуду за продужење уговора о дистрибуцији канала Спорт Клуб.

6. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр 18/06 и 33/10) чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјенивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Конкуренијско вијеће је оцијенило да се, када су у питању фудбалски садржаји високог квалитета, ради о веома диференцираном производу, који нема уопште или нема адекватну замјену, односно да крајњи корисник који нпр. прати утакмице њемачке Бундеслиге неће сматрати утакмице енглеске Премијер лиге адекватном замјеном, и обратно. Дакле, крајњи корисници услуге не би сматрали међусобно замјенивом, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене, утакмице било које ексклузивне фудбалске лиге (енглеска, њемачка, талијанска, шпанска, француска) или других ексклузивних фудбалских такмичења (УЕФА Лига првака, УЕФА Лига Европе).

Конкуренијски савјет је оцијенио да начин дистрибуције ТВ сигнала са аспекта крајњег потрошача/корисника у конкретном случају није релевантан, да се ради о међусобно замјенивим производима/услугама, те да нема разлога за диференцијацију релевантног тржишта по овом основу.

Имајући у виду наведено, Конкуренијски савјет је одредио да релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају представља тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог

квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухваћа cjелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји или куповини релевантних услуга под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

У конкретном случају релевантно географско тржиште је Босна и Херцеговина, јер странке у поступку дјелују или имају могућност да дјелују на цијелој територији Босне и Херцеговине, а и уговори којима је регулисано право дистрибуције ТВ канала закључивани су за територију Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, као релевантно тржиште у предметном поступку утврђено је тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини.

7. Утврђено чињенично стање

Након сагледавања релевантних чињеница, доказа и документације достављене од странака у поступку, Конкурентски савјет је утврдио сљедеће:

- Да се привредни субјекат БХ Телецом на усменој расправи одржаној дана 01.12.2015 експлицитно изјаснио да поступак води само против привредног субјекта United Media.
- Да је рјешењем Конкурентског савјета број: 05-26-3-002-1-178-II/13 од дана 16.12.2013. године наложено привредном субјекту IKO Balkan S.R.L., G-RAL David Prapogescu, бр. 1-5, спрат 5, стан 12, Букурешт, Румунија (у даљем тексту: ИКО Балкан) да успостави систем критеријума који ће осигурати свим заинтересованим оператерима могућност закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" под транспарентним и једнаким условима.
- Да је привредни субјекат ИКО Балкан усвојио систем критеријума и доставио га Конкурентском савјету.
- Да су од тренутка доношења рјешења Конкурентског савјета број: 05-26-3-002-1-178-II/13 до тренутка покретања овог поступка, права преноса ексклузивних спортских садржаја, укључујући и ливе пакет енглеске Премијер лиге прешла са привредног субјекта ИКО Балкан на привредни субјекат United Media, те да је привредни субјекат United Media правни сљедник привредног субјекта ИКО Балкан.
- Да је привредни субјекат United Media у тренутку покретања овог поступка био под контролом привредног субјекта United Media Ltd. регистрованог на Кипру, који је правно лице повезано са привредним субјектом "СББ" д.о.о. Београд, Србија, привредним субјектом Тотал ТВ и привредним субјектом Telemach.
- Да је привредни субјекат Спорт Клуб био агент привредног субјекта United Media задужен за дистрибуирање "Спорт Клуб" канала на територији Босне и Херцеговине, а њихов међусобни однос је регулисан Уговором о имплементацији општих услова који је ступио на снагу 24.01.2014. године.
- Да је Уговором о имплементацији општих услова, привредни субјекат Спорт Клуб изразио вољу да

се повинује и у потпуности имплементира Опште услове пружања услуга који су неопходни за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" на територији Босне и Херцеговине.

- Да су Општи услови пружања услуга саставни дио Уговора о имплементацији општих услова и прописују да агент, односно привредни субјекат Спорт Клуб ове услове примјењује у складу са законом, правима која проистичу из уговорног односа агента и принципала, релевантним одлукама регулаторних органа и тијела на територији Босне и Херцеговине.
- Да је Опште услове пружања услуга и техничке услове за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" на територији Босне и Херцеговине утврдио привредни субјекат Спорт Клуб на основу Уговора о имплементацији општих услова потписаног са привредним субјектом United Media.
- Да тачка 2.1 Општих услова пружања услуга предвиђа да оператер мора испуњавати техничке услове за дистрибуцију телевизијског програма у складу са захтјевима власника права на ТВ канале које пропише агент, тј. привредни субјекат Спорт Клуб у циљу заштите ауторских права и квалитета сигнала.
- Да је према Општим условима пружања услуга, привредни субјекат Спорт Клуб (агент) у обавези сваком оператеру на територији Босне и Херцеговине након запримљеног захтјева у складу са формуларом из Прилога 1. Општих услова доставити понуду за закључење уговора у року од 30 (тридесет) дана.
- Да је према Општим условима пружања услуга, привредни субјекат Спорт Клуб (агент) у обавези уз понуду за закључење уговора коју упути према оператеру, доставити и Опште услове пружања услуга.
- Да се прописани услови односе како на аналогно, тако и на дигитално емитовање сигнала.
- Да Општи услови за закључење уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" нису транспарентни и јавно објављени, те да привредном субјекту БХ Телецом нису достављени током преговора.
- Да је дана 10.02.2014. године започела комуникација између привредног субјекта БХ Телецом и привредног субјекта Спорт Клуб везана за дистрибуцију канала "Спорт Клуб".
- Да је дана 12.02.2014. године одржан састанак представника привредног субјекта Спорт Клуб и привредног субјекта БХ Телецом, на којем је присуствовао директор привредног субјекта Спорт Клуб Ферид Ахмић, те да је том приликом обећано да ће сви оператери у периоду од три седмице добити усаглашену понуду у складу са налогом Конкурентског савјета из рјешења број: 05-26-3-002-1-178-II/13 од дана 16.12.2013. године.
- Да је привредни субјекат БХ Телецом, захтјев за доставу понуде са испуњеним формуларом као и пратећом документацијом доставио привредном субјекту Спорт Клуб, личног предајом дана 19.03.2014. године, што је потврђено документом "Примопредаја документације за добијање понуде Спорт Клуб канала", а који је потписан од стране Ферид Ахмића, те је потпис потврђен печатом привредног субјекта Спорт Клуб.

- Да се дана 02.04.2014. године привредни субјекат Спорт Клуб путем е-маила обратио привредном субјекту БХ Телецом са захтјевом за доставом овјереног картона депонованих потписа, те да је привредни субјекат БХ Телецом дана 08.04.2014. године доставио тражену документацију.
- Да је дана 15.04.2014. године привредни субјекат БХ Телецом доставио овјерену копију Дозволе за дистрибуцију аудиовизуелних медијских услуга и медијских услуга радија, издату од стране Регулаторне агенције за комуникације.
- Да је дана 12.05.2014. године, привредни субјекат Спорт Клуб доставио привредном субјекту БХ Телецом Техничке услове о сарадњи и Упитник о испуњености техничких услова (Content Protection Questionnaire).
- Да је дана 23.05.2014. године привредни субјекат БХ Телецом доставио попуњен Упитник о заштити садржаја (Content Protection Questionnaire) привредном субјекту Спорт Клуб.
- Да је дана 12.08.2014. године привредни субјекат БХ Телецом запримио допис привредног субјекта Спорт Клуб, којим се тражи достава доказа у вези са питањем 22. из Упитника о заштити садржаја (Content Protection Questionnaire) тј. да се достави "Screenshot user interfejs-a са фингерпринтом и screenshot подешавања у CMS-у", као и доказ да fingerprint постоји на свим боксовима који су у понуди, а у самом упитнику у оквиру питања 22. није наведено да је потребно доставити доказе о постојању исте.
- Да је смисао питања 22. из Упитника о заштити садржаја (Content Protection Questionnaire) да се добије информација да ли уређаји заинтересираног оператора подржавају fingerprint заштиту, а не достава доказа о постојању fingerprint заштите.
- Да привредни субјекат БХ Телецом као систем заштите канала које емитура користи систем Verimatrix који подржава fingerprint заштиту, али да функционалност исте није лиценцирана.
- Да је дана 12.09.2014. године привредни субјект БХ Телецом доставио привредном субјекту Спорт Клуб одговор на захтјев за достављање додатних доказа о постојању fingerprinta на свим боксовима у понуди и тражене "Screenshot user interfejsa са fingerprintom и screenshot подешавања у CMS-у".
- Да привредни субјекат United Media није више активан кроз дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб", услјед промјене контроле над истим. Промјена власништва над привредним субјектом United Media је проведена 22.04.2015. године, кад је привредни субјекат ADAF A&A CONSULT SRL, који није дио United Group, стекао власништво над учешћима у привредном субјекту United Media.
- Да дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб" након промјене власништва над привредним субјектом United Media врши привредни субјекат United Media S.a.r.l. регистриран у Луксембургу, који је саставни дио United Group.
- Да привредни субјект United Media није произвођач спортског садржаја, али има временски и територијално ограничено право на дистрибуирање канала "Спорт Клуб", што се у коначници реализира путем привредног субјекта Спорт Клуб на територији Босне и Херцеговине.
- Да је од дана доношења Општих услова пружања услуга привредни субјекат Спорт Клуб на територији Босне и Херцеговине закључио нове уговоре о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" са (..)**.
- Да је поступак закључења уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" у складу критеријумима утврђеним Општим условима пружања услуга са привредним субјектом Telemach и привредним субјектом Тотал ТВ трајао 3 (три) мјесеца.
- Да важећи уговори који су закључени између привредног субјекта Спорт Клуб и поменутих привредних субјекта садржавају исте цијене за идентичне услуге.
- Да је Противна страна, дистрибуцију канала "Спорт Клуб" омогућила привредном субјекту Telemach кроз аналогну и дигиталну услугу и привредном субјекту Тотал ТВ кроз сателитску услугу.
- Да је привредни субјекат Спорт Клуб започео процедуру преговора са привредним субјектом БХБ и да исти дистрибуира канал "Спорт Клуб", јер је од Противне стране добио условну сагласност уз гаранцију да ће у предвиђеном року доставити доказе о пуној испуњености услова потребних за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", укључујући и доказ о посједовању фингерпринт заштите.
- Да на основу уговора закључених по старој процедури по којој посједовање fingerprint заштите није неопходан услов за закључење уговора, а који још увијек нису истекли, канал "Спорт Клуб" дистрибуирају (..)**.
- Да постоје оператери који су закључили уговор о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" по старој процедури и исти нису обновили. Ради се о следећим оператерима: (..)**.
- Да привредни субјекат КГ-1 у оквиру своје понуде емитује канал "Спорт Клуб" путем аналогног и дигиталног сигнала према уговору потписаном дана 01.10.2013. године, те да привредни субјекат КГ-1 не посједује fingerprint заштиту.
- Да привредни субјекат БХБ у оквиру своје понуде емитује канал "Спорт Клуб" путем аналогног и дигиталног сигнала и да исти има привремено техничко рјешење fingerprint заштите преко повезаног лица Тотал ТВ-а.
- Да привредни субјекат ХТ ЕРОНЕТ у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитује путем дигиталног сигнала од 2012. године и да исти у оквиру своје ИПТВ услуге користи Verimatrix дигиталну заштиту садржаја.
- Да је канал "Спорт Клуб" у програмској шеми привредног субјекта ХТ ЕРОНЕТ на темељу уговора/анекса који је био на снази закључно са даном 31.08.2014. године, и да је у посупку преговора са привредним субјектом Спорт Клуб, те је обавијестио привредни субјект Спорт Клуб да ће канал "Спорт Клуб" задржати у понуди до окончања правне формалности, односно закључења уговора са истим.
- Да је привредни субјекат ГЛОБАЛ ИНТЕРНЕТ у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитовао у периоду од 01.12.2012. године до 30.11.2015. године у дигиталном формату, те да исти више не емитура, јер није у могућности

- испунити техничке услове попут fingerprint заштите.
- Да се на каналу "Спорт Клуб" преноси спортски садржај високог квалитета, укључујући енглеску Премијер лигу и да су корисници услуга привредног субјекта БХ Телецом као и других оператера ускраћени за праћење спортских садржаја који се приказују на каналу "Спорт Клуб".
 - Да на територији Босне и Херцеговине осим канала "Спорт Клуб", ЦАТВ/ИПТВ/ДХТ оператери емитују спортске канале Арена 1,2,3 и 4, те Еуроспорт, али поменути канали не приказују енглеску Премијер лигу и многе друге спортске садржаје који се искључиво приказују на каналу "Спорт Клуб".
 - Да је Конкурenciјски савјет дана 14.08.2017. године под бројем: 04-26-2-005-91-П/15 од Суда Босне и Херцеговине запримио Пресуду број: С13 У 021954 16 У од 10.08.2017. године, против Рјешења Конкурenciјског савјета.
 - Да је Суд БиХ је предметном Пресудом уважио тужбу, оспорено Рјешење поништио и предмет вратио Конкурenciјском савјету на поновно рјешавање.
 - Подносилац Захтјева је дана 23.08.2017. године Конкурenciјском савјету доставио поднесак број: 04-26-2-005-96-П/15 у којем наводи да Захтјев жели проширити и на привредни субјект Унијет Медиа С.а.р.л, Луксембург, ул. 16-18 руе де Страсбуоург, Л-2560 Луксембург, Велико војводство Луксембург (у даљем тексту: Унијет Медиа Луксембург), обзиром да је исти у току поступка постао власник лиценце за дистрибуцију канала Спорт Клуб и принципал привредног субјекта Спорт Клуб.
 - Конкурenciјски савјет је дана 18.09.2017. године, под бројем: 04-26-2-005-98-П/15 упутио захтјев за доставу додатних података.
 - Дан 26.09.2017. године, Конкурenciјски савјет је запримио поднесак под бројем: 04-26-2-005-99-П/15 у којем је привредни субјекат БХ Телецом доставио податке везане за предметни поступак.
 - Конкурenciјски савјет је дана 04.10.2017. године, под бројем: 04-26-2-005-104-П/15 упутио захтјев за допуном података на основу члана 31. став (2) Закона, те је приведени субјекат БХ Телецом дана 12.10.2017. године поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-005-107-П/15, одговорио на исти.
 - У Захтјеву за проширење поступка, Подносилац захтјева наводи следеће:
 - Остаје при Захтјеву за покретање поступка број: 04-26-2-005-П/15 од дана 26.01.2015. године.
 - Привредни субјекат БХ Телецом је током поступка упознао Конкурenciјски савјет да дјелатност дистрибуције канала "Спорт Клуб", услјед промјене власништва над учешћима у привредном субјекту United Media Луксембург који је саставни дио United Grupe.
 - Противна страна је током поступка у одговору на захтјев за достављање додатне документације и информација број: 04-26-2-005-51-П/15 од дана 23.11.2015. године, упознала Конкурenciјски савјет да привредни субјекат United Media није емитер канала Спорт Клуб, те да је исту функцију преузео привредни субјекат United Media Луксембург.
 - Обзиром да је право емитовања имовинска цјелина, према члану 452. Закона о облигационим односима ("Службени гласник РБиХ" број 2/92, 12/93 и 13/94), лице на које пређе нека имовинска цјелина или један дио те цјелине, у конкретном случају права на емитовање, одговара за дугове који се односе на ту цјелину, односно њен дио, поред досадашњег имаоца и солидарно са њим. Дакле, преносом права емитовања са привредног субјекта United Media на привредни субјекат United Media Луксембург, пренесене су и све обавезе и терети.
 - Члан 262. Закона о управном поступку предвиђа проводивост извршења против правних слѣдбеника извршеника, што је примјенимо у конкретном случају, обзиром да је привредни субјекат United Media Луксембург правни слѣдбеник привредног субјекта United Media.
 - Подносилац Захтјева, напомиње да је на темељу јавно доступних података јасно да је привредни субјекат Telemach заједно са аквизираним друштвима, који је уједно повезан са привредним субјектом Спорт Клуб и његовим принципалом United Media Луксембург, од подношења Захтјева до данас остварио значајан раст тржишног учешћа и броја корисника у односу на привредни субјекат БХ Телецом. Наведено се може провјерити на основу података којим располаже Регулаторна агенција за комуникацију Босне и Херцеговине (РАК), што може бити релевантно код анализе тржишта.
 - Привредни субјекат БХ Телецом сматра значајним да је привредни субјекат Спорт Клуб након непуне двије године, по први пут након подношења Захтјева, а прије доношења побијаног Рјешења, дана 01.02.2016. године доставио привредном субјекту БХ Телецом, Опште услове пружања услуга.
 - Општи услови пружања услуга у прилогу 6, предвиђају обавезу оператера да посједује "функције за кориштење fingerprint сензора и воденог жига на свим врстама уређаја крајњих корисника", што представља некарактеристичан технички захтјев, односно у смислу члана 10. Закона не представља трговински обичај и у досадашњој сарадњи признате ТВ и продукцијске куће (НВО, Discovery, FOX и сл.) никада нису постављале овакав технички захтјев привредном субјекту БХ Телецом.

8. Оцјена доказа

Након сагледавања свих релевантних чињеница и доказа странака у поступку, појединачно и заједно, те на основу изведених доказа Конкурenciјски савјет је утврдио следеће:

Члан 9. став (1) Закона прописује да привредни субјекат има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такође узимајући у обзир учешће тог привредног субјекта на тржишту, учешће које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге препреке за улазак других привредних субјеката на тржиште.

Члан 9. став (2) Закона претпоставља да привредни субјекат има доминантан положај на тржишту роба или услуга ако на релевантном тржишту има учешће веће од 40,0%.

Члан 2. Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја даље разрађује појам доминантног положаја, те одређује да привредни субјекат на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај, када се због своје тржишне снаге може понашати и дјеловати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, и на тај начин ограничава или спречава ефикасну конкуренцију.

Члан 10. став (2) тачке а), б), и ц) Закона прописује да је забрањена злоупотреба доминантног положаја и то директним или индиректним наметањем нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којима се ограничава конкуренција, ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача и примјена различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме се доводе у неравноправан и неповољан конкуренцијски положај.

Конкуренцијски савјет је на основу релевантних чињеница, доказа и документације достављене од странака у предметном поступку, утврдио да на територији Босне и Херцеговине од свих спортских канала који нуде високо квалитетне фудбалске садржаје, једино канал "Спорт Клуб" нуди аудио-визуелни пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге.

Неспорно је, да је привредни субјекат "Спорт Клуб" директно закључивао уговоре о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" на територији Босне и Херцеговине на основу Уговора о имплементацији општих услова закљученог са привредним субјектом United Media који се почео примјењивати од дана 24.01.2014. године.

Из наведеног произилази да је тржишно учешће привредног субјекта Спорт Клуб, а индиректно и привредног субјекта United Media на релевантном тржишту 100%, јер је канала "Спорт Клуб" једини спортски канал који нуди фудбалске садржаје високог квалитета, а који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге, те самим тим Противна страна има доминантан положај у смислу члана 9. став (2) Закона.

Конкуренцијски савјет је утврдио да је привредни субјекат United Media као принципал привредног субјекта Спорт Клуб (агент) имао право одлучивања о начину дистрибуције, процедурама и другим питањима око закључивања уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб", а да је привредни субјекат Спорт Клуб у име и за рачун привредног субјекта United Media водио преговоре и закључивао уговоре на територији Босне и Херцеговине.

Током поступка, Конкуренцијски савјет је утврдио да се на каналу "Спорт Клуб" преноси спортски садржај високог квалитета, укључујући енглеску Премијер лигу и да су корисници услуга привредног субјекта БХ Телецом као и корисници услуга других оператера, ускраћени за праћење спортског садржаја који се приказује на каналу "Спорт Клуб", што недвојбено представља злоупотребу доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка б) Закона, јер је Противна страна својим дјеловањем, односно намјерним одуговлачењем и не потписивањем уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" са привредним субјектом БХ Телецом, на начин да су, истом, приликом преговарања стално наметали додатне услове који нису били прописани Општим условима за пружање услуга, а које нису испунили привредни субјекти који су већ имали закључене уговоре о дистрибуцији наведеног канала, ограничила релевантно

тржиште на штету корисника услуга привредног субјекта БХ Телецом и других оператера.

Надаље, на територији Босне и Херцеговине осим канала "Спорт Клуб", ЦАТВ/ИПТВ/ДХТ оператери емитују спортске канале Арена 1,2,3 и 4, те Еуроспорт, али поменути канали не приказују енглеску Премијер лигу и многе друге спортске садржаје који се искључиво приказују на каналу "Спорт Клуб", па је неспорно да Противна страна својим понашањем ограничава релевантно тржиште, а последице трпе корисници оператера који немају канала "Спорт Клуб" у понуди.

Имајући у виду наведено, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки 1. Диспозитива.

Конкуренцијски савјет је утврдио, да је од дана доношења Општих услова пружања услуга привредни субјекат Спорт Клуб на територији Босне и Херцеговине закључио 4 (четири) нова уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" у које се убрајају уговори закључени са привредним субјектом Telemach и привредним субјектом Тотал ТВ који су били повезана друштва привредног субјекта United Media.

Током поступка, Конкуренцијски савјет је утврдио да су на снази уговори закључени по старој процедури по којој посједовање фингерпринт заштите није био неопходан услов за закључење уговора, а који још увијек нису истекли и да канал "Спорт Клуб" дистрибуирају привредни субјекти РАДИО СТУДИО АСК-Илица, привредни субјекат КГ-1 и привредни субјекат ЛОГОСОФТ Сарајево ((..)**).

Надаље, Конкуренцијски савјет је утврдио да привредни субјекат КГ-1 у оквиру своје понуде емитује канал "Спорт Клуб" путем аналогног и дигиталног сигнала према уговору потписаном дана 01.10.2013. године, те да привредни субјекат КГ-1 не посједује fingerprint заштиту и да привредни субјекат БХБ дистрибуира канал "Спорт Клуб", јер је од Противне стране добио условну сагласност уз гаранцију да ће у предвиђеном року доставити доказе о пуној испуњености услова потребних за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", укључујући и доказ о посједовању фингерпринт заштите.

Такође, привредни субјекат ХТ ЕРОНЕТ у оквиру своје понуде канала, "Спорт Клуб" емитује путем дигиталног сигнала од 2012. године и да исти у оквиру своје ИПТВ услуге користи Verimatrix дигиталну заштиту садржаја, да је канал "Спорт Клуб" у програмској шеми привредног субјекта ХТ ЕРОНЕТ на темељу уговора/анекса који је био на снази закључно са даном 31.08.2014. године. Исти је у поступку преговора са привредним субјектом Спорт Клуб, те је обавијестио привредни субјекат Спорт Клуб да ће канал "Спорт Клуб" задржати у понуди до окончања правне формалности, односно закључења уговора са истим.

Из наведеног произилази да је Противна страна злоупотребила доминантан положај на релевантном тржишту у смисли члана 10. став (2) тачка ц) Закона, јер је током преговора са привредним субјектом БХ Телецом примјенила различите услове за исту врсту послова с другим оператерима, чиме је привредни субјекат БХ Телецом довела у неравноправан и неповољан конкурентски положај. Наиме, током преговора са привредним субјектом БХ Телецом, од истог је захтијевано постојање fingerprint заштите што је Противна страна представила као кључни услов за закључење уговора са привредним субјектом БХ Телецом, а евидентно је како привредни субјекат КГ-1 дистрибуира канала "Спорт Клуб" без fingerprint заштите. Такође, привредни субјекат ХТ ЕРОНЕТ је након истека уговора од дана 31.08.2014.године, наставио да емитује канале „Спорт Клуб“, без закљученог уговора и без fingerprint заштите.

Надаље, Противна страна је наставила сарадњу са привредним субјектом БХБ и кроз повољније и другачије увјете у односу на увјете који су захтјевани од других оператора и омогућила истом дистрибуцију канала Спорт Клуб.

Дакле, Конкурenciјски савјет је утврдио да је Противна страна селективно примјењивала Опште увјете пружања услуга, омогућавајући појединим субјектима закључивање уговора под различитим условима, а радило се идентичној врсти послова тј. преговорима и закључивању уговора о дистрибуцији канала "Спорт Клуб".

Наведеним поступањем Противна страна је на недвосмислен начин поговарала својим тада повезаним привредним субјектима Телемакс и Тотал ТВ закључујући уговоре о дистрибуцији канала "Спорт Клуб" са истим, а истовремено незакључујући уговор са привредним субјектом БХ Телецом, наведене довела у повољнији положај у односу на привредни субјекат БХ Телецом на релевантном тржишту.

Конкурenciјски савјет није цијенио релевантним образложење Противне стране да су уговори закључени прије ступања на ступања на снагу Општих услова пружања услуга из разлога што је Противна страна знала да сви ЦАТВ/ДТХ/ИПТВ оператори морају бити третирани на исти начин.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 2 и 3. Диспозитива

Конкурenciјски савјет је у току поступка утврдио да Противна страна није вршила цијеновну дискриминацију, односно да важећи уговори о дистрибуцији канала Спорт Клуб садржавају исте цијене за исте услуге, те да су разлике у цијенама између канала Спорт Клуб и осталих спортских канала приближно исте.

Такође у току поступка је утврђено да важећи уговори не садрже одредбе којима се одређује минимални број претплатника.

Слиједом наведеног, Конкурenciјски савјет је оцијенио да Противна страна није злоупотребила владајући положај у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона путем директног или индиректног наметања нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских увјета којима се ограничава конкуренција.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 4. Диспозитива.

Члан 4. став (1) тачка б) Закона одређује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричити и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања.

Анализом Уговора о имплементацији општих услова који је ступио на снагу 24.01.2014. године, Конкурenciјски савјет је утврдио да поменути уговор који је закључен између привредног субјекта United Media и привредног субјекта Спорт Клуб не садржи одредбе којим се ограничава и контролише релевантно тржиште. Наиме, Уговором о имплементацији општих услова привредни субјекат United Media је овластио привредни субјекат Спорт Клуб да имплементира Опште услове пружања услуга који су неопходни за дистрибуцију канала "Спорт Клуб" на територији Босне и Херцеговине сукладно Закону, правима која проистичу из уговорног односа агента и принципала,

релевантним одлукама регулаторних органа и тијела на територији Босне и Херцеговине.

Из наведеног произилази да уговор закључен између привредног субјекта United Media и привредног субјекта Спорт Клуб није имао за циљ спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције, стога Конкурenciјски савјет је утврдио да у конкретном случају не постоји забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 5. Диспозитива.

Члан 4. став (1) тачка д) Закона одређује да су забрањени споразуми, уговори, поједина одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричити и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на примјену различитих услова на идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију.

Конкурenciјски савјет је анализом садржаја Општих услова пружања услуга, утврдио да су наведеним документом који је донесен од стране привредног субјекта Спорт Клуб предвиђени услови које морају задовољити оператори заинтересирани за дистрибуцију канала "Спорт Клуб", као и процедура слања Понуде по захтјеву заинтересираног оператора и да би се услови требали идентично примјењивати на све заинтересираних операторе. Такође, Уговор о имплементацији општих услова не предвиђа примјену различитих услова код преговора са операторима заинтересованим за дистрибуцију канала "Спорт Клуб".

Из наведеног произилази да у конкретном случају не постоји забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка д) Закона.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 5. Диспозитива.

Конкурenciјски савјет је одбацио захтјев за проширење Закључка привредног субјекта БХ Телецом од дана 23.08.2017.године број: 04-26-2-005-94-II/15 и дана 12.10.2017.године број: 04-26-2-005-107-II/15, да се захтјев проишири и на привредни субјекат United Media Луксембург, из ралога што се у складу са чланом 62. Закона о управним споровима, када Суд поништи коначни управни акт против кога је био покренут управни спор, предмет враћа у стање у коме се налазио прије него што је поништени акт донесен. У том смислу, Конкурenciјски савјет је цијенио изјаву привредног субјекта БХ Телецом, са усмене расправе одржане дана 1.12.2015.године, на којој се привредни субјекат БХ Телецом експлицитно изјаснио да поступак води само против привредног субјекта United Media.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 7. Диспозитива.

9. Новчана казна

У смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона, новчаном казном у износу највише до 10% (десет) вриједности укупног годишњег прихода привредног субјекта, из године која је претходила години у којој је наступила повреда закона, казниће се привредни субјекат, ако злоупотреби владајући положај на начин прописан одредбама члана 10. овог Закона.

Конкурenciјски савјет је на основу финансијског извјештаја којег је доставила Противна страна (поднесак број: 04-26-2-005-29-II/15 од дана 23.09.2015. године)

утврдио да је привредни субјекат United Media остварио укупни приход од (...)** КМ (...)** ЛЕИ).

Полазећи од неспорно утврђене чињенице да су привредни субјекти United Media и Спорт Клуб током преговарања за закључивање уговора за дистрибуцију спортских канала са фудбалским садржајима високе квалитете који укључују и пријенос Ливе пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини, са привредним субјектом БХ Телецом, ограничили тржиште, намјерим одуговлачењем и не потписивањем уговора, привредни субјекат БХ Телецом, довели у неравноправан и неповољан конкурентски положај, у смислу члана 10. става (2) тачка б) Закона, Конкурентијски савјет је изрекао привредном субјекту United Media новчану казну у износу од 250.000,00 КМ, што представља (...)*** од укупног прихода привредног субјекта United Media у 2014. години.

Конкурентијски савјет је приликом одређивања висине новчане казне узео у обзир намјеру те дужину трајања повреде Закона, као и последице које је иста имала на тржишну конкуренцију, у смислу члана 52. Закона.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у утврђеном року, иста ће се наплатити присилним путем, у смислу члана 47. Закона, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, Конкурентијски савјет је одлучио као у тачки 3. диспозитива.

Конкурентијски савјет је дана 23.12.2015. године донио рјешење број: 06-26-2-006-143-II/15 којим је утврдило да је привредни субјекат United Media, путем свог заступника привредног субјекта Спорт Клуб злоупотребио доминантни положај у смислу члана 10. став (2) тачка ц) Закона, те је истом изрекао новчану казну у износу од 250.000,00 КМ. Обзиром да је у предметном поступку утврђена идентична повреда Закона, по идентичном правном основу, тј. члану 10. став (2) тачка ц) Закона, Конкурентијски савјет није изрекао казну привредном субјекту United Media за утврђену повреду Закона у тачки 2. овог Рјешења.

10. Трошкови поступка

На усменој расправи су странке, у смислу члана 105. став (4) Закона о управном поступку, упознате са обавезом подношења захтјева за накнаду трошкова.

Подносилац захтјева је у поднеску запримљеном под бројем: 04-26-2-005-112-II/15 од дана 23.11.2017. године обавијестио Конкурентијски савјет да неће сачињавати трошковник у предметном поступку.

Пуномоћник Противне стране, адвокат Нихад Сијерчић, доставио је дана 07.01.2016. године у законном предвиђеном року трошковник поступка, који је запримљен под бројем: 04-26-2-005-74-II/15, те је исти допунио у поновљеном поступку, поднеском запримљеним под бројем: 04-26-2-005-111-II/15 од дана 23.11.2017. године.

Чланом 105. став (1) Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став (2) истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више страна са супротним интересима, страна која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку. Ако је у таквом случају која од странака дјелимично успјела са својим захтјевом, она је дужна надокнадити противној странци трошкове сразмјерно дијелу свог захтјева с којим није успјела.

У складу са одлуком наведеном у диспозитиву овог Рјешења Подносилац захтјева је дјелимично успио у свом Захтјеву, па је стога дужан надокнадити трошкове поступка Противној страни сразмјерно дијелу Захтјева с којим није успио. Захтјев сачињавају наводи Подносиоца захтјева, који се односе на пет (5) повреда одредби Закона које је учинила противна страна, а које је Конкурентијски савјет требао да утврди. Обзиром да су утврђене само двије (2) повреде одредби Закона, то се сматра да Подносилац захтјева није успио у 60% дијела свог Захтјева.

Конкурентијски савјет је утврдио да адвокат Нихад Сијерчић, пуномоћник Противне стране, у складу са одредбама члана 18. тачке 2. и 5. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ", бр. 22/04 и 24/04), има право на надокнаду трошкова за састављање поднесака са чињеничним наводима које је био обавезан доставити по захтјеву Конкурентијског савјета и заступање на усменој расправи. Обзиром да је адвокат Нихад Сијерчић обвезник пореза на додатну вриједност (ПДВ), обрачунати трошкови се увећавају за износ ПДВ-а.

У обрачун трошкова поступка пуномоћника Противне стране нису узети у обзир поднесци који су самоиницијативно подношени, трошкови увида у спис, као и путни трошкови савјетника Противне стране, с обзиром да се ти трошкови не могу сматрати неопходним и оправданим трошковима.

Поднесци и радње који су прихваћени за обрачун трошкова су сљедећи: 1) Припрема одговора Спорт Клуб д.о.о. Сарајево на захтјев/закључак од 31.08.2015. године, запримљен дана 31.08.2015. године под бројем: 04-26-2-005-22-II/15, 2) Поднесак од 07.09.2015. године (доставља података и документације по захтјеву Савјета), запримљен дана 07.09.2015. године под бројем: 04-26-2-005-25-II/15, 3) Припрема одговора "United Media Distribution" S.R.L. од 05.10.2015. године, запримљено дана 06.10.2015. године под бројем: 04-26-2-005-30-II/15, 4) Поднесак од 23.11.2015. године (доставља изјашњења и додатне документације на захтјев Савјета), запримљен дана 23.11.2015. године под бројем: 04-26-2-005-55-II/15, 5) Заступање на усменој расправи одржаној 01.12.2015. године, записник број: 04-26-2-005-58-II/15, 6) Поднесак од 10.12.2015. године (доставља изјашњења на питања са усмене расправе), запримљен дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-69-II/15 и 7) Поднесак од 10.12.2015. године (доставља изјашњења на захтјев Савјета за доставу додатних података и документације), запримљен дана 10.12.2015. године под бројем: 04-26-2-005-70-II/15.

Конкурентијски савјет је у поновљеном поступку прихватио трошак пуномоћника Противне стране за поднесак запримљен под бројем: 04-26-2-005-97-II/15 од дана 31.08.2017. године (Очитовање Противних страна по позиву од 16.08.2017. године) као оправдан, јер је исти достављен по захтјеву Конкурентијског вијећа, док за поднесак запримљен под бројем: 04-26-2-005-108-II/15 од дана 23.11.2017. године (Изјашњење на очитовање привредног субјекта БХ Телецом д.д. Сарајево од 23.08.2017. и 26.09.2017. године) није, јер је самоиницијативно поднесен.

У складу са наведеним одредбама члана 18. тачке 2. и 5. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине, обрачунати трошкови пуномоћника Противне стране, који се односе на укупно осам (8) радњи, од тога седам (7) поднесака и једно (1) заступање на усменој расправи, износе 1.920,00 КМ, увећано за ПДВ 2.246,4 КМ. Обзиром на проценат дијела у којем Подносилац захтјева није успио у предметном поступку, а

који износи 60%, укупно обрачунати и признати трошкови поступка пуномоћника Противне стране износе 1.347,84 KM са ПДВ-ом.

Слиједом наведеног, Конкуренијски савјет је одлучио као у тачки 6. диспозитива.

11. Административна такса

Подносилац захтјева на ово Рјешење, у складу са одредбом члана 2. Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијском савјетом тарифни број 107. став (1) тачка ф) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11) дужан је платити административну таксу у износу од 1.500,00 KM у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

12. Поука о правном лијеку

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Број 04-26-2-005-113-II/15

20. децембра 2017. године

Сарајево

Предсједник

Иво Јеркић, с. р.

Конкуренијско вјјеће Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (2) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", број 48/05, 76/07 и 80/09), Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина против привредног субјекта "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина и привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давида Прапогескуа бр. 1-5. стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, због спречавања, ограничавања и нарушавања тржишне конкуренције у смислу члана 10. став (2) тачке а), б) и c) и члана 4. став (1) тачке б) и d) Закона о конкуренцији, на 15. (петнаестој) сједници одржаној 20.12.2017. године, донијело је

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da je привредни субјект United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давида Прапогескуа бр. 1-5. стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, путем свог заступника привредног субјекта "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина злоупотребио доминантан положај у смислу члана 10. став (2) тачка б) Закона о конкуренцији, ограничавањем тржишта дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Live пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини на штету корисника привредног субјекта Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина намјерним одуговлачењем и не потписивањем уговора о дистрибуцији канала "Sport Klub" са привредним субјектом BH Telecom, на начин да су, истом, приликом преговарања стално наметали додатне услове који нису били прописани, Општим условима за пружање услуга", а које нису испунили привредни субјекти који су већ имали закључене уговоре о дистрибуцији наведеног канала и тиме ограничили релевантно тржиште на штету корисника услуга привредног субјекта BH Telecom.
2. Utvrđuje se da je привредни субјект United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давида Прапогескуа бр. 1-

5. Stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, путем свог заступника привредног субјекта "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина злоупотребио доминантан положај у смислу члана 10. став (2) тачка c) Закона о конкуренцији, на начин да је током преговарања за закључивање уговора о дистрибуцији спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Live пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини са привредним субјектом Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, примјенио различите услове чиме га је довео у неравноправан и неповољан конкурентски положај.
3. Izriče se novčana kazna привредном субјекту United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давид Прапогеску, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија, због кршења члана 10. став (2) тачка б) Закона о конкуренцији, у висини од 250.000,00 KM, у смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, коју је дужан платити у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења. Уколико привредни субјект United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давид Прапогеску, бр.1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија не уплати изрећену новчану казну у остављеном року, иста ће се наплатити присилним путем, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.
4. Odbija se захтјев привредног субјекта Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина поднесен против привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давид Прапогеску, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и привредног субјекта "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона о конкуренцији, као неоснован.
5. Odbija se захтјев привредног субјекта Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина поднесен против привредног субјекта United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давид Прапогеску, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и привредног субјекта "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, ради утврђивања постојања забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачке б) и d) Закона о конкуренцији, као неоснован.
6. Nalaže se привредном субјекту Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, да привредним субјектима United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Давид Прапогеску, бр. 1-5, стан 12, сектор 2, Букурешт, Румунија и "SPORT KLUB" d.o.o. Сарајево, Хајрудина Шабаније 49, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, надокнади трошкове поступка у износу од 1.347,84 KM са ПДВ-ом, (hiljadutristočetdesetsedam конвертибилних марака и осамдесетчетири фенинга), у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема овог Рјешења.
7. Odbacuje se захтјев привредног субјекта Дioniчко друштво BH Telecom Сарајево, Франца Лехара 7, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина за проширење Закључка о покретању поступка број: 04-26-2-005-9-II/15 и на привредни субјект United Media S.á.r.l. Луксембург, као неоснован.
8. Ovo Рјешење је коначно и бит ће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je dana 26.01.2015. godine, pod brojem 04-26-2-005-II/15, zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljem tekstu: Zahtjev) privrednog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lebara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina (u daljem tekstu: BH Telecom ili Podnosilac zahtjeva) protiv privrednog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina (u daljem tekstu: Sport Klub ili Protivna strana) i privrednog subjekta United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija (u daljem tekstu: United Media ili Protivna strana), radi zloupotrebe dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačka a), b) i c) i kršenja člana 4. stav (1) tačka b) i d) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljem tekstu: Zakon).

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan i uredan, u smislu člana 28. Zakona, te je zatražilo dopunu istog u smislu člana 31. stav (1) Zakona, aktom broj: 04-26-2-005-1-II/15 od 25.05.2015. godine.

Podnosilac zahtjeva se obratio Konkurencijskom vijeću sa zahtjevom za produženje roka broj: 04-26-2-005-2-II/15 od dana 01.06.2015. godine.

Konkurencijsko vijeće je dopisom broj: 04-26-2-005-4-II/15 dana 10.06.2015. godine produžilo rok za dopunu i preciziranje Zahtjeva privrednog subjekta BH Telecom za dodatnih 15 (petnaest) dana.

Podnosilac zahtjeva je isti precizirao podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-3-II/15 dana 11.06.2015. godine na način da se predmetni zahtjev odnosi na kršenje člana 4. stav (1) tačke b) i d), kao i člana 10. stav (2) tačke a), b) i c) Zakona, te je ujedno dostavio izvod iz sudskog registra.

Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-5-II/15 dana 07.07.2015. godine uputilo Zahtjev za dostavu ovjerene dokumentacije privrednom subjektu BH Telecom.

Podnosilac Prijave je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-6-II/15 dana 09.07.2015. godine dostavio traženu dokumentaciju.

Kompletiranjem predmetnog Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je na osnovu člana 28. stav (3) Zakona, dana 28.07.2015. godine izdalo Potvrdu o prijemu kompletnog i urednog Zahtjeva, broj: 04-26-2-005-7-II/15.

S obzirom da na osnovu dokumentacije dostavljene uz Zahtjev za pokretanje postupka nije bilo moguće utvrditi postojanje povrede Zakona bez provođenja postupka, dana 29.07.2015. godine Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 04-26-2-005-9-II/15 protiv privrednih subjekata SPORT KLUB i United Media, radi utvrđivanja postojanja zloupotrebe dominantnog položaja iz člana 10. stav (2) tačke a), b) i c) i postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav (1) tačke b) i d) Zakona.

Dana 03.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-15-II/15, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo zahtjev za produženje roka za odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane, nakon čega je u skladu sa članom 33. Zakona, produžilo rok za dostavu odgovora na Zahtjev Protivne strane za dodatnih 15 (petnaest) dana.

Konkurencijsko vijeće je dana 03.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-16-II/15 zaprimilo Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak privrednog subjekta United Media.

Privredni subjekt United Media je isti samoinicijativno dopunio podneskom zaprimljenim dana 10.08.2015. godine, pod brojem: 04-26-2-005-20-II/15.

Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak je podnesen kao dopuna ranijeg zahtjeva od dana 31.07.2015. godine, koji se

odnosio na spajanje druga dva predmeta za koje je Konkurencijsko vijeće donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 06-26-2-006-5-II/15 od dana 27.05.2015. godine i Zaključak o pokretanju postupka broj: 04-26-2-019-8-II/15 od dana 29.07.2015. godine.

Zahtjevom je traženo spajanje u jedan postupak, predmeta koje se vodi pred Konkurencijskim vijećem pod brojem: 04-26-2-005-II/15, sa predmetima koji se vode pod brojevima: 06-26-2-006-II/15 i 04-26-2-019-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 31.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15 zaprimilo odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Dana 07.09.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15 zaprimilo dopis Protivne strane kojim su dostavljeni ugovori o distribuciji kanala "Sport Klub", zaključeni na teritoriji Bosne i Hercegovine u periodu 2014.-2015. godine.

Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-26-II/15 dana 08.09.2015. godine uputilo Zahtjev za dostavu dokumentacije Protivnoj strani.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-27-II/15 zaprimilo zahtjev za produženje roka za odgovor na Zahtjev od strane advokata Nihada Siječića u ime privrednog subjekta United Media, jer je isti zaprimio Zaključak na engleskom jeziku dana 09.09.2015. godine.

Dana 21.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-28-II/15, u skladu sa članom 33. Zakona produžilo rok za dostavu odgovora na Zahtjev privrednog subjekta United Media za dodatnih 10 (deset) dana.

Protivna strana je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-29-II/15 dana 23.09.2015. godine dostavila svu traženu dokumentaciju.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15 zaprimilo odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane ("Izjašnjenje 2").

Dana 08.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-32-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi ovjereni prijevod upitnika (Content Protection Questionnaire), što je Protivna strana i učinila dana 12.10.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-33-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 13.10.2015. godine donijelo Zaključak broj: 04-26-2-005-35-II/15 kojim je odbijen Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak privrednog subjekta United Media.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-37-II/15 zaprimilo izjašnjenje privrednog subjekta BH Telecom na odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Dana 20.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-40-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi ovjereni prijevod ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" koji je zaključen između privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta United Media, što je Protivna strana i učinila dana 26.10.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-42-II/15.

Dana 26.10.2015. godine Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak broj: 04-26-2-005-41-II/15 kojim je produžen rok za donošenje rješenja u predmetnom postupku za dodatna 3 (tri) mjeseca.

Konkurencijsko vijeće je dana 03.11.2015. godine, aktom broj: 04-26-2-005-46-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi informaciju po kojoj osnovi vrši emitovanje sportskih sadržaja na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana 11.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-50-II/15.

Dana 12.11.2015. godine aktom broj: 04-26-2-005-51-II/15, Konkurencijsko vijeće je zatražio od Protivne strane da dostavi dodatne informacije vezane za distribuciju sportskih sadržaja koji se emituju na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana 23.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15.

Privredni subjekt United Media je podneskom zaprimljenim dana 26.1.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-57-II/15, dostavio ovjereni prijevod ugovora zaključenog između privrednog subjekta "Adria Media Limited" i privrednog subjekta "IKO Balkan SRL".

Konkurencijsko vijeće je dana 01.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-59-II/15 zaprimilo izjašnjenje Protivne strane na podneske privrednog subjekta BH Telecom.

Dana 02.12.2015. godine aktom broj: 04-26-2-005-60-II/15, Konkurencijsko vijeće je zatražilo od Protivne strane da dostavi dodatne informacije vezane za distribuciju sportskih sadržaja koji se ekskluzivno prikazuju na kanalu "Sport Klub" i shematski prikaz povezanih društava privrednog subjekta United Media, što je Protivna strana i učinila dana 10.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-69-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-67-II/15 zaprimilo dodatno izjašnjenje privrednog subjekta BH Telecom na odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Konkurencijsko vijeće je dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15 zaprimilo očitovanje Protivne strane na pitanja upućena od strane Konkurencijskog vijeća na usmenoj raspravi.

Prilozi koji su dostavljeni uz pomenuti dopis su u skladu sa članom 38. Zakona označeni kao poslovna tajna.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-61-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo privrednom subjektu "KG-1" d.o.o. Goražde, sa zahtjevom za dostavu podataka o emitovanju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitovanje istog, na što je dobilo odgovor dana 07.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-65-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-62-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo privrednom subjektu "BHB CABLE TV" d.o.o. sa zahtjevom za dostavu podataka o emitovanju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitovanje istog, na što je dobilo odgovor dana 09.12.2015. godine, dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-66-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-63-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo privrednom subjektu "GLOBAL INTERNET" d.o.o. Novi Travnik sa zahtjevom za dostavu podataka o emitovanju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitovanje istog, na što je dobilo odgovor dana 11.12.2015. godine, dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-71-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-64-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo privrednom subjektu JP Hrvatske telekomunikacije d.d. Mostar sa zahtjevom za dostavu podataka o emitovanju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitovanje istog, na što je dobilo odgovor dana 10.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-68-II/15.

Dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo odgovor na upite sa usmene rasprave Protivne strane, pri čemu su informacije sadržane u pomenutom odgovoru označene kao poslovna tajna u skladu sa članom 38. Zakona.

Dana 07.01.2016. godine punomoćnik Protivne strane, advokat Nihad Sijerčić dostavio je troškovnik zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-74-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 08.01.2016. godine pod brojem: 04-26-2-005-75-II/15, od Protivne strane zaprimilo zahtjev za obustavljanje postupka zbog donošenja konačne odluke u postupku broj: 06-26-2-006-II/15 kojom se iscrpljuje Zahtjev, te zahtjev za dostavu na izjašnjenje nacrt konačnog rješenja u postupku ostvarivanje prava na odbranu. Konkurencijsko vijeće je na ove zahtjeve odgovorilo aktom broj: 04-26-2-005-76-II/15 od dana 12.01.2016. godine, kojim je Protivna strana obaviještena o nemogućnosti postupanja po navedenim zahtjevima.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.01.2016. godine, pod brojem: 04-26-2-005-77-II/15 zaprimilo obavještenje Protivne strane o toku pregovora između strana u predmetu broj: 04-26-2-019-II/15 za period oktobar-decembar 2015. godine.

Dana 07.04.2017. godine, Konkurencijsko vijeće je donijelo Rješenje broj: 04-26-2-005-82-II/15 (u daljem tekstu Rješenje) o nepostojanju zloupotrebe dominantnog položaja privrednih subjekata Sport Klub i United Media na osnovu člana 11. stav (2) Zakona. Podnosilac zahtjeva je podnošenjem tužbe pred Sudom Bosne i Hercegovine, dana 18.05.2017. godine pokrenuo upravni spor protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.08.2017. godine pod brojem: 04-26-2-005-91-II/15 od Suda Bosne i Hercegovine zaprimilo Presudu broj: S1 3 U 021954 16 U od 10.08.2017. godine, protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća.

Sud BiH je predmetnom Presudom uvažio tužbu, osporeno Rješenje poništio i predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Konkurencijsko vijeće se dopisima broj: 04-26-2-005-93-II/15, 04-26-2-005-98-II/15 i 04-26-2-005-104-II/15 obratilo Podnosiocu zahtjeva u kojima je traženo da se očituje ostaje li kod ranije podnesenog Zahtjeva, što je privredni subjekt BH Telecom i učinio (podnesci broj: 04-26-2-005-96-II/15, 04-26-2-005-99-II/15 i 04-26-2-005-107-II/15).

Dana 23.08.2017. godine podneskom broj: 04-26-2-005-96-II/15 i dana 12.10.2017. godine podneskom broj: 04-26-2-005-107-II/15, privredni subjekt BH Telecom je dostavio Konkurencijskom vijeću zahtjev kojim se traži proširenje Zahtjeva, odnosno Zaključka o pokretanju postupka broj: 04-26-2-005-9-II/15, na privredni subjekt United Media S. á.r.l. Luksemburg.

Protivna strana je aktom broj: 04-26-2-005-94-II/15 od dana 16.08.2017. godine obaviještena o donesenoj Presudi, te je traženo da se očituje ostaje li kod odgovora na Zahtjev i svih iznesenih činjenica tokom postupka, što je Protivna strana i učinila podneskom broj: 04-26-2-005-97-II/15 od dana 31.08.2017. godine.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.10.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-108-II/15 zaprimilo izjašnjenje Protivne strane na očitovanja privrednog subjekta BH Telecom.

Konkurencijsko vijeće je dopisima broj: 04-26-2-005-109-II/15 i 04-26-2-005-110-II/15 od dana 20.11.2017. godine, tražilo od stranaka da se izjasne o iznosu naknade troškova postupka.

Dana 23.11.2017. godine, punomoćnik Protivne strane, advokat Nihad Sijerčić dostavio je novi troškovnik, zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-111-II/15, dok je Podnosilac zahtjeva u podnesku zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-112-II/15, obavijestio Konkurencijsko vijeće da neće sačinjavati troškovnik u predmetnom postupku.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su privredni subjekt Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, Bosna i

Hercegovina, kao Podnosilac zahtjeva i privredni subjekti "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina i United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, kao Protivna strana.

1.1. Privredni subjekt "BH Telecom" d.d. Sarajevo - Podnosilac zahtjeva

Privredni subjekt Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina je registrovan u Općinskom sudu u Sarajevu, pod matičnim brojem upisa: 65-02-0012-10, sa upisanim osnovnim kapitalom u iznosu od 634.573.580,00 KM, osnovan prema rješenju Komisije za vrijednosne papire FBiH broj: 03-19-101/04 od 19.02.2004. godine.

Pretežne registrovane djelatnosti privrednog subjekta BH Telecom su pružanje usluga žičane telekomunikacije, bežične telekomunikacije, satelitske telekomunikacije, emitiranje televizijskog programa, uslužne djelatnosti u vezi s informacijskom tehnologijom i računarima, itd.

1.2. Privredni subjekt "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo - Protivna strana

Privredni subjekt "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina registrovan je u Općinskom sudu u Sarajevu, pod matičnim brojem upisa: 65-01-0208-09, sa upisanim osnovnim kapitalom u iznosu od 2.000,00 KM, a osnivači istog su Ferid Ahmić, Hajrudina Šabanije br. 49 A, 71 000 Sarajevo i Nataša Ahmić, Hajrudina Šabanije br. 49 A, 71000 Sarajevo.

Pretežne registrovane djelatnosti privrednog subjekta Sport Klub su pružanje usluga reklame i propagande, te trgovina na veliko elektroničkim, telekomunikacijskim dijelovima i opremom, itd.

1.3. Privredni subjekt United Media Distribution S.R.L. - Protivna strana

Privredni subjekt United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija (društvo sa ograničenom odgovornošću) je registrovan u Kancelariji privrednog registra pri Višem sudu u Bukureštu, Rumunija pod registarskim brojem: J40/8245/2006 dana 22.05.2006. godine.

Pretežna registrovana djelatnost privrednog subjekta United Media je emitovanje televizijskog programa.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 34/10), odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) (u daljem tekstu: Zakon o upravnom postupku) u smislu člana 26. Zakona i odredbe Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) (u daljem tekstu: Zakon o upravnim sporovima).

3. Postupak po zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu Podnosilac zahtjeva opisuju činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te navodi sljedeće:

- Da privredni subjekt United Media kao nosilac prava i privredni subjekt Sport Klub u svojstvu agenta privrednog subjekta United Media ograničavanjem i onemogućavanjem prava na distribuciju visokokvalitetnog sportskog sadržaja na kanalima Sport Kluba, velikom broju operatera na teritoriji Bosne i Hercegovine uključujući i privredni subjekt

BH Telecom, zloupotrebljavaju dominantan položaj i time ugrožavaju konkurenciju na relevantnom tržištu, te nanose štetu privrednom subjektu BH Telecom.

- Da je Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine dana 16.12.2013. godine, donijelo Rješenje broj: 05-26-3-002-179-II/13 kojim je utvrđeno da je privredni subjekt United Media direktno ili putem svog zastupnika privrednog subjekta Sport Klub zloupotrijebio dominantni položaj na tržištu distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini, tako što je kablovskim operaterima nametnuo uslove o minimalnom broju pretplatnika, što predstavlja direktno ili indirektno nametanje drugih trgovačkih uslova kojima se ograničava konkurencija u smislu člana 10. stav (2) tačka a) Zakona i primjenio različite uslove u ugovorima za distribuciju sportskog kanala Sport Klub sa CATV/IPTV/DTH operaterima u Bosni i Hercegovini čime su ih doveli u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu člana 10. stav (2) tačka c) Zakona.
- Da Protivna strana nije postupila po Rješenju Konkurencijskog vijeća, neuspostavljenjem sistema transparentnih i jednakih uslova kojim bi se osiguralo da svi zainteresovani operateri mogu zaključiti ugovor o distribuciji TV kanala Sport Klub.
- Da je Protivna strana nastavila zloupotrebu dominantnog položaja nastupajući u pregovorima sa privrednim subjektom BH Telecom bez stvarne namjere za zaključenjem ugovora u razumnom roku, konstantno proširujući tehničke zahtjeve koje je privredni subjekt BH Telecom dužan ispuniti prije zaključenja ugovora dostavljajući ih u više navrata, a ne odjednom.
- Da je imajući u vidu sadržaj i osnov podnošenja zahtjeva relevantno tržište, tržište prodaje prava na distribuciju kanala koji sadrže fudbalske sadržaje visokog kvaliteta, a koje uključuju prenos live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini i da je geografski relevantno tržište teritorij Bosne i Hercegovine.
- Da je UEFA izvršila rangiranje fudbalskih liga na dan 15.12.2014. godine, gdje bodovno prednjače Španija sa 92.570, a slijede Engleska sa 78.534, Njemačka 76.272, Italija sa 62.343 i Portugal sa 60.125.
- Da iz UEFA rang liste proizilazi da na 3 od 5 prvorangiranih liga, kanal Sport Klub ima ekskluzivna prava na teritoriji Bosne i Hercegovine i to za prvorangirane lige Španije i Engleske, te petorangiranu ligu Portugala.
- Da prema rang listi klubova koje je UEFA sačinila na dan 15.12.2014. godine jasno proizilazi da čak 8 od 10 prvorangiranih klubova potiče iz fudbalskih liga čije utakmice prenosi kanal Sport Klub.
- Da privredni subjekt Sport Klub na teritoriji Bosne i Hercegovine ekskluzivno prenosi košarkašku NBA ligu, te košarkašku Euroligu i ABA ligu, a da gledaoci i pri tome nemaju adekvatnu zamjenu za gledanje košarkaškog sadržaja.
- Da privredni subjekt Sport Klub ekskluzivno prenosi utrke Formule 1, teniske ATP masters turnire, te GRAND SLAM-Wimbledon.
- Da je imajući u vidu relevantno tržište, nesporno da privredni subjekti Sport Klub i United Media na relevantnom tržištu Bosne i Hercegovine imaju učešće

- od 100% obzirom da kanal Sport Klub jedini nudi fudbalske sadržaje visokog kvaliteta, uključujući Live paket engleske Premijer lige, te prenos NBA lige, ABA lige, Eurolige i Formule 1.
- Da se dana 10.02.2014. godine privredni subjekt BH Telecom putem e-maila obratio privrednom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu kontakt telefona radi ugovaranja sastanka od strane Zlatana Tafre prema adresi ferid@sportklub.ba, te da je istog dana privredni subjekt Sport Klub dostavio kontakt podatke.
 - Da je dana 12.02.2014. godine održan sastanak predstavnika privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta BH Telecom, na kojem je ispred privrednog subjekta Sport Klub prisustvovao direktor Ahmić Ferid, te da je tom prilikom rečeno da će svi operateri u naredne tri sedmice dobiti usaglašenu ponudu u skladu sa nalogom iz Rješenja Konkurencijskog vijeća.
 - Da se dana 26.02.2014. godine privredni subjekt BH Telecom obratio firmi Iko Media d.o.o. (kasnije United Media Distribution) i privrednom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu ponude za distribuciju kanala Sport Klub.
 - Da se dana 04.03.2014. godine privredni subjekt Sport Klub obratio privrednom subjektu BH Telecom e-mailom u čijem prilogu je dostavio Formular zahtjeva za dostavu ponude. Navedenim e-mailom se po isteku tri sedmice od održanog sastanka, tek dostavlja formular zahtjeva za dostavu ponude, a ne ponuda kako je obećano na sastanku.
 - Da je dana 18.03.2014. godine privredni subjekt BH Telecom putem e-maila privrednom subjektu Sport Klub dostavio popunjen formular zahtjeva za dostavu ponude.
 - Da je zahtjev za dostavu ponude na propisanom obrascu kao i prateća dokumentacija dostavljena privrednom subjektu Sport Klub i ličnom predajom dana 19.03.2014. godine što je potvrđeno dokumentom "Primopredaja dokumentacije za dobijanje ponude Sport Klub kanala", a koji je potpisan od strane Ferida Ahmića, te je potpis potvrđen pečatom privrednog subjekta Sport Klub.
 - Da se privredni subjekt BH Telecom dana 27.03.2014. godine obratio putem e-maila privrednom subjektu Sport Klub sa upitom o toku postupka (e-mail upućen od strane Zlatana Tafre prema ferid@sportklub.ba).
 - Da se privredni subjekt BH Telecom dana 28.03.2014. godine putem e-maila ponovo obratio sa upitom o toku postupka (e-mail upućen od strane Alena Ramića prema office@sportklub.ba).
 - Da se dana 02.04.2014. godine privredni subjekt Sport Klub putem e-maila obratio privrednom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dostavom ovjerenog kartona deponovanih potpisa.
 - Da je dana 03.04.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio obrazloženje obima ovlaštenja privrednom subjektu Sport Klub.
 - Da je dopis identičnog sadržaja kao e-mail privrednog subjekta Sport Klub od 02.04.2014. godine dostavljen privrednom subjektu BH Telecom dana 03.04.2014. godine i putem pošte.
 - Da je dana 08.04.2014. godine na osnovu prethodnog dopisa privrednog subjekta Sport Klub, privredni subjekt BH Telecom ličnom predajom direktoru Feridu Ahmiću dostavio traženu dokumentaciju.
 - Da je dana 15.04.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio ovjerenu kopiju Dozvole za distribuciju audiovizuelnih medijskih usluga i medijskih usluga radija izdatu od strane Regulatorne agencije za komunikacije. Navedenim dopisom privredni subjekt BH Telecom naglašava da su sada ispunjeni svi traženi uslovi, te zahtjeva konačno dostavu ponude.
 - Da nakon proteka 15 dana od dostave sve tražene dokumentacije privredni subjekt Sport Klub nije dostavio ponudu privrednom subjektu BH Telecom, te se privredni subjekt BH Telecom ponovo obratio privrednom subjektu Sport Klub e-mailovima od 30.04.2014. godine kojim traži informaciju zašto ponuda još uvijek nije dostavljena i poziva privredni subjekt Sport Klub da čim prije dostavi ponudu.
 - Da dana 30.04.2014. godine privredni subjekt Sport Klub, privrednom subjektu BH Telecom dostavlja e-mail upućen od strane tv@sportklub.ba prema Alenu Ramiću kojim se privredni subjekt BH Telecom obavještava da je direktor Ferid Ahmić na službenom putu u inostranstvu i da će se javiti u toku iduće sedmice.
 - Da po proteku 7 dana, tačnije 08.05.2014. godine privredni subjekt BH Telecom se ponovo obraća privrednom subjektu Sport Klub putem e-maila upućenog o strane Alena Ramića prema tv@sportklub.ba. Iz navedenog proizilazi da privredni subjekt Sport Klub nema namjeru i interes da zaključi ugovor sa privrednim subjektom BH Telecom.
 - Da je dana 09.05.2014. godine privredni subjekt Sport Klub odgovorio privrednom subjektu BH Telecom putem e-maila kojim je privredni subjekt BH Telecom obavješten da je na njihovu adresu upućen dopis.
 - Dopis koji je spomenut u e-mailu privrednog subjekta Sport Klub je u privrednom subjektu BH Telecom zaprimljen dana 12.05.2014. godine, a njime privredni subjekt Sport Klub dostavlja Tehničke uslove o saradnji i Upitnik o ispunjenosti tehničkih uslova. Dopisom je obrazloženo da je došlo do pooštrenja uslova od strane vlasnika prava nakon što je na teritoriju Velike Britanije neovlašteno emitovana utakmica Premijer lige preuzimanjem signala sa teritorije Bosne i Hercegovine.
 - Dana 23.05.2014. godine privredni subjekt BH Telecom ličnom predajom uručuje privrednom subjektu Sport Klub popunjen Upitnik o zaštiti sadržaja koji je preuzet od strane Ferida Ahmića, a što je ovjereno potpisom i pečatom privrednog subjekta Sport Klub.
 - Da se po dostavljanju Upitnika o zaštiti sadržaja privredni subjekt BH Telecom obratio privrednom subjektu Sport Klub sa tri maila (dana 30.05.2014. godine, dana 02.06.2014. godine i dana 03.06.2014. godine) sa upitima za povratnu informaciju o fazi u kojoj se nalazi postupak dostave ponude.
 - Da odgovor privrednog subjekta Sport Klub stiže e-mailom dana 03.06.2014. godine u kojem je istaknuto da se čeka odgovor tehničke službe privrednog subjekta Sport Klub i privredni subjekt BH Telecom moli za strpljenje.
 - Da je dopisom privrednog subjekta Sport Klub od dana 03.06.2014. godine, koji je u privrednom

- subjektu BH Telecom zaprimljen 05.06.2014. godine konstatovano da je tehnička služba izvršila uvid u dostavljenu dokumentaciju, te se zahtjeva dostava dokaza o Macrovision licenci i dokaza da se boxovi nalaze na Microvision listi.
- Da se dana 04.07.2014. godine privredni subjekt BH Telecom obratio privrednom subjektu Sport Klub dopisom kojim je dostavio informaciju o traženoj licenci i box listama. Iz dopisa proizilazi da je kompanija čije licence se traže tj. Macrovision Solution Corporation još 2009. godine promijenila naziv u Rovi Corporation, te da se na zvaničnoj web stranici iste može provjeriti postojanje licenci za STB-ove.
 - Da je dana 10.07.2014. godine privredni subjekt Sport Klub obavjestio privredni subjekt BH Telecom da je dopis o licencama zaprimljen, uz napomenu da je dokumentacija upućena tehničkim službama.
 - Da se dana 17.07.2014. godine privredni subjekt BH Telecom ponovo obratio privrednom subjektu Sport Klub e-mailom sa upitom za informaciju o toku postupka dostave ponude, na šta je e-mailom privredni subjekt Sport Klub odgovorio istog dana navodeći da je dokumentacija dostavljena tehničkoj službi i da sve ide sporije zbog sezone godišnjih odmora.
 - Da se privredni subjekt BH Telecom obraćao privrednom subjektu Sport Klub još u dva navrata, sa upitom o toku dostave ponude putem e-maila i to dana 23.07.2014. godine i 04.08.2014. godine.
 - Da na upite privrednog subjekta BH Telecom, privredni subjekt Sport Klub odgovara e-mailom od 04.08.2014. godine upućenim od strane Ferida Ahmića, kojim ističe da nije prošao rok od mjesec dana, pri čemu nije jasno koji rok gospodin Ahmić spominje, obzirom da rok kao takav nije definisan i da je predstavnik privrednog subjekta BH Telecom u svom e-mailu samo istakao da je prošlo skoro mjesec dana u smislu vremenskog trajanja dostave odgovora, a ne u smislu roka.
 - Da je privredni subjekt BH Telecom dana 12.08.2014. godine zaprimio dopis privrednog subjekta Sport Klub, kojim se poziva da dostavi dokaz u vezi sa pitanjem 22 iz CPQ (Content Protection Questionnaire) tj. da se dostavi "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u", kao i dokaz da fingerprint postoji na svim boxovima koji su u ponudi. Naime, privredni subjekt Sport Klub u sklopu upitnika u okviru pitanja 22 nije naveo da je potrebno dostaviti dokaze ili screenshot.
 - Da pored činjenice da fingerprint zaštita nije utvrđena kao uslov zaključenja, te da traženje dokaza u istoj u najmanju ruku oslikava lošu namjeru privrednog subjekta Sport Klub, bitno je imati u vidu i činjenicu da privredni subjekt "Telemach" d.o.o. Sarajevo, Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo (u daljem tekstu: Telemach), niti drugi operateri koji u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub nemaju ovu vrstu zaštite, ali se od privrednog subjekta BH Telecom traži dostava dokaza dok drugi operateri bez poteškoća emituju kanal Sport Klub, jasno ukazuje da Sport Klub primjenjuje različite uslove za identične transakcije, čime BH Telecom dovodi u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju, što predstavlja osnov sumnje da je došlo do kršenja člana 4. stav (1) tačka d) Zakona.
 - Da se privredni subjekt BH Telecom dana 14.08.2014. godine obratio privrednom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu Opštih uslova pružanja usluga.
 - Da je dana 12.09.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio privrednom subjektu Sport Klub odgovor na zahtjev za dostavljanje dodatnih dokaza o postojanju fingerprinta na svim boxovima u ponudi i tražene "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u". Navedenim dopisom dodatno je dato pojašnjenje o traženim dokazima o postojanju fingerprinta na boxovima u ponudi i pored činjenice da dostavljanje pojašnjenja i dokaza, kao što je već istaknuto, nije predviđeno pitanjem 22 upitnika privrednog subjekta Sport Klub. Privredni subjekt BH Telecom u dopisu ponovo moli privredni subjekt Sport Klub da dostavi Opšte uslove za pružanje usluga.
 - Da privredni subjekt Sport Klub nije odgovorio na dopis od dana 12.09.2014. godine, pa se privredni subjekt BH Telecom dana 10.10.2014. godine ponovo obratio privrednom subjektu Sport Klub putem e-maila, te zahtijevao dostavu informacije o razlozima nedostavljanja odgovora.
 - Da se dana 23.10.2014. godine privredni subjekt Sport Klub dopisom obratio privrednom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dodatnim tehničkim informacijama.
 - Da je privredni subjekt BH Telecom dana 07.11.2014. godine uputio dopis privrednom subjektu Sport Klub kojim ih obavještava da će tražene podatke dostaviti, ali da je potrebno značajno vrijeme za prikupljanje informacija.
 - Da se privredni subjekt Sport Klub dopisom obratio privrednom subjektu BH Telecom dana 19.12.2014. godine kojim "urgira" da se dostave traženi podaci.
 - Da se privredni subjekt BH Telecom dana 05.01.2015. godine putem e-maila obratio privrednom subjektu Sport Klub kojim naglašava da je u fazi prikupljanja dokaza i da navedeni postupak iziskuje značajno vrijeme.
 - Da je dana 05.01.2015. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio dopis privrednom subjektu Sport Klub, kojim je dostavljena lista chipset vendora uz napomenu da će dokaze o VideoMark soluciji dostaviti naknadno, jer prikupljanje istih zahtjeva dostava vremena obzirom da svi vendori moraju biti kontaktirani. Privredni subjekt BH Telecom je ponovo dopisom zamolio privredni subjekt Sport Klub da dostavi Opšte uslove poslovanja.
 - Da iz toka komunikacije jasno proizilazi da privredni subjekt Sport Klub ima namjeru da i dalje nastavi sa zloupotrebom dominantnog položaja, favorizirajući privredni subjekt Telemach kao svoje povezano lice.
 - Da iz navedenih zahtjeva koji su upućeni privrednom subjektu BH Telecom proizilazi da se radi o neravnopravnom pristupu, posebno kod zahtijevanja dokaza o zaštiti sadržaja i pored saznanja da privredni subjekt BH Telecom koristi Virematrix sistem zaštite sadržaja koji je vrhunski, nikada nije bio kompromitovan, te jedini u regiji osigurava vrhunsku zaštitu, a pri tome privredni subjekt Sport Klub, privrednom subjektu Telemach omogućava neometanu distribuciju kanala Sport Klub i pored činjenice da na analognom sistemu u kablovskoj mreži privrednog subjekta Telemach ne postoji nikakva zaštita sadržaja.

Odluka Sport Kluba da svoje poslovanje bazira na samovoljnom, netransparentnom i selektivnom ponašanju u pogledu izbora kome želi, a kome ne želi dati usluge, favorizovanje određenih operatera u odnosu na druge, a sa ciljem onemogućavanja pristupa svojim uslugama određenom broju operatera uključujući i BH Telecom, predstavlja ograničavanje i kontrolu tržišta što je postupanje koje je suprotno članu 4. stav (1) tačka b) Zakona.

Zahtjevi koji su BH Telecomu postavljeni od strane Sport Kluba, a koji u višegodišnjoj saradnji BH Telecoma sa eminentnim svjetskim TV kućama nikada nisu zahtjevani, jasno ukazuju da je na djelu zloupotreba dominantnog položaja koja za krajnji cilj ima ograničavanje konkurencije nametanjem nelojalnih trgovinskih uslova. Postavljeni tehnički zahtjevi se ne mogu opravdati potrebom da se kanal zaštiti, a što je evidentno iz prakse TV kuća na tržištu kao i činjenice da operateri koji trenutno u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub ne ispunjavaju veliki broj tih zahtjeva. Iz navedenog proizilazi da je u pitanju nametanje nelojalnih trgovinskih uslova sa kojima se ograničava konkurencija, što predstavlja kršenje člana 10. stav (2) tačka a) Zakona.

Sve navedeno predstavlja ograničavanje tržišta i to na štetu potrošača kojima je izbor operatera znatno umanjen, što je suprotno članu 10. stav (2) tačka b) Zakona.

Ponašanje Sport Kluba u pogledu uslova koji se od strane Sport Kluba nameću BH Telecomu, a koji se znatno razlikuju od uslova koji su nametnuti Telemachu i drugim operaterima koji u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub i to posebno u segmentu zaštite sadržaja gdje je od BH Telecoma zahtjevano dostavljanje niza dokaza o tehničkoj zaštiti kao što je fingerprint zaštita, a za koju je poznato da je drugi operateri ne posjeduju, te koji od strane Sport Kluba nigdje nisu utvrđeni kao uslov zaključenja ugovora pa se nameću selektivno BH Telecomu, dok su u slučaju drugih izabranih operatera nebitni, predstavljaju jasnu primjenu različitih uslova za istu vrstu poslova čime se BH Telecom dovodi u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj. Navedeno ponašanje predstavlja kršenje člana 10. stav (2) tačka c) Zakona.

Protivna strana u svom odgovoru zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15 dana 31.08.2015. godine u potpunosti odbacuje i negira tvrdnje privrednog subjekta BH Telecom navedene u Zahtjevu za pokretanje postupka, te navodi sljedeće:

- Da privredni subjekt United Media nije više aktivan kroz djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene kontrole nad istim. Promjena vlasništva nad privrednim subjektom United Media je provedena 22.04.2015. godine, kad je privredni subjekt ADAF A&A CONSULT S.R.L. koji nije dio United Group, stekao vlasništvo nad udjelima u privrednom subjektu United Media.
- Da će djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" u buduću vršiti privredni subjekt United Media S.a.r.l. registriran u Luksemburgu koji je sastavni dio United Group.
- Da privredni subjekt BH Telecom, Zahtjev zasniva na tvrdnji da Protivne strane nisu postupile po nalogima Konkurencijskog vijeća iz odluke donesene u prethodnom postupku po rješenju broj: 05-26-3-002-179-II/13 od dana 16.12.2013. godine.
- Da su navodi Podnosioca zahtjeva o neprovođenju rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 neosnovani, jer je Konkurencijsko vijeće Zaključkom o preispitivanju odbilo Zahtjev za preispitivanje rješenja podnesen od strane Asocijacije

kablovskih operatera u BiH ("AKOP") i privrednog subjekta "Elta Kabel" d.o.o. Doboj.

- Da u pogledu postojanja zabranjenog sporazuma između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub, nije moguće utvrditi postojanje istog, jer se radi o odnosu principala i agenta.
- Da je Konkurencijsko vijeće u ranije donesenom rješenju od dana 16.12.2013. godine, relevantno tržište definiralo kao tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju prenos Live paketa engleske Premijer lige u BiH na kojem privredni subjekt Sport Klub nije aktivan.
- Da su u pogledu kanala "Sport Klub" i kanala "Arena Sport" čiju distribuciju vrši HD-WIN d.o.o. Beograd (u daljem tekstu: HD-WIN), slične navodne povrede konkurencije, geografsko prostiranje, relevantna tržišta proizvoda, igrači na tržištu, kao i privlačnost ovih kanala. Stoga bi Konkurencijsko vijeće trebao da prema svim učesnicima na tržištu primjeni jednak tretman.
- Da bi tretiranjem ovih privrednih subjekata na različit način, Konkurencijsko vijeće kršilo opšte principe EU u pogledu jednakog tretmana koji su ustanovljeni članovima 20. i 21. Povelje o osnovnim pravima Evropske unije.
- Da bi Konkurencijsko vijeće postupajući na različit način u predmetnom postupku i u postupku pokrenutom protiv privrednog subjekta HD-WIN, stvorilo nejednake uslove za Protivnu stranu i privredni subjekt HD-WIN.
- Da princip jednakog postupanja ne bi bio ispunjen, ukoliko bi Konkurencijsko vijeće privrednom subjektu United Media nametnulo takve uslove za uspostavljanje saradnje sa pay-TV operaterima, koji bi bili u nesrazmjeri sa uslovima koje privredni subjekt HD-WIN nudi privrednom subjektu Telemach. Takva odluka bi dovela do situacije gdje bi Telemachovi konkurenti na tržištu imali pristup kanalu "Sport Klub" i kanalu "Arena Sport", dok bi privredni subjekt Telemach imao pristup samo kanalu "Sport Klub", što bi predstavljalo nepravedan tretman privrednog subjekta Telemach i dovelo do narušavanja konkurencije na tržištu.
- Da je nejednak tretman, također protivan i garancijama prava na nediskriminaciju iz člana II/4 Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.
- Da Konkurencijsko vijeće mora pristupiti u skladu sa principom legitimnih očekivanja koji je opšti princip prava Evropske unije, prema kojem oni koji postupaju u dobroj vjeri na osnovu važećih zakona ne bi trebalo da budu iznevjereni u pogledu svojih očekivanja, pri čemu se navedeno odnosi i na privredne subjekte.
- Da bi zakonitost bilo kakve nove odluke u vezi sa kanalom "Sport Klub" bila upitna, pošto bi moglo doći do kršenja principa legitimnih očekivanja, kao jednog od opštih principa prava Evropske unije, a koji je primjenjiv na teritoriju Bosne i Hercegovine na temelju Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između BiH i EU koji je stupio na snagu sa danom 01.06.2015. godine.
- Da imajući u vidu strukturu tržišta sportskih kanala u BiH i činjenicu da su privredni subjekt United Media i

- privredni subjekt HD-WIN dva najjača igrača na tom tržištu, a kako bi se utvrdio sadržaj normalnih tržišnih uslova, neophodno je se u obzir uzme i ponašanje privrednog subjekta HD-WIN. Stoga, kako bi se obezbijedila osnova za utvrđivanje sadašnjih tržišnih uslova u Bosni i Hercegovini, neophodna je usporedba praksi privrednih subjekata United Media i HD-WIN, a sve kako bi se u konačnici ovi privredni subjekti tretirali na jednak način.
- Da se privredni subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu, ograničava na definiciju koja bi obuhvatila samo jedno sportsko takmičenje-englesku Premijer ligu, a u Zahtjevu se osvrće na druge sportske sadržaje koji se emituju na kanalu "Sport Klub" uključujući druge fudbalske događaje, košarkaška takmičenja i pojedine teniske turnire. Nejasno je kakvu definiciju relevantnog tržišta privredni subjekt BH Telecom predlaže-da li onu koja bi obuhvatila samo emitiranje engleske fudbalske lige ili pak definiciju koja bi se odnosila i na druga sportska takmičenja.
 - Da prilikom definiranja tržišta u predmetnom postupku, treba uzeti u obzir kako relevantnu praksu Evropske unije, tako i određene specifičnosti tržišta u Bosni i Hercegovini.
 - Da imajući u vidu evropsku praksu u pogledu definicije tržišta na nivou snadbijevanja kanalima, postoje odluke Evropske komisije Liberty Globa/Ziggo (M.7000), HBO/Ziggo/HBO Netherlands-M.6369) i Liberty Global/De Vijever Media (M.7194) kojim je zauzet stav o različitim tipovima i sadržajima televizijskih kanala.
 - Da bi se u predmetnom postupku relevantno tržište trebalo definirati kao tržište emitiranja kanala sa sportskim sadržajem, a ne kao što je predložio privredni subjekt BH Telecom u Zahtjevu, jer bi takva definicija tržišta dovela do toga da se ustanovi monopolski položaj svakog kanala koji posjeduje prava na sadržaje visokog kvaliteta.
 - Da na teritoriju Bosne i Hercegovine, razlika između specijaliziranih sportskih kanala i nespecijaliziranih kanala koji također emituju sportski sadržaj nije tako stroga kao u pojedinim članicama Evropske unije. U zemljama EU, premium sportski sadržaji emituju se skoro isključivo kao pay-per-view, što ih razlikuje od nespecijaliziranih kanala, za koje generalno ne treba platiti zasebnu naknadu.
 - Da su u Bosni i Hercegovini specijalizirani sportski sadržaji generalno dio osnovnog paketa pay-TV operatera, tj. pretplatnici ne moraju da plate dodatno kako bi imali pristup takvim kanalima. Stoga, pretplatnici imaju isti pristup specijaliziranim kanalima, kakav imaju i sportskim sadržajima na kanalima koji pored sporta emitiraju i druge sadržaje.
 - Da u skladu sa prethodno navedenim činjenicama, u Bosni i Hercegovini nespecijalizirani kanali emituju znatan broj sadržaja visokog kvaliteta i pošto pretplatnici takvim sadržajima mogu pristupiti na isti način kao što mogu pristupiti specijaliziranim sportskim kanalima, ne bi bilo ispravno relevantno tržište proizvoda definirati kao tržište specijaliziranih sportskih kanala, već kao tržište kanala koji emitiraju sportske sadržaje.
 - Da postoji sumnja u pouzdanost ankete koju je privredni subjekt BH Telecom proveo putem društvene mreže Facebook, jer ispitivanje tržišta nije provedeno u skladu sa odgovarajućim stručnim standardima.
 - Da je nejasno na koji način je privredni subjekt BH Telecom "utvrdio" dominantnost privrednog subjekta United Media na tržištu, da li je pitanju samo prenos engleske lige ili i drugih takmičenja. Bez obzira na navedeno, privredni subjekt United Media nema dominantan položaj na tržištu kanala koji emituju sportske događaje na teritoriji Bosne i Hercegovine.
 - Da tako uska definicija relevantnog tržišta u pogledu bilo kog kanala ne može biti prihvaćena. Imajući u vidu da bi nakon takmičenja sa drugim konkurentima kako bi se dobila prava za prijenos određenih sportskih događaja (kao i nakon takmičenja sa drugim premium kanalima sa pravima na druge događaje), to značilo monopolski položaj za svaki pojedini događaj.
 - Da tržišna pozicija privrednog subjekta United Media treba biti posmatrana iz ugla tržišta kanala koji emitiraju sportske sadržaje na kojim se privredni subjekt United Media direktno takmiči prije svega sa kanalom "Arena Sport", ali i sa drugim učesnicima na tržištu.
 - Da treba uzeti u obzir da je na tržištu kanala koji emituju sportske sadržaje u Bosni i Hercegovini prisutan i Eurosport, koji ekskluzivno emitira njemačku fudbalsku ligu.
 - Da odsustvo tržišne snage privrednog subjekta United Media na tržištu sportskih kanala proizilazi iz činjenice da pored kanala "Sport Klub" u BiH, postoje i druge alternative u pogledu emitiranja sportskih sadržaja. To potvrđuje i činjenica da su IPTV operateri ušli na tržište, razvili svoje poslovanje i privukli gledatelje, a da pri tome ne nude kanal "Sport Klub" u svojim paketima.
 - Da Podnosilac zahtjeva nije uspio dokazati da je posjedovanje kanala "Sport Klub" odlučujuće za sposobnost privrednog subjekta BH Telecom da se takmiči na tržištu (a posebno nije dokazao štetne efekte radnji Protivne strane), niti postojanje motivacije Protivne strane da se upusti u strategiju zatvaranje tržišta.
 - Da posjedovanje kanala "Sport Klub" u ponudi nije odlučujuće za sposobnost privrednog subjekta BH Telecom da se takmiči na pay-TV tržištu u Bosni i Hercegovini, jasno slijedi iz rasta broja korisnika koji je privredni subjekt BH Telecom ostvario prethodnih godina (2012. godine imao je 63.860 pretplatnika, 2013. godine imao je 95.060 pretplatnika i 2014. godine imao je 118.200 pretplatnika), pri čemu nije imao kanala "Sport Klub" u svojoj ponudi. Primjetno je stagniranja broja pretplatnika privrednog subjekta Telemach tokom istog perioda (2012. godine imao je 115.889 pretplatnika, 2013. godine imao je 117.671 pretplatnika i 2014. godine imao je 120.363 pretplatnika), iako ovaj operater emitira kanala "Sport Klub".
 - Da predstojeći trend na pay-TV tržištu, ukazuje na snažan rast privrednog subjekta BH Telecom. Naime ukoliko se postojeći trend nastavi, IPTV operateri (a prije svega Podnosilac zahtjeva) će uskoro dominirati tržištem u Bosni i Hercegovini.
 - IPTV operateri (uključujući BH Telecom) koji imaju u ponudi kanal "Arena Sport", a nemaju "Sport Klub" su u ekspanziji, dok privredni subjekt Telemach koji nema pristup kanalu "Arena Sport" a ima "Sport Klubu" slabi.

- Da je nesporno da "Sport Klub" emitira pojedine sportske sadržaje visokog kvaliteta, koje bi mnogi operateri željeli imati u svojoj ponudi. Činjenica je da je određeni sadržaj poželjan, ne čini takav sadržaj ključnim faktorom za sposobnost operatera da se efektivno takmiči.
- Da treba imati u vidu činjenicu da je pored kanala "Sport Klub", sportski sadržaj visokog kvaliteta dostupan i na kanalima kao što su kanali "Arena Sport" i "Eurosport", ali i na nespecijaliziranim kanalima koji prenose značajna sportska dešavanja.
- Da od sedam ekskluzivnih fudbalskih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope, francuska liga, italijanska liga, španska liga, engleska liga i njemačka liga), na kanalu "Sport Klub" se prenose samo dva takmičenja, "Arena Sport" emitira čak četiri takva takmičenja, dok sedmo ekskluzivno takmičenje (njemačku ligu) ekskluzivno prenosi "Eurosport". U skladu sa prethodno navedenim, pay-TV operateri imaju legitimu alternativu u pogledu kvalitetnog sportskog sadržaja.
- Da je "poželjnost" određenog kanala u smislu prenosa pojedinih fudbalskih događaja promjenjiva kategorija, jer interes gledatelja za pojedina takmičenja zavisi između ostalog i od prelazaka pojedinih sportista u drugi klub, kao na primjer transfer E.Džeke iz engleske lige u italijanski klub Romu.
- Da prema smjernicama Evropske komisije o ne-horizentalnim koncentracijama, "zatvaranje proizvodnih ulaza može da dovede do problema iz ugla konkurencije samo ukoliko se radi o važnim proizvodnim ulazima za vertikalno tržište".
- Da se proizvodni ulaz smatra važnim kada predstavlja ključnu komponentu bez koje vertikalno niže tržište ne bi moglo efektivno funkcionirati, tj. potrošači ne bi uzeli ponudu drugih operatera koji ne nude kanal kao dio svog paketa (predmet Time Warner/CME, COMP/M.6866). U pomenutom predmetu gdje je Evropska komisija analizirala "must have" prirodu kanala kao preduslov za mogućnost zatvaranja tržišta, navodeći da ekskluzivnost na mogućnost konkurenata da ponude komercijalno privlačan TV program utiče samo ako se radi o važnim proizvodnim ulazima.
- Da u predmetnom postupku "Sport Klub" nije "must have" kanal, jer kao što je prethodno navedeno, Telemachov opadajući tržišni udio na vertikalno nižem tržištu onemogućava ga da ima tržišnu snagu koja bi omogućila sposobnost da se dovede do zatvaranja tržišta.
- Da je kanal "Arena Sport" legitimna alternativa kanalu "Sport Klub" kojoj Telemach Grupa nema pristup.
- Da privredni subjekt BH Telecom, zanemaruje činjenicu da je i sam BH Telecom vlasnik ekskluzivnih prava na fudbalska takmičenja, kao što je prijenos utakmica BHT Premijer lige koja je najkvalitetnije fudbalsko takmičenje u Bosni i Hercegovini. Pri tome navedene utakmice se ne mogu gledati ni kod jednog drugog operatera u BiH, već im pristup imaju samo pretplatnici BH Telecomovog IPTV proizvoda "Moja TV".
- Da su utakmice BHT Premijer lige koje ekskluzivno emitira privredni subjekt BH Telecom po pravilu najbolje utakmice datog kola, što pojačava značaj prijenosa ovih utakmica.
- Da postoji veza između privrednog subjekta BH Telecom i kanala "Arena Sport" kod emitiranja BHT Premijer lige, jer prava na emitiranje pomenute lige ima kanal "Arena Sport", pri čemu kao što je nevedeno, najbolje utakmice BHT Premijer lige prenosi Podnosilac zahtjeva na vlastitom kanalu koji je dostupan samo pretplatnicima paketa "Moja TV".
- Da pored toga što nije u mogućnosti da izvrši zatvaranje tržišta iz razloga što posjedovanje kanala "Sport Klub" nije ključno za sposobnost operatera da efektivno konkuriraju, Protivna strana nema namjeru ni interes da uskrati pristup kanalu "Sport Klub", jer se poslovna strategija proizvođača sportskog sadržaja sastoji u optimizaciji troškova u vezi sa nabavkom prava na fudbalska takmičenja, širenjem pretplatničke baze.
- Da privredni subjekt United Media nije proizvođač sportskog sadržaja-on na njih ima vremenski i teritorijalno ograničena prava i brojne obaveze da obezbjedi da ne dođe do nezakonitog emitiranja van teritorije, zbog propusta nastalih na teritoriji Bosne i Hercegovine. Zbog neovlaštenog emitiranja u prošlosti, privredni subjekt United Media je trpio posljedice od strane vlasnika sportskih sadržaja, u smislu da su mu prava emitiranja utakmica bila djelimično ograničena.
- Da su standardi tehničke zaštite kanala "Sport Klub" dostupni svim operaterima, a da su sadržani u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji privredni subjekt Sport Klub dostavlja svakom operateru koji iskaže interes za distribuciju kanala "Sport Klub". Pitanja sadržana u pomenutom upitniku predstavljaju tehničke standarde koje operater mora da zadovolji kako bi mogao emitirati kanal "Sport Klub".
- Da su tehnički uslovi koje propisuje privredni subjekt United Media kroz Opšte uslove objektivno neophodni kako bi se osiguralo da se distribucija kanala "Sport Klub" vrši u skladu sa najvišim standardima koje zahtijevaju vlasnici sadržaja.
- Da pomenuti tehnički uslovi nisu diskriminirajući, te da se jednako primjenjuju na sve operatere i da se svi operateri u Bosni i Hercegovini mogu upoznati sa ovim uslovima.
- Da tehnički uslovi koje zahtijeva privredni subjekt United Media nisu stvar diskrecione vlasti, već su skrojeni u skladu sa zahtjevima vlasnika sadržaja. Shodno navedenom, uslovi nisu napravljeni tako da bi predstavljali izgovor za odbijanje saradnje sa operaterima, već im je svrha da se privredni subjekt United Media ne stavi u poziciju da može izgubiti pravo da distribuira neke od najvažnijih sadržaja koje ima u ponudi.
- Da su uslovi za distribuciju kanala "Sport Klub" transparentni, jer su uslovi, uključujući tehničke specifikacije unaprijed dostupni operaterima i jednaki, budući da su isti za sve operatere, te se primjenjuju konzistentno na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine. Svaki zainteresirani operater nakon što kontaktira privredni subjekt Sport Klub, može dobiti dokumentaciju sa kriterijima za distribuciju kanala "Sport Klub".
- Da se privredni subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu poziva na određene dokumente OECD-a DAF/COMP/GF (2013) 13 i DAF/COMP/GF/WD (2013) 52, a da pri tom ne navodi po kom pravnom osnovu se u pravnom sistemu Bosne i Hercegovine, kao izvori

prava mogu koristiti dokumenti OECD-a. U oba slučaja se radi o političkim, deklaratornim dokumentima koji su neprimjenjivi u kontekstu predmetnog postupka.

Konkurencijsko vijeće je dana 07.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15, zaprimilo dopis Protivne strane, u kojem se navodi sljedeće:

- Da je privredni subjekt United Media početkom 2014. godine, postupajući u skladu sa nalogom Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, uspostavio sistem kriterija po kojem svi zainteresirani operateri u Bosni i Hercegovini mogu zaključiti ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" pod transparentnim i jednakim uslovima.
- Da je privredni subjekt United Media, dostavio Konkurencijskom vijeću "Sistem Kriterija" dana 10.02.2014. godine, pri čemu Konkurencijsko vijeće nije istaklo niti jednu primjedu vezanu za sadržaj "Sistema Kriterija".
- Da je privredni subjekt United Media preko svog agenta privrednog subjekta Sport Klub zaključio ugovore sa (...)**. ¹
- Da je postupak zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" u skladu sa (...)**.
- Da je prilikom zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" od (...)**.
- Da su tokom 2014. i 2015. godine pregovori vođeni sa operaterima (...)**.
- Da je kod operatera (...)**.
- Da je operater (...)**.
- Da je privredni subjekt (...)**.
- Da je kod nekoliko operatera koji su započeli proceduru predviđenu "Sistemom Kriterija", postupak zaključenja ugovora u (...)**.
- Da je imajući u vidu odredbu 2.2. Opštih uslova pružanja usluge izričito propisano da u slučaju ako operater ne ispunjava propisane standarde privrednog subjekata Sport Klub (agenta), isti neće zaključiti ugovor sa operaterom, zaključenje ugovora bit će moguće kada operateri dostignu zahtijevane standarde tehničke opremljenosti.
- Da je postavljanje uslova za zaključenje ugovora neophodno i da prilikom ocjene njihove ispunjenosti, privredni subjekt Telemach i njegova povezana društva nisu ni na koji način povlašteni.
- Da su tehnički uslovi koje propisuje privredni subjekt United Media i Opšti uslovi pružanja usluga objektivno neophodni kako bi se osiguralo da se distribucija kanala "Sport Klub", vrši u skladu sa standardima koje zahtijevaju vlasnici sadržaja.
- Da privredni subjekt United Media nije proizvođač sportskih sadržaja, te da isti ima vremenski i teritorijalno ograničena prava i brojne obaveze da obezbjedi da ne dođe do nezakonitog emitiranja sadržaja van teritorije Bosne i Hercegovine, zbog propusta nastalih na teritoriji Bosne i Hercegovine.
- Da su traženi tehnički standardi objektivno neophodni, te da prilikom ocjene ispunjenosti istih nema diskriminacije među operaterima. Navedene standarde moraju zadovoljiti svi operateri, bez izuzetaka.

- Da je privredni subjekt Telemach nedavno stekao kontrolu nad operaterima HS, HKB, MH, VKT i Velenet, a da navedeni operateri nemaju kanal "Sport Klub" u ponudi, jer ne ispunjavaju tehničke standarde neophodne za emitiranje kanala "Sport Klub".
- Da nakon što privredni subjekt Telemach faktički stekne kontrolu nad pomenutim operaterima, isti mogu ispuniti tehničke uslove koji se od njih traže.
- Da iako se radi o poslovanju unutar grupe, u pogledu kanala "Sport Klub" nije napravljen izuzetak prema operaterima koji su dio grupe, budući da nemaju neophodan nivo tehničke zaštite.

Protivna strana u svom odgovoru zaprimljenom dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15 ("Izjašnjenje 2") navodi sljedeće:

- Da Konkurencijsko vijeće nema pravni osnov za provođenje predmetnog postupka iz razloga što se on zasniva na tvrdnji Podnosioca zahtjeva da privredni subjekt United Media nije postupio po rješenju Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, a Konkurencijsko vijeće je već meritorno odlučilo u vezi sa tim pitanjem.
- Da privredni subjekt BH Telecom, nepostupanje privrednog subjekta United Media po ranijem rješenju Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine ističe kao osnov za pokretanjem predmetnog postupka kroz cijeli tekst Zahtjeva. Podnosilac zahtjeva navodi da je privredni subjekt United Media nastavio zloupotrebu dominantnog položaja" i nije postupio po tački 4. pomenutog rješenja Konkurencijskog vijeća.
- Da su pomenuti navodi u neprovođenju rješenja Konkurencijskog vijeća neosnovani, jer je Konkurencijsko vijeće u postupku preispitivanja rješenja iz člana 43. stav 5. Zakona po zahtjevu Asocijacije kablovskih operatera u BiH ("AKOPA") i privrednog subjekta Elta Kabel d.o.o. navode istih odbio kao neosnovane Zaključkom o preispitivanju od dana 09.12.2014. godine.
- Da odnos između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub ne može predstavljati zabranjeni sporazum, jer se radi o odnosu između principala i agenta.
- Da Facebook anketa koju je proveo Podnosilac zahtjeva ne može predstavljati validan dokaz o nezamjenjivosti kanala "Sport Klub", jer ne postoji bilo kakav način verifikacije ispitanika koji su učestvovali u istoj i da nije jasno među kojom populacijom je pomenuta anketa provedena.
- Da privredni subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu pokušava stvoriti privid kako je u pregovore sa privrednim subjektom Sport Klub ušao sa iskrenom namjerom da zaključi ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" i da Protivna strana opstruira zaključenje ugovora od početka pregovora.
- Da se iz komunikacije privrednog subjekta BH Telecom sa privrednim subjektom može zaključiti da privredni subjekt BH Telecom nije ušao u pregovore sa privrednim subjektom Sport Klub u namjeri da zaključi ugovor, već da prikaže kako Protivna strana navodno krši Zakon.
- Da uprkos činjenici što je Konkurencijsko vijeće rješenjem broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine naložilo privrednom subjektu United Media da uspostavi sistem jednakih i transparentnih kriterija u pogledu distribucije kanala "Sport Klub", što je

¹ (...)** - Podaci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu člana 38. Zakona o konkurenciji.

privredni subjekt United Media i učinio, privredni subjekt BH Telecom zahtjeva povlaštene uvjete "na osnovu dogovora".

Naravno, da privredni subjekt United Media nevedene povlaštene uslove nije mogao odobriti Podnosiocu zahtjeva, jer je u obavezi da prema svim operaterima u Bosni i Hercegovini primjenjuje jednak tretman.

- Da je privredni subjekt BH Telecom navikao da mu pojedini dobavljači TV kanala daju promotivni popust i da isto očekuje od Protivne strane. Međutim, uslijed naloga Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, privredni subjekt United Media nije u mogućnosti da bilo kojem operateru daje povlašteni tretman, bilo putem promotivnih perioda ili na drugi način.
- Da u pogledu navoda Podnosioca zahtjeva kako su tehnički kriteriji za uspostavu saradnje oko distribucije kanala "Sport Klub" skrojeni kako bi se navedeni kanal uskratio zainteresiranim operaterima, ističe da privredni subjekt United Media nije proizvođač sportskih sadržaja koji se emitiraju na kanalu "Sport Klub".
- Da je privredni subjekt United Media usvojio standarde zaštite koji omogućavaju sigurno emitovanje sportskih sadržaja na kanalu "Sport Klub" i da je iste zahtijevao od kablovskih operatera prilikom uspostave saradnje. Bez propisane zaštite, kanal se ne može emitirati jer niti jedan tehnički neosposobljen kablovski operater ne može nadoknaditi štetu koja bi nastala u slučaju da dođe do piraterije sportskog sadržaja.
- Da su tehnički standardi zaštite dostupni svakom zainteresiranom operateru koji se obrati privrednom subjektu Sport Klub, a da su sadržani u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji privredni subjekt Sport Klub dostavlja svakom operateru koji iskazuje interes za distribuciji kanala "Sport Klub". Dakle, pitanja sadržana u pomenutom upitniku predstavljaju tehničke standarde koje operater treba zadovoljiti da bi mogao emitirati kanal "Sport Klub".
- Da u pogledu tehničkih uslova i prava za distribuciju kanala "Sport Klub" apsolutno ne postoji povlašteni položaj privrednog subjekta Telemach, niti drugih operatera za koje je privredni subjekt Telemach iskazao namjeru da ih preuzme.
- Da privredni subjekt BH Telecom navodi kako "generalno nije utvrđeno da je fingerprint zaštita uslov za zaključenje ugovora, te da privredni subjekt Telemach kao i drugi operateri koji u svojoj ponudi imaju kanal "Sport Klub", nemaju fingerprint zaštitu". Obje ove tvrdnje su netačne.
- Da je jedinstvenim sistemom kriterija postojanja fingerprint zaštite utvrđeno postojanje fingerprint zaštite kao uslov za distribuciju kanala "Sport Klub", što je i naznačeno u pitanju 22. upitnika (Content Protection Questionnaire).
- Da je netačna tvrdnja Podnosioca zahtjeva da je Protivna strana od Podnosioca zahtjeva tražila da posjeduje fingerprint zaštitu, a da to nije bio uvjet za druge konkurente na tržištu. Navedenu tvrdnju pobija činjenica da privredni subjekt Telemach posjeduje fingerprint zaštitu.
- Da Podnosilac zahtjeva ne posjeduje fingerprint zaštitu, iako je tokom pregovora sa privrednim subjektom Sport Klub u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji je popunio i dostavio

privrednom subjektu Sport Klub naveo da posjeduje takvu vrstu zaštite, a ustvari ne posjeduje. Dakle, privredni subjekt BH Telecom je neistinito tvrdio da posjeduje fingerprint zaštitu koju ustvari nema.

- Da iznošenje neistinitih podataka u vezi sa tehničkom opremljenošću jeste osnovni razlog komunikacije koja je tokom pregovora sa privrednim subjektom BH Telecom uslijedila nakon što je privredni subjekt BH Telecom dostavio privrednom subjektu Sport Klub upitnik (Content Protection Questionnaire).
- Da sam Podnosilac zahtjeva navodi u Zahtjevu kako traženje fingerprint zaštite samo po sebi nije sporno, već je sporno to što se navedena zaštita traži od privrednog subjekta BH Telecom, a ne od privrednog subjekta Telemach. Dakle, u odsustvu diskriminacije privredni subjekt BH Telecom ne osporava opravdanost zahtijevanja fingerprint zaštite kao jedan od uslova za distribuciju kanala "Sport Klub".
- Da postoji nekoliko operatera u Bosni i Hercegovini koji trenutno distribuiraju kanal "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini u skladu sa ugovorima zaključenim po staroj proceduri, te stoga oni nisu prošli proceduru predviđenu novim sistemom koji uključuje i provjeru sistema zaštite sadržaja, već će se to učiniti prilikom zaključivanja novog ugovora.
- Da je privredni subjekt Telemach nedavno stekao kontrolu nad pet privrednih subjekata-operatera u Bosni i Hercegovini (HS, HKB, MH, VKT, Velnet). Međutim, pomenuti operateri koji nisu ranije imali kanal "Sport Klub" još uvijek nemaju ovaj kanal u ponudi jer ne ispunjavaju neophodne tehničke standarde zaštite neophodne za njegovo emitiranje. Ova činjenica pokazuje značaj koji se pridaje zaštiti sadržaja prilikom distribucije kanala "Sport Klub", jer ni privredni subjekt Telemach, odnosno društva koja je preuzeo u prethodnom periodu, nemaju povlašteni položaj u smislu zadovoljavanja tehničkih uslova za emitiranje ovog kanala.
- Da privredni subjekt BH Telecom nije okončao postupak zaključenja ugovora sa privrednim subjektom Sport Klub iz razloga što isti nije dostavio potrebne dokaze o ispunjenosti tehničkih uslova.
- Da u dopisu od 14.12.2015. godine, privredni subjekt Sport Klub napominje da se od Podnosioca zahtjeva očekuje odgovor u vezi sa Verimatrix Video Mark solucijom koju Podnosilac zahtjeva navodno posjeduje. Dodatno, privredni subjekt Sport Klub daje odgovor Podnosiocu zahtjeva u vezi sa dostavom Opštih uslova principala United Media, navodeći da će isti biti dostavljeni Podnosiocu zahtjeva uz ponudu za zaključenje ugovora.
- Da u dopisu od 03.02.2015. godine, privredni subjekt BH Telecom dostavlja dokaz da samo jedan vendor box (proizvođač ZyXEL) ima watermark soluciju. Privredni subjekt BH Telecom dodaje da opcija Video Mark nije softverski podržana na STB uređajima koji su isporučeni privrednom subjektu BH Telecom. Dakle, privredni subjekt BH Telecom ovim putem potvrđuje da njegovi uređaji, pored činjenice da ne posjeduju fingerprint soluciju, ne posjeduju ni Video Mark soluciju, za koju je naknadno tvrdio da posjeduje.
- Da privredni subjekt BH Telecom nije mogao dostaviti dokaz o postojanju fingerprint zaštite, jer istu ne posjeduje i da je privredni subjekt BH Telecom kroz komunikaciju sa privrednim subjektom Sport

- Klub pokušao da argumentira kako zaštita koju posjeduje nije fingerprint, ali da je također adekvatna.
- Da je privredni subjekt Sport Klub tražio od Podnosioca zahtjeva da dostavi dokaze o alternativnoj zaštiti koju posjeduje, kako bi privredni subjekt Sport Klub mogao razmotriti da li je ista adekvatna zamjena za fingerprint, što Podnosilac zahtjeva nije učinio.
 - Da se ne može smatrati da je privredni subjekt Sport Klub na bilo koji način prekinuo pregovore sa Podnosiocem zahtjeva, iz ugla Protivne strane pregovori su još u toku i procedura predviđena jedinstvenim sistemom kriterija će biti nastavljena čim Podnosilac zahtjeva dostavi dokaze o postojanju odgovarajuće zaštite.
 - Da se u konkretnom slučaju ne radi ni o kakvom "stalnom proširenju tehničkih zahtjeva" kako to Podnosilac zahtjeva pokušava predstaviti. Naime, tehnički zahtjevi su jednaki od početka pregovora između privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta BH Telecom, a između ostalog uključuju postojanje fingerprint zaštite.
 - Da je dalji tok komunikacije ustvari rezultat ozbiljne namjere privrednog subjekta Sport Klub da zaključi ugovor sa Podnosiocem zahtjeva, te da je privredni subjekt Sport Klub spreman da razmotri adekvatnost alternativnog sistema zaštite. Međutim, privredni subjekt BH Telecom kroz komunikaciju neprestano izbjegava da dostavi dokaze o alternativnom sistemu zaštite koju tvrdi da ima, te navedenu komunikaciju pokušava predstaviti kao proširenje zahtjeva od Protivne strane.
 - Da u pogledu kartona deponovanih potpisa, privredni subjekt BH Telecom ističe kako navedni dokument nije tražio "niti jedan drugi TV kanal sa kojim privredni subjekt BH Telecom ima zaključen ugovor". Međutim, poznato je da privredni subjekt BH Telecom ima zaključen ugovor sa privrednim subjektom HD-WIN o emitiranju kanala "Arena Sport", a privredni subjekt HD-WIN prema svom zvaničnom cjenovniku zahtjeva da operater zainteresiran za saradnju sa privrednim subjektom HD-WIN-om između ostalog dostavi i pomenuti dokument.
 - Činjenica da privredni subjekt HD-WIN traži karton deponovanih potpisa po svom zvaničnom cjenovniku pokazuje da traženje tog dokumenta predstavlja uobičajenu praksu na tržištu Bosne i Hercegovine, dok činjenica da je Podnosilac zahtjeva traženi dokument na kraju dostavio pokazuje da pomenuti zahtjev nije predstavljao prepreku kakvom Podnosilac zahtjeva pokušava da je predstavi.
 - Da Podnosilac zahtjeva dostavu dozvole RAK-a za distribuciju audio-vizuelnih medijskih sadržaja (u daljem tekstu: dozvola RAK-a) vidi kao "diskriminaciju" i kao način da se ne zaključi ugovor sa Podnosiocem zahtjeva.
 - Da je netačno kako je Protivna strana insistirala da Podnosilac zahtjeva dostavi dozvolu RAK-a kao preduslov za nastavak pregovora.

Dana 13.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo ponesak broj: 04-26-2-005-34-II/15 kojim Protivna strana dodatno obrazlaže tvrdnju da se kanal "Arena Sport" mora smatrati adekvatnom alternativom kanalu "Sport Klub" i navodi sljedeće:

- Da je od ranije poznato da se na kanalu "Arena Sport" emitira daleko najveći broj utakmica Lige prvaka i

Liga Evrope, pri čemu i sam vlasnik sportskog sadržaja koji se emitira navodi da se radi o "najelitnijim fudbalskim takmičenjima".

- Da se na kanalu "Arena Sport" ekskluzivno emitira italijanska i francuska liga i da se radi o kvalitetnim sportskim sadržajima. Također, činjenica da u italijanskoj ligi nastupa "nekolicina najboljih fudbalera iz regije", što svakako ima veliki utjecaj na popularnost ovog takmičenja u Bosni i Hercegovini.
- Da u pogledu francuske lige predstavnici "Arene Sport" navode da se radi o "najbržem rastućem fudbalskom brandu u svijetu" i ukazuje na značaj ovog takmičenja za gledaoce u Bosni i Hercegovini uslijed toga što u francuskoj ligi nastupa Zlatan Ibrahimović.
- Da se na kanalu "Arena Sport" prenose regionalna fudbalska takmičenja i to liga Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije što je značajno za sportske zaljubljenike iz regije.
- Da se na kanalu "Arena Sport" prenose najzanimljivija fudbalska takmičenja iz Južne Amerike, kvalifikacije za svjetsko prvenstvo u fudbalu za 2018. godinu, Copa America 2016, Copa Libertadores i Sudamericana, te brazilska i argentinska fudbalska liga.

Podnosilac zahtjeva u svom očitovanju zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-37-II/15 dana 14.10.2015. godine na odgovor Protivne strane negira tvrdnje Protivne strane, te navodi sljedeće:

- Da je u odgovoru na zahtjev Protivna strana istaknula da privredni subjekt United Media više nije principal u pogledu distribucije kanala "Sport Klub", te da je djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini prebačena na privredni subjekt United Media S.a.r.l. koji je registrovan u Luksemburgu i nalazi se u sastavu United Grupe. Imajući u vidu da ponašanje privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta United Media predstavlja kontinuiranu zloupotrebu i kršenje Zakona, navedena promjena ne ekskulpira privredni subjekt United Media za period do prenosa ovlaštenja, te za posljedicu ima isključivo proširenje odgovornosti i na privredni subjekt United Media S.a.r.l. za period od prenosa djelatnosti.
- Da su navodi Protivne strane da se Zahtjev privrednog subjekta BH Telecom zasniva na tvrdnji da Protivna strana nije postupila po nalogima Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/15 od dana 16.12.2013. godine netačni i izvađeni iz konteksta.
- Da Protivna strana u okviru odgovora na zahtjev nastoji da postupak koji je vođen pred Konkurencijskim vijećem po zahtjevu za preispitivanjem rješenja iskoristi kao navodni osnov za odbijanje Zahtjeva privrednog subjekta BH Telecom, zanemarujući pri tome u potpunosti činjenično stanje opisano u Zahtjevu, kao činjenicu da je Zahtjev zasovan na dokazima koji ukazuju na nespornu zloupotrebu dominantnog položaja i selektivno zaključivanje ugovora, čime se direktno narušava konkurencija na tržištu.
- Da su pomenute tvrdnje Protivne strane neosnovane, obzirom da se Zahtjev privrednog subjekta BH Telecom u ovoj pravnoj stvari temelji na činjenicama koje su nastale nakon donošenja ranijeg rješenja Konkurencijskog vijeća, te da činjenice navedene u

- Zahtjevu predstavljanju osnov za pokretanje novog postupka.
- Da konstatacija Protivne strane o neprimjenjivosti odredbi o zabranjenom sporazumu zasnovana na stavu (18) Smjernica za vertikalna ograničenja (2000/C 291/01) ne može biti prihvaćena od strane Podnosioca zahtjeva, jer isti nema uvid u ugovor zaključen između nalogodavca i privrednog subjekta Sport Klub.
 - Da imajući u vidu činjenicu da je privredni subjekt Sport Klub jedini zastupnik principala, odnosno jedino pravno lice putem kojeg Podnosilac zahtjeva može osigurati pravo na emitiranje kanala "Sport Klub", postavlja se pitanje dominacije privrednog subjekta Sport Klub i odgovornosti istog u pogledu odbijanja zaključenja ugovora sa privrednim subjektom BH Telecom.
 - Da je postupak pokrenut od strane privrednog subjekta Telemach protiv privrednog subjekta HD-WIN irelevantan za donošenje odluke u postupku koji je pokrenut po Zahtjevu privrednog subjekta BH Telecom, imajući u vidu da BH Telecom nije povezan sa privrednim subjektom HD-WIN, ni sa privrednim subjektom Telemach, niti su pomenuti postupci utemeljeni na istim činjenicama.
 - Navodi Protivne strane da bi donošenje odluke u ovom postupku, koja bi bila različita od odluke u predmetu koji je pokrenuo privredni subjekt Telemach protiv HD-WIN-a predstavljalo narušavanje konkurencije između istih su također irelevantni za vođenje postupka u predmetu BH Telecom, jer se privredni subjekti United Media i HD-WIN nalaze na uzlaznom tržištu u odnosu na Podnosioca zahtjeva, te Podnosilac zahtjeva nije učesnik na tržištu na kojem su privredni subjekti United Media i HD-WIN konkurenti.
 - Da nije jasno na koji način bi Protivna strana bila ugrožena ukoliko Konkurencijsko vijeće donese odluku koja bi u konačnici rezultirala zaključenjem ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" između Protivne strane i Podnosioca zahtjeva, jer bi isto značilo povećanje prihoda privrednog subjekta United Media, a što je prema navodima Protivne strane i interes privrednog subjekta United Media.
 - Da navodi Protivne strane nesporno ukazuju na stvarnu namjeru koju želi ostvariti nezaključenjem ugovora sa Podnosiocem zahtjeva, a to je stvaranje konkurentne prednosti za povezano lice privredni subjekt Telemach.
 - Da nije jasno koji dio Zahtjeva privrednog subjekta BH Telecom, Protivna strana smatra nejasnim, obzirom da je u tački 2. Zahtjeva privredni subjekt BH Telecom nedvosmisleno naveo da je u predmetnom postupku tržište distribucije sportskih kanala sa sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige. Dakle, nesporno je da je Podnosilac zahtjeva dao precizan prijedlog za definiranje relevantnog tržišta u predmetnom postupku.
 - Da je jasno da su navodi Protivne strane iz predmeta Evropske komisije Liberty Global/Ziggo (M. 7000) izvučeni iz konteksta i da nije tačno da Evropska komisija nije napravila nikakvu distinkciju između sportskih kanala, naprotiv Evropska komisija je nesporno konstatovala da većina konzumenata smatra da specifičan tematski sportski kanal nije zamjenjiv drugim tematskim sportskim kanalom.
 - Da je nesporno da se navedeni slučajevi u odgovoru Protivne strane ne mogu koristiti kao osnov koji bi potkrijepio konstataciju Protivne strane da prema praksi Evropske unije nema razloga da se tržište snadbijevanja sportskim ili fudbalskim kanalima podijeli prema vrsti fudbalskih događaja.
 - Prijedlog Protivne strane da se u predmetnom postupku relevantno tržište definira kao tržište kanala koji emituju sportske sadržaje, Podnosilac zahtjeva smatra neprihvatljivim, jer predstavlja banalizovanje definicije relevantnog tržišta i pokušaj izjednačavanja svih sportskih kanala bez obzira da li je u pitanju neka od najgledanijih svjetskih liga ili je u pitanju prenos lokalne lige, turnira ili nekog sportskog sadržaja.
 - Da su navodi Protivne strane da je Podnosilac zahtjeva u stanju da se natječe na tržištu, te da doživljava ekspanziju su u potpunosti irelevantni, jer Podnosilac zahtjeva ostvaruje razvoj iz niza razloga kojim uključuju i razvoj mreže.
 - Da se suština ovog predmeta ogleda u činjenici da je "Sport Klub" kanal koji je prisutan na tržištu u Bosni i Hercegovini i da vlasnik "Sport Kluba" nema pravo da ograničava konkurenciju na silaznom tržištu kroz selektivno zaključivanje ili ne zaključivanje ugovora o distribuciji. Sama činjenica da je kanal "Sport Klub" dostupan jednom operateru na tržištu a drugom ne, predstavlja stvaranje situacije u kojoj je jedan operater (BH Telecom) u nepovoljnijem konkurentskom položaju u odnosu na drugog operatera (Telemach).
 - Da je nesporna zloupotreba koju vrši Protivna strana, obzirom da je konkurentu Podnosioca zahtjeva, privrednom subjektu Telemach kao povezanom društvu Protivne strane omogućeno da distribuira kanal "Sport Klub", dok Podnosiocu zahtjeva nije, čime je Podnosilac zahtjeva doveden u neravnotežan položaj, obzirom da bi Podnosilac zahtjeva u slučaju da u svojoj ponudi ima kanal "Sport Klub" bio privlačniji za korisnike.
 - Da Protivna strana kroz prikaz porasta broja korisnika Podnosioca zahtjeva, nastoji predstaviti da kanal "Sport Klub" nije element koji ima uticaj na tržišno učešće, odnosno element koji daje konkurentsku prednost.
 - Da se od 2012. godine pa do 10 (desetog) mjeseca 2015. godine (...)***%.
 - Da je evidentno da se na područjima gdje su prisutni (...)***.
 - Da je JP HT Mostar nakon zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" dana 28.11.2012. godine ostvario najveći rast broja korisnika i to sa 5.689 na 20.000 korisnika, što je rast od 351%. Iz navedenog bi se moglo zaključiti da je JP HT Mostar nakon zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" ostvario ogroman rast broja korisnika, a što ukazuje da je kanal "Sport Klub" nesporni faktor konkurentne prednosti.
 - Ocjena Protivne strane je da korisnici kanala Eurosport i Arena Sport imaju "legitimnu alternativu u pogledu kvalitetnog sportskog sadržaja" je neosnovana, s obzirom da je članom 3. stav (2) Zakona utvrđeno da relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim. Nesporno je da na primjer ljubitelji fudbalskog kluba Chelsea

- neće smatrati utakmicu nekog drugog kluba adekvatnom zamjenom.
- Da Protivna strana navodi kako "Sport Klub" ne spada u kategoriju "must have" kanala pozivajući se na Smjernice Evropske komisije o nehorizontalnim koncentracijama, koje u konkretnom slučaju nisu relevantne, jer nije riječ o planiranoj koncentraciji, nego zloupotrebi dominantnog položaja.
 - Da činjenice ukazuju na značaj kanala "Sport Klub" na tržištu Bosne i Hercegovine, gdje "Sport Klub" nesporno predstavlja kanal koji diferencira operatere na one koji ga imaju i one koji ga nemaju, a koji su time manje privlačni za konzumente. U skladu sa naprijed navedenim, može se zaključiti da kanal "Sport Klub" predstavlja važan proizvodni ulaz na tržištu u Bosni i Hercegovini.
 - Da je navod Protivne strane kako nijedan drugi operater nema pristup BH Telecom Premijer ligi netačan, jer vlasnik prava na BH Telecom Premijer ligu nije Podnosilac zahtjeva, nego Nogometni savez Bosne i Hercegovine. Privredni subjekt BH Telecom je zlatni sponzor BH Telecom Premijer lige i to je ujedno razlog zbog kojeg liga nosi ime BH Telecom.
 - Da je Podnosilac zahtjeva stekao prava na prenos određenog broja utakmica po kolu, tačnije 3 (tri) utakmice po kolu, pri čemu se u svakom kolu odigrava 8 (osam) utakmica. Bitno je naglasiti da je Podnosilac zahtjeva zbog šireg društvenog interesa i popularizacije domaćeg sporta omogućio da BHRT 1 prenosi jednu od tri utakmice. Dakle, utakmice BH Telecom Premijer lige su dostupne kako korisnicima privrednog subjekta BH Telecom, korisnicima drugih operatera, pa čak i korisnicima koji nemaju kablovsku, digitalnu ili IPTV uslugu, obzirom da je BHRT free to air kanal koji je dostupan svim domaćinstvima sa TV prijemnikom.
 - Protivna strana navodi insinucije da između privrednih subjekata HD-WIN i BH Telecom postoji "poseban odnos saradnje" što je u potpunosti neosnovano, jer je privredni subjekt BH Telecom prava na prenos tri utakmice stekao temeljem ugovora sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine, dok aranžman privrednog subjekta HD-WIN sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine nije poznat privrednom subjektu BH Telecom. Privredni subjekt BH Telecom nije povezan sa privrednim subjektom HD-WIN, izuzev što sa istim ima zaključen ugovor kojim je regulisano pravo distribucije kanala "Arena Sport" putem platforme "Moja TV".
 - Da prema podacima pribavljenim sa zvanične web stranice Regulatorne agencije za komunikaciju Bosne i Hercegovine od ukupno 47 (četrdesetsedam) korisnika dozvole za distribuciju AVM usluga i usluga radija, tj. operatera koji krajnjim korisnicima pružaju usluge televizije, samo 8 (osam) u svojoj ponudi ima kanal "Sport Klub", od kojih su privredni subjekti Total TV i Telemach operateri koji su vlasnički povezani, te da je operater BHB Cable TV u procesu akvizicije.
 - Da privredni subjekt BH Telecom ne spori pravo vlasnika sadržaja u predmetnom postupku da se isti adekvatno zaštiti i da poduzima niz koraka koji za cilj imaju da se osigura zakonito poslovanje svih operatera na tržištu.
 - Da Podnosilac zahtjeva osporava selektivnu primjenu pravila o zaštiti. Naime, Protivna strana je u svom odgovoru na Zahtjev istakla da je ranije bilo zloupotreba sadržaja, pri čemu ne navodi da li je utvrđeno ko je zloupotrebjavao sadržaj, odnosno čiji sistem je kompromitovan i da li je odgovornom operateru onemogućena dalja distribucija kanala "Sport Klub".
 - Da sistem zaštite privrednog subjekta BH Telecom spada među najnaprednije i najsigurnije na tržištu i apsolutno je nemoguće da su sistemi nekih manjih operatera koji pružaju usluge analogne kablovske televizije sigurniji.
 - Da u dosadašnjoj saradnji privrednog subjekta BH Telecom sa drugim TV kućama, niti jedna nije imala primjedbi na sigurnost sistema privrednog subjekta BH Telecom što implicira da ponašanje Protivne strane nema za cilj zaštitu sadržaja, već stvaranje konkurentske prednosti povezanim društvima.
 - Da je kroz tok komunikacije između privrednog subjekta BH Telecom i privrednog subjekta u postupku pregovaranja, privredni subjekt Sport Klub dodao uslov koji nije utvrđen kroz sam upitnik (Content Protection Questionare) kojim se u pitanju 22. istog postavlja samo upit da li uređaji podržavaju fingerprint zaštitu, pri čemu nigdje nije navedeno da se za navedeno pitanje mora dostaviti dokaz, niti da je posjedovanje fingerprint zaštite uslov bez kojeg se ne može zaključiti ugovor.
 - Da tvrdnja Protivne strane kako ista posluje transparentno i nediskriminatorsno, te da svaki zainteresirani operater po obraćanju privrednom subjektu Sport Klub može dobiti ugovornu dokumentaciju, nije istinita. Naime, privredni subjekt BH Telecom do dana sastavljanja ovog očitovanja, dakle preko godinu i osam mjeseci od uspostave kontakta sa privrednim subjektom Sport Klub, nikada nije dobio Opšte uslove poslovanja koje je višestruko zahtjevao.
- Podnosilac zahtjeva se u svom očitovanju zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-43-II/15 dana 30.10.2015. godine dodatno izjasnio na odgovor Protivne strane (odgovor 2), te naveo sljedeće:
- Da je Konkurencijsko vijeće u dopisu broj: 05-26-3-002-217-II/13 od dana 07.08.2015. godine dostavilo odgovor privrednom subjektu BH Telecom u kojem navodi da je u toku provedenog postupka cijeno postojanje povrede Zakona na osnovu činjenica i dokaza iznesenih u toku postupka. Nadalje, u dopisu se navodi da Opšti uslovi poslovanja spadaju u akte koji su doneseni nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća, te samim tim ocjena usklađenosti istih sa odredbama Zakona nije bila predmet provedenog postupka, kao ni naknadno ponašanje.
 - Da Konkurencijsko vijeće ne može cijeliti da li su Opšti uslovi poslovanja koje je utvrdila Protivna strana usklađeni sa Zakonom i da li ponašanja Protivne strane predstavlja zabranjeno konkurencijsko djelovanje u smislu odredbi Zakona, bez provedenog postupka.
 - Nesporno je da Opšti uslovi poslovanja i tehnički uslovi za distribuciju kanala "Sport Klub" do podnošenja Zahtjeva privrednog subjekta BH Telecom nikada nisu bili predmet postupka, kao što je

nesporno i da je Konkurencijsko vijeće ovlašteno da po podnesenom Zahtjevu provede postupak.

- Da Protivna strana nastoji osporiti predloženu definiciju relevantnog tržišta, a da pri tom zanemaruje da Podnosilac zahtjeva treba da dokaže postojanje zloupotrebe dominantnog položaja i zabranjenog sporazuma u skladu sa Zakonom, a ne šta je relevantno tržište u predmetnom postupku.
- Da su neosnovani navodi Protivne strane o anketi koju je proveo Podnosilac zahtjeva o sportskom sadržaju koji se prikazuje u okviru ponude "Moja TV", odnosno navodi Protivne strane da lice koje provodi anketu u potpunosti kontrolira istu, jer je ista provedena putem društvene mreže Facebook.

Naime, nije jasno na koji način lice koje provodi anketu, u ovom slučaju privredni subjekt BH Telecom može kontrolisati ispitanike.

- Da su iznesene činjenice Protivne strane pokušaj da se pokaže da postoji alternativa kad je u pitanju praćenje sporskog sadržaja koji se prikazuje na kanalu "Sport Klub" i da se "proširi definicija relevantnog tržišta, banalizuje značaj engleske Premijer lige, odnosno da se postupak optereti širokim spektrom podataka o sportskim događajima što za cilj ima odugovlačenje predmetnog postupka".
- Da ne postoji stvarna namjera Protivne strane da posluje transparentno i nediskriminatorno, proizilazi iz činjenice da privredni subjekt BH Telecom, nakon skoro dvije godine komunikacije u vezi sa ponudom, još nikad nije dobio Opšte uslove poslovanja, nacrt ugovora i cijenu.
- Da ukoliko je jedan o tehničkih uslova za distribuciju kanala "Sport Klub" posjedovanje fingerprint zaštite, isti uslov se mora odnositi i na korisnike analogne televizije.
- Da posjedovanje fingerprint zaštite nije zahtjevaio niti jedan dostavljač sadržaja (kanala) od Podnosioca zahtjeva i da Protivna strana nikada nije dostavila ponudu sa cijenom u kojoj se navodi da će Podnosilac zahtjeva dobiti prava na sadržaj uz uslov da obezbijedi fingerprint zaštitu.
- Da iz navedenog proizilazi da Podnosilac zahtjeva nije neistinito tvrdio da posjeduje fingerprint zaštitu, nego je Podnosilac zahtjeva odgovorio na postavljeno pitanje da koristi sistem Verimatrix koji podržava fingerprint zaštitu i da funkcionalnost iste nije licencirana od strane Podnosioca zahtjeva.
- Da Protivna strana ističe kako određeni broj operatera koji trenutno distribuiraju kanal "Sport Klub" nije bio predmet provjere zaštite sadržaja, obzirom da kanal "Sport Klub" distribuiraju na temelju ugovora zaključenih po staroj proceduri. Na osnovu navedenih činjenica, postavlja se pitanje ako je cilj nove procedure bila zaštita sadržaja po zahtjevu vlasnika sadržaja, zašto ugovori sa operaterima koji ne ispunjavaju tehničke uslove ustanovljene novom procedurom nisu raskinuti, kako bi se sprječila zloupotreba sadržaja na kanalu "Sport Klub".
- Da transparentnost podrazumjeva da zainteresirani operateri, prije bilo kakvih investicija i aktivnosti, najprije trebaju biti upoznati sa cijenom i uslovima distribucije kanala "Sport Klub", a da nakon toga slijedi detaljna analiza tehničkih zahtjeva zaštite, kako bi operateru bilo omogućeno da razmotri da li mu je potrebna eventualna nadogradnja sistema i da li se nadogradnja sistema isplati.

- Da IPTV sistem privrednog subjekta BH Telecom predstavlja napredan sistem koji osigurava visok stepen zaštite sadržaja, koji je neuporediv sa znatno slabije zaštićenim kablovskim ili satelitskim sistemom.

- Da Protivne strane onemogućavaju distribuciju kanala "Sport Klub" privrednom subjektu BH Telecom, dok je distribucija istog omogućena privrednom subjektu Telemach na analognoj usluzi i privrednom subjektu Total TV na satelitskoj usluzi.

Konkurencijsko vijeće je dana 12.11.2015. godine, aktom broj: 04-26-2-005-51-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi informaciju po kojoj osnovi vrši emitovanje sportskih sadržaja na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana 23.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15 u kojem navodi sljedeće:

- Da u vrijeme dok je privredni subjekt United Media bio pod kontrolom grupacije "United Group", što uključuje i 2014. godinu, prava na emitiranje sportskih sadržaja koji su prikazivani na kanalu "Sport Klub", su bila regulirana na način da su prava za određeni sportski sadržaj glasila na neku od članica "United Group" koja bi zaključila ugovor o podlicenciranju sa privrednim subjektom United Media.
- Da je pretežni dio prava na sportske sadržaje koji su emitirani na kanalu "Sport Klub", uključujući i prava na emitiranje engleske Premijer lige bio na društvu United Media Limited sa Kipra (raniji naziv: Adria Media Limited).
- Da je u periodu dok je privredni subjekt United Media (raniji naziv: IKO Balkan S.R.L.) bio pod kontrolom grupacije "United Group", isti imao zaključen ugovor sa privrednim subjektom United Media Limited (raniji naziv: Adria Media Limited) kojim je prenesena podlicenca u vezi pojedinih sportskih sadržaja na privredni subjekt United Media. Napominjemo da pomenuti ugovor više nije na snazi.
- Da u skladu sa navedenim, ugovori sa vlasnicima prava na sportske sadržaje na osnovu kojih se tokom 2014. godine vršilo emitiranje sportskih sadržaja na kanalu "Sport Klub" nisu dostupni privrednom subjektu "United Media", već se isti nalaze u posjedu pojedinih članica grupacije "United Group" koje su navedene ugovore zaključile sa vlasnicima prava na određene sportske događaje.
- Da privredni subjekt Sport Klub nema zaključen niti jedan ugovor o distribuciji sportskih sadržaja koji se emitiraju na kanalu "Sport Klub", jer privredni subjekt Sport Klub ima ulogu agenta (zastupnika) koji u ime svog principala privrednog subjekta United Media na teritoriji Bosne i Hercegovine zaključuje ugovore sa pay TV operaterima u vezi s distribucijom kanala "Sport Klub".
- Da je privredni subjekt Sport Klub zaključio ugovor sa novim principalom privrednim subjektom United Media S.a.r.l. koji je stupio na snagu dana 01.04.2015. godine i zadržao pravo da zaključuje ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa zainteresiranim operaterima na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Protivna strana u svom odgovoru na podneske privrednog subjekta BH Telecom, zaprimljenom dana 01.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-59-II/15, navodi sljedeće:

- Da je Konkurencijsko vijeće putem zaključka broj: 05-26-3-002-225-II/13 od 09.12.2014. godine, koji je objavljen u "Službenom glasniku Bosne i Hercego-

- vine" broj 6/2015 od 26.01.2015. godine, Zahtjev za preispitivanje odbilo kao neosnovan u cijelosti.
- Da se postavlja pitanje u kom periodu je privredni subjekt BH Telecom bio član AKOP-a što je relevantno i za pitanje litis pendencie, imajući u vidu da je pred Konkurencijskim vijećem pored predmetnog postupka u toku i postupak broj: 06-26-2-006-II/15 pokrenut po zahtjevu privrednog subjekta Elta Kabel i AKOP-a, koji se vodi u vezi sa suštinski identičnim osnovom kao i predmetni postupak.
 - Da smjernice koje je izdala Evropska komisija iz 2000. godine ("Smjernice iz 2000. godine) kao i "Smjernice iz 2010. godine" potvrđuju da između privrednog subjekta United Media kao principala i privrednog subjekta Sport Klub kao agenta nije mogao postojati zabranjeni sporazum. Nadalje, odnos između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub tipičan je primjer "prave" agenture koja u skladu sa navedenim izvorima prava Evropske unije ne može predstavljati zabranjeni sporazum. U ovom odnosu privredni subjekt Sport Klub je bio u obavezi da u potpunosti slijedi upute principala i nije snosio nikakav samostalni rizik u vezi uspostave saradnje sa trećim licima.
 - Da se privredni subjekt "Sport Klub" u skladu sa ugovorom potpisanom između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub obavezao da će se u cijelosti pridržavati Opštih uslova za pružanje usluga koje je privredni subjekt United Media usvojio za teritoriju Bosne i Hercegovine.
 - Da privredni subjekt Telemach nije povezano društvo ni sa jednom od dvije Protivne strane. Privredni subjekt Sport Klub nije ni ranije bio vlasnički povezan sa privrednim subjektom Telemach, dok je sa privrednim subjektom United Media povezanost prestala nakon što je promijenjena vlasnička kontrola nad ovim subjektom.
 - Da prema saznanjima Protivne strane, Podnosilac zahtjeva u pogledu prenosa utakmica BH Telecom Premijer lige na kanalu "Arena Sport" obezbjeđuje tehničku podršku istom.
 - Da je vlasnik prava na emitiranje engleske Premijer lige od dana 13.02.2014. godine uputio obavještenje o suspenziji privrednom subjektu Adria Media Limited, koji je iz grupacije "United Group" koja je imala zaključen ugovor o emitiranju engleske Premijer lige.
 - Da su na osnovu navedenog obavještenja na kanalu "Sport Klub" bili suspendirani prenosi engleske Premijer lige u jednom od udarnih termina subotom od 15 h. Suspenzija je uslijedila nakon što je došlo do neovlaštenog emitiranja kanala "Sport Klub" u Ujedinjenom Kraljevstvu.
 - Da je u pogledu operatera Telemach neophodno napomenuti da je fingerprint zaštita kod istog obezbijedena u pogledu digitalnog vida distribucije, dok je kod distribucije analognog signala fingerprint zaštita ne postoji, jer je nije moguće tehnički provesti.
 - Da je operater "BHB Cable TV" započeo proceduru zaključenja ugovora sa privrednim subjektom Sport Klub, ali ista još nije okončana. Dok se navedena procedura ne okonča privredni subjekt "BHB Cable TV" distribuirao kanal "Sport Klub" na osnovu privremene saglasnosti koju mu je izdao privredni subjekt Sport Klub.
 - Da je privredni subjekt "BHB Cable TV" kao dugogodišnji partner Protivne strane dobio uslovnu

saglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uslova potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i posjedovanje fingerprint zaštite.

- Da operater HT Mostar nema zaključen ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" i da isti emitira bez ikakvog pravnog osnova, tj. nezakonito.

4. Usmena rasprava

Obzirom da se u predmetnom postupku radi o strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je s skladu sa članom 39. stav (1) Zakona, zakazalo usmenu raspravu za dana 01.12.2015. godine.

Usmena rasprava održana je dana 01.12.2015. godine u prostorijama Konkurencijskog vijeća uz prisustvo punomoćnika Podnosioca zahtjeva Samira Jusufovića, Vahide Hodžić, Alena Ramića i Srdana Šegovića, te punomoćnika Protivne strane advokata Nihada Sijerčića, te Rastka Petakovića i Dragana Gaina u svojstvu stručnih pomagača.

Punomoćnici Podnosioca zahtjeva su na usmenoj raspravi istakli sljedeće:

- Privredni subjekt BH Telecom izjasnio se da postupak vodi samo protiv privrednog subjekta United Media.
- Da je privredni subjekt BH Telecom, Zahtjev za pokretanje postupka uputio Konkurencijskom vijeću nakon godinu dana pokušavanja da se ostvari saradnja sa privrednim subjektom Sport Klub.
- Da je činjenično nesporno i lako utvrdivo da je grupacija u čijem vlasništvu je kanal "Sport Klub" vlasnički povezana sa operaterima Telemach i Total TV koji pružaju usluge distribucije kanala "Sport Klub" i da svojim djelovanjem pogoduje istim.
- Da je u predmetnom postupku ključno razumijevanje šta je fingerprint zaštita i da taj nivo zaštite omogućava jednoznačnu identifikaciju korisnika sa čijeg prijemnog uređaja se vrši zloupotreba sadržaja vlasnika prava.
- Da je privredni subjekt BH Telecom spreman pokrenuti implementaciju sistema fingerprint zaštite, ali da to iziskuje određeni trošak, te da privredni subjekt BH Telecom nije u stanju utvrditi kompletan iznos troškova koji je potreban za kupovinu sistema fingerprint zaštite, odnosno za distribuciju kanala "Sport Klub", jer mu nikad nije dostavljena ponuda od strane privrednog subjekta Sport Klub.
- Da privredni subjekt BH Telecom u svom sistemu ima najnapredniju DRM/CA zaštitu, koja je po najvišim svjetskim standardima i zadovoljava druge vlasnike prava.

Punomoćnici Protivne strane su na usmenoj raspravi istakli sljedeće:

- Da tvrdnja Podnosioca zahtjeva kako članice grupacije kojoj pripadaju privredni subjekt United Media i privredni subjekt Sport Klub namjerno odbijaju zaključenje ugovora sa Podnosiocem zahtjeva i drugim operaterima da bi na silaznom tržištu ostvarili konkurentsku prednost, je neistinita. Naime na tržištu sportskih sadržaja vlasnik kanala "Sport Klub" ima izuzetno visoke troškove i cilj istog je da kanal proda što većem broju operatera kako bi povećao profit.
- Da privredni subjekt Sport Klub nije vlasnik kanala "Sport Klub", a samo u slučaju da jeste moglo bi se govoriti o zloupotrebi dominantnog položaja na tržištu u Bosni i Hercegovini.

- Da u pogledu analognog prenosa sadržaja ne postoji mogućnost digitalne zaštite, a za ozbiljan pokušaj piraterije neophodno je analogni signal prvo digitalizirati i potom ga neovlašteno prenesti u nekom objektu.
- Da vlasnik engleske Premijer lige određuje kakvu zaštitu operateri trebaju posjedovati i ona se odnosi na digitalne sisteme, a jasno im je da to nije jednostavno kada je u pitanju analogni sistem, naime analogni signal je malo komplikovaniji za stream. Dakle, Protivnoj strani je rečeno da tko ima ima digitalnu i analognu zaštitu, mora da je sprovede u digitalnu.
- Da privredni subjekt Sport Klub kao agent distributera propisuje Opšte uslove poslovanja i tehničke uslove, ali pri tom nema autonomiju u odlučivanju koji su tehnički uslovi, za te uslove komunikaciju vodi privredni subjekt United Media, ali ni oni nemaju mogućnost propisati te uslove. Ta pravila i uslove propisao je IMG.
- Podnosilac zahtjeva u svom izjašnjenju na odgovor Protivne strane broj: 04-26-2-005-59-II/15 od dana 01.12.2015. godine, zaprimljenom dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-67-II/15 navodi sljedeće:
- Da je Protivna strana na usmenoj raspravi održanoj u prostorijama Konkurencijskog vijeća dana 01.12.2015. godine navela da je privredni subjekt Sport Klub donosilac Opštih uslova poslovanja, što potvrđuje da je privredni subjekt Sport Klub utvrdio uslove za distribuciju kanala Sport Klub na tržištu Bosne i Hercegovine.
- Da je činjenica kako privredni subjekt Telemach u ponudi nema kanala "Arena Sport" irelevantna za predmetni postupak, jer Podnosilac zahtjeva nema nikakvu vezu sa privrednim subjektom HD-WIN-om, osim što u svojoj ponudi ima kanala "Arena Sport".

Protivna strana u svom odgovoru na upite sa usmene rasprave, zaprimljenom dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15 (sadržaj odgovora je u skladu sa članom 38. Zakona označen kao poslovna tajna), navodi sljedeće:

- Da privredni subjekt Sport Klub, zainteresiranom operateru dostavlja ponudu tek nakon prijema kompletne i ispravne dokumentacije koja uključuje adekvatno popunjen upitnik (Content Protection questionnaire) kojim se potvrđuje da operater ispunjava tehničke uslove u pogledu zaštite integriteta sadržaja i sprečavanja piraterije kanala "Sport Klub".
- Da vezano za navode Podnosioca zahtjeva u vezi sa cijenom kanala "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini, ista je navedena u Prilogu 4 uz Opšte uslove pružanja usluga. Obračun cijene se dostavlja operateru u skladu sa procedurom kod dostave ponude od strane privrednog subjekta Sport Klub.
- Da prema proceduri za zaključenje ugovora, Opšti uslovi poslovanja dostavljaju se operateru prilikom dostave ponude sa priložima (korak broj 4).
- Da na osnovu ugovora zaključenih po novoj proceduri koja između ostalog zahtjeva i postojanje fingerprint zaštite kanala "Sport Klub" trenutno emitiraju privredni subjekti (..) **.
- Da na osnovu ugovora zaključenih po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije neophodan uslov za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli, kanal "Sport Klub" distribuiraju privredni subjekti: (..) **, privredni subjekt (..) ** i (..) **.

- (..) **.
- Da postoje operateri (..) **.
- Da je analogni video signal u pravilu podložniji vanjskim utjecajima pa je već u izvoru nižeg kvaliteta od digitalnog i prije konverzije. Nadalje, neko ko želi sadržaj koji se distribuira putem analognog signala piratizirati mora biti stručna osoba i prethodno nabaviti što kvalitetniji uređaj za analogno-digitalno pretvaranje signala (konverzija).
- Da kod distribucije digitalnog signala na digitalnom prijemniku već postoji signal u digitalnom obliku odgovarajuće kvalitete i za dalju distribuciju i bez značajnih ulaganja može preko outputa STB-a (HDMI) biti distribuiran na internet ili nekom drugom ilegalnom operateru, bilo gdje na svijetu u izvornom digitalnom kvalitetu.
- Da na navod Podnosioca zahtjeva da posjeduje najnapredniju DRM/CA zaštitu koja je po najvišim standardima, Protivna strana ističe da postojanje DRM/CA zaštite ne podrazumjeva fingerprint zaštitu (niti watermark) zaštitu.
- Da DRM/CA zaštita sama po sebi bez fingerprint /watermark zaštite ne omogućava detekciju izvora piratiziranog signala.
- Da privredni subjekt Sport Klub prilikom pregovora sa privrednim subjektom BH Telecom nije vršio "stalno proširenje tehničkih zahtjeva", kako to privredni subjekt BH Telecom pokušava predstaviti.

Tehnički zahtjevi su bili jednaki od početka pregovora između privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta BH Telecom, što je između ostalog uključivalo i postojanje fingerprint zaštite.

- Da je u daljem toku komunikacije, privredni subjekt Sport Klub iskazao spremnost da razmotri adekvatnost alternativnog sistema zaštite koji bi privredni subjekt BH Telecom dokazao da posjeduje, ali privredni subjekt BH Telecom je kroz dalju komunikaciju izbjegavao da dostavi dokaze o tom alternativnom sistemu zaštite.

5. Prikupljanje podataka od trećih lica

Tokom postupka, Konkurencijsko vijeće je radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica u smislu odredbi člana 35. stav (1) tačka a) i c) Zakona prikupljalo podatke i dokumentaciju od trećih lica koja nisu stranke u postupku.

Konkurencijsko vijeće je dana 02.12.2015. godine uputilo dopise kablovskim operaterima na tržištu u Bosni i Hercegovini da odgovore na pitanja od koje godine imaju zaključen ugovor za emitovanje kanala "Sport Klub", na kojoj osnovi emitiraju kanal "Sport Klub" u 2015. godini, da li distribuiraju kanal "Sport Klub" putem analognog ili digitalnog signala i da li posjeduju fingerprint zaštitu.

Privredni subjekt KG-1 d.o.o. Goražde (u daljem tekstu KG-1) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-65-II/15 od 07.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" kanal emituje putem analognog i digitalnog signala, te da privredni subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu. Privredni subjekt KG-1 navodi da kanal "Sport Klub" emitira od 2013. godine i u 2015. godini ga emitira na osnovu ugovora sa privrednim subjektom Sport Klub.

Privredni subjekt BHB CABLE TV d.o.o. (u daljem tekstu: BHB) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-66-II/15 od 09.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem analognog i digitalnog signala. Privredni

subjekt BHB ima privremeno tehničko rješenje fingerprint zaštite preko povezanog lica Total TV-a, a kanal "Sport Klub" emitira od 2012. godine. Kanal "Sport Klub" je bio u programskoj šemi privrednog subjekta BHB na osnovu ugovora za period 2012.-2015. godine i na osnovu saglasnosti, a privredni subjekt BHB je u procesu zaključenja novog ugovora sa privrednim subjektom Sport Klub.

Privredni subjekt JP Hrvatske telekomunikacije d.d. Mostar (u daljem tekstu: HT ERONET) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-68-II/15 od 10.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem digitalnog signala od 2012. godine. Privredni subjekt HT ERONET u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja. Kanal "Sport Klub" je u programskoj šemi privrednog subjekta HT ERONET na osnovu ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine. Privredni subjekt HT ERONET navodi da je u više navrata iskazivao spremnost za nastavak saradnje sa privrednim subjektom "Sport Klub", tražeći dostavu ponude u više navrata u skladu sa dostavljenom procedurom, te je obavijestio privredni subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.

Privredni subjekt GLOBAL INTERNET d.o.o. Novi Travnik (u daljem tekstu: GLOBAL INTERNET) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-71-II/15 od 11.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitovao u periodu od 01.12.2012. godine do 30.11.2015. godine u digitalnom formatu. Privredni subjekt GLOBAL INTERNET nema kanal "Sport Klub" u svojoj ponudi jer je produženje ugovora sa privrednim subjektom Sport Klub podrazumjevalo uvjete koji su bili nepovoljni. Obzirom da privredni subjekt GLOBAL INTERNET nije bio u mogućnosti ispuniti tehničke uslove poput fingerprint zaštite, bio je primoran odbiti ponudu za produženje ugovora o distribuciji kanala Sport Klub.

6. Relevantno tržište

Relevantno tržište u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne karakteristike, kvalitet, namjenu, cijenu ili način upotrebe.

Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da se, kada su u pitanju fudbalski sadržaji visokog kvaliteta, radi o veoma diferenciranom proizvodu, koji nema uopšte ili nema adekvatnu zamjenu, odnosno da krajnji korisnik koji npr. prati utakmice njemačke Bundeslige neće smatrati utakmice engleske Premijer lige adekvatnom zamjenom, i obratno. Dakle, krajnji korisnici usluge ne bi smatrali međusobno zamjenjivom, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu posebno njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene, utakmice bilo koje ekskluzivne fudbalske lige (engleska, njemačka, talijanska, španska, francuska) ili drugih ekskluzivnih fudbalskih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope).

Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da način distribucije TV signala sa aspekta krajnjeg potrošača/korisnika u konkretnom slučaju nije relevantan, da se radi o međusobno zamjenjivim proizvodima/uslugama, te da nema razloga za diferencijaciju relevantnog tržišta po ovom osnovu.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odredilo da relevantno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige.

Prema odredbi člana 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno geografsko tržište obuhvaća cjelokupnu ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekti djeluju u prodaji ili kupovini relevantnih usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

U konkretnom slučaju relevantno geografsko tržište je Bosna i Hercegovina, jer stranke u postupku djeluju ili imaju mogućnost da djeluju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, a i ugovori kojima je regulisano pravo distribucije TV kanala zaključivani su za teritoriju Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, kao relevantno tržište u predmetnom postupku utvrđeno je tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini.

7. Utvrđeno činjenično stanje

Nakon sagledavanja relevantnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

- Da se privredni subjekt BH Telecom na usmenoj raspravi održanoj dana 01.12.2015 eksplicitno izjasnio da postupak vodi samo protiv privrednog subjekta United Media.
- Da je rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 od dana 16.12.2013. godine naloženo privrednom subjektu IKO Balkan S.R.L., G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, sprat 5, stan 12, Bukurešt, Rumunija (u daljem tekstu: IKO Balkan) da uspostavi sistem kriterija koji će osigurati svim zainteresiranim operaterima mogućnost zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" pod transparentnim i jednakim uslovima.
- Da je privredni subjekt IKO Balkan usvojio sistem kriterija i dostavio ga Konkurencijskom vijeću.
- Da su od trenutka donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 do trenutka pokretanja ovog postupka, prava prenosa ekskluzivnih sportskih sadržaja, uključujući i live paket engleske Premijer lige prešla sa privrednog subjekta IKO Balkan na privredni subjekt United Media, te da je privredni subjekt United Media pravni sljednik privrednog subjekta IKO Balkan.
- Da je privredni subjekt United Media u trenutku pokretanja ovog postupka bio pod kontrolom privrednog subjekta United Media Ltd. registrovanog na Kipru, koji je pravno lice povezano sa privrednim subjektom "SBB" d.o.o. Beograd, Srbija, privrednim subjektom Total TV i privrednim subjektom Telemach.
- Da je privredni subjekt Sport Klub bio agent privrednog subjekta United Media zadužen za distribuiranje "Sport Klub" kanala na teritoriji Bosne i Hercegovine, a njihov međusobni odnos je reguliran Ugovorom o implementaciji opštih uslova koji je stupio na snagu 24.01.2014. godine.
- Da je Ugovorom o implementaciji opštih uslova, privredni subjekt Sport Klub izrazio volju da se povinuje i u potpunosti implementira Opšte uslove

- pružanja usluga koji su neophodni za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriji Bosne i Hercegovine.
- Da su Opšti uslovi pružanja usluga sastavni dio Ugovora o implementaciji opštih uslova i propisuju da agent, odnosno privredni subjekt Sport Klub ove uslove primjenjuje u skladu sa zakonom, pravima koja proističu iz ugovornog odnosa agenta i principala, relevantnim odlukama regulatornih organa i tijela na teritoriji Bosne i Hercegovine.
 - Da je Opšte uslove pružanja usluga i tehničke uslove za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriju Bosne i Hercegovine utvrdio privredni subjekt Sport Klub na temelju Ugovora o implementaciji opštih uslova potpisanog sa privrednim subjektom United Media.
 - Da tačka 2.1 Opštih uslova pružanja usluga predviđa da operator mora ispunjavati tehničke uslove za distribuciju televizijskog programa u skladu sa zahtjevima vlasnika prava na TV kanale koje propiše agent, tj. privredni subjekt Sport Klub u cilju zaštite autorskih prava i kvaliteta signala.
 - Da je prema Opštim uslovima pružanja usluga, privredni subjekt Sport Klub (agent) u obavezi svakom operateru na teritoriji Bosne i Hercegovine nakon zaprimljenog zahtjeva sukladno formularu iz Priloga 1. Opštih uslova dostaviti ponudu za zaključenje ugovora u roku od 30 (trideset) dana.
 - Da je prema Opštim uslovima pružanja usluga, privredni subjekt Sport Klub (agent) u obavezi uz ponudu za zaključenje ugovora koju uputi prema operateru, dostaviti i Opšte uslove pružanja usluga.
 - Da se propisani uslovi odnose kako na analognu, tako i na digitalno emitovanje signala.
 - Da Opšti uslovi za zaključenje ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" nisu transparentni i javno objavljeni, te da privrednom subjektu BH Telecom nisu dostavljeni tokom pregovora.
 - Da je dana 10.02.2014. godine započela komunikacija između privrednog subjekta BH Telecom i privrednog subjekta Sport Klub vezana za distribuciju kanala "Sport Klub".
 - Da je dana 12.02.2014. godine održan sastanak predstavnika privrednog subjekta Sport Klub i privrednog subjekta BH Telecom, na kojem je prisustvovao direktor privrednog subjekta Sport Klub Ferid Ahmić, te da je tom prilikom obećano da će svi operateri u periodu od tri sedmice dobiti usaglašenu ponudu u skladu sa nalogom Konkurencijskog vijeća iz rješenje broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 od dana 16.12.2013. godine.
 - Da je privredni subjekt BH Telecom, zahtjev za dostavu ponude sa ispunjenim formularom kao i pratećom dokumentacijom dostavio privrednom subjektu Sport Klub, ličnom predajom dana 19.03.2014. godine, što je potvrđeno dokumentom "Primopredaja dokumentacije za dobijanje ponude Sport Klub kanala", a koji je potpisan od strane Ferida Ahmića, te je potpis potvrđen pečatom privrednog subjekta Sport Klub.
 - Da se dana 02.04.2014. godine privredni subjekt Sport Klub putem e-maila obratio privrednom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dostavom ovjerenog kartona deponovanih potpisa, te da je privredni subjekt BH Telecom dana 08.04.2014. godine dostavio traženu dokumentaciju.
 - Da je dana 15.04.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio ovjerenu kopiju Dozvole za distribuciju audiovizuelnih medijskih usluga i medijskih usluga radija, izdatu od strane Regulatorne agencije za komunikacije.
 - Da je dana 12.05.2014. godine, privredni subjekt Sport Klub dostavio privrednom subjektu BH Telecom Tehničke uslove o saradnji i Upitnik o ispunjenosti tehničkih uslova (Content Protection Questionnaire).
 - Da je dana 23.05.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio popunjen Upitnik o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) privrednom subjektu Sport Klub.
 - Da je dana 12.08.2014. godine privredni subjekt BH Telecom zaprimio dopis privrednog subjekta Sport Klub, kojim se traži dostava dokaza u vezi sa pitanjem 22. iz Upitnika o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) tj. da se dostavi "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u", kao i dokaz da fingerprint postoji na svim boxovima koji su u ponudi, a u samom upitniku u okviru pitanja 22. nije navedeno da je potrebno dostaviti dokaze o postojanju iste.
 - Da je smisao pitanja 22. iz Upitnika o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) da se dobije informacija da li uređaji zainteresiranog operatera podržavaju fingerprint zaštitu, a ne dostava dokaza o postojanju fingerprint zaštite.
 - Da privredni subjekt BH Telecom kao sistem zaštite kanala koje emitira koristi sistem Verimatrix koji podržava fingerprint zaštitu, ali da funkcionalnost iste nije licencirana.
 - Da je dana 12.09.2014. godine privredni subjekt BH Telecom dostavio privrednom subjektu Sport Klub odgovor na zahtjev za dostavljanje dodatnih dokaza o postojanju fingerprinta na svim boxovima u ponudi i tražene "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u".
 - Da privredni subjekt United Media nije više aktivan kroz djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene kontrole nad istim. Promjena vlasništva nad privrednim subjektom United Media je provedena 22.04.2015. godine, kad je privredni subjekt ADAF A&A CONSULT SRL, koji nije dio United Group, stekao vlasništvo nad udjelima u privrednom subjektu United Media.
 - Da djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" nakon promjene vlasništva nad privrednim subjektom United Media vrši privredni subjekt United Media S.a.r.l. registriran u Luksemburgu, koji je sastavni dio United Group.
 - Da privredni subjekt United Media nije proizvođač sportskog sadržaja, ali ima vremenski i teritorijalno ograničeno pravo na distribuiranje kanala "Sport Klub", što se u konačnici realizira putem privrednog subjekta Sport Klub na teritoriji Bosne i Hercegovine.
 - Da je od dana donošenja Opštih uslova pružanja usluga privredni subjekt Sport Klub na teritoriji Bosne i Hercegovine zaključio nove ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa (...)**.
 - Da je postupak zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" u skladu kriterijima utvrđenim Opštim uslovima pružanja usluga sa privrednim subjektom Telemach i privrednim subjektom Total TV trajao 3 (tri) mjeseca.
 - Da važeći ugovori koji su zaključeni između privrednog subjekta Sport Klub i pomenutih

- privrednih subjekta sadržavaju iste cijene za identične usluge.
- Da je Protivna strana, distribuciju kanala "Sport Klub" omogućila privrednom subjektu Telemach kroz analognu i digitalnu uslugu i privrednom subjektu Total TV kroz satelitsku uslugu.
 - Da je privredni subjekt Sport Klub započeo proceduru pregovora sa privrednim subjektom BHB i da isti distribuira kanal "Sport Klub", jer je od Protivne strane dobio uslovnu saglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uslova potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i dokaz o posjedovanju fingerprint zaštite.
 - Da na osnovu ugovora zaključenih po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije neophodan uslov za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli, kanal "Sport Klub" distribuiraju (...)**
 - Da postoje operateri koji su zaključili ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" po staroj proceduri i isti nisu obnovili. Radi se o sljedećim operaterima: (...)**
 - Da privredni subjekt KG-1 u okviru svoje ponude emituje kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala prema ugovoru potpisanom dana 01.10.2013. godine, te da privredni subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu.
 - Da privredni subjekt BHB u okviru svoje ponude emituje kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala i da isti ima privremeno tehničko rješenje fingerprint zaštite preko povezanog lica Total TV-a.
 - Da privredni subjekt HT ERONET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem digitalnog signala od 01.12.2012. godine i da isti u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja.
 - Da je kanal "Sport Klub" u programskoj šemi privrednog subjekta HT ERONET na temelju ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine, i da je u posupku pregovora sa privrednim subjektom Sport Klub, te je obavijestio privredni subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.
 - Da je privredni subjekt GLOBAL INTERNET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitovao u periodu od 01.12.2012. godine do 30.11.2015. godine u digitalnom formatu, te da isti više ne emitira, jer nije u mogućnosti ispuniti tehničke uslove poput fingerprint zaštite.
 - Da se na kanalu "Sport Klub" prenosi sportski sadržaj visokog kvaliteta, uključujući englesku Premijer ligu i da su korisnici usluga privrednog subjekta BH Telecom kao i drugih operatera uskraćeni za praćenje sportskih sadržaja koji se prikazuju na kanalu "Sport Klub".
 - Da na teritoriji Bosne i Hercegovine osim kanala "Sport Klub", CATV/IPTV/DHT operateri emituju sportske kanale Arena 1,2,3 i 4, te Eurosport, ali pomenuti kanali ne prikazuju englesku Premijer ligu i mnoge druge sportske sadržaje koji se isključivo prikazuju na kanalu "Sport Klub".
 - Da je Konkurencijsko vijeće je dana 14.08.2017. godine pod brojem: 04-26-2-005-91-II/15 od Suda Bosne i Hercegovine zaprimilo Presudu broj: S1 3 U 021954 16 U od 10.08.2017. godine, protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća
 - Da je Sud BiH je predmetnom Presudom uvažio tužbu, osporeno Rješenje poništio i predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.
 - Podnosilac Zahtjeva je dana 23.08.2017. godine Konkurencijskom vijeću dostavio podnesak broj: 04-26-2-005-96-II/15 u kojem navodi da Zahtjev želi proširiti i na privredni subjekt United Media S.à.r.l, Luxemburg, ul. 16-18 rue de Strasbuourg, L-2560 Luksemburg, Veliko vojvodstvo Luksemburg (u daljem tekstu: United Media Luksemburg), obzirom da je isti u toku postupka postao vlasnik licence za distribuciju kanala Sport Klub i principal privrednog subjekta Sport Klub.
 - Konkurencijsko vijeće je dana 18.09.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-98-II/15 uputilo zahtjev za dostavu dodatnih podataka.
 - Dana 26.09.2017. godine, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo podnesak pod brojem: 04-26-2-005-99-II/15 u kojem je privredni subjekt BH Telecom dostavio podatke vezane za predmetni postupak.
 - Konkurencijsko vijeće je dana 04.10.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-104-II/15 uputilo zahtjev za dopunom podataka na osnovu člana 31. stav (2) Zakona, te je privedeni subjekt BH Telecom dana 12.10.2017. godine podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-107-II/15, odgovorio na isti.
 - U Zahtjevu za proširenje postupka, Podnosilac zahtjeva navodi slijedeće:
 - Ostaje pri Zahtjevu za pokretanje postupka broj: 04-26-2-005-II/15 od dana 26.01.2015. godine.
 - Privredni subjekt BH Telecom je tokom postupka upoznao Konkurencijsko vijeće da djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene vlasništva nad udjelima u privrednom subjektu United Media vrši privredni subjekt United Media Luksemburg koji je sastavni dio United Grupe.
 - Protivna strana je tokom postupka u odgovoru na zahtjev za dostavljanje dodatne dokumentacije i informacija broj: 04-26-2-005-51-II/15 od dana 23.11.2015. godine, upoznala Konkurencijsko vijeće da privredni subjekt United Media nije emiter kanala Sport Klub, te da je istu funkciju preuzeo privredni subjekt United Media Luksemburg.
 - Obzirom da je pravo emitovanja imovinska cjelina, prema članu 452. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni glasnik RBiH", broj 2/92, 12/93 i 13/94), lice na koje pređe neka imovinska cjelina ili jedan dio te cjeline, u konkretnom slučaju prava na emitovanje, odgovara za dugove koji se odnose na tu cjelinu, odnosno njen dio, pored dosadašnjeg imaoa i solidarno sa njim. Dakle, prenosom prava emitovanja sa privrednog subjekta United Media na privredni subjekt United Media Luksemburg, prenesene su i sve obaveze i tereti.
 - Član 262. Zakona o upravnom postupku predviđa provodivost izvršenja protiv pravnih sljedbenika izvršenika, što je primjenjivo u konkretnom slučaju, obzirom da je privredni subjekt United Media Luksemburg pravni sljedbenik privrednog subjekta United Media.
 - Podnosilac Zahtjeva, napominje da je na temelju javno dostupnih podataka jasno da je privredni subjekt Telemach zajedno sa akviziranim društvima, koji je ujedno povezan sa privrednim subjektom Sport Klub i

njegovim principalom United Media Luksemburg, od podnošenja Zahtjeva do danas ostvario značajan rast tržišnog udjela i broja korisnika u odnosu na privredni subjekt BH Telecom. Navedeno se može provjeriti na temelju podataka kojim raspolaže Regulatorna agencija za komunikaciju Bosne i Hercegovine (RAK), što može biti relevantno kod analize tržišta.

- Privredni subjekt BH Telecom smatra značajnim da je privredni subjekt Sport Klub nakon nepune dvije godine, po prvi put nakon podnošenja Zahtjeva, a prije donošenja pobijanog Rješenja, dana 01.02.2016. godine dostavio privrednom subjektu BH Telecom, Opšte uslove pružanja usluga.
- Opšti uslovi pružanja usluga u prilogu 6, predviđaju obavezu operatera da posjeduje "funkcije za korištenje fingerprint senzora i vodenog žiga na svim vrstama uređaja krajnjih korisnika", što predstavlja nekarakterističan tehnički zahtjev, odnosno u smislu člana 10. Zakona ne predstavlja trgovinski običaj i u dosadašnjoj saradnji priznate TV i produkcijske kuće (HBO, Discovery, FOX i sl.) nikada nisu postavljale ovakav tehnički zahtjev privrednom subjektu BH Telecom.

8. Ocjena dokaza

Nakon sagledavanja svih relevantnih činjenica i dokaza stranaka u postupku, pojedinačno i zajedno, te na osnovu izvedenih dokaza Konkurencijsko vijeće je utvrdilo sljedeće:

Član 9. stav (1) Zakona propisuje da privredni subjekt ima dominantan položaj na relevantnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio tog privrednog subjekta na tržištu, učešće koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih privrednih subjekata na tržište.

Član 9. stav (2) Zakona pretpostavlja da privredni subjekt ima dominantan položaj na tržištu roba ili usluga ako na relevantnom tržištu ima učešće veće od 40,0%.

Član 2. Odluke o definisanju kategorije dominantnog položaja dalje razrađuje pojam dominantnog položaja, te određuje da privredni subjekt na relevantnom tržištu proizvoda ili usluga ima dominantan položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava efikasnu konkurenciju.

Član 10. stav (2) tačke a), b), i c) Zakona propisuje da je zabranjena zloupotreba dominantnog položaja i to direktnim ili indirektnim nametanjem nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava konkurencija, ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača i primjena različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime se dovode u neravnotežu i nepovoljan konkurencijski položaj.

Konkurencijsko vijeće je na temelju relevantnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u predmetnom postupku, utvrdilo da na teritoriju Bosne i Hercegovine od svih sportskih kanala koji nude visoko kvalitetne fudbalske sadržaje, jedino kanal "Sport Klub" nudi audio-vizuelni prenos Live paketa engleske Premijer lige.

Nesporno je, da je privredni subjekt "Sport Klub" direktno zaključivao ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu Ugovora o implementaciji opštih uslova zaključenog sa privrednim subjektom United Media koji se počeo primjenjivati od dana 24.01.2014. godine.

Iz navednog proizilazi da je tržišni udio privrednog subjekta Sport Klub, a indirektno i privrednog subjekta United Media na relevantnom tržištu 100%, jer je kanal "Sport Klub" jedini sportski kanal koji nudi fudbalske sadržaje visokog kvaliteta, a koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige, te samim tim Protivna strana ima dominantan položaj u smislu člana 9. stav (2) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je privredni subjekt United Media kao principal privrednog subjekta Sport Klub (agent) imao pravo odlučivanja o načinu distribucije, procedurama i drugim pitanjima oko zaključivanja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub", a da je privredni subjekt Sport Klub u ime i za račun privrednog subjekta United Media vodio pregovore i zaključivao ugovore na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Tokom postupka, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se na kanalu "Sport Klub" prenosi sportski sadržaj visokog kvaliteta, uključujući englesku Premijer ligu i da su korisnici usluga privrednog subjekta BH Telecom kao i korisnici usluga drugih operatera, uskraćeni za praćenje sportskog sadržaja koji se prikazuje na kanalu "Sport Klub", što nedvojbeno predstavlja zloupotrebu dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačka b) Zakona, jer je Protivna strana svojim djelovanjem, odnosno namjernim odugovlačenjem i ne potpisivanjem ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" sa privrednim subjektom BH Telecom, na način da su, istom, prilikom pregovaranja stalno nametali dodatne uslove koji nisu bili propisani Opštim uslovima za pružanje usluga, a koje nisu ispunili privredni subjekti koji su već imali zaključene ugovore o distribuciji navedenog kanala, ograničila relevantno tržište na štetu korisnika usluga privrednog subjekta BH Telecom i drugih operatera.

Nadalje, na teritoriju Bosne i Hercegovine osim kanala "Sport Klub", CATV/IPTV/DHT operateri emituju sportske kanale Arena 1,2,3 i 4, te Eurosport, ali pomenuti kanali ne prikazuju englesku Premijer ligu i mnoge druge sportske sadržaje koji se isključivo prikazuju na kanalu "Sport Klub", pa je nesporno da Protivna strana svojim ponašanjem ograničava relevantno tržište, a posljedice trpe korisnici operatera koji nemaju kanala "Sport Klub" u ponudi.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 1. Dispozitiva.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, da je od dana donošenja Opštih uslova pružanja usluga privredni subjekt Sport Klub na teritoriji Bosne i Hercegovine zaključio 4 (četiri) nova ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" u koje se ubrajaju ugovori zaključeni sa privrednim subjektom Telemach i privrednim subjektom Total TV koji su bili povezana društva privrednog subjekta United Media.

Tokom postupka, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da su na snazi ugovori zaključeni po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije bio neophodan uslov za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli i da kanal "Sport Klub" distribuiraju privredni subjekti RADIO STUDIO ASK-Ilidža, privredni subjekt KG-1 i privredni subjekt LOGOSOFT Sarajevo ((..)**).

Nadalje, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da privredni subjekt KG-1 u okviru svoje ponude emituje kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala prema ugovoru potpisanom dana 01.10.2013. godine, te da privredni subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu i da privredni subjekt BHB distribuirao kanal "Sport Klub", jer je od Protivne strane dobio uslovnu saglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uslova potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i dokaz o posjedovanju fingerprint zaštite.

Takođe, privredni subjekt HT ERONET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem digitalnog signala od 2012. godine i da isti u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja, da je kanal "Sport Klub" u programskoj šemi privrednog subjekta HT ERONET na temelju ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine. Isti je u postupku pregovora sa privrednim subjektom Sport Klub, te je obavijestio privredni subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.

Iz navedenog proizilazi da je Protivna strana zloupotrijebila dominantan položaj na relevantnom tržištu u smislu člana 10. stav (2) tačka c) Zakona, jer je tokom pregovora sa privrednim subjektom BH Telecom primjenila različite uslove za istu vrstu poslova s drugim operaterima, čime je privredni subjekt BH Telecom dovela u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj. Naime, tokom pregovora sa privrednim subjektom BH Telecom, od istog je zahtijevano postojanje fingerprint zaštite što je Protivna strana predstavila kao ključni uslov za zaključenje ugovora sa privrednim subjektom BH Telecom, a evidentno je kako privredni subjekt KG-1 distribuira kanala "Sport Klub" bez fingerprint zaštite. Također privredni subjekt HT ERONET je nakon isteka ugovora od dana 31.08.2014.godine, nastavio da emituje kanale "Sport Klub" bez zaključenog ugovora i bez fingerprint zaštite. Nadalje, Protivna strana je nastavila saradnju sa privrednim subjektom BHB i kroz povoljnije i drugačije uslove u odnosu na uslove koji su zahtijevani od drugih operatera i omogućila istom distribuciju kanala Sport Klub.

Dakle, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je Protivna strana selektivno primjenjivala Opšte uvjete pružanja usluga, omogućavajući pojedinim subjektima zaključivanje ugovora pod različitim uslovima, a radilo se identičnoj vrsti poslova tj. pregovorima i zaključivanju ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub".

Navedenim postupanjem Protivna strana je na nedvosmislen način pogodovala svojim tada povezanim privrednim subjektima Telemach i Total TV zaključujući ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa istim, a istovremeno nezaključujući ugovor sa privrednim subjektom BH Telecom, navedene dovela u povoljniji položaj u odnosu na privredni subjekt BH Telecom na relevantnom tržištu.

Konkurencijsko vijeće nije cijenilo relevantnim obrazloženje Protivne strane da su ugovori zaključeni prije stupanja na stupanja na snagu Opštih uslova pružanja usluga iz razloga što je Protivna strana znala da svi CATV/DTH/IPTV operateri moraju biti tretirani na isti način.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 2 i 3. dispozitiva.

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka utvrdilo da Protivna strana nije vršila cjenovnu diskriminaciju, odnosno da važeći ugovori o distribuciji kanala Sport Klub sadržavaju iste cijene za iste usluge, te da su razlike u cijenama između kanala Sport Klub i ostalih sportskih kanala približno iste.

Također u toku postupka je utvrđeno da važeći ugovori ne sadrže odredbe kojima se određuje minimalni broj pretplatnika.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da Protivna strana nije zloupotrijebila dominantni položaj u smislu člana 10. stav (2) tačka a) Zakona putem direktnog ili indirektnog nametanja nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava konkurencija.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 4. dispozitiva.

Član 4. stav (1) tačka b) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za

cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja.

Analizom Ugovora o implementaciji opštih uslova koji je stupio na snagu 24.01.2014. godine, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da pomenuti ugovor koji je zaključen između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub ne sadrži odredbe kojim se ograničava i kontrolira relevantno tržište. Naime, Ugovorom o implementaciji opštih uslova privredni subjekt United Media je ovlastio privredni subjekt Sport Klub da implementira Opšte uslove pružanja usluga koji su neophodni za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriji Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom, pravima koja proističu iz ugovornog odnosa agenta i principala, relevantnim odlukama regulatornih organa i tijela na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Iz navedenog proizilazi da ugovor zaključen između privrednog subjekta United Media i privrednog subjekta Sport Klub nije imao za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, stoga Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u konkretnom slučaju ne postoji zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stav (1) tačka b) Zakona.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 5. Dispozitiva.

Član 4. stav (1) tačka d) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedina odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na primjenu različitih uslova na identične transakcije s drugim privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

Konkurencijsko vijeće je analizom sadržaja Opštih uslova pružanja usluga, utvrdilo da su navedenim dokumentom koji je donesen od strane privrednog subjekta Sport Klub predviđeni uslovi koje moraju zadovoljiti operateri zainteresirani za distribuciju kanala "Sport Klub", kao i procedura slanja Ponude po zahtjevu zainteresiranog operatera i da bi se uslovi trebali identično primjenjivati na sve zainteresirane operatere. Također, Ugovor o implementaciji opštih uslova ne predviđa primjenu različitih uslova kod pregovora sa operaterima zainteresiranim za distribuciju kanala "Sport Klub".

Iz navedenog proizilazi da u konkretnom slučaju ne postoji zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stav (1) tačka d) Zakona.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 5. Dispozitiva.

Konkurencijsko vijeće je odbacilo zahtjev za proširenje Zaključka privrednog subjekta BH Telecom od dana 23.08.2017.godine broj: 04-26-2-005-94-II/15 i dana 12.10.2017.godine broj: 04-26-2-005-107-II/15, da se zahtjev proširi i na privredni subjekt United Media Luksemburg, iz razloga što se u skladu sa članom 62. Zakona o upravnim sporovima, kada Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. U tom smislu, Konkurencijsko vijeće je cijenilo izjavu privrednog subjekta BH Telecom, sa usmene rasprave održane dana 1.12.2015.godine, na kojoj se privredni subjekt BH Telecom eksplicitno izjasnio da postupak vodi samo protiv privrednog subjekta United Media.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 7. Dispozitiva.

9. Novčana kazna

U smislu člana 48. stav (1) tačka b) Zakona, novčanom kaznom u iznosu najviše do 10% (deset) vrijednosti ukupnog

godišnjeg prihoda privrednog subjekta, iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se privredni subjekt, ako zloupotrijebi dominantni položaj na način propisan odredbama člana 10. ovog Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na osnovu finansijskog izvještaja kojeg je dostavila Protivna strana (podnesak broj: 04-26-2-005-29-II/15 od dana 23.09.2015. godine) utvrdilo da je privredni subjekt United Media ostvario ukupni prihod od (...) KM (...) LEI).

Polazeći od nesporno utvrđene činjenice da su privredni subjekti United Media i Sport Klub tokom pregovaranja za zaključivanje ugovora za distribuciju sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini, sa privrednim subjektom BH Telecom, ograničili tržište, namjerim odugovlačenjem i ne potpisivanjem ugovora, privredni subjekt BH Telecom, doveli u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj, u smislu člana 10. stava (2) tačka b) Zakona, Konkurencijsko vijeće je izreklo privrednom subjektu United Media novčanu kaznu u iznosu od 250.000,00 KM, što predstavlja (...) od ukupnog prihoda privrednog subjekta United Media u 2014. godini.

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja visine novčane kazne uzelo u obzir namjeru te dužinu trajanja povrede Zakona, kao i posljedice koje je ista imala na tržišnu konkurenciju, u smislu člana 52. Zakona.

U slučaju da se izrečena novčana kazna ne uplati u utvrđenom roku, ista će se naplatiti prisilnim putem, u smislu člana 47. Zakona, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 3. dispozitiva.

Konkurencijsko vijeće je dana 23.12.2015. godine donijelo rješenje broj: 06-26-2-006-143-II/15 kojim je utvrdilo da je privredni subjekt United Media, putem svog zastupnika privrednog subjekta Sport Klub zloupotrijebio dominantni položaj u smislu člana 10. stav (2) tačka c) Zakona, te je istom izreklo novčanu kaznu u iznosu od 250.000,00 KM. Obzirom da je u predmetnom postupku utvrđena identična povreda Zakona, po identičnom pravnom osnovu, tj. članu 10. stav (2) tačka c) Zakona, Konkurencijsko vijeće nije izreklo kaznu privrednom subjektu United Media za utvrđenu povredu Zakona u tački 2. ovog Rješenja.

10. Troškovi postupka

Na usmenoj raspravi su stranke, u smislu člana 105. stav (4) Zakona o upravnom postupku, upoznate sa obavezom podnošenja zahtjeva za naknadu troškova.

Podnosilac zahtjeva je u podnesku zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-112-II/15 od dana 23.11.2017. godine obavijestio Konkurencijsko vijeće da neće sačinjavati troškovnik u predmetnom postupku.

Punomoćnik Protivne strane, advokat Nihad Sijerčić, dostavio je dana 07.01.2016. godine u zakonom predviđenom roku troškovnik postupka, koji je zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-74-II/15, te je isti dopunio u ponovljenom postupku, podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-111-II/15 od dana 23.11.2017. godine.

Članom 105. stav (1) Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a članom 105. stav (2) istog Zakona je propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više strana sa suprotnim interesima, strana koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane

troškove koji su nastali u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela.

U skladu sa odlukom navedenom u dispozitivu ovog Rješenja Podnosilac zahtjeva je djelimično uspio u svom Zahtjevu, pa je stoga dužan nadoknaditi troškove postupka Protivnoj strani srazmjerno dijelu Zahtjeva s kojim nije uspio. Zahtjev sačinjavaju navodi Podnosioca zahtjeva, koji se odnose na pet (5) povreda odredbi Zakona koje je učinila protivna strana, a koje je Konkurencijsko vijeće trebalo da utvrdi. Obzirom da su utvrđene samo dvije (2) povrede odredbi Zakona, to se smatra da Podnosilac zahtjeva nije uspio u 60% dijela svog Zahtjeva.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da advokat Nihad Sijerčić, punomoćnik Protivne strane, u skladu sa odredbama člana 18. tačke 2. i 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 22/04 i 24/04), ima pravo na nadoknadu troškova za sastavljanje podnesaka sa činjeničnim navodima koje je bio obavezan dostaviti po zahtjevu Konkurencijskog vijeća i zastupanje na usmenoj raspravi. Obzirom da je advokat Nihad Sijerčić obveznik poreza na dodatnu vrijednost (PDV), obračunati troškovi se uvećavaju za iznos PDV-a.

U obračun troškova postupka punomoćnika Protivne strane nisu uzeti u obzir podnesci koji su samoinicijativno podnošeni, troškovi uvida u spis, kao i putni troškovi savjetnika Protivne strane, s obzirom da se ti troškovi ne mogu smatrati neophodnim i opravdanim troškovima.

Podnesci i radnje koji su prihvaćeni za obračun troškova su sljedeći: 1) Priprema odgovora Sport Klub d.o.o. Sarajevo na zahtjev/zaključak od 31.08.2015. godine, zaprimljen dana 31.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15, 2) Podnesak od 07.09.2015. godine (dostava podataka i dokumentacije po zahtjevu Vijeća), zaprimljen dana 07.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15, 3) Priprema odgovora "United Media Distribution" S.R.L. od 05.10.2015. godine, zaprimljeno dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15, 4) Podnesak od 23.11.2015. godine (dostava izjašnjenja i dodatne dokumentacije na zahtjev Vijeća), zaprimljen dana 23.11.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15, 5) Zastupanje na usmenoj raspravi održanoj 01.12.2015. godine, zapisnik broj: 04-26-2-005-58-II/15, 6) Podnesak od 10.12.2015. godine (dostava izjašnjenja na pitanja sa usmene rasprave), zaprimljen dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-69-II/15 i 7) Podnesak od 10.12.2015. godine (dostava izjašnjenja na zahtjev Vijeća za dostavu dodatnih podataka i dokumentacije), zaprimljen dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15.

Konkurencijsko vijeće je u ponovljenom postupku prihvatilo trošak punomoćnika Protivne strane za podnesak zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-97-II/15 od dana 31.08.2017. godine (Očitovanje Protivnih strana po pozivu od 16.08.2017. godine) kao opravdan, jer je isti dostavljen po zahtjevu Konkurencijskog vijeća, dok za podnesak zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-108-II/15 od dana 23.11.2017. godine (Izjašnjenje na očitovanje privrednog subjekta BH Telecom d.d. Sarajevo od 23.08.2017. i 26.09.2017. godine) nije, jer je samoinicijativno podnesen.

U skladu sa navedenim odredbama člana 18. tačke 2. i 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije Bosne i Hercegovine, obračunati troškovi punomoćnika Protivne strane, koji se odnose na ukupno osam (8) radnji, od toga sedam (7) podnesaka i jedno (1) zastupanje na usmenoj raspravi, iznose 1.920,00 KM, uvećano za PDV 2.246,4 KM. Obzirom na procenat dijela u kojem Podnosilac zahtjeva nije uspio u predmetnom postupku, a koji iznosi 60%, ukupno

obračunati i priznati troškovi postupka punomoćnika Protivne strane iznose 1.347,84 KM sa PDV-om.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 6. dispozitiva.

11. Administrativna taksa

Podnosilac zahtjeva na ovo Rješenje, u skladu sa odredbom člana 2. Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskom vijećem tarifni broj 107. stav (1) tačka f) Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11) dužan je platiti administrativnu taksu u iznosu od 1.500,00 KM u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

12. Pouka o pravnom lijeku

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Broj 04-26-2-005-113-II/15

20. decembra 2017. godine

Sarajevo

Predsjednik

Ivo Jerkić, s. r.

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na temelju članka 25. stavak (1) tačka e) i članka 42. stavak (2) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 48/05, 76/07 i 80/09), Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina protiv gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina i gospodarskog subjekta United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescua br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, zbog sprječavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije u smislu članka 10. stavak (2) tačke a), b) i c) i članka 4. stavak (1) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji, na 15. (petnaestoj) sjednici održanoj 20.12.2017. godine, donijelo je

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da je gospodarski subjekt United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescua br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, putem svog zastupnika gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina zloporabio vladajući položaj u smislu članka 10. stavak (2) tačka b) Zakona o konkurenciji, ograničavanjem tržišta distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini na štetu korisnika gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina namjernim odugovlačenjem i ne potpisivanjem ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" sa gospodarskim subjektom BH Telecom, na način da su, istom, prilikom pregovaranja stalno nametali dodatne uvjete koji nisu bili propisani, "Općim uvjetima za pružanje usluga", a koje nisu ispunili gospodarski subjekti koji su već imali zaključene ugovore o distribuciji navedenog kanala i time ograničili mjerodavno tržište na štetu korisnika usluga gospodarskog subjekta BH Telecom.
2. Utvrđuje se da je gospodarski subjekt United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescua br. 1-5. Stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, putem svog

- zastupnika gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina zloporabio vladajući položaj u smislu članka 10. stavak (2) tačka c) Zakona o konkurenciji, na način da je tokom pregovaranja za zaključivanje ugovora o distribuciji sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini sa gospodarskim subjektom Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, primijenio različite uvjete čime ga je doveo u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj.
3. Izriče se novčana kazna gospodarskom subjektu United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, zbog kršenja članka 10. stavak (2) tačka b) Zakona o konkurenciji, u visini od 250.000,00 KM, u smislu članka 48. stavak (1) tačka b) Zakona o konkurenciji, koju je dužan platiti u roku od 8 (osam) dana od dana prijema ovog Rješenja. Ukoliko gospodarski subjekt United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, br.1-5, stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija ne uplati izrečenu novčanu kaznu u ostavljenom roku, ista će se naplatiti prisilnim putem, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.
4. Odbija se zahtjev gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina podnesen protiv gospodarskog subjekta United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija i gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina radi utvrđivanja zloporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) tačka a) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
5. Odbija se zahtjev gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina podnesen protiv gospodarskog subjekta United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija i gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma u smislu članka 4. stavak (1) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
6. Nalaže se gospodarskom subjektu Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, da gospodarskim subjektima United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija i "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.347,84 KM sa PDV-om, (tisućtristočetredesetsedam konvertibilnih maraka i osamdesetčetiri feniga), u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovog Rješenja.
7. Odbacuje se zahtjev gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina za proširenje Zaključka o pokretanju postupka broj: 04-26-2-005-9-II/15 i na gospodarski subjekt United Media S.á.r.l. Luksemburg, kao neutemeljen.
8. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Образложење

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je dana 26.01.2015. godine, pod brojem 04-26-2-005-II/15, zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljnjem tekstu: Zahtjev) gospodarskog subjekta Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: BH Telecom ili Podnositelj zahtjeva) protiv gospodarskog subjekta "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: Sport Klub ili Protivna strana) i gospodarskog subjekta United Media Distribution S.R.L., Str. G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija (u daljnjem tekstu: United Media ili Protivna strana), radi zloporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točka a), b) i c) i kršenja članka 4. stavak (1) točka b) i d) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljnjem tekstu: Zakon).

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan i uredan, u smislu članka 28. Zakona, te je zatražilo dopunu istog u smislu članka 31. stavak (1) Zakona, aktom broj: 04-26-2-005-1-II/15 od 25.05.2015. godine.

Podnositelj zahtjeva se obratio Konkurencijskom vijeću sa zahtjevom za produljenje roka broj: 04-26-2-005-2-II/15 od dana 01.06.2015. godine.

Konkurencijsko vijeće je dopisom broj: 04-26-2-005-4-II/15 dana 10.06.2015. godine produljilo rok za dopunu i preciziranje Zahtjeva gospodarskog subjekta BH Telecom za dodatnih 15 (petnaest) dana.

Podnositelj zahtjeva je isti precizirao podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-3-II/15 dana 11.06.2015. godine na način da se predmetni zahtjev odnosi na kršenje članka 4. stavak (1) tačke b) i d), kao i članka 10. stavak (2) tačke a), b) i c) Zakona, te je ujedno dostavio izvod iz sudskog registra.

Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-5-II/15 dana 07.07.2015. godine uputilo Zahtjev za dostavu ovjerene dokumentacije gospodarskom subjektu BH Telecom.

Podnositelj Prijave je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-6-II/15 dana 09.07.2015. godine dostavio traženu dokumentaciju.

Kompletiranjem predmetnog Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je na temelju članka 28. stavak (3) Zakona, dana 28.07.2015. godine izdalo Potvrdu o primitku kompletnog i urednog Zahtjeva, broj: 04-26-2-005-7-II/15.

S obzirom da na osnovu dokumentacije dostavljene uz Zahtjev za pokretanje postupka nije bilo moguće utvrditi postojanje povrede Zakona bez provođenja postupka, dana 29.07.2015. godine Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 04-26-2-005-9-II/15 protiv gospodarskih subjekata SPORT KLUB i United Media, radi utvrđivanja postojanja zloporabe vladajućeg položaja iz članka 10. stavak 2) točke a), b) i c) i postojanja zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak (1) točke b) i d) Zakona.

Dana 03.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-15-II/15, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo zahtjev za produljenje roka za odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane, nakon čega je sukladno članku 33. Zakona, produljilo rok za dostavu odgovora na Zahtjev Protivne strane za dodatnih 15 (petnaest) dana.

Konkurencijsko vijeće je dana 03.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-16-II/15 zaprimilo Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak gospodarskog subjekta United Media.

Gospodarski subjekt United Media je isti samoinicijativno dopunio podneskom zaprimljenim dana 10.08.2015. godine, pod brojem: 04-26-2-005-20-II/15.

Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak je podnesen kao dopuna ranijeg zahtjeva od dana 31.07.2015. godine, koji se odnosi na spajanje druga dva predmeta za koje je Konkurencijsko vijeće donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 06-26-2-006-5-II/15 od dana 27.05.2015. godine i Zaključak o pokretanju postupka broj: 04-26-2-019-8-II/15 od dana 29.07.2015. godine.

Zahtjevom je traženo spajanje u jedan postupak, predmeta koje se vodi pred Konkurencijskim vijećem pod brojem: 04-26-2-005-II/15, sa predmetima koji se vode pod brojevima: 06-26-2-006-II/15 i 04-26-2-019-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 31.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15 zaprimilo odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Dana 07.09.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15 zaprimilo dopis Protivne strane kojim su dostavljeni ugovori o distribuciji kanala "Sport Klub", zaključeni na teritoriju Bosne i Hercegovine u razdoblju 2014.-2015. godine.

Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-26-II/15 dana 08.09.2015. godine uputilo Zahtjev za dostavu dokumentacije Protivnoj strani.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-27-II/15 zaprimilo zahtjev za produljenje roka za odgovor na Zahtjev od strane odvjetnika Nihada Siječića u ime gospodarskog subjekta United Media, jer je isti zaprimio Zaključak na engleskom jeziku dana 09.09.2015. godine.

Dana 21.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-28-II/15, sukladno članku 33. Zakona produljilo rok za dostavu odgovora na Zahtjev gospodarskog subjekta United Media za dodatnih 10 (deset) dana.

Protivna strana je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-29-II/15 dana 23.09.2015. godine dostavila svu traženu dokumentaciju.

Konkurencijsko vijeće je dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15 zaprimilo odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane ("Izjašnjenje 2").

Dana 08.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-32-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi ovjereni prijevod upitnika (Content Protection Questionnaire), što je Protivna strana i učinila dana 12.10.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-33-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 13.10.2015. godine donijelo Zaključak broj: 04-26-2-005-35-II/15 kojim je odbijen Zahtjev za spajanje stvari u jedan postupak gospodarskog subjekta United Media.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-37-II/15 zaprimilo izjašnjenje gospodarskog subjekta BH Telecom na odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Dana 20.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 04-26-2-005-40-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi ovjereni prijevod ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" koji je zaključen između gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta United Media, što je Protivna strana i učinila dana 26.10.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-42-II/15.

Dana 26.10.2015. godine Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak broj: 04-26-2-005-41-II/15

kojim je produljen rok za donošenje rješenja u predmetnom postupku za dodatna 3 (tri) mjeseca.

Konkurencijsko vijeće je dana 03.11.2015. godine, aktom broj: 04-26-2-005-46-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi informaciju po kojoj osnovi vrši emitiranje športskih sadržaja na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana

11.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-50-II/15.

Dana 12.11.2015. godine aktom broj: 04-26-2-005-51-II/15, Konkurencijsko vijeće je zatražio od Protivne strane da dostavi dodatne informacije vezane za distribuciju športskih sadržaja koji se emitiraju na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana 23.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15.

Gospodarski subjekt United Media je podneskom zaprimljenim dana 26.1.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-57-II/15, dostavio ovjereni prijevod ugovora zaključenog između gospodarskog subjekta "Adria Media Limited" i gospodarskog subjekta "IKO Balkan SRL".

Konkurencijsko vijeće je dana 01.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-59-II/15 zaprimilo izjašnjenje Protivne strane na podneske gospodarskog subjekta BH Telecom.

Dana 02.12.2015. godine aktom broj: 04-26-2-005-60-II/15, Konkurencijsko vijeće je zatražilo od Protivne strane da dostavi dodatne informacije vezane za distribuciju športskih sadržaja koji se ekskluzivno prikazuju na kanalu "Sport Klub" i shematski prikaz povezanih društava gospodarskog subjekta United Media, što je Protivna strana i učinila dana 10.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-69-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-67-II/15 zaprimilo dodatno izjašnjenje gospodarskog subjekta BH Telecom na odgovor na Zahtjev dostavljen od Protivne strane.

Konkurencijsko vijeće je dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15 zaprimilo očitovanje Protivne strane na pitanja upućena od strane Konkurencijskog vijeća na usmenoj raspravi.

Prilozi koji su dostavljeni uz pomenuti dopis su sukladno članku 38. Zakona označeni kao poslovna tajna.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-61-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo gospodarskom subjektu "KG-1" d.o.o. Goražde, sa zahtjevom za dostavu podataka o emitiranju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitiranje istog, na što je dobilo odgovor dana 07.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-65-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-62-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo gospodarskom subjektu "BHB CABLE TV" d.o.o. sa zahtjevom za dostavu podataka o emitiranju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitiranje istog, na što je dobilo odgovor dana 09.12.2015. godine godine, dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-66-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-63-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo gospodarskom subjektu "GLOBAL INTERNET" d.o.o. Novi Travnik sa zahtjevom za dostavu podataka o emitiranju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitiranje istog, na što je dobilo odgovor dana 11.12.2015. godine, dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-71-II/15.

Konkurencijsko vijeće se aktom broj: 04-26-2-005-64-II/15 od dana 02.12.2015. godine, obratilo gospodarskom subjektu JP Hrvatske telekomunikacije d.d. Mostar sa zahtjevom za dostavu podataka o emitiranju kanala "Sport Klub", te o posjedovanju fingerprint zaštite i o osnovi po kojoj vrše emitiranje istog, na što je dobilo odgovor dana 10.12.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-68-II/15.

Dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo odgovor na upite sa usmene rasprave Protivne strane, pri čemu su informacije

sadržane u pomenutom odgovoru označene kao poslovna tajna sukladno članku 38. Zakona.

Dana 07.01.2016. godine punomoćnik Protivne strane, odvjetnik Nihad Sijerčić dostavio je troškovnik zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-74-II/15.

Konkurencijsko vijeće je dana 08.01.2016. godine pod brojem: 04-26-2-005-75-II/15, od Protivne strane zaprimilo zahtjev za obustavljanje postupka zbog donošenja konačne odluke u postupku broj: 06-26-2-006-II/15 kojom se iscrpljuje Zahtjev, te zahtjev za dostavu na izjašnjenje nacrt konačnog rješenja u postupku ostvarivanje prava na odbranu. Konkurencijsko vijeće je na ove zahtjeve odgovorilo aktom broj: 04-26-2-005-76-II/15 od dana 12.01.2016. godine, kojim je Protivna strana obaviještena o nemogućnosti postupanja po navedenim zahtjevima.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.01.2016. godine, pod brojem: 04-26-2-005-77-II/15 zaprimilo obavještenje Protivne strane o toku pregovora između strana u predmetu broj: 04-26-2-019-II/15 za period listopada-prosinac 2015. godine.

Dana 07.04.2017. godine, Konkurencijsko vijeće je donijelo Rješenje broj: 04-26-2-005-82-II/15 (u daljnjem tekstu Rješenje) o nepostojanju zlouporabe vladajućeg položaja gospodarskih subjekata Sport Klub i United Media na temelju članka 11. stavak (2) Zakona. Podnositelj zahtjeva je podnošenjem tužbe pred Sudom Bosne i Hercegovine, dana 18.05.2017. godine pokrenuo upravni spor protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća.

Konkurencijsko vijeće je dana 14.08.2017. godine pod brojem: 04-26-2-005-91-II/15 od Suda Bosne i Hercegovine zaprimilo Presudu broj: S1 3 U 021954 16 U od 10.08.2017. godine, protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća.

Sud BiH je predmetnom Presudom uvažio tužbu, osporeno Rješenje poništio i predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.

Konkurencijsko vijeće se dopisima broj: 04-26-2-005-93-II/15, 04-26-2-005-98-II/15 i 04-26-2-005-104-II/15 obratilo Podnositelju zahtjeva u kojima je traženo da se očituje ostaje li kod ranije podnesenog Zahtjeva, što je gospodarski subjekt BH Telecom i učinio (podnesci broj: 04-26-2-005-96-II/15, 04-26-2-005-99-II/15 i 04-26-2-005-107-II/15).

Dana 23.08.2017. godine podneskom broj: 04-26-2-005-96-II/15 i dana 12.10.2017. godine podneskom broj: 04-26-2-005-107-II/15, gospodarski subjekt BH Telecom je dostavio Konkurencijskom vijeću zahtjev kojim se traži proširenje Zahtjeva, odnosno Zaključka o pokretanju postupka broj: 04-26-2-005-9-II/15, na gospodarski subjekt United Media S. á.r.l. Luksemburg.

Protivna strana je aktom broj: 04-26-2-005-94-II/15 od dana 16.08.2017. godine obaviještena o donesenoj Presudi, te je traženo da se očituje ostaje li kod odgovora na Zahtjev i svih iznesenih činjenica tokom postupka, što je Protivna strana i učinila podneskom broj: 04-26-2-005-97-II/15 od dana 31.08.2017. godine.

Konkurencijsko vijeće je dana 18.10.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-108-II/15 zaprimilo izjašnjenje Protivne strane na očitovanja gospodarskog subjekta BH Telecom.

Konkurencijsko vijeće je dopisima broj: 04-26-2-005-109-II/15 i 04-26-2-005-110-II/15 od dana 20.11.2017. godine, tražilo od stranaka da se izjasne o iznosu naknade troškova postupka.

Dana 23.11.2017. godine, punomoćnik Protivne strane, odvjetnik Nihad Sijerčić dostavio je novi troškovnik, zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-111-II/15, dok je Podnositelj zahtjeva u podnesku zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-112-II/15, obavijestio Konkurencijsko vijeće da neće sačinjavati troškovnik u predmetnom postupku.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su gospodarski subjekt Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, kao Podnositelj zahtjeva i gospodarski subjekt "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina i United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija, kao Protivna strana.

1.1. Gospodarski subjekt "BH Telecom" d.d. Sarajevo - Podnositelj zahtjeva

Privredni subjekt Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina je registrovan u Općinskom sudu u Sarajevu, pod matičnim brojem upisa: 65-02-0012-10, sa upisanim osnovnim kapitalom u iznosu od 634.573.580,00 KM, osnovan prema rješenju Komisije za vrijednosne papire FBiH broj: 03-19-101/04 od 19.02.2004. godine.

Pretežite registrirane djelatnosti gospodarskog subjekta BH Telecom su pružanje usluga žičane telekomunikacije, bežične telekomunikacije, satelitske telekomunikacije, emitiranje televizijskog programa, uslužne djelatnosti u svezi s informacijskom tehnologijom i računarima, itd.

1.2. Gospodarski subjekt "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo - Protivna strana

Gospodarski subjekt "SPORT KLUB" d.o.o. Sarajevo, Hajrudina Šabanije 49, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina registriran je u Općinskom sudu u Sarajevu, pod matičnim brojem upisa: 65-01-0208-09, sa upisanim osnovnim kapitalom u iznosu od 2.000,00 KM, a osnivači istog su Ferid Ahmić, Hajrudina Šabanije br. 49 A, 71 000 Sarajevo i Nataša Ahmić, Hajrudina Šabanije br. 49 A, 71000 Sarajevo.

Pretežite registrirane djelatnosti gospodarskog subjekta Sport Klub su pružanje usluga reklame i propagande, te trgovina na veliko elektroničkim, telekomunikacijskim dijelovima i opremom, itd.

1.3. Gospodarski subjekt United Media Distribution S.R.L. - Protivna strana

Gospodarski subjekt United Media Distribution S.R.L., Str.G-RAL Davida Prapogescua, br. 1-5. stan 12, sector 2, Bukurešt, Rumunija (društvo sa ograničenom odgovornošću) je registriran u Kancelariji gospodarskog registra pri Višem sudu u Bukureštu, Rumunija pod registarskim brojem: J40/8245/2006 dana 22.05.2006. godine.

Pretežita registrirana djelatnost gospodarskog subjekta United Media je emitiranje televizijskog programa.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br.18/06 i 34/10), odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) (u daljnjem tekstu: Zakon o upravnom postupku) u smislu članka 26. Zakona i odredbe Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) (u daljnjem tekstu: Zakon o upravnim sporovima).

3. Postupak po zahtjevu za pokretanje postupka

U Zahtjevu Podnositelj zahtjeva opisuje činjenično stanje i okolnosti koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te navodi slijedeće:

- Da gospodarski subjekt United Media kao nositelj prava i gospodarski subjekt Sport Klub u svojstvu agenta gospodarskog subjekta United Media ograničavanjem i onemogućavanjem prava na

distribuciju visokokvalitetnog športskog sadržaja na kanalima Sport Kluba, velikom broju operatera na teritoriju Bosne i Hercegovine uključujući i gospodarski subjekt BH Telecom, zlouporabljaju vladajući položaj i time ugrožavaju konkurenciju na mjerodavnom tržištu, te nanose štetu gospodarskom subjektu BH Telecom.

- Da je Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine dana 16.12.2013. godine, donijelo Rješenje broj: 05-26-3-002-179-II/13 kojim je utvrđeno da je gospodarski subjekt United Media izravno ili putem svog zastupnika gospodarskog subjekta Sport Klub zloupotrebio vladajući položaj na tržištu distribucije športskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini, tako što je kablskim operaterima nametnuo uvjete o minimalnom broju pretplatnika, što predstavlja izravno ili neizravno nametanje drugih trgovačkih uvjeta kojima se ograničava konkurencija u smislu članka 10. stavak (2) točka a) Zakona i primjenio različite uvjete u ugovorima za distribuciju športskog kanala Sport Klub sa CATV/IPTV/DTH operaterima u Bosni i Hercegovini čime su ih doveli u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu članka 10. stavak (2) točka c) Zakona.
- Da Protivna strana nije postupila po Rješenju Konkurencijskog vijeća, neuspоставljenjem sutava transparentnih i jednakih uvjeta kojim bi se osiguralo da svi zainteresirani operateri mogu zaključiti ugovor o distribuciji TV kanala Sport Klub.
- Da je Protivna strana nastavila zlouporabu vladajućeg položaja nastupajući u pregovorima sa gospodarskim subjektom BH Telecom bez stvarne namjere za zaključenjem ugovora u razumnom roku, konstantno proširujući tehničke zahtjeve koje je gospodarski subjekt BH Telecom dužan ispuniti prije zaključenja ugovora dostavljajući ih u više navrata, a ne odjednom.
- Da je imajući u vidu sadržaj i temelj podnošenja zahtjeva mjerodavno tržište, tržište prodaje prava na distribuciju kanala koji sadrže nogometne sadržaje visoke kvalitete, a koje uključuju prijenos live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini i da je zemljopisno mjerodavno tržište **teritorij** Bosne i Hercegovine.
- Da je UEFA izvršila rangiranje fudbalskih liga na dan 15.12.2014. godine, gdje bodovno prednjače Španija sa 92.570, a slijede Engleska sa 78.534, Njemačka 76.272, Italija sa 62.343 i Portugal sa 60.125.
- Da iz UEFA rang liste proizilazi da na 3 od 5 prvorangiranih liga, kanal Sport Klub ima ekskluzivna prava na teritoriju Bosne i Hercegovine i to za prvorangirane lige Španije i Engleske, te petorangiranu ligu Portugala.
- Da prema rang listi klubova koje je UEFA sačinila na dan 15.12.2014. godine jasno proizilazi da čak 8 od 10 prvorangiranih klubova potiče iz nogometnih liga čije utakmice prenosi kanal Sport Klub.
- Da gospodarski subjekt Sport Klub na teritoriju Bosne i Hercegovine ekskluzivno prenosi košarkašku NBA ligu, te košarkašku Euroligu i ABA ligu, a da gledatelji i pri tome nemaju adekvatnu zamjenu za gledanje košarkaškog sadržaja.

- Da gospodarski subjekt Sport Klub ekskluzivno prenosi utrke Formule 1, tenisne ATP masters turnire, te GRAND SLAM-Wimbledon.
- Da je imajući u vidu mjerodavno tržište, nesporno da gospodarski subjekt Sport Klub i United Media na mjerodavnom tržištu Bosne i Hercegovine imaju udjel od 100% obzirom da kanal Sport Klub jedini nudi nogometne sadržaje visoke kvalitete, uključujući Live paket engleske Premijer lige, te prijenos NBA lige, ABA lige, Eurolige i Formule 1.
- Da se dana 10.02.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom putem e-maila obratio gospodarskom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu kontakt telefona radi ugovaranja sastanka od strane Zlatana Tafre prema adresi ferid@sportklub.ba, te da je istog dana gospodarski subjekt Sport Klub dostavio kontakt podatke.
- Da je dana 12.02.2014. godine održan sastanak predstavnika gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta BH Telecom, na kojem je ispred gospodarskog subjekta Sport Klub prisustvovao direktor Ahmić Ferid, te da je tom prilikom rečeno da će svi operateri u naredne tri sedmice dobiti usuglašenu ponudu sukladno sa nalogom iz Rješenja Konkurencijskog vijeća.
- Da se dana 26.02.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom obratio firmi Iko Media d.o.o. (kasnije United Media Distribution) i gospodarskom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu ponude za distribuciju kanala Sport Klub.
- Da se dana 04.03.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub obratio gospodarskom subjektu BH Telecom e-mailom u čijem prilogu je dostavio Formular zahtjeva za dostavu ponude. Navedenim e-mailom se po isteku tri sedmice od održanog sastanka, tek dostavlja formular zahtjeva za dostavu ponude, a ne ponuda kako je obećano na sastanku.
- Da je dana 18.03.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom putem e-maila gospodarskom subjektu Sport Klub dostavio popunjen formular zahtjeva za dostavu ponude.
- Da je zahtjev za dostavu ponude na propisanom obrascu kao i prateća dokumentacija dostavljena gospodarskom subjektu Sport Klub i ličnom predajom dana 19.03.2014. godine što je potvrđeno dokumentom "Primopredaja dokumentacije za dobijanje ponude Sport Klub kanala", a koji je potpisan od strane Ferida Ahmića, te je potpis potvrđen pečatom gospodarskog subjekta Sport Klub.
- Da se gospodarski subjekt BH Telecom dana 27.03.2014. godine obratio putem e-maila gospodarskom subjektu Sport Klub sa upitom o tijeku postupka (e-mail upućen od strane Zlatana Tafre prema ferid@sportklub.ba).
- Da se gospodarski subjekt BH Telecom dana 28.03.2014. godine putem e-maila ponovo obratio sa upitom o tijeku postupka (e-mail upućen od strane Alena Ramića prema office@sportklub.ba).
- Da se dana 02.04.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub putem e-maila obratio gospodarskom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dostavom ovjerenog kartona deponovanih potpisa.
- Da je dana 03.04.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio obrazloženje opsega ovlaštenja gospodarskom subjektu Sport Klub.
- Da je dopis identičnog sadržaja kao e-mail gospodarskog subjekta Sport Klub od 02.04.2014. godine dostavljen gospodarskom subjektu BH Telecom dana 03.04.2014. godine i putem pošte.
- Da je dana 08.04.2014. godine na temelju prethodnog dopisa gospodarskog subjekta Sport Klub, gospodarski subjekt BH Telecom ličnom predajom direktoru Feridu Ahmiću dostavio traženu dokumentaciju.
- Da je dana 15.04.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio ovjerenu kopiju Dozvole za distribuciju audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija izdanu od strane Regulatorne agencije za komunikacije. Navedenim dopisom gospodarski subjekt BH Telecom naglašava da su sada ispunjeni svi traženi uvjeti, te zahtjeva konačno dostavu ponude.
- Da nakon proteka 15 dana od dostave sve tražene dokumentacije gospodarski subjekt Sport Klub nije dostavio ponudu gospodarskom subjektu BH Telecom, te se gospodarski subjekt BH Telecom ponovo obratio gospodarskom subjektu Sport Klub e-mailovima od 30.04.2014. godine kojim traži informaciju zašto ponuda još uvijek nije dostavljena i poziva gospodarski subjekt Sport Klub da čim prije dostavi ponudu.
- Da dana 30.04.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub, gospodarskom subjektu BH Telecom dostavlja e-mail upućen od strane tv@sportklub.ba prema Alenu Ramiću kojim se gospodarski subjekt BH Telecom obavještava da je direktor Ferid Ahmić na službenom putu u inostranstvu i da će se javiti u tijeku iduće sedmice.
- Da po proteku 7 dana, točnije 08.05.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom se ponovo obraća gospodarskom subjektu Sport Klub putem e-maila upućenog o strane Alena Ramića prema tv@sportklub.ba. Iz navedenog proizilazi da gospodarski subjekt Sport Klub nema namjeru i interes da zaključi ugovor sa gospodarskim subjektom BH Telecom.
- Da je dana 09.05.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub odgovorio gospodarskom subjektu BH Telecom putem e-maila kojim je gospodarski subjekt BH Telecom obavješten da je na njihovu adresu upućen dopis.
- Dopis koji je spomenut u e-mailu gospodarskom subjektu Sport Klub je u gospodarskom subjektu BH Telecom zaprimljen dana 12.05.2014. godine, a njime gospodarski subjekt Sport Klub dostavlja Tehničke uvjete o suradnji i Upitnik o ispunjenosti tehničkih uvjeta. Dopisom je obrazloženo da je došlo do pooštrenja uvjeta od strane vlasnika prava nakon što je na teritoriju Velike Britanije neovlašteno emitirana utakmica Premijer lige preuzimanjem signala sa teritorija Bosne i Hercegovine.
- Dana 23.05.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom ličnom predajom uručuje gospodarskom subjektu Sport Klub popunjen Upitnik o zaštiti sadržaja koji je preuzet od strane Ferida Ahmića, a što je ovjereno potpisom i pečatom gospodarskog subjekta Sport Klub.
- Da se po dostavljanju Upitnika o zaštiti sadržaja gospodarski subjekt BH Telecom obratio gospodarskom subjektu Sport Klub sa tri maila (dana 30.05.2014. godine, dana 02.06.2014. godine i dana

- 03.06.2014. godine) sa upitima za povratnu informaciju o fazi u kojoj se nalazi postupak dostave ponude.
- Da odgovor gospodarskog subjekta Sport Klub stiže e-mailom dana 03.06.2014. godine u kojem je istaknuto da se čeka odgovor tehničke službe gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarski subjekt BH Telecom moli za strpljenje.
 - Da je dopisom gospodarskog subjekta Sport Klub od dana 03.06.2014. godine, koji je u gospodarskom subjektu BH Telecom zaprimljen 05.06.2014. godine konstatirano da je tehnička služba izvršila uvid u dostavljenu dokumentaciju, te se zahtjeva dostava dokaza o Macrovision licenci i dokaza da se boxovi nalaze na Microvision listi.
 - Da se dana 04.07.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom obratio gospodarskom subjektu Sport Klub dopisom kojim je dostavio informaciju o traženoj licenci i box listama. Iz dopisa proizilazi da je kompanija čije licence se traže tj. Macrovision Solution Corporation još 2009. godine promijenila naziv u Rovi Corporation, te da se na zvaničnoj web stranici iste može provjeriti postojanje licenci za STB-ove.
 - Da je dana 10.07.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub obavjestio gospodarski subjekt BH Telecom da je dopis o licencama zaprimljen, uz napomenu da je dokumentacija upućena tehničkim službama.
 - Da se dana 17.07.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom ponovo obratio gospodarskom subjektu Sport Klub e-mailom sa upitom za informaciju o tijeku postupka dostave ponude, na šta je e-mailom gospodarski subjekt Sport Klub odgovorio istog dana navodeći da je dokumentacija dostavljena tehničkoj službi i da sve ide sporije zbog sezone godišnjih odmora.
 - Da se gospodarski subjekt BH Telecom obraćao gospodarskom subjektu Sport Klub još u dva navrata, sa upitom o tijeku dostave ponude putem e-maila i to dana 23.07.2014. godine i 04.08.2014. godine.
 - Da na upite gospodarskog subjekta BH Telecom, gospodarski subjekt Sport Klub odgovara e-mailom od 04.08.2014. godine upućenim od strane Ferida Ahmića, kojim ističe da nije prošao rok od mjesec dana, pri čemu nije jasno koji rok gospodin Ahmić spominje, obzirom da rok kao takav nije definiran i da je predstavnik gospodarskog subjekta BH Telecom u svom e-mailu samo istakao da je prošlo skoro mjesec dana u smislu vremenskog trajanja dostave odgovora, a ne u smislu roka.
 - Da je gospodarski subjekt BH Telecom dana 12.08.2014. godine zaprimio dopis gospodarskog subjekta Sport Klub, kojim se poziva da dostavi dokaz u svezi sa pitanjem 22 iz CPQ (Content Protection Questionnaire) tj. da se dostavi "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u", kao i dokaz da fingerprint postoji na svim boxovima koji su u ponudi. Naime, gospodarski subjekt Sport Klub u sklopu upitnika u okviru pitanja 22 nije naveo da je potrebno dostaviti dokaze ili screenshot.
 - Da pored činjenice da fingerprint zaštita nije utvrđena kao uvjet zaključenja, te da traženje dokaza u istoj u najmanju ruku oslikava lošu namjeru gospodarskog subjekta Sport Klub, bitno je imati u vidu i činjenicu da gospodarski subjekt "Telemach" d.o.o. Sarajevo, Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Telemach), niti drugi operateri koji u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub nemaju ovu vrstu zaštite, ali se od gospodarskog subjekta BH Telecom traži dostava dokaza dok drugi operateri bez poteškoća emitiraju kanal Sport Klub, jasno ukazuje da Sport Klub primjenjuje različite uvjete za identične transakcije, čime BH Telecom dovodi u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju, što predstavlja osnov sumnje da je došlo do kršenja članka 4. stavak (1) točka d) Zakona.
 - Da se gospodarski subjekt BH Telecom dana 14.08.2014. godine obratio gospodarskom subjektu Sport Klub sa zahtjevom za dostavu Općih uvjeta pružanja usluga.
 - Da je dana 12.09.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio gospodarskom subjektu Sport Klub odgovor na zahtjev za dostavljanje dodatnih dokaza o postojanju fingerprinta na svim boxovima u ponudi i tražene "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u". Navedenim dopisom dodatno je dato pojašnjenje o traženim dokazima o postojanju fingerprinta na boxovima u ponudi i pored činjenice da dostavljanje pojašnjenja i dokaza, kao što je već istaknuto, nije predviđeno pitanjem 22 upitnika gospodarskog subjekta Sport Klub. Gospodarski subjekt BH Telecom u dopisu ponovo moli gospodarski subjekt Sport Klub da dostavi Opće uvjete za pružanje usluga.
 - Da gospodarski subjekt Sport Klub nije odgovorio na dopis od dana 12.09.2014. godine, pa se gospodarski subjekt BH Telecom dana 10.10.2014. godine ponovo obratio gospodarskom subjektu Sport Klub putem e-maila, te zahtijevao dostavu informacije o razlozima nedostavljanja odgovora.
 - Da se dana 23.10.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub dopisom obratio gospodarskom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dodatnim tehničkim informacijama.
 - Da je gospodarski subjekt BH Telecom dana 07.11.2014. godine uputio dopis gospodarskom subjektu Sport Klub kojim ih obavještava da će tražene podatke dostaviti, ali da je potrebno značajno vrijeme za prikupljanje informacija.
 - Da se gospodarski subjekt Sport Klub dopisom obratio gospodarskom subjektu BH Telecom dana 19.12.2014. godine kojim "urgira" da se dostave traženi podaci.
 - Da se gospodarski subjekt BH Telecom dana 05.01.2015. godine putem e-maila obratio gospodarskom subjektu Sport Klub kojim naglašava da je u fazi prikupljanja dokaza i da navedeni postupak iziskuje značajno vrijeme.
 - Da je dana 05.01.2015. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio dopis gospodarskom subjektu Sport Klub, kojim je dostavljena lista chipset vendora uz napomenu da će dokaze o VideoMark soluciji dostaviti naknadno, jer prikupljanje istih zahtjeva dosta vremena obzirom da svi vendori moraju biti kontaktirani. Gospodarski subjekt BH Telecom je ponovo dopisom zamolio gospodarski subjekt Sport Klub da dostavi Opće uvjete poslovanja.
 - Da iz tijeka komunikacije jasno proizilazi da gospodarski subjekt Sport Klub ima namjeru da i dalje nastavi sa zlouporabom vladajućeg položaja,

favorizirajući gospodarski subjekt Telemach kao svoje povezano lice.

- Da iz navedenih zahtjeva koji su upućeni gospodarskom subjektu BH Telecom proizlazi da se radi o neravnopravnom pristupu, posebno kod zahtijevanja dokaza o zaštiti sadržaja i pored saznanja da gospodarski subjekt BH Telecom koristi Virematrix sustav zaštite sadržaja koji je vrhunski, nikada nije bio kompromitiran, te jedini u regiji osigurava vrhunsku zaštitu, a pri tome gospodarski subjekt Sport Klub, gospodarskom subjektu Telemach omogućava neometanu distribuciju kanala Sport Klub i pored činjenice da na analognom sustavu u kabelskoj mreži gospodarskog subjekta Telemach ne postoji nikakva zaštita sadržaja.

Odluka Sport Kluba da svoje poslovanje bazira na samovoljnom, netransparentnom i selektivnom ponašanju u pogledu izbora kome želi, a kome ne želi dati usluge, favorizovanje određenih operatera u odnosu na druge, a sa ciljem onemogućavanja pristupa svojim uslugama određenom broju operatera uključujući i BH Telecom, predstavlja ograničavanje i kontrolu tržišta što je postupanje koje je suprotno članku 4. stavak (1) točka b) Zakona.

Zahtjevi koji su BH Telecomu postavljeni od strane Sport Kluba, a koji u višegodišnjoj suradnji BH Telecoma sa eminentnim svjetskim TV kućama nikada nisu zahtijevani, jasno ukazuju da je na djelu zlouporaba vladajućeg položaja koja za krajnji cilj ima ograničavanje konkurencije nametanjem nelojalnih trgovinskih uvjeta. Postavljeni tehnički zahtjevi se ne mogu opravdati potrebom da se kanal zaštiti, a što je evidentno iz prakse TV kuća na tržištu kao i činjenice da operateri koji trenutno u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub ne ispunjavaju veliki broj tih zahtjeva. Iz navedenog proizlazi da je u pitanju nametanje nelojalnih trgovinskih uvjeta sa kojima se ograničava konkurencija, što predstavlja kršenje članka 10. stavak (2) točka a) Zakona.

Sve navedeno predstavlja ograničavanje tržišta i to na štetu potrošača kojima je izbor operatera znatno umanjen, što je suprotno članku 10. stavak (2) točka b) Zakona.

Ponašanje Sport Kluba u pogledu uvjeta koji se od strane Sport Kluba nameću BH Telecomu, a koji se znatno razlikuju od uvjeta koji su nametnuti Telemachu i drugim operaterima koji u svojoj ponudi imaju kanal Sport Klub i to posebno u segmentu zaštite sadržaja gdje je od BH Telecoma zahtijevano dostavljanje niza dokaza o tehničkoj zaštiti kao što je fingerprint zaštita, a za koju je poznato da je drugi operateri ne posjeduju, te koji od strane Sport Kluba nigdje nisu utvrđeni kao uvjet zaključenja ugovora pa se nameću selektivno BH Telecomu, dok su u slučaju drugih izabranih operatera nebitni, predstavljaju jasnu primjenu različitih uvjeta za istu vrstu poslova čime se BH Telecom dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj. Navedeno ponašanje predstavlja kršenje članka 10. stavak (2) točka c) Zakona.

Protivna strana u svom odgovoru zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15 dana 31.08.2015. godine u potpunosti odbacuje i negira tvrdnje gospodarskog subjekta BH Telecom navedene u Zahtjevu za pokretanje postupka, te navodi slijedeće:

- Da gospodarski subjekt United Media nije više aktivan kroz djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene kontrole nad istim. Promjena vlasništva nad gospodarskim subjektom United Media je provedena 22.04.2015. godine, kad je gospodarski subjekt ADAF A&A CONSULT S.R.L. koji nije dio United Group, stekao vlasništvo nad udjelima u gospodarskom subjektu United Media.

- Da će djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" u buduće vršiti gospodarski subjekt United Media S.a.r.l. registriran u Luksemburgu koji je sastavni dio United Group.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom, Zahtjev zasniva na tvrdnji da Protivne strane nisu postupile po nalogima Konkurencijskog vijeća iz odluke donesene u prethodnom postupku po rješenju broj: 05-26-3-002-179-II/13 od dana 16.12.2013. godine.
- Da su navodi Podnositelja zahtjeva o neprovođenju rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 neutemeljeni, jer je Konkurencijsko vijeće Zaključkom o preispitivanju odbilo Zahtjev za preispitivanje rješenja podnesen od strane Asocijacije kablovskih operatera u BiH ("AKOP") i gospodarskog subjekta "Elta Kabel" d.o.o. Doboj.
- Da u pogledu postojanja zabranjenog sporazuma između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub, nije moguće utvrditi postojanje istog, jer se radi o odnosu principala i agenta.
- Da je Konkurencijsko vijeće u ranije donesenom rješenju od dana 16.12.2013. godine, mjerodavno tržište definiralo kao tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prijenos Live paketa engleske Premijer lige u BiH na kojem gospodarski subjekt Sport Klub nije aktivan.
- Da su u pogledu kanala "Sport Klub" i kanala "Arena Sport" čiju distribuciju vrši HD-WIN d.o.o. Beograd (u daljnjem tekstu: HD-WIN), slične navodne povrede konkurencije, zemljopisno prostiranje, mjerodavna tržišta proizvoda, igrači na tržištu, kao i privlačnost ovih kanala. Stoga bi Konkurencijsko vijeće trebalo da prema svim sudionicima na tržištu primjeni jednak tretman.
- Da bi tretiranjem ovih gospodarskih subjekata na različit način, Konkurencijsko vijeće kršilo opće principe EU u pogledu jednakog tretmana koji su ustanovljeni člancima 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.
- Da bi Konkurencijsko vijeće postupajući na različit način u predmetnom postupku i u postupku pokrenutom protiv gospodarskog subjekta HD-WIN, stvorilo nejednake uvjete za Protivnu stranu i gospodarski subjekt HD-WIN.
- Da princip jednakog postupanja ne bi bio ispunjen, ukoliko bi Konkurencijsko vijeće gospodarskom subjektu United Media nametnulo takve uvjete za uspostavljanje suradnje sa pay-TV operaterima, koji bi bili u nesrazmjeri sa uvjetima koje gospodarski subjekt HD-WIN nudi gospodarskom subjektu Telemach. Takva odluka bi dovela do situacije gdje bi Telemachovi konkurenti na tržištu imali pristup kanalu "Sport Klub" i kanalu "Arena Sport", dok bi gospodarski subjekt Telemach imao pristup samo kanalu "Sport Klub", što bi predstavljalo nepravedan tretman gospodarskog subjekta Telemach i dovelo do narušavanja konkurencije na tržištu.
- Da je nejednak tretman, također protivan i garancijama prava na nediskriminaciju iz člana II/4 Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
- Da Konkurencijsko vijeće mora pristupiti sukladno principu legitimnih očekivanja koji je opći princip

- prava Europske unije, prema kojem oni koji postupaju u dobroj vjeri na temelju važećih zakona ne bi trebalo da budu iznervirani u pogledu svojih očekivanja, pri čemu se navedeno odnosi i na gospodarske subjekte.
- Da bi zakonitost bilo kakve nove odluke u svezi sa kanalom "Sport Klub" bila upitna, pošto bi moglo doći do kršenja principa legitimnih očekivanja, kao jednog od općih principa prava Europske unije, a koji je primjenjiv na teritoriju Bosne i Hercegovine na temelju Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između BiH i EU koji je stupio na snagu sa danom 01.06.2015. godine.
 - Da imajući u vidu strukturu tržišta sportskih kanala u BiH i činjenicu da su gospodarski subjekt United Media i gospodarski subjekt HD-WIN dva najjača igrača na tom tržištu, a kako bi se utvrdio sadržaj normalnih tržišnih uvjeta, neophodno je se u obzir uzeti i ponašanje gospodarskog subjekta HD-WIN. Stoga, kako bi se obezbijedila osnova za utvrđivanje sadašnjih tržišnih uvjeta u Bosni i Hercegovini, neophodna je usporedba praksi gospodarskih subjekata United Media i HD-WIN, a sve kako bi se u konačnici ovogospodarski subjekti tretirali na jednak način.
 - Da se gospodarski subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu, ograničava na definiciju koja bi obuhvatila samo jedno sportsko takmičenje-englesku Premijer ligu, a u Zahtjevu se osvrće na druge sportske sadržaje koji se emituju na kanalu "Sport Klub" uključujući druge nogometne događaje, košarkaška takmičenja i pojedine teniske turnire. Nejasno je kakvu definiciju mjerodavnog tržišta gospodarski subjekt BH Telecom predlaže-da li onu koja bi obuhvatila samo emitiranje engleske fudbalske lige ili pak definiciju koja bi se odnosila i na druga sportska takmičenja.
 - Da prilikom definiranja tržišta u predmetnom postupku, treba uzeti u obzir kako mjerodavnu praksu Europske unije, tako i određene specifičnosti tržišta u Bosni i Hercegovini.
 - Da imajući u vidu europsku praksu u pogledu definicije tržišta na nivou opskrbe kanalima, postoje odluke Europske komisije Liberty Globa/Ziggo (M.7000), HBO/Ziggo/HBO Netherlands-M.6369) i Liberty Global/De Vijever Media (M.7194) kojim je zauzet stav o različitim tipovima i sadržajima televizijskih kanala.
 - Da bi se u predmetnom postupku relevantno tržište trebalo definirati kao tržište emitiranja kanala sa sportskim sadržajem, a ne kao što je predložio gospodarski subjekt BH Telecom u Zahtjevu, jer bi takva definicija tržišta dovela do toga da se ustanovi monopolski položaj svakog kanala koji posjeduje prava na sadržaje visoke kvalitete.
 - Da na teritoriju Bosne i Hercegovine, razlika između specijaliziranih sportskih kanala i nespecijaliziranih kanala koji također emituju sportski sadržaj nije tako stroga kao u pojedinim članicama Europske unije. U zemljama EU, premium sportski sadržaji emituju se skoro isključivo kao pay-per-view, što ih razlikuje od nespecijaliziranih kanala, za koje generalno ne treba platiti zasebnu naknadu.
 - Da su u Bosni i Hercegovini specijalizirani sportski sadržaji generalno dio osnovnog paketa pay-TV operatera, tj. pretplatnici ne moraju da plate dodatno kako bi imali pristup takvim kanalima. Stoga, pretplatnici imaju isti pristup specijaliziranim kanalima, kakav imaju i sportskim sadržajima na kanalima koji pored sporta emitiraju i druge sadržaje.
 - Da sukladno prethodno navedenim činjenicama, u Bosni i Hercegovini nespecijalizirani kanali emituju znatan broj sadržaja visoke kvalitete i pošto pretplatnici takvim sadržajima mogu pristupiti na isti način kao što mogu pristupiti specijaliziranim sportskim kanalima, ne bi bilo ispravno mjerodavno tržište proizvoda definirati kao tržište specijaliziranih sportskih kanala, već kao tržište kanala koji emitiraju sportske sadržaje.
 - Da postoji sumnja u pouzdanost ankete koju je gospodarski subjekt BH Telecom proveo putem društvene mreže Facebook, jer ispitivanje tržišta nije provedeno sukladno sa odgovarajućim stručnim standardima.
 - Da je nejasno na koji način je gospodarski subjekt BH Telecom "utvrdio" dominantnost gospodarskog subjekta United Media na tržištu, da li je pitanju samo prijenos engleske lige ili i drugih takmičenja. Bez obzira na navedeno, gospodarski subjekt United Media nema vladajući položaj na tržištu kanala koji emitiraju sportske događaje na teritoriju Bosne i Hercegovine.
 - Da tako uska definicija mjerodavnog tržišta u pogledu bilo kog kanala ne može biti prihvaćena. Imajući u vidu da bi nakon takmičenja sa drugim konkurentima kako bi se dobila prava za prijenos određenih sportskih događaja (kao i nakon takmičenja sa drugim premium kanalima sa pravima na druge događaje), to značilo monopolski položaj za svaki pojedini događaj.
 - Da tržišna pozicija gospodarskog subjekta United Media treba biti posmatrana iz ugla tržišta kanala koji emitiraju sportske sadržaje na kojim se gospodarski subjekt United Media izravno takmiči prije svega sa kanalom "Arena Sport", ali i sa drugim sudionicima na tržištu.
 - Da treba uzeti u obzir da je na tržištu kanala koji emituju sportske sadržaje u Bosni i Hercegovini prisutan i Eurosport, koji ekskluzivno emitira njemačku fudbalsku ligu.
 - Da odsustvo tržišne snage gospodarskog subjekta United Media na tržištu sportskih kanala proizilazi iz činjenice da pored kanala "Sport Klub" u BiH, postoje i druge alternative u pogledu emitiranja sportskih sadržaja. To potvrđuje i činjenica da su IPTV operateri ušli na tržište, razvili svoje poslovanje i privukli gledatelje, a da pri tome ne nude kanal "Sport Klub" u svojim paketima.
 - Da Podnositelj zahtjeva nije uspio dokazati da je posjedovanje kanala "Sport Klub" odlučujuće za sposobnost gospodarskog subjekta BH Telecom da se takmiči na tržištu (a posebno nije dokazao štetne učinke radnji Protivne strane), niti postojanje motivacije Protivne strane da se upusti u strategiju zatvaranje tržišta.
 - Da posjedovanje kanala "Sport Klub" u ponudi nije odlučujuće za sposobnost gospodarskog subjekta BH Telecom da se takmiči na pay-TV tržištu u Bosni i Hercegovini, jasno slijedi iz rasta broja korisnika koji je gospodarski subjekt BH Telecom ostvario prethodnih godina (2012. godine imao je 63.860 pretplatnika, 2013. godine imao je 95.060 pretplatnika i 2014. godine imao je 118.200 pretplatnika), pri čemu nije imao kanala "Sport Klub" u svojoj ponudi. Primjetno je stagniranje broja pretplatnika

- gospodarskog subjekta Telemach tijekom istog razdoblja (2012. godine imao je 115.889 pretplatnika, 2013. godine imao je 117.671 pretplatnika i 2014. godine imao je 120.363 pretplatnika), iako ovaj operater emitira kanal "Sport Klub".
- Da predstojeći trend na pay-TV tržištu, ukazuje na snažan rast gospodarskog subjekta BH Telecom. Naime ukoliko se postojeći trend nastavi, IPTV operateri (a prije svega Podnositelj zahtjeva) će uskoro dominirati tržištem u Bosni i Hercegovini.
 - IPTV operateri (uključujući BH Telecom) koji imaju u ponudi kanal "Arena Sport", a nemaju "Sport Klub" su u ekspanziji, dok gospodarski subjekt Telemach koji nema pristup kanalu "Arena Sport" a ima "Sport Klubu" slabi.
 - Da je nesporno da "Sport Klub" emitira pojedine športske sadržaje visoke kvalitete, koje bi mnogi operateri željeli imati u svojoj ponudi. Činjenica je da je određeni sadržaj poželjan, ne čini takav sadržaj ključnim faktorom za sposobnost operatera da se efektivno takmiči.
 - Da treba imati u vidu činjenicu da je pored kanala "Sport Klub", športski sadržaj visoke kvalitete dostupan i na kanalima kao što su kanali "Arena Sport" i "Eurosport", ali i na nespecijaliziranim kanalima koji prenose značajna športska dešavanja.
 - Da od sedam ekskluzivnih nogometnih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope, francuska liga, italijanska liga, španska liga, engleska liga i njemačka liga), na kanalu "Sport Klub" se prenose samo dva takmičenja, "Arena Sport" emitira čak četiri takva takmičenja, dok sedmo ekskluzivno takmičenje (njemačku ligu) ekskluzivno prenosi "Eurosport". Sukladno prethodno navedenom, pay-TV operateri imaju legitimnu alternativu u pogledu kvalitetnog športskog sadržaja.
 - Da je "poželjnost" određenog kanala u smislu prenosa pojedinih fudbalskih događaja promjenjiva kategorija, jer interes gledatelja za pojedina takmičenja zavisi između ostalog i od prelazaka pojedinih športista u drugi klub, kao na primjer transfer E.Džeke iz engleske lige u italijanski klub Romu.
 - Da prema smjernicama Europske komisije o ne-horizentalnim koncentracijama, "zatvaranje proizvodnih ulaza može da dovede do problema iz ugla konkurencije samo ukoliko se radi o važnim proizvodnim ulazima za vertikalno tržište".
 - Da se proizvodni ulaz smatra važnim kada predstavlja ključnu komponentu bez koje vertikalno niže tržište ne bi moglo efektivno funkcionirati, tj. potrošači ne bi uzeli ponudu drugih operatera koji ne nude kanal kao dio svog paketa (predmet Time Warner/CME, COMP/M.6866). U pomenutom predmetu gdje je Europska komisija analizirala "must have" prirodu kanala kao preduvjet za mogućnost zatvaranja tržišta, navodeći da ekskluzivnost na mogućnost konkurenata da ponude komercijalno privlačan TV program utječe samo ako se radi o važnim proizvodnim ulazima.
 - Da u predmetnom postupku "Sport Klub" nije "must have" kanal, jer kao što je prethodno navedeno, Telemachov opadajući tržišni udio na vertikalno nižem tržištu onemogućava ga da ima tržišnu snagu koja bi omogućila sposobnost da se dovede do zatvaranja tržišta.
 - Da je kanal "Arena Sport" legitimna alternativa kanalu "Sport Klub" kojoj Telemach Grupa nema pristup.
 - Da gospodarski subjekt BH Telecom, zanemaruje činjenicu da je i sam BH Telecom vlasnik ekskluzivnih prava na nogometna takmičenja, kao što je prijenos utakmica BHT Premijer lige koja je najkvalitetnije nogometno takmičenje u Bosni i Hercegovini. Pri tome navedene utakmice se ne mogu gledati ni kod jednog drugog operatera u BiH, već im pristup imaju samo pretplatnici BH Telecomovog IPTV proizvoda "Moja TV".
 - Da su utakmice BHT Premijer lige koje ekskluzivno emitira gospodarski subjekt BH Telecom po pravilu najbolje utakmice danog kola, što pojačava značaj prijenosa ovih utakmica.
 - Da postoji sveza između gospodarskog subjekta BH Telecom i kanala "Arena Sport" kod emitiranja BHT Premijer lige, jer prava na emitiranje pomenute lige ima kanal "Arena Sport", pri čemu kao što je nevedeno, najbolje utakmice BHT Premijer lige prenosi Podnositelj zahtjeva na vlastitom kanalu koji je dostupan samo pretplatnicima paketa "Moja TV".
 - Da pored toga što nije u mogućnosti da izvrši zatvaranje tržišta iz razloga što posjedovanje kanala "Sport Klub" nije ključno za sposobnost operatera da efektivno konkuriraju, Protivna strana nema namjeru ni interes da uskrati pristup kanalu "Sport Klub", jer se poslovna strategija proizvođača športskog sadržaja sastoji u optimizaciji troškova u svezi sa nabavkom prava na nogometna takmičenja, širenjem pretplatničke baze.
 - Da gospodarski subjekt United Media nije proizvođač športskog sadržaja-on na njih ima vremenski i teritorijalno ograničena prava i brojne obveze da obezbijedi da ne dode do nezakonitog emitiranja van teritorija, zbog propusta nastalih na teritoriju Bosne i Hercegovine. Zbog neovlaštenog emitiranja u prošlosti, gospodarski subjekt United Media je trpio posljedice od strane vlasnika športskih sadržaja, u smislu da su mu prava emitiranja utakmica bila djelimično ograničena.
 - Da su standardi tehničke zaštite kanala "Sport Klub" dostupni svim operaterima, a da su sadržani u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji gospodarski subjekt Sport Klub dostavlja svakom operateru koji iskaže interes za distribuciju kanala "Sport Klub". Pitanja sadržana u pomenutom upitniku predstavljaju tehničke standarde koje operater mora da zadovolji kako bi mogao emitirati kanal "Sport Klub".
 - Da su tehnički uvjeti koje propisuje gospodarski subjekt United Media kroz Opće uvjete objektivno neophodni kako bi se osiguralo da se distribucija kanala "Sport Klub" vrši sukladno najvišim standardima koje zahtijevaju vlasnici sadržaja.
 - Da pomenuti tehnički uvjeti nisu diskriminirajući, te da se jednako primjenjuju na sve operatere i da se svi operateri u Bosni i Hercegovini mogu upoznati sa ovim uvjetima.
 - Da tehnički uvjeti koje zahtijeva gospodarski subjekt United Media nisu stvar diskrecione ovlasti, već su skrojeni sukladno zahtjevima vlasnika sadržaja. Shodno navedenom, uvjeti nisu napravljeni tako da bi predstavljali izgovor za odbijanje suradnje sa operaterima, već im je svrha da se gospodarski subjekt United Media ne stavi u poziciju da može izgubiti

- pravo da distribuira neke od najvažnijih sadržaja koje ima u ponudi.
- Da su uvjeti za distribuciju kanala "Sport Klub" transparentni, jer su uvjeti, uključujući tehničke specifikacije unaprijed dostupni operaterima i jednaki, budući da su isti za sve operatere, te se primjenjuju konzistentno na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine. Svaki zainteresirani operater nakon što kontaktira gospodarski subjekt Sport Klub, može dobiti dokumentaciju sa kriterijima za distribuciju kanala "Sport Klub".
- Da se gospodarski subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu poziva na određene dokumente OECD-a DAF/COMP/GF (2013) 13 i DAF/COMP/GF/WD (2013) 52, a da pri tom ne navodi po kom pravnom osnovu se u pravnom sustavu Bosne i Hercegovine, kao izvori prava mogu koristiti dokumenti OECD-a. U oba slučaja se radi o političkim, deklaratornim dokumentima koji su neprimjenjivi u kontekstu predmetnog postupka.

Konkurencijsko vijeće je dana 07.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15, zaprimilo dopis Protivne strane, u kojem se navodi sljedeće:

- Da je gospodarski subjekt United Media početkom 2014. godine, postupajući sukladno nalogu Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, uspostavio sustav kriterija po kojem svi zainteresirani operateri u Bosni i Hercegovini mogu zaključiti ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" pod transparentnim i jednakim uvjetima.
- Da je gospodarski subjekt United Media, dostavio Konkurencijskom vijeću "Sistem Kriterija" dana 10.02.2014. godine, pri čemu Konkurencijsko vijeće nije istaklo niti jednu primjedu vezanu za sadržaj "Sistema Kriterija".
- Da je gospodarski subjekt United Media preko svog agenta gospodarski subjekta Sport Klub zaključio ugovore sa (...)***¹.
- Da je postupak zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" sukladan sa (...)***.
- Da je prilikom zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" od (...)***.
- Da su tijekom 2014. i 2015. godine pregovori vođeni sa operaterima (...)***.
- Da je kod operatera (...)***.
- Da je operater (...)***.
- Da je gospodarski subjekt (...)***.
- Da je kod nekoliko operatera koji su započeli proceduru predviđenu "Sistemom Kriterija", postupak zaključenja ugovora u (...)***.
- Da je imajući u vidu odredbu 2.2. Općih uvjeta pružanja usluge izričito propisano da u slučaju ako operater ne ispunjava propisane standarde gospodarskog subjekta Sport Klub (agenta), isti neće zaključiti ugovor sa operaterom, zaključenje ugovora bit će moguće kada operateri dostignu zahtijevane standarde tehničke opremljenosti.
- Da je postavljanje uvjeta za zaključenje ugovora neophodno i da prilikom ocjene njihove ispunjenosti, gospodarski subjekt Telemach i njegova povezana društva nisu ni na koji način povlašteni.

- Da su tehnički uvjeti koje propisuje gospodarski subjekt United Media i Opći uvjeti pružanja usluga objektivno neophodni kako bi se osiguralo da se distribucija kanala "Sport Klub", vrši sukladno standardima koje zahtijevaju vlasnici sadržaja.
- Da gospodarski subjekt United Media nije proizvođač športskih sadržaja, te da isti ima vremenski i teritorijalno ograničena prava i brojne obaveze da obezbjedi da ne dođe do nezakonitog emitiranja sadržaja van teritorija Bosne i Hercegovine, zbog propusta nastalih na teritoriju Bosne i Hercegovine.
- Da su traženi tehnički standardi objektivno neophodni, te da prilikom ocjene ispunjenosti istih nema diskriminacije među operaterima. Navedene standarde moraju zadovoljiti svi operateri, bez izuzetaka.
- Da je gospodarski subjekt Telemach nedavno stekao kontrolu nad operaterima HS, HKB, MH, VKT i Velenet, a da navedeni operateri nemaju kanal "Sport Klub" u ponudi, jer ne ispunjavaju tehničke standarde neophodne za emitiranje kanala "Sport Klub".
- Da nakon što gospodarski subjekt Telemach faktički stekne kontrolu nad pomenutim operaterima, isti mogu ispuniti tehničke uvjete koji se od njih traže.
- Da iako se radi o poslovanju unutar grupe, u pogledu kanala "Sport Klub" nije napravljen izuzetak prema operaterima koji su dio grupe, budući da nemaju neophodnu razinu tehničke zaštite.

Protivna strana u svom odgovoru zaprimljenom dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15 ("Izjašnjenje 2") navodi sljedeće:

- Da Konkurencijsko vijeće nema pravni temelj za provođenje predmetnog postupka iz razloga što se on zasniva na tvrdnji Podnositelja zahtjeva da gospodarski subjekt United Media nije postupio po rješenju Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, a Konkurencijsko vijeće je već meritorno odlučilo u svezi sa tim pitanjem.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom, nepostupanje gospodarskog subjekta United Media po ranijem rješenju Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine ističe kao temelj za pokretanjem predmetnog postupka kroz cijeli tekst Zahtjeva. Podnositelj zahtjeva navodi da je gospodarski subjekt United Media nastavio zlouporabu vladajućeg položaja" i nije postupio po točki 4. pomenutog rješenja Konkurencijskog vijeća.
- Da su pomenuti navodi u neprovođenju rješenja Konkurencijskog vijeća neutemeljeni, jer je Konkurencijsko vijeće u postupku preispitivanja rješenja iz članka 43. stavak 5. Zakona po zahtjevu Asocijacije kablskih operatera u BiH ("AKOPA") i gospodarskog subjekta Elta Kabel d.o.o. navode istih odbio kao neutemeljene Zaključkom o preispitivanju od dana 09.12.2014. godine.
- Da odnos između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub ne može predstavljati zabranjeni sporazum, jer se radi o odnosu između principala i agenta.
- Da Facebook anketa koju je proveo Podnositelj zahtjeva ne može predstavljati validan dokaz o nezamjenjivosti kanala "Sport Klub", jer ne postoji bilo kakav način verifikacije ispitanika koji su sudjelovali u istoj i da nije jasno među kojom populacijom je pomenuta anketa provedena.

¹ (...)*** - Podatci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu članka 38. Zakona o konkurenciji.

- Da gospodarski subjekt BH Telecom u svom Zahtjevu pokušava stvoriti privid kako je u pregovore sa gospodarskim subjektom Sport Klub ušao sa iskrenom namjerom da zaključi ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" i da Protivna strana opstruira zaključenje ugovora od početka pregovora.
- Da se iz komunikacije gospodarskog subjekta BH Telecom sa gospodarskim subjektom može zaključiti da gospodarski subjekt BH Telecom nije ušao u pregovore sa gospodarskim subjektom Sport Klub u namjeri da zaključi ugovor, već da prikaže kako Protivna strana navodno krši Zakon.
- Da uprkos činjenici što je Konkurencijsko vijeće rješenjem broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine naložilo gospodarskom subjektu United Media da uspostavi sustav jednakih i transparentnih kriterija u pogledu distribucije kanala "Sport Klub", što je gospodarski subjekt United Media i učinio, gospodarski subjekt BH Telecom zahtjeva povlaštene uvjete "na osnovu dogovora".

Naravno, da gospodarski subjekt United Media nevedene povlaštene uvjete nije mogao odobriti Podnositelju zahtjeva, jer je u obvezi da prema svim operaterima u Bosni i Hercegovini primjenjuje jednak tretman.

- Da je gospodarski subjekt BH Telecom navikao da mu pojedini dobavljači TV kanala daju promotivni popust i da isto očekuje od Protivne strane. Međutim, uslijed naloga Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, gospodarski subjekt United Media nije u mogućnosti da bilo kojem operateru daje povlašteni tretman, bilo putem promotivnih perioda ili na drugi način.
- Da u pogledu navoda Podnositelja zahtjeva kako su tehnički kriteriji za uspostavu suradnje oko distribucije kanala "Sport Klub" skrojeni kako bi se navedeni kanal uskratio zainteresiranim operaterima, ističe da gospodarski subjekt United Media nije proizvođač športskih sadržaja koji se emitiraju na kanalu "Sport Klub".
- Da je gospodarski subjekt United Media usvojio standarde zaštite koji omogućavaju sigurno emitiranje športskih sadržaja na kanalu "Sport Klub" i da je iste zahtijevao od kablinskih operatera prilikom uspostave suradnje. Bez propisane zaštite, kanal se ne može emitirati jer niti jedan tehnički neosposobljen kablinski operater ne može nadoknaditi štetu koja bi nastala u slučaju da dođe do piraterije športskog sadržaja.
- Da su tehnički standardi zaštite dostupni svakom zainteresiranom operateru koji se obrati gospodarskom subjektu Sport Klub, a da su sadržani u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji gospodarski subjekt Sport Klub dostavlja svakom operateru koji iskaže interes za distribuciji kanala "Sport Klub". Dakle, pitanja sadržana u pomenutom upitniku predstavljaju tehničke standarde koje operater treba zadovoljiti da bi mogao emitirati kanal "Sport Klub".
- Da u pogledu tehničkih uvjeta i prava za distribuciju kanala "Sport Klub" apsolutno ne postoji povlašteni položaj gospodarskog subjekta Telemach, niti drugih operatera za koje je gospodarski subjekt Telemach iskazao namjeru da ih preuzme.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom navodi kako "generalno nije utvrđeno da je fingerprint zaštita uvjet za zaključenje ugovora, te da gospodarski subjekt Telemach kao i drugi operateri koji u svojoj ponudi

imaju kanal "Sport Klub", nemaju fingerprint zaštitu". Obje ove tvrdnje su netočne.

- Da je jedinstvenim sustavom kriterija postojanja fingerprint zaštite utvrđeno postojanje fingerprint zaštite kao uvjet za distribuciju kanala "Sport Klub", što je i naznačeno u pitanju 22. upitnika (Content Protection Questionnaire).
- Da je netočna tvrdnja Podnositelja zahtjeva da je Protivna strana od Podnositelja zahtjeva tražila da posjeduje fingerprint zaštitu, a da to nije bio uvjet za druge konkurente na tržištu. Navedenu tvrdnju pobija činjenica da gospodarski subjekt Telemach posjeduje fingerprint zaštitu.
- Da Podnositelj zahtjeva ne posjeduje fingerprint zaštitu, iako je tijekom pregovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub u upitniku (Content Protection Questionnaire) koji je popunio i dostavio gospodarskom subjektu Sport Klub naveo da posjeduje takvu vrstu zaštite, a ustvari ne posjeduje. Dakle, gospodarski subjekt BH Telecom je neistinito tvrdio da posjeduje fingerprint zaštitu koju ustvari nema.
- Da iznošenje neistinitih podataka u svezi sa tehničkom opremljenošću jeste temeljni razlog komunikacije koja je tijekom pregovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom uslijedila nakon što je gospodarski subjekt BH Telecom dostavio gospodarskom subjektu Sport Klub upitnik (Content Protection Questionnaire).
- Da sam Podnositelj zahtjeva navodi u Zahtjevu kako traženje fingerprint zaštite samo po sebi nije sporno, već je sporno to što se navedena zaštita traži od gospodarskog subjekta BH Telecom, a ne od gospodarskog subjekta Telemach. Dakle, u odsustvu diskriminacije gospodarski subjekt BH Telecom ne osporava opravdanost zahtijevanja fingerprint zaštite kao jedan od uvjeta za distribuciju kanala "Sport Klub".
- Da postoji nekoliko operatera u Bosni i Hercegovini koji trenutno distribuiraju kanal "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini sukladno sa ugovorima zaključenim po staroj proceduri, te stoga oni nisu prošli proceduru predviđenu novim sustavom koji uključuje i provjeru sustava zaštite sadržaja, već će se to učiniti prilikom zaključivanja novog ugovora.
- Da je gospodarski subjekt Telemach nedavno stekao kontrolu nad pet gospodarskih subjekata-operatera u Bosni i Hercegovini (HS, HKB, MH, VKT, Velnet). Međutim, pomenuti operateri koji nisu ranije imali kanal "Sport Klub" još uvijek nemaju ovaj kanal u ponudi jer ne ispunjavaju neophodne tehničke standarde zaštite neophodne za njegovo emitiranje. Ova činjenica pokazuje značaj koji se pridaje zaštiti sadržaja prilikom distribucije kanala "Sport Klub", jer ni gospodarski subjekt Telemach, odnosno društva koja je preuzeo u prethodnom periodu, nemaju povlašteni položaj u smislu zadovoljavanja tehničkih uvjeta za emitiranje ovog kanala.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom nije okončao postupak zaključenja ugovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub iz razloga što isti nije dostavio potrebne dokaze o ispunjenosti tehničkih uvjeta.
- Da u dopisu od 14.12.2015. godine, gospodarski subjekt Sport Klub napominje da se od Podnositelja zahtjeva očekuje odgovor u svezi sa Verimatrix Video Mark solucijom koju Podnositelj zahtjeva navodno posjeduje. Dodatno, gospodarski subjekt Sport Klub

daje odgovor Podnositelju zahtjeva u svezi sa dostavom Općih uvjeta principala United Medie, navodeći da će isti biti dostavljeni Podnositelju zahtjeva uz ponudu za zaključenje ugovora.

- Da u dopisu od 03.02.2015. godine, gospodarski subjekt BH Telecom dostavlja dokaz da samo jedan vendor box (proizvođač ZyXEL) ima watermark soluciju. Gospodarski subjekt BH Telecom dodaje da opcija Video Mark nije softverski podržana na STB uređajima koji su isporučeni gospodarskom subjektu BH Telecom. Dakle, gospodarski subjekt BH Telecom ovim putem potvrđuje da njegovi uređaji, pored činjenice da ne posjeduju fingerprint soluciju, ne posjeduju ni Video Mark soluciju, za koju je naknadno tvrdio da posjeduje.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom nije mogao dostaviti dokaz o postojanju fingerprint zaštite, jer istu ne posjeduje i da je gospodarski subjekt BH Telecom kroz komunikaciju sa gospodarskim subjektom Sport Klub pokušao da argumentira kako zaštita koju posjeduje nije fingerprint, ali da je također adekvatna.
- Da je gospodarski subjekt Sport Klub tražio od Podnositelja zahtjeva da dostavi dokaze o alternativnoj zaštiti koju posjeduje, kako bi gospodarski subjekt Sport Klub mogao razmotriti da li je ista adekvatna zamjena za fingerprint, što Podnositelj zahtjeva nije učinio.
- Da se ne može smatrati da je gospodarski subjekt Sport Klub na bilo koji način prekinuo pregovore sa Podnositeljem zahtjeva, iz ugla Protivne strane pregovori su još u tijeku i procedura predviđena jedinstvenim sustavom kriterija će biti nastavljena čim Podnositelj zahtjeva dostavi dokaze o postojanju odgovarajuće zaštite.
- Da se u konkretnom slučaju ne radi ni o kakvom "stalnom proširenju tehničkih zahtjeva" kako to Podnositelj zahtjeva pokušava predstaviti. Naime, tehnički zahtjevi su jednaki od početka pregovora između gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta BH Telecom, a između ostalog uključuju postojanje fingerprint zaštite.
- Da je daljnji tijek komunikacije ustvari rezultat ozbiljne namjere gospodarskog subjekta Sport Klub da zaključi ugovor sa Podnositeljem zahtjeva, te da je gospodarski subjekt Sport Klub spreman da razmotri adekvatnost alternativnog sustava zaštite. Međutim, gospodarski subjekt BH Telecom kroz komunikaciju neprestano izbjegava da dostavi dokaze o alternativnom sustavu zaštite koju tvrdi da ima, te navedenu komunikaciju pokušava predstaviti kao proširenje zahtjeva od Protivne strane.
- Da u pogledu kartona deponovanih potpisa, gospodarski subjekt BH Telecom ističe kako navedni dokument nije tražio "niti jedan drugi TV kanal sa kojim gospodarski subjekt BH Telecom ima zaključen ugovor". Međutim, poznato je da gospodarski subjekt BH Telecom ima zaključen ugovor sa gospodarskim subjektom HD-WIN o emitiranju kanala "Arena Sport", a gospodarski subjekt HD-WIN prema svom zvaničnom cjenovniku zahtjeva da operator zainteresiran za suradnju sa gospodarskim subjektom HD-WIN-om između ostalog dostavi i pomenuti dokument.
- Činjenica da gospodarski subjekt HD-WIN traži karton deponovanih potpisa po svom zvaničnom cjenovniku pokazuje da traženje tog dokumenta

predstavlja uobičajenu praksu na tržištu Bosne i Hercegovine, dok činjenica da je Podnositelj zahtjeva traženi dokument na kraju dostavio pokazuje da pomenuti zahtjev nije predstavljao prepreku kakvom Podnositelj zahtjeva pokušava da je predstavi.

- Da Podnositelj zahtjeva dostavu dozvole RAK-a za distribuciju audio-vizualnih medijskih sadržaja (u daljnjem tekstu: dozvola RAK-a) vidi kao "diskriminaciju" i kao način da se ne zaključi ugovor sa Podnositeljem zahtjeva.
- Da je netočno kako je Protivna strana inzistirala da Podnositelj zahtjeva dostavi dozvolu RAK-a kao preduvjet za nastavak pregovora.

Dana 13.10.2015. godine, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo ponesak broj: 04-26-2-005-34-II/15 kojim Protivna strana dodatno obrazlaže tvrdnju da se kanal "Arena Sport" mora smatrati adekvatnom alternativom kanalu "Sport Klub" i navodi sljedeće:

- Da je od ranije poznato da se na kanalu "Arena Sport" emitira daleko najveći broj utakmica Lige prvaka i Liga Evrope, pri čemu i sam vlasnik športskog sadržaja koji se emitira navodi da se radi o "najelitnijim nogometnim takmičenjima".
- Da se na kanalu "Arena Sport" ekskluzivno emitira italijanska i francuska liga i da se radi o kvalitetnim športskim sadržajima. Također, činjenica da u italijanskoj ligi nastupa "nekolicina najboljih nogometaša iz regije", što svakako ima veliki utjecaj na popularnost ovog takmičenja u Bosni i Hercegovini.
- Da u pogledu francuske lige predstavnici "Arene Sport" navode da se radi o "najbržem rastućem nogometnom brandu u svijetu" i ukazuje na značaj ovog takmičenja za gledatelje u Bosni i Hercegovini uslijed toga što u francuskoj ligi nastupa Zlatan Ibrahimović.
- Da se na kanalu "Arena Sport" prenose regionalna nogometna takmičenja i to liga Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije što je značajno za športske zaljubljenike iz regije.
- Da se na kanalu "Arena Sport" prenose najzanimljivija fnogometna takmičenja iz Južne Amerike, kvalifikacije za svjetsko prvenstvo u fudbalu za 2018. godinu, Copa America 2016, Copa Libertadores i Sudamericana, te brazilska i argentinska fudbalska liga.

Podnositelj zahtjeva u svom očitovanju zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-37-II/15 dana 14.10.2015. godine na odgovor Protivne strane negira tvrdnje Protivne strane, te navodi sljedeće:

- Da je u odgovoru na zahtjev Protivna strana istaknula da gospodarski subjekt United Media više nije principal u pogledu distribucije kanala "Sport Klub", te da je djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini prebačena na gospodarski subjekt United Media S.a.r.l. koji je registriran u Luksemburgu i nalazi se u sastavu United Grupe. Imajući u vidu da ponašanje gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta United Media predstavlja kontinuiranu zlouporabu i kršenje Zakona, navedena promjena ne ekulpira gospodarski subjekt United Mediu za razdoblje do prijenosa ovlaštenja, te za posljedicu ima isključivo proširenje odgovornosti i na gospodarski subjekt United Media S.a.r.l. za razdoblje od prijeenosa djelatnosti.

- Da su navodi Protivne strane da se Zahtjev gospodarskog subjekta BH Telecom zasniva na tvrdnji da Protivna strana nije postupila po nalogima Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-179-II/15 od dana 16.12.2013. godine netočni i izvađeni iz konteksta.
- Da Protivna strana u okviru odgovora na zahtjev nastoji da postupak koji je vođen pred Konkurencijskim vijećem po zahtjevu za preispitivanjem rješenja iskoristi kao navodni osnov za odbijanje Zahtjeva gospodarskog subjekta BH Telecom, zanemarujući pri tome u potpunosti činjenično stanje opisano u Zahtjevu, kao činjenicu da je Zahtjev zasnovan na dokazima koji ukazuju na nespornu zlouporabu vladajućeg položaja i selektivno zaključivanje ugovora, čime se izravno narušava konkurencija na tržištu.
- Da su pomenute tvrdnje Protivne strane neutemeljene, obzirom da se Zahtjev gospodarskog subjekta BH Telecom u ovoj pravnoj stvari temelji na činjenicama koje su nastale nakon donošenja ranijeg rješenja Konkurencijskog vijeća, te da činjenice navedene u Zahtjevu predstavljaju temelj za pokretanje novog postupka.
- Da konstatacija Protivne strane o neprimjenjivosti odredbi o zabranjenom sporazumu zasnovana na stavku (18) Smjernica za vertikalna ograničenja (2000/C 291/01) ne može biti prihvaćena od strane Podnosioca zahtjeva, jer isti nema uvid u ugovor zaključen između nalogodavca i gospodarskog subjekta Sport Klub.
- Da imajući u vidu činjenicu da je gospodarski subjekt Sport Klub jedini zastupnik principala, odnosno jedina pravna osoba putem koje Podnositelj zahtjeva može osigurati pravo na emitiranje kanala "Sport Klub", postavlja se pitanje dominacije gospodarskog subjekta Sport Klub i odgovornosti istog u pogledu odbijanja zaključenja ugovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom.
- Da je postupak pokrenut od strane gospodarskog subjekta Telemach protiv gospodarskog subjekta HD-WIN irelevantan za donošenje odluke u postupku koji je pokrenut po Zahtjevu gospodarskog subjekta BH Telecom, imajući u vidu da BH Telecom nije povezan sa gospodarskim subjektom HD-WIN, ni sa gospodarskim subjektom Telemach, niti su pomenuti postupci utemeljeni na istim činjenicama.
- Navodi Protivne strane da bi donošenje odluke u ovom postupku, koja bi bila različita od odluke u predmetu koji je pokrenuo gospodarski subjekt Telemach protiv HD-WIN-a predstavljalo narušavanje konkurencije između istih su također irelevantni za vođenje postupka u predmetu BH Telecom, jer se gospodarski subjekti United Media i HD-WIN nalaze na uzlaznom tržištu u odnosu na Podnosioca zahtjeva, te Podnositelj zahtjeva nije sudionik na tržištu na kojem su gospodarski subjekti United Media i HD-WIN konkurenti.
- Da nije jasno na koji način bi Protivna strana bila ugrožena ukoliko Konkurencijsko vijeće donese odluku koja bi u konačnici rezultirala zaključenjem ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" između Protivne strane i Podnosioca zahtjeva, jer bi isto značilo povećanje prihoda gospodarskog subjekta United Media, a što je prema navodima Protivne strane i interes gospodarskog subjekta United Media.
- Da navodi Protivne strane nesporno ukazuju na stvarnu namjeru koju želi ostvariti nezaključenjem ugovora sa Ponositeljem zahtjeva, a to je stvaranje konkurentne prednosti za povezanu osobu gospodarski subjekt Telemach.
- Da nije jasno koji dio Zahtjeva gospodarskog subjekta BH Telecom, Protivna strana smatra nejasnim, obzirom da je u točki 2. Zahtjeva gospodarski subjekt BH Telecom nedvosmisleno naveo da je u predmetnom postupku tržište distribucije športskih kanala sa sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. Dakle, nesporno je da je Podnositelj zahtjeva dao precizan prijedlog za definiranje mjerodavnog tržišta u predmetnom postupku.
- Da je jasno da su navodi Protivne strane iz predmeta Europske komisije Liberty Global/Ziggo (M. 7000) izvučeni iz konteksta i da nije točno da Evropska komisija nije napravila nikakvu distinkciju između športskih kanala, naprotiv Europska komisija je nesporno konstatala da većina konzumenata smatra da specifičan tematski športski kanal nije zamjenjiv drugim tematskim športskim kanalom.
- Da je nesporno da se navedeni slučajevi u odgovoru Protivne strane ne mogu koristiti kao temelj koji bi potkrijepio konstataciju Protivne strane da prema praksi Europske unije nema razloga da se tržište opskrbe športskim ili nogometnim kanalima podijeli prema vrsti nogometnih događaja.
- Prijedlog Protivne strane da se u predmetnom postupku mjerodavno tržište definira kao tržište kanala koji emituju športske sadržaje, Podnositelj zahtjeva smatra neprihvatljivim, jer predstavlja banalizovanje definicije mjerodavnog tržišta i pokušaj izjednačavanja svih športskih kanala bez obzira da li je u pitanju neka od najgledanijih svjetskih liga ili je u pitanju prenos lokalne lige, turnira ili nekog športskog sadržaja.
- Da su navodi Protivne strane da je Podnositelj zahtjeva u stanju da se natječe na tržištu, te da doživljava ekspanziju su u potpunosti irelevantni, jer Podnositelj zahtjeva ostvaruje razvoj iz niza razloga kojim uključuju i razvoj mreže.
- Da se suština ovog predmeta ogleda u činjenici da je "Sport Klub" kanal koji je prisutan na tržištu u Bosni i Hercegovini i da vlasnik "Sport Kluba" nema pravo da ograničava konkurenciju na silaznom tržištu kroz selektivno zaključivanje ili nezaključivanje ugovora o distribuciji. Sama činjenica da je kanal "Sport Klub" dostupan jednom operateru na tržištu a drugom ne, predstavlja stvaranje situacije u kojoj je jedan operater (BH Telecom) u nepovoljnijem konkurentskom položaju u odnosu na drugog operatera (Telemach).
- Da je nesporna zlouporaba koju vrši Protivna strana, obzirom da je konkurentu Podnosioca zahtjeva, gospodarskom subjektu Telemach kao povezanom društvu Protivne strane omogućeno da distribuira kanal "Sport Klub", dok Podnositelju zahtjeva nije, čime je Podnositelj zahtjeva doveden u neravnotežan položaj, obzirom da bi Podnositelj zahtjeva u slučaju da u svojoj ponudi ima kanal "Sport Klub" bio privlačniji za korisnike.
- Da Protivna strana kroz prikaz porasta broja korisnika Podnosioca zahtjeva, nastoji predstaviti da kanal "Sport Klub" nije element koji ima utjecaj na tržišni

- udjel, odnosno element koji daje konkurentsku prednost.
- Da se od 2012. godine pa do 10 (desetog) mjeseca 2015. godine (.)**%.
 - Da je evidentno da se na područjima gdje su prisutni (.)**.
 - Da je JP HT Mostar nakon zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" dana 28.11.2012. godine ostvario najveći rast broja korisnika i to sa 5.689 na 20.000 korisnika, što je rast od 351%. Iz navedenog bi se moglo zaključiti da je JP HT Mostar nakon zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" ostvario ogroman rast broja korisnika, a što ukazuje da je kanal "Sport Klub" nesporni faktor konkurentске prednosti.
 - Ocjena Protivne strane je da korisnici kanala Eurosport i Arena Sport imaju "legitimnu alternativu u pogledu kvalitetnog športskog sadržaja" je neutemeljena, s obzirom da je člankom 3. stavak (2) Zakona utvrđeno da mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim. Nesporno je da na primjer ljubitelji nogometnog kluba Chelsea neće smatrati utakmicu nekog drugog kluba adekvatnom zamjenom.
 - Da Protivna strana navodi kako "Sport Klub" ne spada u kategoriju "must have" kanala pozivajući se na Smjernice Europske komisije o nehorizontalnim koncentracijama, koje u konkretnom slučaju nisu mjerodavne, jer nije riječ o planiranoj koncentraciji, nego zlouporabe vladajućeg položaja.
 - Da činjenice ukazuju na značaj kanala "Sport Klub" na tržištu Bosne i Hercegovine, gdje "Sport Klub" nesporno predstavlja kanal koji diferencira operatore na one koji ga imaju i one koji ga nemaju, a koji su time manje privlačni za konzumente. Sukladno naprijed navedenom, može se zaključiti da kanal "Sport Klub" predstavlja važan proizvodni ulaz na tržištu u Bosni i Hercegovini.
 - Da je navod Protivne strane kako nijedan drugi operator nema pristup BH Telecom Premijer ligi netočan, jer vlasnik prava na BH Telecom Premijer ligu nije Podnositelj zahtjeva, nego Nogometni savez Bosne i Hercegovine. Gospodarski subjekt BH Telecom je zlatni sponzor BH Telecom Premijer lige i to je ujedno razlog zbog kojeg liga nosi ime BH Telecom.
 - Da je Podnositelj zahtjeva stekao prava na prijenos određenog broja utakmica po kolu, tačnije 3 (tri) utakmice po kolu, pri čemu se u svakom kolu odigrava 8 (osam) utakmica. Bitno je naglasiti da je Podnositelj zahtjeva zbog šireg društvenog interesa i popularizacije domaćeg sporta omogućio da BHRT 1 prenosi jednu od tri utakmice. Dakle, utakmice BH Telecom Premijer lige su dostupne kako korisnicima gospodarskog subjekta BH Telecom, korisnicima drugih operatera, pa čak i korisnicima koji nemaju kablsku, digitalnu ili IPTV uslugu, obzirom da je BHRT free to air kanal koji je dostupan svim domaćinstvima sa TV prijemnikom.
 - Protivna strana navodi insinucije da između gospodarskih subjekata HD-WIN i BH Telecom postoji "poseban odnos suradnje" što je u potpunosti neutemeljeno, jer je gospodarski subjekt BH Telecom prava na prijenos tri utakmice stekao temeljem ugovora sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine, dok aranžman gospodarskog subjekta HD-WIN sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine nije poznat gospodarskom subjektu BH Telecom. Gospodarski subjekt BH Telecom nije povezan sa gospodarskim subjektom HD-WIN, izuzev što sa istim ima zaključen ugovor kojim je regulirano pravo distribucije kanala "Arena Sport" putem platforme "Moja TV".
 - Da prema podacima pribavljenim sa zvanične web stranice Regulatorne agencije za komunikaciju Bosne i Hercegovine od ukupno 47 (četrdesetsedam) korisnika dozvole za distribuciju AVM usluga i usluga radija, tj. operatera koji krajnjim korisnicima pružaju usluge televizije, samo 8 (osam) u svojoj ponudi ima kanal "Sport Klub", od kojih su gospodarski subjekti Total TV i Telemach operateri koji su vlasnički povezani, te da je operator BHB Cable TV u procesu akvizicije.
 - Da gospodarski subjekt BH Telecom ne spori pravo vlasnika sadržaja u predmetnom postupku da se isti adekvatno zaštiti i da poduzima niz koraka koji za cilj imaju da se osigura zakonito poslovanje svih operatera na tržištu.
 - Da Podnositelj zahtjeva osporava selektivnu primjenu pravila o zaštiti. Naime, Protivna strana je u svom odgovoru na Zahtjev istakla da je ranije bilo zlouporaba sadržaja, pri čemu ne navodi da li je utvrđeno ko je zlouporabljavao sadržaj, odnosno čiji sustav je kompromitiran i da li je odgovornom operateru onemogućena dalja distribucija kanala "Sport Klub".
 - Da sustav zaštite gospodarskog subjekta BH Telecom spada među najnaprednije i najsigurnije na tržištu i apsolutno je nemoguće da su sustavi nekih manjih operatera koji pružaju usluge analogne kablске televizije sigurniji.
 - Da u dosadašnjoj suradnji gospodarskog subjekta BH Telecom sa drugim TV kućama, niti jedna nije imala primjedbi na sigurnost sustava gospodarskog subjekta BH Telecom što implicira da ponašanje Protivne strane nema za cilj zaštitu sadržaja, već stvaranje konkurentске prednosti povezanim društvima.
 - Da je kroz tijek komunikacije između gospodarskog subjekta BH Telecom i gospodarskog subjekta u postupku pregovaranja, gospodarski subjekt Sport Klub dodao uvjet koji nije utvrđen kroz sam upitnik (Content Protection Questionare) kojim se u pitanju 22. istog postavlja samo upit da li uređaji podržavaju fingerprint zaštitu, pri čemu nigdje nije navedeno da se za navedeno pitanje mora dostaviti dokaz, niti da je posjedovanje fingerprint zaštite uvjet bez kojeg se ne može zaključiti ugovor.
 - Da tvrdnja Protivne strane kako ista posluje transparentno i nediskriminatorno, te da svaki zainteresirani operator po obraćanju gospodarskom subjektu Sport Klub može dobiti ugovornu dokumentaciju, nije istinita. Naime, gospodarski subjekt BH Telecom do dana sastavljanja ovog očitovanja, dakle preko godinu i osam mjeseci od uspostave kontakta sa gospodarskim subjektom Sport Klub, nikada nije dobio Opće uvjete poslovanja koje je višestruko zahtijevao.
- Podnositelj zahtjeva se u svom očitovanju zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-43-II/15 dana 30.10.2015. godine dodatno izjasnio na odgovor Protivne strane (odgovor 2), te naveo sljedeće:

- Da je Konkurencijsko vijeće u dopisu broj: 05-26-3-002-217-II/13 od dana 07.08.2015. godine dostavilo odgovor gospodarskom subjektu BH Telecom u kojem navodi da je u tijeku provedenog postupka cijenilo postojanje povrede Zakona na temelju činjenica i dokaza iznesenih u tijeku postupka. Nadalje, u dopisu se navodi da Opći uvjeti poslovanja spadaju u akte koji su doneseni nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća, te samim tim ocjena usklađenosti istih sa odredbama Zakona nije bila predmet provedenog postupka, kao ni naknadno ponašanje.
- Da Konkurencijsko vijeće ne može cijeniti da li su Opći uvjeti poslovanja koje je utvrdila Protivna strana usklađeni sa Zakonom i da li ponašanja Protivne strane predstavlja zabranjeno konkurencijsko djelovanje u smislu odredbi Zakona, bez provedenog postupka.
- Nesporno je da Opći uvjeti poslovanja i tehnički uvjeti za distribuciju kanala "Sport Klub" do podnošenja Zahtjeva gospodarskog subjekta BH Telecom nikada nisu bili predmet postupka, kao što je nesporno i da je Konkurencijsko vijeće ovlašteno da po podnesenom Zahtjevu provede postupak.
- Da Protivna strana nastoji osporiti predloženu definiciju mjerodavnog tržišta, a da pri tom zanemaruje da Podnositelj zahtjeva treba da dokaže postojanje zlouporabe vladajućeg položaja i zabranjenog sporazuma sukladno Zakonu, a ne šta je mjerodavno tržište u predmetnom postupku.
- Da su neutemeljeni navodi Protivne strane o anketi koju je proveo Podnositelj zahtjeva o športskom sadržaju koji se prikazuje u okviru ponude "Moja TV", odnosno navodi Protivne strane da lice koje provodi anketu u potpunosti kontrolira istu, jer je ista provedena putem društvene mreže Facebook.

Naime, nije jasno na koji način lice koje provodi anketu, u ovom slučaju gospodarski subjekt BH Telecom može kontrolirati ispitanike.

- Da su iznesene činjenice Protivne strane pokušaj da se pokaže da postoji alternativa kad je u pitanju praćenje športskog sadržaja koji se prikazuje na kanalu "Sport Klub" i da se "proširi definicija mjerodavnog tržišta, banalizuje značaj engleske Premijer lige, odnosno da se postupak optereti širokim spektrom podataka o športskim događajima što za cilj ima odugovlačenje predmetnog postupka".
- Da ne postoji stvarna namjera Protivne strane da posluje transparentno i nediskriminatorno, proizilazi iz činjenice da gospodarski subjekt BH Telecom, nakon skoro dvije godine komunikacije u svezi sa ponudom, još nikad nije dobio Opće uvjete poslovanja, nacrt ugovora i cijenu.
- Da ukoliko je jedan o tehničkih uvjeta za distribuciju kanala "Sport Klub" posjedovanje fingerprint zaštite, isti uvjet se mora odnositi i na korisnike analogne televizije.
- Da posjedovanje fingerprint zaštite nije zahtijevao niti jedan dostavljač sadržaja (kanala) od Podnositelja zahtjeva i da Protivna strana nikada nije dostavila ponudu sa cijenom u kojoj se navodi da će Podnositelj zahtjeva dobiti prava na sadržaj uz uvjet da obezbjedi fingerprint zaštitu.
- Da iz navedenog proizilazi da Podnositelj zahtjeva nije neistinito tvrdio da posjeduje fingerprint zaštitu, nego je Podnositelj zahtjeva odgovorio na postavljeno

pitanje da koristi sistem Verimatrix koji podržava fingerprint zaštitu i da funkcionalnost iste nije licencirana od strane Podnositelja zahtjeva.

- Da Protivna strana ističe kako određeni broj operatera koji trenutno distribuiraju kanal "Sport Klub" nije bio predmet provjere zaštite sadržaja, obzirom da kanal "Sport Klub" distribuiraju na temelju ugovora zaključenih po staroj proceduri. Na temelju navedenih činjenica, postavlja se pitanje ako je cilj nove procedure bila zaštita sadržaja po zahtjevu vlasnika sadržaja, zašto ugovori sa operaterima koji ne ispunjavaju tehničke uvjete ustanovljene novom procedurom nisu raskinuti, kako bi se spriječila zlouporaba sadržaja na kanalu "Sport Klub".
- Da transparentnost podrazumjeva da zainteresirani operateri, prije bilo kakvih investicija i aktivnosti, najprije trebaju biti upoznati sa cijenom i uvjetima distribucije kanala "Sport Klub", a da nakon toga slijedi detaljna analiza tehničkih zahtjeva zaštite, kako bi operateru bilo omogućeno da razmotri da li mu je potrebna eventualna nadogradnja sustava i da li se nadogradnja sustava isplati.
- Da IPTV sustav gospodarskog subjekta BH Telecom predstavlja napredan sustav koji osigurava visok stepen zaštite sadržaja, koji je neuporediv sa znatno slabije zaštićenim kablskim ili satelitskim sustavom.
- Da Protivne strane onemogućavaju distribuciju kanala "Sport Klub" gospodarskom subjektu BH Telecom, dok je distribucija istog omogućena gospodarskom subjektu Telemach na analognoj usluzi i gospodarskom subjektu Total TV na satelitskoj usluzi.

Konkurencijsko vijeće je dana 12.11.2015. godine, aktom broj: 04-26-2-005-51-II/15 zatražilo od Protivne strane da dostavi informaciju po kojoj osnovi vrši emitiranje športskih sadržaja na kanalu "Sport Klub", što je Protivna strana i učinila dana 23.11.2015. godine dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15 u kojem navodi slijedeće:

- Da u vrijeme dok je gospodarski subjekt United Media bio pod kontrolom grupacije "United Group", što uključuje i 2014. godinu, prava na emitiranje športskih sadržaja koji su prikazivani na kanalu "Sport Klub", su bila regulirana na način da su prava za određeni športski sadržaj glasila na neku od članica "United Group" koja bi zaključila ugovor o podlicenciranju sa gospodarskim subjektom United Media.
- Da je pretežit dio prava na športske sadržaje koji su emitirani na kanalu "Sport Klub", uključujući i prava na emitiranje engleske Premijer lige bio na društvu United Media Limited sa Kipra (raniji naziv: Adria Media Limited).
- Da je u razdoblju dok je gospodarski subjekt United Media (raniji naziv: IKO Balkan S.R.L.) bio pod kontrolom grupacije "United Group", isti imao zaključen ugovor sa gospodarskim subjektom United Media Limited (raniji naziv: Adria Media Limited) kojim je prenesena pod-licenca u svezi pojedinih športskih sadržaja na gospodarski subjekt United Media. Napominjemo da pomenuti ugovor više nije na snazi.
- Da sukladno navedenom, ugovori sa vlasnicima prava na športske sadržaje na temelju kojih se tijekom 2014. godine vršilo emitiranje športskih sadržaja na kanalu "Sport Klub" nisu dostupni gospodarskom subjektu "United Media", već se isti nalaze u posjedu pojedinih članica grupacije "United Group" koje su navedene

ugovore zaključile sa vlasnicima prava na određene športske događaje.

- Da gospodarski subjekt Sport Klub nema zaključen niti jedan ugovor o distribuciji športskih sadržaja koji se emitiraju na kanalu "Sport Klub", jer gospodarski subjekt Sport Klub ima ulogu agenta (zastupnika) koji u ime svog principala gospodarskog subjekta United Media na teritoriju Bosne i Hercegovine zaključuje ugovore sa pay TV operaterima u svezi s distribucijom kanala "Sport Klub".
- Da je gospodarski subjekt Sport Klub zaključio ugovor sa novim principalom gospodarskim subjektom United Media S.a.r.l. koji je stupio na snagu dana 01.04.2015. godine i zadržao pravo da zaključuje ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa zainteresiranim operaterima na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Protivna strana u svom odgovoru na podneske gospodarskog subjekta BH Telecom, zaprimljenom dana 01.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-59-II/15, navodi sljedeće:

- Da je Konkurencijsko vijeće putem zaključka broj: 05-26-3-002-225-II/13 od 09.12.2014. godine, koji je objavljen u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 6/2015 od 26.01.2015. godine, Zahtjev za preispitivanje odbilo kao neutemeljen u cijelosti.
- Da se postavlja pitanje u kom razdoblju je gospodarski subjekt BH Telecom bio član AKOP-a što je mjerodavno i za pitanje litis pendencie, imajući u vidu da je pred Konkurencijskim vijećem pored predmetnog postupka u tijeku i postupak broj: 06-26-2-006-II/15 pokrenut po zahtjevu gospodarskog subjekta Elta Kabel i AKOP-a, koji se vodi u svezi sa suštinski identičnim osnovom kao i predmetni postupak.
- Da smjernice koje je izdala Europska komisija iz 2000. godine ("Smjernice iz 2000. godine) kao i "Smjernice iz 2010. godine" potvrđuju da između gospodarskog subjekta United Media kao principala i gospodarskog subjekta Sport Klub kao agenta nije mogao postojati zabranjeni sporazum. Nadalje, odnos između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub tipičan je primjer "prave" agenture koja sukladno navedenim izvorima prava Europske unije ne može predstavljati zabranjeni sporazum. U ovom odnosu gospodarski subjekt Sport Klub je bio u obvezi da u potpunosti slijedi upute principala i nije snosio nikakav samostalni rizik u svezi uspostave suradnje sa trećim osobama.
- Da se gospodarski subjekt "Sport Klub" sukladno ugovoru potpisanom između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub obvezao da će se u cijelosti pridržavati Općih uvjeta za pružanje usluga koje je gospodarski subjekt United Media usvojio za teritorij Bosne i Hercegovine.
- Da gospodarski subjekt Telemach nije povezano društvo ni sa jednom od dvije Protivne strane. Gospodarski subjekt Sport Klub nije ni ranije bio vlasnički povezan sa gospodarskim subjektom Telemach, dok je sa gospodarskim subjektom United Media povezanost prestala nakon što je promijenjena vlasnička kontrola nad ovim subjektom.
- Da prema saznanjima Protivne strane, Podnositelj zahtjeva u pogledu prijenosa utakmica BH Telecom

Premijer lige na kanalu "Arena Sport" obezbjeđuje tehničku podršku istom.

- Da je vlasnik prava na emitiranje engleske Premije lige od dana 13.02.2014. godine uputio obavijest o suspenziji gospodarskom subjektu Adria Media Limited, koji je iz grupacije "United Group" koja je imala zaključen ugovor o emitiranju engleske Premijer lige.
- Da su na temelju navedene obavijesti na kanalu "Sport Klub" bili suspendirani prijenosi engleske Premijer lige u jednom od udarnih termina subotom od 15 h. Suspenzija je uslijedila nakon što je došlo do neovlaštenog emitiranja kanala "Sport Klub" u Ujedinjenom Kraljevstvu.
- Da je u pogledu operatera Telemach neophodno napomenuti da je fingerprint zaštita kod istog obezbijedena u pogledu digitalnog vida distribucije, dok je kod distribucije analognog signala fingerprint zaštita ne postoji, jer je nije moguće tehnički provesti.
- Da je operater "BHB Cable TV" započeo proceduru zaključenja ugovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub, ali ista još nije okončana. Dok se navedena procedura ne okonča gospodarski subjekt "BHB Cable TV" distribuirati kanal "Sport Klub" na temelju privremene suglasnosti koju mu je izdao gospodarski subjekt Sport Klub.
- Da je gospodarski subjekt "BHB Cable TV" kao dugogodišnji partner Protivne strane dobio uvjetnu suglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uvjeta potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i posjedovanje fingerprint zaštite.
- Da operater HT Mostar nema zaključen ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" i da isti emitira bez ikakvog pravnog temelja, tj. nezakonito.

4. Usmena rasprava

Obzirom da se u predmetnom postupku radi o strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je sukladno članku 39. stavak (1) Zakona, zakazalo usmenu raspravu za dana 01.12.2015. godine.

Usmena rasprava održana je dana 01.12.2015. godine u prostorijama Konkurencijskog vijeća uz prisustvo punomoćnika Podnositelja zahtjeva Samira Jusufovića, Vahide Hodžić, Alena Ramića i Srđana Šegovića, te punomoćnika Protivne strane odvjetnika Nihada Sijerčića, te Rastka Petakovića i Dragana Gaina u svojstvu stručnih pomagača.

Punomoćnici Podnositelja zahtjeva su na usmenoj raspravi istakli sljedeće:

- Gospodarski subjekt BH Telecom izjasnio se da postupak vodi samo protiv gospodarskog subjekta United Media.
- Da je gospodarski subjekt BH Telecom, Zahtjev za pokretanje postupka uputio Konkurencijskom vijeću nakon godinu dana pokušavanja da se ostvari suradnja sa gospodarskim subjektom Sport Klub.
- Da je činjenično nesporno i lako utvrdivo da je grupacija u čijem vlasništvu je kanal "Sport Klub" vlasnički povezana sa operaterima Telemach i Total TV koji pružaju usluge distribucije kanala "Sport Klub" i da svojim djelovanjem pogoduje istim.
- Da je u predmetnom postupku ključno razumijevanje šta je fingerprint zaštita i da taj nivo zaštite omogućava jednoznačnu identifikaciju korisnika sa čijeg prijemnog uređaja se vrši zlouporaba sadržaja vlasnika prava.

- Da je gospodarski subjekt BH Telecom spreman pokrenuti implementaciju sustava fingerprint zaštite, ali da to iziskuje određeni trošak, te da gospodarski subjekt BH Telecom nije u stanju utvrditi kompletan iznos troškova koji je potreban za kupovinu sistema fingerprint zaštite, odnosno za distribuciju kanala "Sport Klub", jer mu nikad nije dostavljena ponuda od strane gospodarskog subjekta Sport Klub.
- Da gospodarski subjekt BH Telecom u svom sustavu ima najnapredniju DRM/CA zaštitu, koja je po najvišim svjetskim standardima i zadovoljava druge vlasnike prava.

Punomoćnici Protivne strane su na usmenoj raspravi istakli sljedeće:

- Da tvrdnja Podnositelja zahtjeva kako članice grupacije kojoj pripadaju gospodarski subjekt United Media i gospodarski subjekt Sport Klub namjerno odbijaju zaključenje ugovora sa Podnositeljem zahtjeva i drugim operaterima da bi na silaznom tržištu ostvarili konkurentsku prednost, je neistinita. Naime na tržištu sportskih sadržaja vlasnik kanala "Sport Klub" ima izuzetno visoke troškove i cilj istog je da kanal proda što većem broju operatera kako bi povećao profit.
- Da gospodarski subjekt Sport Klub nije vlasnik kanala "Sport Klub", a samo u slučaju da jeste moglo bi se govoriti o zlouporabi vladajućeg položaja na tržištu u Bosni i Hercegovini.
- Da u pogledu analognog prenosa sadržaja ne postoji mogućnost digitalne zaštite, a za ozbiljan pokušaj piraterije neophodno je analogni signal prvo digitalizirati i potom ga neovlašteno prenesti u nekom objektu.
- Da vlasnik engleske Premijer lige određuje kakvu zaštitu operateri trebaju posjedovati i ona se odnosi na digitalne sustave, a jasno im je da to nije jednostavno kada je u pitanju analogni sistem, naime analogni signal je malo komplikovaniji za stream. Dakle, Protivnoj strani je rečeno da tko ima ima digitalnu i analognu zaštitu, mora da je sprovede u digitalnu.
- Da gospodarski subjekt Sport Klub kao agent distributera propisuje Opće uvjete poslovanja i tehničke uvjete, ali pri tom nema autonomiju u odlučivanju koji su tehnički uvjeti, za te uvjete komunikaciju vodi gospodarski subjekt United Media, ali ni oni nemaju mogućnost propisati te uvjete. Ta pravila i uvjete propisao je IMG.
- Podnositelj zahtjeva u svom izjašnjenju na odgovor Protivne strane broj: 04-26-2-005-59-II/15 od dana 01.12.2015. godine, zaprimljenom dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-67-II/15 navodi sljedeće:
- Da je Protivna strana na usmenoj raspravi održanoj u prostorijama Konkurencijskog vijeća dana 01.12.2015. godine navela da je gospodarski subjekt Sport Klub donositelj Općih uvjeta poslovanja, što potvrđuje da je gospodarski subjekt Sport Klub utvrdio uvjete za distribuciju kanala Sport Klub na tržištu Bosne i Hercegovine.
- Da je činjenica kako gospodarski subjekt Telemach u ponudi nema kanala "Arena Sport" irelevantna za predmetni postupak, jer Podnositelj zahtjeva nema nikakvu vezu sa gospodarskim subjektom HD-WIN-om, osim što u svojoj ponudi ima kanala "Arena Sport".

Protivna strana u svom odgovoru na upite sa usmene rasprave, zaprimljenom dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15 (sadržaj odgovora je sukladno članku 38. Zakona označen kao poslovna tajna), navodi sljedeće:

- Da gospodarski subjekt Sport Klub, zainteresiranom operateru dostavlja ponudu tek nakon prijema kompletne i ispravne dokumentacije koja uključuje adekvatno popunjen upitnik (Content Protection questionnaire) kojim se potvrđuje da operater ispunjava tehničke uvjete u pogledu zaštite integriteta sadržaja i sprečavanja piraterije kanala "Sport Klub".
- Da vezano za navode Podnositelja zahtjeva u svezi sa cijenom kanala "Sport Klub" u Bosni i Hercegovini, ista je navedena u Prilogu 4 uz Opće uvjete pružanja usluga. Obračun cijene se dostavlja operateru sukladno proceduri kod dostave ponude od strane gospodarskog subjekta Sport Klub.
- Da prema proceduri za zaključenje ugovora, Opći uvjeti poslovanja dostavljaju se operateru prilikom dostave ponude sa prilogima (korak broj 4).
- Da na temelju ugovora zaključenih po novoj proceduri koja između ostalog zahtjeva i postojanje fingerprint zaštite kanala "Sport Klub" trenutno emitiraju gospodarski subjekti (...)**.
- Da na temelju ugovora zaključenih po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije neophodan uvjet za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli, kanal "Sport Klub" distribuiraju gospodarski subjekti: (...)**, gospodarski subjekt (...)** i (...)**.
- (...)**.
- Da postoje operateri (...)**.
- Da je analogni video signal u pravilu podložniji vanjskim utjecajima pa je već u izvoru nižeg kvaliteta od digitalnog i prije konverzije. Nadalje, neko ko želi sadržaj koji se distribuira putem analognog signala piratizirati mora biti stručna osoba i prethodno nabaviti što kvalitetniji uređaj za analognu-digitalno pretvaranje signala (konverzija).
- Da kod distribucije digitalnog signala na digitalnom prijemniku već postoji signal u digitalnom obliku odgovarajuće kvalitete i za daljnju distribuciju i bez značajnih ulaganja može preko outputa STB-a (HDMI) biti distribuiran na internet ili nekom drugom ilegalnom operateru, bilo gdje na svijetu u izvornom digitalnom kvalitetu.
- Da na navod Podnositelja zahtjeva da posjeduje najnapredniju DRM/CA zaštitu koja je po najvišim standardima, Protivna strana ističe da postojanje DRM/CA zaštite ne podrazumjeva fingerprint zaštitu (niti watermark) zaštitu.
- Da DRM/CA zaštita sama po sebi bez fingerprint /watermark zaštite ne omogućava detekciju izvora piratiziranog signala.
- Da gospodarski subjekt Sport Klub prilikom pregovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom nije vršio "stalno proširenje tehničkih zahtjeva", kako to gospodarski subjekt BH Telecom pokušava predstaviti.

Tehnički zahtjevi su bili jednaki od početka pregovora između gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta BH Telecom, što je između ostalog uključivalo i postojanje fingerprint zaštite.

- Da je u daljnjem tijeku komunikacije, gospodarski subjekt Sport Klub iskazao spremnost da razmotri adekvatnost alternativnog sustava zaštite koji bi

gospodarski subjekt BH Telecom dokazao da posjeduje, ali gospodarski subjekt BH Telecom je kroz daljnju komunikaciju izbjegavao da dostavi dokaze o tom alternativnom sustavu zaštite.

5. Prikupljanje podataka od trećih osoba

Tijekom postupka, Konkurencijsko vijeće je radi utvrđivanja svih mjerodavnih činjenica u smislu odredbi članka 35. stavak (1) točka a) i c) Zakona prikupljalo podatke i dokumentaciju od trećih osoba koja nisu stranke u postupku.

Konkurencijsko vijeće je dana 02.12.2015. godine uputilo dopise kablskim operaterima na tržištu u Bosni i Hercegovini da odgovore na pitanja od koje godine imaju zaključen ugovor za emitiranja kanala "Sport Klub", na kojoj osnovi emitiraju kanal "Sport Klub" u 2015. godini, da li distribuiraju kanal "Sport Klub" putem analognog ili digitalnog signala i da li posjeduju fingerprint zaštitu.

Gospodarski subjekt KG-1 d.o.o. Goražde (u daljnjem tekstu KG-1) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-65-II/15 od 07.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" kanal emituje putem analognog i digitalnog signala, te da gospodarski subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu. Gospodarski subjekt KG-1 navodi da kanal "Sport Klub" emitira od 2013. godine i u 2015. godini ga emitira na osnovu ugovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub.

Gospodarski subjekt BHB CABLE TV d.o.o. (u daljnjem tekstu: BHB) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-66-II/15 od 09.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem analognog i digitalnog signala. Gospodarski subjekt BHB ima privremeno tehničko rješenje fingerprint zaštite preko povezanog lica Total TV-a, a kanal "Sport Klub" emitira od 2012. godine. Kanal "Sport Klub" je bio u programskoj šemi gospodarskog subjekta BHB na temelju ugovora za razdoblje 2012.-2015. godine i na osnovu suglasnosti, a gospodarski subjekt BHB je u procesu zaključenja novog ugovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub.

Gospodarski subjekt JP Hrvatske telekomunikacije d.d. Mostar (u daljnjem tekstu: HT ERONET) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-68-II/15 od 10.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emituje putem digitalnog signala od 2012. godine. Gospodarski subjekt HT ERONET u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja. Kanal "Sport Klub" je u programskoj šemi gospodarskog subjekta HT ERONET na temelju ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine. Gospodarski subjekt HT ERONET navodi da je u više navrata iskazivao spremnost za nastavak suradnje sa gospodarskim subjektom "Sport Klub", tražeći dostavu ponude u više navrata sukladno dostavljenoj proceduri, te je obavijestio gospodarski subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.

Gospodarski subjekt GLOBAL INTERNET d.o.o. Novi Travnik (u daljnjem tekstu: GLOBAL INTERNET) je dopisom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-71-II/15 od 11.12.2015. godine dostavio odgovor Konkurencijskom vijeću u kojem navodi da se u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitirao u razdoblje od 01.12.2012. godine do 30.11.2015. godine u digitalnom formatu. Gospodarski subjekt GLOBAL INTERNET nema kanal "Sport Klub" u svojoj ponudi jer je produljenje ugovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub podrazumjevalo uvjete koji su bili nepovoljni. Obzirom da gospodarski subjekt

GLOBAL INTERNET nije bio u mogućnosti ispuniti tehničke uvjete poput fingerprint zaštite, bio je primoran odbiti ponudu za produženje ugovora o distribuciji kanala Sport Klub.

6. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da se, kada su u pitanju nogometni sadržaji visoke kvalitete, radi o veoma diferenciranom proizvodu, koji nema uopće ili nema adekvatnu zamjenu, odnosno da krajnji korisnik koji npr. prati utakmice njemačke Bundeslige neće smatrati utakmice engleske Premijer lige adekvatnom zamjenom, i obratno. Dakle, krajnji korisnici usluge ne bi smatrali međusobno zamjenjivom, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene, utakmice bilo koje ekskluzivne nogometne lige (engleska, njemačka, talijanska, španska, francuska) ili drugih ekskluzivnih nogometnih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope).

Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da način distribucije TV signala sa aspekta krajnjeg potrošača/korisnika u konkretnom slučaju nije mjerodavan, da se radi o međusobno zamjenjivim proizvodima/uslugama, te da nema razloga za diferencijaciju mjerodavnog tržišta po ovom osnovu.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojoj gospodarski subjekti djeluju u prodaji ili kupovini relevantnih usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

U konkretnom slučaju mjerodavno zemljopisno tržište je Bosna i Hercegovina, jer stranke u postupku djeluju ili imaju mogućnost da djeluju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine, a i ugovori kojima je regulisano pravo distribucije TV kanala zaključivani su za teritorij Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, kao mjerodavno tržište u predmetnom postupku utvrđeno je tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini.

7. Utvrđeno činjenično stanje

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo sljedeće:

- Da se gospodarski subjekt BH Telecom na usmenoj raspravi održanoj dana 01.12.2015 eksplicitno izjasnio da postupak vodi samo protiv gospodarskog subjekta United Media.
- Da je rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 od dana 16.12.2013. godine naloženo gospodarskom subjektu IKO Balkan S.R.L., G-RAL David Prapogescu, br. 1-5, sprat 5, stan 12, Bukurešt, Rumunija (u daljnjem tekstu: IKO Balkan)

- da uspostavi sistem kriterija koji će osigurati svim zainteresiranim operaterima mogućnost zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" pod transparentnim i jednakim uvjetima.
- Da je gospodarski subjekt IKO Balkan usvojio sustav kriterija i dostavio ga Konkurencijskom vijeću.
 - Da su od trenutka donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 do trenutka pokretanja ovog postupka, prava prijenosa ekskluzivnih športskih sadržaja, uključujući i live paket engleske Premijer lige prešla sa gospodarskog subjekta IKO Balkan na gospodarski subjekt United Media, te da je gospodarski subjekt United Media pravni sljednik gospodarskog subjekta IKO Balkan.
 - Da je gospodarski subjekt United Media u trenutku pokretanja ovog postupka bio pod kontrolom gospodarskog subjekta United Media Ltd. registriranog na Kipru, koji je pravno lice povezano sa gospodarskim subjektom "SBB" d.o.o. Beograd, Srbija, gospodarskim subjektom Total TV i gospodarskim subjektom Telemach.
 - Da je gospodarski subjekt Sport Klub bio agent gospodarskog subjekta United Media zadužen za distribuiranje "Sport Klub" kanala na teritoriju Bosne i Hercegovine, a njihov međusobni odnos je reguliran Ugovorom o implementaciji općih uvjeta koji je stupio na snagu 24.01.2014. godine.
 - Da je Ugovorom o implementaciji općih uslova, gospodarski subjekt Sport Klub izrazio volju da se povinuje i u potpunosti implementira Opće uvjete pružanja usluga koji su neophodni za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriju Bosne i Hercegovine.
 - Da su Opći uvjeti pružanja usluga sastavni dio Ugovora o implementaciji općih uvjeta i propisuju da agent, odnosno gospodarski subjekt Sport Klub ove uvjete primjenjuje sukladno zakonu, pravima koja proističu iz ugovornog odnosa agenta i principala, mjerodavnim odlukama regulatornih organa i tijela na teritoriju Bosne i Hercegovine.
 - Da je Opće uvjete pružanja usluga i tehničke uvjet za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriju Bosne i Hercegovine utvrdio gospodarski subjekt Sport Klub na temelju Ugovora o implementaciji općih uvjeta potpisanog sa gospodarskim subjektom United Media.
 - Da točka 2.1 Općih uvjeta pružanja usluga predviđa da operater mora ispunjavati tehničke uvjete za distribuciju televizijskog programa sukladno zahtjevima vlasnika prava na TV kanale koje propiše agent, tj. gospodarski subjekt Sport Klub u cilju zaštite autorskih prava i kvalitete signala.
 - Da je prema Općim uvjetima pružanja usluga, gospodarski subjekt Sport Klub (agent) u obvezi svakom operateru na teritoriju Bosne i Hercegovine nakon zaprimljenog zahtjeva sukladno formularu iz Priloga 1. Općih uvjeta dostaviti ponudu za zaključenje ugovora u roku od 30 (trideset) dana.
 - Da je prema Općim uvjetima pružanja usluga, gospodarski subjekt Sport Klub (agent) u obvezi uz ponudu za zaključenje ugovora koju uputi prema operateru, dostaviti i Opće uvjete pružanja usluga.
 - Da se propisani uvjeti odnose kako na analognu, tako i na digitalno emitiranje signala.
 - Da Opći uvjeti za zaključenje ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" nisu transparentni i javno objavljeni, te da gospodarskom subjektu BH Telecom nisu dostavljeni tijekom pregovora.
 - Da je dana 10.02.2014. godine započela komunikacija između gospodarskog subjekta BH Telecom i gospodarskog subjekta Sport Klub vezana za distribuciju kanala "Sport Klub".
 - Da je dana 12.02.2014. godine održan sastanak predstavnika gospodarskog subjekta Sport Klub i gospodarskog subjekta BH Telecom, na kojem je prisustvovao direktor gospodarskog subjekta Sport Klub Ferid Ahmić, te da je tom prilikom obećano da će svi operateri u periodu od tri sedmice dobiti usuglašenu ponudu sukladno nalogu Konkurencijskog vijeća iz rješenja broj: 05-26-3-002-1-178-II/13 od dana 16.12.2013. godine.
 - Da je gospodarski subjekt BH Telecom, zahtjev za dostavu ponude sa ispunjenim formularom kao i pratećom dokumentacijom dostavio gospodarskom subjektu Sport Klub, ličnom predajom dana 19.03.2014. godine, što je potvrđeno dokumentom "Primopredaja dokumentacije za dobijanje ponude Sport Klub kanala", a koji je potpisan od strane Ferida Ahmića, te je potpis potvrđen pečatom gospodarskog subjekta Sport Klub.
 - Da se dana 02.04.2014. godine gospodarski subjekt Sport Klub putem e-maila obratio gospodarskom subjektu BH Telecom sa zahtjevom za dostavom ovjerenog kartona deponovanih potpisa, te da je gospodarski subjekt BH Telecom dana 08.04.2014. godine dostavio traženu dokumentaciju.
 - Da je dana 15.04.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio ovjerenu kopiju Dozvole za distribuciju audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija, izdanu od strane Regulatorne agencije za komunikacije.
 - Da je dana 12.05.2014. godine, gospodarski subjekt Sport Klub dostavio gospodarskom subjektu BH Telecom Tehničke uvjete o suradnji i Upitnik o ispunjenosti tehničkih uvjeta (Content Protection Questionnaire).
 - Da je dana 23.05.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio popunjen Upitnik o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) gospodarskom subjektu Sport Klub.
 - Da je dana 12.08.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom zaprimio dopis gospodarskog subjekta Sport Klub, kojim se traži dostava dokaza u svezi sa pitanjem 22. iz Upitnika o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) tj. da se dostavi "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u", kao i dokaz da fingerprint postoji na svim boxovima koji su u ponudi, a u samom upitniku u okviru pitanja 22. nije navedeno da je potrebno dostaviti dokaze o postojanju iste.
 - Da je smisao pitanja 22. iz Upitnika o zaštiti sadržaja (Content Protection Questionnaire) da se dobije informacija da li uređaji zainteresiranog operatera podržavaju fingerprint zaštitu, a ne dostava dokaza o postojanju fingerprint zaštite.
 - Da gospodarski subjekt BH Telecom kao sustav zaštite kanala koje emitira koristi sistem Verimatrix koji podržava fingerprint zaštitu, ali da funkcionalnost iste nije licencirana.
 - Da je dana 12.09.2014. godine gospodarski subjekt BH Telecom dostavio gospodarskom subjektu Sport Klub odgovor na zahtjev za dostavljanje dodatnih

- dokaza o postojanju fingerprinta na svim boxovima u ponudi i tražene "Screenshot user interfejsa sa fingerprintom i screenshot podešavanja u CMS-u".
- Da gospodarski subjekt United Media nije više aktivan kroz djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene kontrole nad istim. Promjena vlasništva nad gospodarskim subjektom United Media je provedena 22.04.2015. godine, kad je gospodarski subjekt ADAF A&A CONSULT SRL, koji nije dio United Group, stekao vlasništvo nad udjelima u gospodarskom subjektu United Media.
 - Da djelatnost distribucije kanala "Sport Klub" nakon promjene vlasništva nad gospodarskim subjektom United Media vrši gospodarski subjekt United Media S.a.r.l. registriran u Luksemburgu, koji je sastavni dio United Group.
 - Da gospodarski subjekt United Media nije proizvođač športskog sadržaja, ali ima vremenski i teritorijalno ograničena prava na distribuiranje kanala "Sport Klub", što se u konačnici realizira putem gospodarskog subjekta Sport Klub na teritoriju Bosne i Hercegovine.
 - Da je od dana donošenja Općih uvjeta pružanja usluga gospodarski subjekt Sport Klub na teritoriju Bosne i Hercegovine zaključio nove ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa (...)**.
 - Da je postupak zaključenja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" sukladno kriterijima utvrđenim Općim uvjetima pružanja usluga sa gospodarskim subjektom Telemach i gospodarskim subjektom Total TV trajao 3 (tri) mjeseca.
 - Da važeći ugovori koji su zaključeni između gospodarskog subjekta Sport Klub i pomenutih gospodarskih subjekata sadržavaju iste cijene za identične usluge.
 - Da je Protivna strana, distribuciju kanala "Sport Klub" omogućila gospodarskom subjektu Telemach kroz analognu i digitalnu uslugu i gospodarskom subjektu Total TV kroz satelitsku uslugu.
 - Da je gospodarski subjekt Sport Klub započeo proceduru pregovora sa gospodarskim subjektom BHB i da isti distribuira kanal "Sport Klub", jer je od Protivne strane dobio uslovnu suglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uvjeta potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i dokaz o posjedovanju fingerprint zaštite.
 - Da na temelju ugovora zaključenih po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije neophodan uvjet za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli, kanal "Sport Klub" distribuira (...)**.
 - Da postoje operateri koji su zaključili ugovor o distribuciji kanala "Sport Klub" po staroj proceduri i isti nisu obnovili. Radi se o sljedećim operaterima: (...)**.
 - Da gospodarski subjekt KG-1 u okviru svoje ponude emitira kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala prema ugovoru potpisanom dana 01.10.2013. godine, te da gospodarski subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu.
 - Da gospodarski subjekt BHB u okviru svoje ponude emituje kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala i da isti ima privremeno tehničko rješenje fingerprint zaštite preko povezanog lica Total TV-a.
 - Da gospodarski subjekt HT ERONET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitira putem digitalnog signala od 2012. godine i da isti u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja.
 - Da je kanal "Sport Klub" u programskoj šemi gospodarskog subjekta HT ERONET na temelju ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine, i da je u posupku pregovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub, te je obavijestio gospodarski subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.
 - Da je gospodarski subjekt GLOBAL INTERNET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitirao u razdoblju od 01.12.2012. godine do 30.11.2015. godine u digitalnom formatu, te da isti više ne emitira, jer nije u mogućnosti ispuniti tehničke uvjete poput fingerprint zaštite.
 - Da se na kanalu "Sport Klub" prenosi športski sadržaj visoke kvalitete, uključujući englesku Premijer ligu i da su korisnici usluga gospodarskog subjekta BH Telecom kao i drugih operatera uskraćeni za praćenje športskih sadržaja koji se prikazuju na kanalu "Sport Klub".
 - Da na teritoriju Bosne i Hercegovine osim kanala "Sport Klub", CATV/IPTV/DHT operateri emitiraju sportske kanale Arena 1,2,3 i 4, te Eurosport, ali pomenuti kanali ne prikazuju englesku Premijer ligu i mnoge druge športske sadržaje koji se isključivo prikazuju na kanalu "Sport Klub".
 - Da je Konkurencijsko vijeće je dana 14.08.2017. godine pod brojem: 04-26-2-005-91-II/15 od Suda Bosne i Hercegovine zaprimilo Presudu broj: S1 3 U 021954 16 U od 10.08.2017. godine, protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća
 - Da je Sud BiH je predmetnom Presudom uvažio tužbu, osporeno Rješenje poništio i predmet vratio Konkurencijskom vijeću na ponovno rješavanje.
 - Podnositelj Zahtjeva je dana 23.08.2017. godine Konkurencijskom vijeću dostavio podnesak broj: 04-26-2-005-96-II/15 u kojem navodi da Zahtjev želi proširiti i na gospodarski subjekt United Media S.à.r.l, Luxemburg, ul. 16-18 rue de Strasbuourg, L-2560 Luksemburg, Veliko vojvodstvo Luksemburg (u daljnjem tekstu: United Media Luksemburg), obzirom da je isti u tijeku postupka postao vlasnik licence za distribuciju kanala Sport Klub i principal gospodarskog subjekta Sport Klub.
 - Konkurencijsko vijeće je dana 18.09.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-98-II/15 uputilo zahtjev za dostavu dodatnih podataka.
 - Dana 26.09.2017. godine, Konkurencijsko vijeće je zaprimilo podnesak pod brojem: 04-26-2-005-99-II/15 u kojem je gospodarski subjekt BH Telecom dostavio podatke vezane za predmetni postupak.
 - Konkurencijsko vijeće je dana 04.10.2017. godine, pod brojem: 04-26-2-005-104-II/15 uputilo zahtjev za dopunom podataka na temelju članka 31. stav (2) Zakona, te je gospodarski subjekt BH Telecom dana 12.10.2017. godine podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-107-II/15, odgovorio na isti.
 - U Zahtjevu za proširenje postupka, Podnositelj zahtjeva navodi sljedeće:
 - Ostaje pri Zahtjevu za pokretanje postupka broj: 04-26-2-005-II/15 od dana 26.01.2015. godine.

- Gospodarski subjekt BH Telecom je tijekom postupka upoznao Konkurencijsko vijeće da djelatnost distribucije kanala "Sport Klub", uslijed promjene vlasništva nad udjelima u gospodarskom subjektu United Media vrši gospodarski subjekt United Media Luksemburg koji je sastavni dio United Grupe.
- Protivna strana je tijekom postupka u odgovoru na zahtjev za dostavljanje dodatne dokumentacije i informacija broj: 04-26-2-005-51-II/15 od dana 23.11.2015. godine, upoznala Konkurencijsko vijeće da gospodarski subjekt United Media nije emiter kanala Sport Klub, te da je istu funkciju preuzeo gospodarski subjekt United Media Luksemburg.
- Obzirom da je pravo emitiranja imovinska cjelina, prema članku 452. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni glasnik RBiH", broj 2/92, 12/93 i 13/94), lice na koje pređe neka imovinska cjelina ili jedan dio te cjeline, u konkretnom slučaju prava na emitiranje, odgovara za dugove koji se odnose na tu cjelinu, odnosno njen dio, pored dosadašnjeg imatelja i solidarno sa njim. Dakle, prijenosom prava emitiranja sa gospodarskog subjekta United Media na gospodarski subjekt United Media Luksemburg, prenesene su i sve obveze i tereti.
- Članak 262. Zakona o upravnom postupku predviđa provodivost izvršenja protiv pravnih sljedbenika izvršenika, što je primjenjivo u konkretnom slučaju, obzirom da je gospodarski subjekt United Media Luksemburg pravni sljedbenik gospodarskog subjekta United Media.
- Podnositelj Zahtjeva, napominje da je na temelju javno dostupnih podataka jasno da je gospodarski subjekt Telemach zajedno sa akviziranim društvima, koji je ujedno povezan sa gospodarskim subjektom Sport Klub i njegovim principalom United Media Luksemburg, od podnošenja Zahtjeva do danas ostvario značajan rast tržišnog udjela i broja korisnika u odnosu na gospodarski subjekt BH Telecom. Navedeno se može provjeriti na temelju podataka kojim raspolaže Regulatorna agencija za komunikaciju Bosne i Hercegovine (RAK), što može biti mjerodavno kod analize tržišta.
- Gospodarski subjekt BH Telecom smatra značajnim da je gospodarski subjekt Sport Klub nakon nepune dvije godine, po prvi put nakon podnošenja Zahtjeva, a prije donošenja pobijanog Rješenja, dana 01.02.2016. godine dostavio gospodarskom subjektu BH Telecom, Opće uvjete pružanja usluga.
- Opći uvjeti pružanja usluga u prilogu 6, predviđaju obvezu operatera da posjeduje "funkcije za korištenje fingerprint senzora i vodenog žiga na svim vrstama uređaja krajnjih korisnika", što predstavlja nekarakterističan tehnički zahtjev, odnosno u smislu članka 10. Zakona ne predstavlja trgovinski običaj i u dosadašnjoj suradnji priznate TV i produkcijske kuće (HBO, Discovery, FOX i sl.) nikada nisu postavljale ovakav tehnički zahtjev gospodarskom subjektu BH Telecom.

8. Ocjena dokaza

Nakon sagledavanja svih mjerodavnih činjenica i dokaza stranaka u postupku, pojedinačno i zajedno, te na temelju izvedenih dokaza Konkurencijsko vijeće je utvrdilo sljedeće:

Članak 9. stavak (1) Zakona propisuje da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u

značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udjel tog gospodarskog subjekta na tržištu, udjel koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

Članak 9. stavak (2) Zakona pretpostavlja da privredni subjekt ima dominantan položaj na tržištu roba ili usluga ako na relevantnom tržištu ima učešće veće od 40,0%.

Članak 2. Odluke o definisanju kategorije dominantnog položaja dalje razrađuje pojam dominantnog položaja, te određuje da privredni subjekt na relevantnom tržištu proizvoda ili usluga ima dominantan položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava efikasnu konkurenciju.

Članak 10. stav (2) tačke a), b), i c) Zakona propisuje da je zabranjena zloupotreba dominantnog položaja i to direktnim ili indirektnim nametanjem nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava konkurencija, ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača i primjena različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime se dovode u neravnotežu i nepovoljan konkurencijski položaj.

Konkurencijsko vijeće je na temelju relevantnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u predmetnom postupku, utvrdilo da na teritoriju Bosne i Hercegovine od svih sportskih kanala koji nude visoko kvalitetne fudbalske sadržaje, jedino kanal "Sport Klub" nudi audio-vizuelni prenos Live paketa engleske Premijer lige.

Nesporno je, da je privredni subjekt "Sport Klub" direktno zaključivao ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu Ugovora o implementaciji opštih uslova zaključenog sa privrednim subjektom United Media koji se počeo primjenjivati od dana 24.01.2014. godine.

Iz navedenog proizilazi da je tržišni udio privrednog subjekta Sport Klub, a indirektno i privrednog subjekta United Media na relevantnom tržištu 100%, jer je kanala "Sport Klub" jedini sportski kanal koji nudi fudbalske sadržaje visokog kvaliteta, a koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige, te samim tim Protivna strana ima dominantan položaj u smislu člana 9. stav (2) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je privredni subjekt United Media kao principal privrednog subjekta Sport Klub (agent) imao pravo odlučivanja o načinu distribucije, procedurama i drugim pitanjima oko zaključivanja ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub", a da je privredni subjekt Sport Klub u ime i za račun privrednog subjekta United Media vodio pregovore i zaključivao ugovore na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Tokom postupka, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se na kanalu "Sport Klub" prenosi sportski sadržaj visokog kvaliteta, uključujući englesku Premijer ligu i da su korisnici usluga privrednog subjekta BH Telecom kao i korisnici usluga drugih operatera, uskraćeni za praćenje sportskog sadržaja koji se prikazuje na kanalu "Sport Klub", što nedvojbeno predstavlja zloupotrebu dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačka b) Zakona, jer je Protivna strana svojim djelovanjem, odnosno namjernim odugovlačenjem i ne potpisivanjem ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" sa privrednim subjektom BH Telecom, na način da su, istom, prilikom pregovaranja stalno nametali dodatne uslove koji nisu bili propisani Opštim uslovima za pružanje usluga, a koje nisu ispunili privredni subjekti koji su već imali zaključene ugovore o distribuciji navedenog kanala, ograničila relevantno tržište na štetu korisnika usluga privrednog subjekta BH Telecom i drugih operatera.

Nadalje, na teritoriju Bosne i Hercegovine osim kanala "Sport Klub", CATV/IPTV/DHT operateri emituju športske kanale Arena 1,2,3 i 4, te Eurosport, ali pomenuti kanali ne prikazuju englesku Premijer ligu i mnoge druge športske sadržaje koji se isključivo prikazuju na kanalu "Sport Klub", pa je nesporno da Protivna strana svojim ponašanjem ograničava mjerodavno tržište, a posljedice trpe korisnici operatera koji nemaju kanala "Sport Klub" u ponudi.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1. izreke.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, da je od dana donošenja Općih uvjeta pružanja usluga gospodarski subjekt Sport Klub na teritoriju Bosne i Hercegovine zaključio 4 (četiri) nova ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub" u koje se ubrajaju ugovori zaključeni sa gospodarskim subjektom Telemach i gospodarskim subjektom Total TV koji su bili povezana društva gospodarskog subjekta United Media.

Tijekom postupka, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da su na snazi ugovori zaključeni po staroj proceduri po kojoj posjedovanje fingerprint zaštite nije bio neophodan uvjet za zaključenje ugovora, a koji još uvijek nisu istekli i da kanal "Sport Klub" distribuiraju gospodarski subjekti RADIO STUDIO ASK-Ilidža, gospodarski subjekt KG-1 i gospodarski subjekt LOGOSOFT Sarajevo ((.))*).

Nadalje, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da gospodarski subjekt KG-1 u okviru svoje ponude emituje kanal "Sport Klub" putem analognog i digitalnog signala prema ugovoru potpisanom dana 01.10.2013. godine, te da gospodarski subjekt KG-1 ne posjeduje fingerprint zaštitu i da gospodarski subjekt BHB distribuirala kanal "Sport Klub", jer je od Protivne strane dobio uvjetnu suglasnost uz garanciju da će u predviđenom roku dostaviti dokaze o punoj ispunjenosti uvjeta potrebnih za distribuciju kanala "Sport Klub", uključujući i dokaz o posjedovanju fingerprint zaštite.

Takođe, gospodarski subjekt HT ERONET u okviru svoje ponude kanala, "Sport Klub" emitira putem digitalnog signala od 2012. godine i da isti u okviru svoje IPTV usluge koristi Verimatrix digitalnu zaštitu sadržaja, da je kanal "Sport Klub" u programskoj šemi gospodarskog subjekta HT ERONET na temelju ugovora/aneksa koji je bio na snazi zaključno sa danom 31.08.2014. godine. Isti je u postupku pregovora sa gospodarskim subjektom Sport Klub, te je obavijestio gospodarski subjekt Sport Klub da će kanal "Sport Klub" zadržati u ponudi do okončanja pravne formalnosti, odnosno zaključenja ugovora sa istim.

Iz navedenog proizilazi da je Protivna strana zlouporabila vladajući položaj na mjerodavnom tržištu u smislu članka 10. stavak (2) točka c) Zakona, jer je tijekom pregovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom primjenila različite uvjete za istu vrstu poslova s drugim operaterima, čime je gospodarski subjekt BH Telecom dovela u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj. Naime, tijekom pregovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom, od istog je zahtijevano postojanje fingerprint zaštite što je Protivna strana predstavila kao ključni uvjet za zaključenje ugovora sa gospodarskim subjektom BH Telecom, a evidentno je kako gospodarski subjekt KG-1 distribuirala kanala "Sport Klub" bez fingerprint zaštite. Također gospodarski subjekt HT ERONET je nakon isteka ugovora od dana 31.08.2014. godine, nastavio da emitira kanale "Sport Klub" bez zaključenog ugovora i bez fingerprint zaštite. Nadalje, Protivna strana je nastavila suradnju sa gospodarskim subjektom BHB i kroz povoljnije i drugačije uvjete u odnosu na uvjete koji su zahtijevani od drugih operatera i omogućila istom distribuciju kanala Sport Klub.

Dakle, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je Protivna strana selektivno primjenjivala Opće uvjete pružanja usluga, omogućavajući pojedinim subjektima zaključivanje ugovora pod

različitim uvjetima, a radilo se identičnoj vrsti poslova tj. pregovorima i zaključivanju ugovora o distribuciji kanala "Sport Klub".

Navedenim postupanjem Protivna strana je na nedvosmislen način pogodovala svojim tada povezanim gospodarskim subjektima Telemach i Total TV zaključujući ugovore o distribuciji kanala "Sport Klub" sa istim, a istovremeno nezaključujući ugovor sa gospodarskim subjektom BH Telecom, navedene dovela u povoljniji položaj u odnosu na gospodarski subjekt BH Telecom na mjerodavnom tržištu.

Konkurencijsko vijeće nije cijeno mjerodavnim obrazloženje Protivne strane da su ugovori zaključeni prije stupanja na stupanja na snagu Općih uvjeta pružanja usluga iz razloga što je Protivna strana znala da svi CATV/DTH/IPTV operateri moraju biti tretirani na isti način.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 2 i 3. izreke.

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka utvrdilo da Protivna strana nije vršila cjenovnu diskriminaciju, odnosno da važeći ugovori o distribuciji kanala Sport Klub sadržavaju iste cijene za iste usluge, te da su razlike u cijenama između kanala Sport Klub i ostalih športskih kanala približno iste.

Također u tijeku postupka je utvrđeno da važeći ugovori ne sadrže odredbe kojima se određuje minimalni broj pretplatnika.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da Protivna strana nije zlouporabila vladajući položaj u smislu članka 10. stavak (2) točka a) Zakona putem izravnog ili neizravnog nametanja nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uvjeta kojima se ograničava konkurencija.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4. izreke.

Članak 4. stavak (1) točka b) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja.

Analizom Ugovora o implementaciji općih uvjeta koji je stupio na snagu 24.01.2014. godine, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da pomenuti ugovor koji je zaključen između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub ne sadrži odredbe kojim se ograničava i kontrolira mjerodavno tržište. Naime, Ugovorom o implementaciji općih uvjeta gospodarski subjekt United Media je ovlastio gospodarski subjekt Sport Klub da implementira Opće uvjete pružanja usluga koji su neophodni za distribuciju kanala "Sport Klub" na teritoriju Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu, pravima koja proističu iz ugovornog odnosa agenta i principala, mjerodavnim odlukama regulatornih organa i tijela na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Iz navedenog proizilazi da ugovor zaključen između gospodarskog subjekta United Media i gospodarskog subjekta Sport Klub nije imao za cilj sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, stoga Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u konkretnom slučaju ne postoji zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 5. izreke.

Članak 4. stavak (1) točka d) Zakona određuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedina odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na primjenu različitih

uvjeta na identične transakcije s drugim gospodarskim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

Konkurencijsko vijeće je analizom sadržaja Općih uvjeta pružanja usluga, utvrdilo da su navedenim dokumentom koji je donesen od strane gospodarskog subjekta Sport Klub predviđeni uvjeti koje moraju zadovoljiti operateri zainteresirani za distribuciju kanala "Sport Klub", kao i procedura slanja Ponude po zahtjevu zainteresiranog operatera i da bi se uvjeti trebali identično primjenjivati na sve zainteresirane operatere. Također, Ugovor o implementaciji općih uvjeta ne predviđa primjenu različitih uvjeta kod pregovora sa operaterima zainteresiranim za distribuciju kanala "Sport Klub".

Iz navedenog proizilazi da u konkretnom slučaju ne postoji zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka d) Zakona.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 5. izreke.

Konkurencijsko vijeće je odbacilo zahtjev za proširenje Zaključka gospodarskog subjekta BH Telecom od dana 23.08.2017.godine broj: 04-26-2-005-94-II/15 i dana 12.10.2017.godine broj: 04-26-2-005-107-II/15, da se zahtjev proširi i na gospodarski subjekt United Media Luksemburg, iz razloga što se sukladno članku 62. Zakona o upravnim sporovima, kada Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. U tom smislu, Konkurencijsko vijeće je cijenilo izjavu gospodarskog subjekta BH Telecom, sa usmene rasprave održane dana 1.12.2015.godine, na kojoj se gospodarski subjekt BH Telecom eksplicitno izjasnio da postupak vodi samo protiv gospodarskog subjekta United Media.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 7. izreke.

9. Novčana kazna

U smislu članka 48. stav (1) tačka b) Zakona, novčanom kaznom u iznosu najviše do 10% (deset) vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda privrednog subjekta, iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se gospodarski subjekt, ako zlouporabi vladajući položaj na način propisan odredbama članka 10. ovog Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na temelju financijskog izvješća kojeg je dostavila Protivna strana (podnesak broj: 04-26-2-005-29-II/15 od dana 23.09.2015. godine) utvrdilo da je gospodarski subjekt United Media ostvario ukupni prihod od (...)** KM (...)** LEI).

Polazeći od nesporno utvrđene činjenice da su gospodarski subjekti United Media i Sport Klub tijekom pregovaranja za zaključivanje ugovora za distribuciju sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini, sa gospodarskim subjektom BH Telecom, ograničili tržište, namjerim odugovlačenjem i ne potpisivanjem ugovora, gospodarski subjekt BH Telecom, doveli u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj, u smislu članka 10. stavka (2) točka b) Zakona, Konkurencijsko vijeće je izreklo gospodarskom subjektu United Media novčanu kaznu u iznosu od 250.000,00 KM, što predstavlja (...)*** od ukupnog prihoda gospodarskog subjekta United Media u 2014. godini.

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja visine novčane kazne uzelo u obzir namjeru te duljinu trajanja povrede Zakona, kao i posljedice koje je ista imala na tržišnu konkurenciju, u smislu članka 52. Zakona.

U slučaju da se izrečena novčana kazna ne uplati u utvrđenom roku, ista će se naplatiti prisilnim putem, u smislu

članka 47. Zakona, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 3. izreke.

Konkurencijsko vijeće je dana 23.12.2015. godine donijelo rješenje broj: 06-26-2-006-143-II/15 kojim je utvrdilo da je gospodarski subjekt United Media, putem svog zastupnika gospodarskog subjekta Sport Klub zlouporabio vladajući položaj u smislu članka 10. stavak (2) točka c) Zakona, te je istom izreklo novčanu kaznu u iznosu od 250.000,00 KM. Obzirom da je u predmetnom postupku utvrđena identična povreda Zakona, po identičnom pravnom osnovu, tj. članku 10. stavak (2) točka c) Zakona, Konkurencijsko vijeće nije izreklo kaznu gospodarskom subjektu United Media za utvrđenu povredu Zakona u točki 2. ovog Rješenja.

10. Troškovi postupka

Na usmenoj raspravi su stranke, u smislu članka 105. stavak (4) Zakona o upravnom postupku, upoznate sa obvezom podnošenja zahtjeva za naknadu troškova.

Podnositelj zahtjeva je u podnesku zaprimljenom pod brojem: 04-26-2-005-112-II/15 od dana 23.11.2017. godine obavijestio Konkurencijsko vijeće da neće sačinjavati troškovnik u predmetnom postupku.

Punomoćnik Protivne strane, odvjetnik Nihad Sijerčić, dostavio je dana 07.01.2016. godine u zakonom predviđenom roku troškovnik postupka, koji je zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-74-II/15, te je isti dopunio u ponovljenom postupku, podneskom zaprimljenim pod brojem: 04-26-2-005-111-II/15 od dana 23.11.2017. godine.

Člankom 105. stavak (1) Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak (2) istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više strana sa suprotnim interesima, strana koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela.

Sukladno odluci navedenoj u izreci ovog Rješenja Podnositelj zahtjeva je djelimično uspio u svom Zahtjevu, pa je stoga dužan nadoknaditi troškove postupka Protivnoj strani srazmjerno dijelu Zahtjeva s kojim nije uspio. Zahtjev sačinjavaju navodi Podnositelja zahtjeva, koji se odnose na pet (5) povreda odredbi Zakona koje je učinila protivna strana, a koje je Konkurencijsko vijeće trebalo da utvrdi. Obzirom da su utvrđene samo dvije (2) povrede odredbi Zakona, to se smatra da Podnositelj zahtjeva nije uspio u 60% dijela svog Zahtjeva.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da odvjetnik Nihad Sijerčić, punomoćnik Protivne strane, sukladno odredbama članka 18. točke 2. i 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 22/04 i 24/04), ima pravo na nadoknadu troškova za sastavljanje podnesaka sa činjeničnim navodima koje je bio obavezan dostaviti po zahtjevu Konkurencijskog vijeća i zastupanje na usmenoj raspravi. Obzirom da je odvjetnik Nihad Sijerčić obaveznik poreza na dodatnu vrijednost (PDV), obračunati troškovi se uvećavaju za iznos PDV-a.

U obračun troškova postupka punomoćnika Protivne strane nisu uzeti u obzir podnesci koji su samoinicijativno podnošeni, troškovi uvida u spis, kao i putni troškovi savjetnika Protivne strane, s obzirom da se ti troškovi ne mogu smatrati neophodnim i opravdanim troškovima.

Podnesci i radnje koji su prihvaćeni za obračun troškova su sljedeći: 1) Priprema odgovora Sport Klub d.o.o. Sarajevo na zahtjev/zaključak od 31.08.2015. godine, zaprimljen dana 31.08.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-22-II/15, 2) Podnesak od 07.09.2015. godine (dostava podataka i dokumentacije po zahtjevu Vijeća), zaprimljen dana 07.09.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-25-II/15, 3) Priprema odgovora "United Media Distribution" S.R.L. od 05.10.2015. godine, zaprimljeno dana 06.10.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-30-II/15, 4) Podnesak od 23.11.2015. godine (dostava izjašnjenja i dodatne dokumentacije na zahtjev Vijeća), zaprimljen dana 23.11.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-55-II/15, 5) Zastupanje na usmenoj raspravi održanoj 01.12.2015. godine, zapisnik broj: 04-26-2-005-58-II/15, 6) Podnesak od 10.12.2015. godine (dostava izjašnjenja na pitanja sa usmene rasprave), zaprimljen dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-69-II/15 i 7) Podnesak od 10.12.2015. godine (dostava izjašnjenja na zahtjev Vijeća za dostavu dodatnih podataka i dokumentacije), zaprimljen dana 10.12.2015. godine pod brojem: 04-26-2-005-70-II/15.

Konkurencijsko vijeće je u ponovljenom postupku prihvatilo trošak punomoćnika Protivne strane za podnesak zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-97-II/15 od dana 31.08.2017. godine (Očitovanje Protivnih strana po pozivu od 16.08.2017. godine) kao opravdan, jer je isti dostavljen po zahtjevu Konkurencijskog vijeća, dok za podnesak zaprimljen pod brojem: 04-26-2-005-108-II/15 od dana 23.11.2017. godine (Izjašnjenje na očitovanje gospodarskog subjekta BH Telecom d.d. Sarajevo od 23.08.2017. i 26.09.2017. godine) nije, jer je samoinicijativno podnesen.

Sukladno navedenim odredbama članka 18. točke 2. i 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Federacije Bosne i Hercegovine, obračunati troškovi punomoćnika Protivne strane, koji se odnose na ukupno osam (8) radnji, od toga sedam (7) podnesaka i jedno (1) zastupanje na usmenoj raspravi, iznose 1.920,00 KM, uvećano za PDV 2.246,4 KM. Obzirom na procenat dijela u kojem Podnositelj zahtjeva nije uspio u predmetnom postupku, a koji iznosi 60%, ukupno obračunati i priznati troškovi postupka punomoćnika Protivne strane iznose 1.347,84 KM sa PDV-om.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 6. izreke.

11. Administrativna pristojba

Podnositelj zahtjeva na ovo Rješenje, sukladno odredbi članka 2. Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskom vijećem tarifni broj 107. stavak (1) točka f) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11) dužan je platiti administrativnu pristojbu u iznosu od 1.500,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

12. Pouka o pravnom lijeku

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Broj 04-26-2-005-113-II/15
20. prosinca 2017. godine
Sarajevo

Predsjednik
Ivo Jerkić, v. r.

САВЈЕТ ЗА ДРЖАВНУ ПОМОЋ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

205

На основу члана 7. став (1) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12), члана 60. став (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17 од 23. 02. 2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" д.д. Бановићи у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Савјет за државну помоћ БиХ на 65. сједници, одржаној 20. 12. 2017. године, донио је

ЗАКЉУЧАК

- По поднеску подносиоца Захтјева, Федералног министарства финансија, не може се поступати зато што подносилац Захтјева није отклонио недостатке у одређеном року и сматра се да поднесак није ни поднесен.
- Овај закључак је коначан и биће објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

- Савјет за државну помоћ Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет) запримио је 08.03.2017. године под бројем: УП/И 03-26-1-39/17 Захтјев Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17 од 23.02.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" д.д. Бановићи (у даљем тексту: Рудници мрког угља "Бановићи") у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW".
- Увидом у поднесени захтјев и прилоге, Савјет је утврдио да он није комплетан, односно да не садржи све акте неопходне за његову оцјену и доношење одлуке из члана 12. став (3) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12) (у даљем тексту: Закон), те је актом број: УП/И 03-26-1-39-1/17 од 23.03.2017. године затражио од Федералног министарства финансија допуну пријаве појединачне државне помоћи. Федерално министарство финансија је актом број: 06-14-3-1390/17 од 07. 04. 2017. године Савјету доставило одговор и тражене акте.
- Након увида у достављене акте, Савјет је актом број: УП/И 03-26-1-39-2/17 од 06.04.2017. године затражио од Федералног министарства финансија детаљно образложење претходно достављених аката и достављање коначног нацрта уговора о кредитној линији и коначног нацрта гаранције. Федерално министарство финансија није доставило одговор на наведени захтјев, односно није доставило допуну пријаве појединачне државне помоћи, те је стога Захтјев Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" непотпун.

4. Образац пријаве државне помоћи није правилно попуњен и непотпун је јер не садржи све релевантне податке у складу са Одлуком о поступцима и обрасцима за подношење обавјештења о државној помоћи и праћење државне помоћи ("Службени гласник БиХ", број 64/13) (у даљем тексту: Одлука). Наиме, давалац државне помоћи није доставио Савјету износ државне помоћи у конкретном случају, с обзиром да то није наведено у пријави предметне државне помоћи.
5. У сврху оцјењивања наведене пријаве и доношења одлуке Савјета, у складу са чланом 12. став (3) Закона, давалац државне помоћи дужан је да образац пријаве допуну у цијелости и исправи уочене неправилности.
6. У складу са чланом 2. став (6) Одлуке, подносилац Захтјева није Савјету доставио попуњени образац пријаве у року од 15 дана од дана пријема Захтјева, односно није га никако доставио.
7. Савјет је на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, увидом у предмет број: УП/И 03-26-1-39/17, закључио да подносилац Захтјева није отклонио недостатке, односно није у одређеном року доставио тражене акте као допуну Захтјева, па се услед тога по поднеску не може поступати.
8. На основу члана 60. став (2) Закона о управном поступку, поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Савјет је, у складу са наведеним, одлучио као у тачки 1. диспозитива овог закључка.

Упутство о правном лијеку:

Овај закључак је коначан у управном поступку и против њега није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може да покрене управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог закључка.

Број УП/И 03-26-1-39-5/17 20. децембра 2017. године Источно Сарајево	Председавајућа Савјета за државну помоћ БиХ Мр sc. Амра Абашић , с. р.
--	--

На основу члана 7. став (1) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12), члана 60. став (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17, од 23.2.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" d.d. Бановићи у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације Пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Вјеће за државну помоћ БиХ на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, донјело је

ЗАКЉУЧАК

1. По поднеску подносиоца Захтјева, Федералног министарства финансија не може се поступати зато што подносилац Захтјева није отклонио недостатке у одређеном року и сматра се да поднесак није ни поднесен.
2. Овај закључак је коначан и биће објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Вјеће за државну помоћ Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Вјеће) запримило је 8.3.2017. године, под бројем: УП/И 03-26-1-39/17, Захтјев Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17, од 23.2.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" d.d. Бановићи (у даљњем тексту: Рудници мрког угља "Бановићи") у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације Пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW".
2. Увидом у поднесени захтјев и прилоге, Вјеће је утврдило да он није комплетан, односно да не садржи све акте неопходне за његову оцјену и доношење одлуке из члана 12. став (3) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12) (у даљњем тексту: Закон), те је актом број: УП/И 03-26-1-39-1/17, од 23.3.2017. године, затражило од Федералног министарства финансија допуну пријаве појединачне државне помоћи. Федерално министарство финансија је актом број: 06-14-3-1390/17, од 7.4.2017. године, Вјећу доставило одговор и тражене акте.
3. Након увида у достављене акте, Вјеће је актом број: УП/И 03-26-1-39-2/17, од 6.4.2017. године, затражило од Федералног министарства финансија детаљно образложење претходно достављених аката и достављање коначног нацрта уговора о кредитној линији и коначног нацрта гаранције. Федерално министарство финансија није доставило одговор на наведени захтјев, односно није доставило допуну пријаве појединачне државне помоћи те је стога Захтјев Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" непотпун.
4. Образац пријаве државне помоћи није правилно попуњен и непотпун је јер не садржи све релевантне податке у складу са Одлуком о поступцима и обрасцима за подношење обавјештења о државној помоћи и праћење државне помоћи ("Службени гласник БиХ", број 64/13) (у даљњем тексту: Одлука). Наиме, давалац државне помоћи није доставио Вјећу износ државне помоћи у конкретном случају, с обзиром да то није наведено у пријави предметне државне помоћи.
5. У сврху оцјењивања наведене пријаве и доношења одлуке Вјећа, у складу са чланом 12. став (3) Закона, давалац државне помоћи дужан је да образац пријаве допуну у цијелости и исправи уочене неправилности.
6. У складу са чланом 2. став (6) Одлуке, подносилац Захтјева није Вјећу доставио попуњени образац пријаве у року од 15 дана од дана пријема Захтјева, односно није га никако доставио.
7. Вјеће је на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, увидом у предмет број: УП/И 03-26-1-39/17, закључило да подносилац Захтјева није отклонио недостатке, односно није у одређеном року доставио тражене акте као допуну Захтјева, па се услед тога по поднеску не може поступати.
8. На основу члана 60. став (2) Закона о управном поступку, поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације Пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Вјеће је, у складу са наведеним, одлучило као у тачки 1. диспозитива овог закључка.

Упутство о правном лијеку:

Овај закључак је коначан у управном поступку и против њега није дозвољена жалба.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema ovog zaključka.

Број УП/И 03-26-1-39-5/17
20. децембра 2017. године
Источно Сарајево

Председavajuћа
Вijeća за државну помоћ БиХ
Мр. sc. **Amra Abadžić**, s. r.

На основу члана 7. ставак (1) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12), члана 60. ставак (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17 од 23. 2. 2017. године, за одобрење државне потпоре кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" д.д. Бановићи у облику jamства за кредитно задужење у сврху реализирања пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Вijeće за државну потпору БиХ на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, донијело је

ЗАКЉУЧАК

1. По поднеску подносиоца Захтјева, Федералног министарства финансија, не може се поступати зато што подносилац Захтјева није отклонио недостатке у одређеном року и сматра се да поднесак није ни поднесен.
2. Овај Закључак је коначан и биће објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Вijeće за државну потпору Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Вijeće) запимило је 8. 3. 2017. године под бројем: УП/И 03-26-1-39/17 Захтјев Федералног министарства финансија, акт број: 06-14-3-1390/17 од 23. 2. 2017. године, за одобрење државне потпоре кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" д.д. Бановићи (у даљњем тексту: Рудници мрког угља "Бановићи") у облику jamства за кредитно задужење у сврху реализирања пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW".
2. Увидом у поднесени Захтјев и привитке, Вijeće је утврдило како он није комплетан, односно како не садржи све акте неопходне за његову оцјену и доношење одлуке из члана 12. ставак (3) Закона о систему државне потпоре у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12) (у даљњем тексту: Закон), те је актом број: УП/И 03-26-1-39-1/17 од 23.3.2017. године затражило од Федералног министарства финансија допуну пријаве појединачне државне потпоре. Федерално министарство финансија је актом број: 06-14-3-1390/17 од 7.4.2017. године Вijeću доставило одговор и тражене акте.
3. Након увида у достављене акте, Вijeće је актом број: УП/И 03-26-1-39-2/17 од 6.4.2017. године затражило од Федералног министарства финансија детаљно образложење претходно достављених аката и достављање коначнога нацрта уговора о кредитној линији и коначнога нацрта jamства. Федерално министарство финансија није доставило одговор на наведени Захтјев, односно није доставило допуну пријаве појединачне државне потпоре, те је стoga Захтјев Федералног министарства финансија за одобрење државне потпоре кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" непотпун.
4. Образац пријаве државне потпоре није правилно попуњен и непотпун је јер не садржи све релевантне податке сукодно Одлуци о поступцима и обрасцима за подношење обавијести

- о државној потпори и праћење државне потпоре ("Службени гласник БиХ", број 64/13) (у даљњем тексту: Одлука).
- Наиме, даваатељ државне потпоре није доставио Вijeću износ државне потпоре у конкретном случају, с обзиром да то није наведено у пријави предметне државне потпоре.
- У сврху оцјенjивања наведене пријаве и доношења одлуке Вijeća, сукодно чланку 12. ставак (3) Закона, даваатељ државне потпоре дужан је образац пријаве допунити у цијелости и исправити уочене неправилности.
- Сукодно чланку 2. ставак (6) Одлуке, подносилац Захтјева није Вijeću доставио допуњени образац пријаве у року од 15 дана од дана примитка Захтјева, односно није га никако доставио.
- Вijeće је на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, увидом у предмет број: УП/И 03-26-1-39/17, закључило да подносилац Захтјева није отклонио недостатке, односно није у одређеном року доставио тражене акте као допуну Захтјева, па се услед тога по поднеску не може поступати.
- На основу члана 60. ставак (2) Закона о управном поступку, поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија за одобрење државне потпоре кориснику Рудници мрког угља "Бановићи" у облику jamства за кредитно задужење у сврху реализирања пројекта "Изградња Термоелектране Бановићи – блок 1-350 MW", Вijeće је, сукодно наведеном, одлучило као у тојци 1. диспозитива овога Закључка.

Упута о правном лијеку:

Овај Закључак је коначан у управном поступку и против њега није дозволjена жалба.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka овога Закључка.

Број УП/И 03-26-1-39-5/17
20. просина 2017. године
Источно Сарајево

Председатељница
Вijeća за државну помоћ БиХ
Мр. sc. **Amra Abadžić**, v. r.

206

На основу члана 7. став (1) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12), члана 60. став (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија, акт број 06-14-3-1390-1/17 од 24.02.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Јавно предузеће Електропривреда БиХ д.д. Сарајево у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња блока 7-450 MW ТЕ Тузла", Савет за државну помоћ БиХ на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, донио је

ЗАКЉУЧАК

1. По поднеску подносиоца Захтјева, Федералног министарства финансија, не може се поступати зато што подносилац Захтјева није отклонио недостатке у одређеном року и сматра се да поднесак није ни поднесен.
2. Овај закључак је коначан и биће објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Савет за државну помоћ Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савет) запимило је 08. 03. 2017. године под бројем УП/И 03-26-1-40/17 Захтјев Федералног министарства финансија, акт број 06-14-3-1390-1/17

од 24.02.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Јавно предузеће Електропривреда БиХ д.д. Сарајево (у даљем тексту: ЈП Електропривреда БиХ) у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња блока 7-450 MW TE Тузла".

2. Увидом у поднесени захтјев и прилоге, Савјет је утврдио да он није комплетан, односно да не садржи све акте неопходне за његову оцјену и доношење одлуке из члана 12. став (3) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12) (у даљем тексту: Закон), те је актима број УП/И 03-26-1-40-1/17 од 23.03.2017. године и број УП/И 03-26-1-40-2/17 од 06. 04. 2017. године затражио од Федералног министарства финансија допуну Захтјева и детаљно образложење достављених аката. Федерално министарство финансија је актом број 06-14-3-1390/17 од 11.04.2017. године доставило одговор и тражене акте, а у акту број 08-14-4-1491/17 од 16.05.2017. године појашњење пријаве појединачне државне помоћи, у којем се, између осталог, наводи да је Нацрт споразума о гаранцији подложен промјенама те да ће бити предметом додатног усаглашавања између уговорних страна. Савјет је актом број УП/И 03-26-1-40-5/17 од 01.06.2017. године од даваоца државне помоћи захтијевао да достави коначан нацрт споразума о издавању гаранције између Федералног министарства финансија и ЈП Електропривреда БиХ који, осим Закона о дугу, задуживању и гаранцијама у Федерацији БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 86/07, 24/09 и 44/10), представља правни основ за додјелу предметне државне помоћи.
3. Федерално министарство финансија није доставило одговор на наведени захтјев, односно није доставило допуну пријаве појединачне државне помоћи, те је стога Захтјев Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи кориснику ЈП Електропривреда БиХ непотпун.
4. Образац пријаве државне помоћи није правилно попуњен и непотпун је јер не садржи све релевантне податке у складу са Одлуком о поступцима и обрасцима за подношење обавјештења о државној помоћи и праћење државне помоћи ("Службени гласник БиХ", број 64/13) (у даљем тексту: Одлука). Наиме, давалац државне помоћи није доставио Савјету износ државне помоћи у конкретном случају, с обзиром да то није наведено у пријави предметне државне помоћи.
5. У сврху оцјенивања наведене пријаве и доношења одлуке Савјета у складу са чланом 12. став (3) Закона, давалац државне помоћи дужан је да образац пријаве допуну у цијелости и исправи уочене неправилности.
6. У складу са чланом 2. став (6) Одлуке, подносилац Захтјева није Савјету доставио допуњени образац пријаве у року од 15 дана од дана пријема Захтјева, односно није га никако доставио.
7. Савјет је на 65. сједници, одржаној 20.12.2017. године, увидом у предмет број УП/И 03-26-1-40/17, закључио да подносилац Захтјева није отклонио недостатке, односно није у одређеном року доставио тражене акте као допуну Захтјева, па се усљед тога по поднеску не може поступати.
8. На основу члана 60. став (2) Закона о управном поступку, поступајући по Захтјеву Федералног министарства финансија за одобрење државне помоћи

кориснику ЈП Електропривреда БиХ у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња блока 7-450 MW TE Тузла", Савјет је, у складу са наведеним, одлучио као у тачки 1. диспозитива овог закључка.

Упутство о правном лијеку

Овај закључак је коначан у управном поступку и против њега није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може да покрене управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог закључка.

Број УП/И 03-26-1-40-6/17 20. децембра 2017. године Источно Сарајево	Предсједавајућа Савјета за државну помоћ БиХ Мр sc. Амра Абаџић , с. р.
--	---

Na osnovu člana 7. stav (1) Zakona o sistemu državne pomoći u BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), člana 60. stav (2) Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), postupajući po Zahtjevu Federalnog ministarstva finansija, akt broj 06-14-3-1390-1/17, od 24.2.2017. godine, za odobrenje državne pomoći korisniku Javno preduzeće Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo u obliku garancije za kreditno zaduženje u svrhu realizacije Projekta "Izgradnja bloka 7-450 MW TE Tuzla", Vijeće za državnu pomoć BiH na 65. sjednici, održanoj 20.12.2017. godine, donijelo je

ZAKLJUČAK

1. Po podnesku podnosioca Zahtjeva, Federalnog ministarstva finansija, ne može se postupati zato što podnosilac Zahtjeva nije otklonio nedostatke u određenom roku i smatra se da podnesak nije ni podnesen.
2. Ovaj zaključak je konačan i bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Образложење

1. Вјеће за државну помоћ Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Вјеће) заприло је 8.3.2017. године, под бројем УП/И 03-26-1-40/17, Захтјев Федералног министарства финансија, акт број 06-14-3-1390-1/17, од 24.2.2017. године, за одобрење државне помоћи кориснику Јавно предузеће Електропривреда БиХ д.д. Сарајево (у даљњем тексту: ЈП Електропривреда БиХ) у облику гаранције за кредитно задужење у сврху реализације пројекта "Изградња блока 7-450 MW TE Тузла".
2. Увидом у поднесени захтјев и прилоге, Вјеће је утврдило да он није комплетан, односно да не садржи све акте неопходне за његову оцјену и доношење одлуке из члана 12. став (3) Закона о систему државне помоћи у БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/12) (у даљњем тексту: Закон), те је актима број УП/И 03-26-1-40-1/17, од 23.3.2017. године, и број УП/И 03-26-1-40-2/17, од 6.4.2017. године, затражило од Федералног министарства финансија допуну Захтјева и детаљно образложење достављених аката. Федерално министарство финансија је актом број 06-14-3-1390/17, од 11.4.2017. године, доставило одговор и тражене акте, а у акту број 08-14-4-1491/17, од 16.5.2017. године, појашњење пријаве појединачне државне помоћи, у којем се, између осталог, наводи да је Нацрт споразума о гаранцији подложен промјенама те да ће бити предметом додатног усаглашавања између уговорних страна.

Vijeće je aktom broj UP/I 03-26-1-40-5/17, od 1.6.2017. godine, od davaoca državne pomoći zahtijevalo da dostavi konačan nacrt sporazuma o izdavanju garancije između Federalnog ministarstva finansija i JP Elektroprivreda BiH, koji osim Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 86/07, 24/09 i 44/10), predstavlja pravni osnov za dodjelu predmetne državne pomoći.

3. Federalno ministarstvo finansija nije dostavilo odgovor na navedeni zahtjev, odnosno nije dostavilo dopunu prijave pojedinačne državne pomoći, te je stoga Zahtjev Federalnog ministarstva finansija za odobrenje državne pomoći korisniku JP Elektroprivreda BiH nepotpun.
4. Obrazac prijave državne pomoći nije pravilno popunjen i nepotpun je jer ne sadrži sve relevantne podatke u skladu s Odlukom o postupcima i obrascima za podnošenje obavještenja o državnoj pomoći i praćenje državne pomoći ("Službeni glasnik BiH", broj 64/13) (u daljnjem tekstu: Odluka). Naime, davalac državne pomoći nije dostavio Vijeću iznos državne pomoći u konkretnom slučaju, s obzirom da to nije navedeno u prijavi predmetne državne pomoći.
5. U svrhu ocjenjivanja navedene prijave i donošenja odluke Vijeća u skladu s članom 12. stav (3) Zakona, davalac državne pomoći dužan je da obrazac prijave dopuni u cijelosti i ispravi uočene nepravilnosti.
6. U skladu s članom 2. stav (6) Odluke, podnosilac Zahtjeva nije dostavio dopunjeni obrazac prijave Vijeću u roku od 15 dana od dana prijema Zahtjeva, odnosno nije ga nikako dostavio.
7. Vijeće je na 65. sjednici, održanoj 20.12.2017. godine, uvidom u predmet broj UP/I 03-26-1-40/17, zaključilo da podnosilac Zahtjeva nije otklonio nedostatke, odnosno nije u određenom roku dostavio tražene akte kao dopunu Zahtjeva, pa se usljed toga po podnesku ne može postupati.
8. Na osnovu člana 60. stav (2) Zakona o upravnom postupku, postupajući po Zahtjevu Federalnog ministarstva finansija za odobrenje državne pomoći korisniku JP Elektroprivreda BiH u obliku garancije za kreditno zaduženje u svrhu realizacije Projekta "Izgradnja bloka 7-450 MW TE Tuzla", Vijeće je, u skladu s navedenim, odlučilo kao u tački 1. dispozitiva ovog zaključka.

Uputstvo o pravnom lijeku

Ovaj zaključak je konačan u upravnom postupku i protiv njega nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema ovog zaključka.

Broj UP/I 03-26-1-40-6/17
20. decembra 2017. godine
Istočno Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća za državnu pomoć BiH
Mr. sc. **Amra Abadžić**, s. r.

Na temelju članka 7. stavak (1) Zakona o sustavu državne potpore u BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), članka 60. stavak (2) Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 40/16), postupajući po Zahtjevu Federalnog ministarstva finansija, akt broj 06-14-3-1390-1/17 od 24.2.2017. godine, za odobrenje državne potpore korisniku Javno poduzeće Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo u obliku jamstva za kreditno zaduženje u svrhu realiziranja projekta "Izgradnja bloka 7-450 MW TE Tuzla", Vijeće za državnu potporu BiH na 65. sjednici, održanoj 20.12.2017. godine, donijelo je

ZAKLJUČAK

1. Po podnesku podnosioca Zahtjeva, Federalnog ministarstva finansija, ne može se postupiti zato što podnosilac Zahtjeva nije otklonio nedostatke u određenome roku i smatra se da podnesak nije ni podnesen.
2. Ovaj Zaključak je konačan i bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

1. Vijeće za državnu potporu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće) zaprimilo je 8. 3. 2017. godine pod brojem UP/I 03-26-1-40/17 Zahtjev Federalnog ministarstva finansija, akt broj 06-14-3-1390-1/17 od 24. 2. 2017. godine, za odobrenje državne potpore korisniku Javno poduzeće Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo (u daljnjem tekstu: JP Elektroprivreda BiH) u obliku jamstva za kreditno zaduženje u svrhu realiziranja projekta "Izgradnja bloka 7-450 MW TE Tuzla".
2. Uvidom u podneseni Zahtjev i privitke, Vijeće je utvrdilo kako on nije kompletan, odnosno kako ne sadrži sve akte neophodne za njegovu ocjenu i donošenje odluke iz člana 12. stav (3) Zakona o sustavu državne potpore u BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12) (u daljnjem tekstu: Zakon), te je aktima broj UP/I 03-26-1-40-1/17 od 23.3.2017. godine i broj UP/I 03-26-1-40-2/17 od 6.4.2017. godine zatražilo od Federalnog ministarstva finansija dopunu Zahtjeva i detaljno obrazloženje dostavljenih akata. Federalno ministarstvo finansija je aktom broj 06-14-3-1390/17 od 11.4.2017. godine dostavilo odgovor i tražene akte, a u aktu broj 08-14-4-1491/17 od 16.5.2017. godine pojašnjenje prijave pojedinačne državne potpore, u kojemu se, među ostalim, navodi kako je Nacrt sporazuma o jamstvu podložen promjenama te kako će biti predmetom dodatnog usuglašavanja između ugovornih strana. Vijeće je aktom broj UP/I 03-26-1-40-5/17 od 1.6.2017. godine od davatelja državne potpore zahtijevalo dostavljanje konačnog nacrtu sporazuma o izdavanju jamstva između Federalnog ministarstva finansija i JP Elektroprivreda BiH koji, osim Zakona o dugu, zaduživanju i jamstvima u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 86/07, 24/09 i 44/10), predstavlja pravni temelj za dodjelu predmetne državne potpore.
3. Federalno ministarstvo finansija nije dostavilo odgovor na navedeni Zahtjev, odnosno nije dostavilo dopunu prijave pojedinačne državne potpore, te je stoga Zahtjev Federalnog ministarstva finansija za odobrenje državne potpore korisniku JP Elektroprivreda BiH nepotpun.
4. Obrazac prijave državne potpore nije pravilno popunjen i nepotpun je jer ne sadrži sve relevantne podatke sukladno Odluci o postupcima i obrascima za podnošenje obavijesti o državnoj potpori i praćenje državne potpore ("Službeni glasnik BiH", broj 64/13) (u daljnjem tekstu: Odluka). Naime, davatelj državne potpore nije dostavio Vijeću iznos državne potpore u konkretnom slučaju, s obzirom da to nije navedeno u prijavi predmetne državne potpore.
5. U svrhu ocjenjivanja navedene prijave i donošenja odluke Vijeća sukladno članku 12. stavak (3) Zakona, davatelj državne potpore dužan je obrazac prijave dopuniti u cijelosti i ispraviti uočene nepravilnosti.
6. Sukladno članku 2. stavak (6) Odluke, podnosilac Zahtjeva nije dostavio dopunjeni obrazac prijave Vijeću u roku od 15 dana od dana primitka Zahtjeva, odnosno nije ga nikako dostavio.
7. Vijeće je na 65. sjednici, održanoj 20.12.2017. godine, uvidom u predmet broj UP/I 03-26-1-40/17, zaključilo da

podnositelj Zahtjeva nije otklonio nedostatke, odnosno nije u određenom roku dostavio tražene akte kao dopunu Zahtjeva, па се услед тога по поднеску не може поступати.

8. На основу члана 60. став (2) Закона о управном поступку, поступајући по Захтеву Федералног министарства финансија за одобрење државне потпоре кориснику ЈП Електропривреда БиХ у облику јамства за кредитно задужење у сврху реализирања пројекта "Изградња блока 7-450 MW TE Tuzla", Вијеће је, суkladно наведеном, одлучило као у тоčki 1. диспозитива овога Закључка.

Упута о правном лијеку

Овај Закључак је коначан у управном поступку и против њега није дозвољена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана примитка овога Закључка.

Број UP/I 03-26-1-40-6/17
20. проsinца 2017. године
Иstoчнo Сарајево

Предсједатељица
Вијећа за државну потпору БиХ
Mr. sc. **Amra Abadžić**, v. r.

ВИСОКИ СУДСКИ И ТУЖИЛАЧКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

207

У складу са чланом 88. став 1. тачка е) и став 4. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08), а у вези са чланом 117. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 55/13, 96/13, 46/14, 61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 и 48/17), Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине је на сједници, одржаној 24.1.2018. године, донио

ОДЛУКУ О ПРЕСТАНКУ МАНДАТА

Гордани Лончар, тужиоцу Окружног јавног тужилаштва у Бања Луци, престаје мандат тужиоца наведеног тужилаштва, са даном доношења ове одлуке, због изречене дисциплинске мјере разрјешења од дужности.

Ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторијама Савјета доступним јавности.

Образложење

Против Гордане Лончар, тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Бања Луци, пред дисциплинским органима Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет) је вођен дисциплински поступак који је резултирао изрицањем дисциплинске мјере, разрјешење од дужности.

Првостепена дисциплинска комисија за тужиоце Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине је одлуком, број 04-07-6-1859-15/2017 од 29.8.2017. године, која је у цјелини потврђена одлуком Другостепене дисциплинске комисије за тужиоце, број 04-07-6-1859-18/2017 од 16.11.2017. године, тужену Гордану Лончар, тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Бања Луци огласила одговорном да је починила дисциплинске прекршаје из члана 57. тач. 3., 8. и 9. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон о ВСТС-у БиХ), па јој је за наведене дисциплинске прекршаје изречена дисциплинска мјера разрјешење од дужности.

На наведену одлуку Другостепене дисциплинске комисије тужена је Савјету као цјелини изјавила жалбу због

одлуке о изреченој дисциплинској мјери, па је Савјет на сједници одржаној дана 24.1.2018. године одлучујући о наведеној жалби, донио коначну одлуку, број 04-07-6-27-3/2018, којом је жалба тужене одбијена као неоснована и потврђена одлука Другостепене дисциплинске комисије за тужиоце, број 04-07-6-1859-18/2017 од 16.11.2017. године.

Чланом 88. став 1. Закона о ВСТС-у БиХ, прописани су разлози због којих престаје мандат судије или тужиоца, а један од разлога је у случају његовог разрјешења од стране Савјета као резултат дисциплинског поступка, наведен у тачки е), док је ставом (4) истог члана, прописано да мандат судије или тужиоца из тачке е) и ф) истиче на дан који утврди Савјет, па је Савјет утврдио да је то дан доношења ове одлуке, и то 24.1.2018. године.

Одредбама члана 117. став 1. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Пословник ВСТС-а БиХ), прописано је да Савјет доноси одлуку о престанку мандата у складу са чланом 88. Закона о ВСТС-у БиХ, која садржи: име, презиме и позицију судије или тужиоца чији мандат престаје, датум престанка мандата и разлог престанка мандата.

У складу са напријед наведеним, а на основу одредаба члана 88. став 1. тач. е) и став 4. Закона о ВСТС-у БиХ, као и члана 117. Пословника ВСТС-а БиХ, донесена је одлука као у диспозитиву.

Број 04-07-6-27-4/2018
24. јануара 2018. године

Предсједник
Милан Тегелтија

У складу са чланом 88. став 1. тачка е) и став 4. Закона о Високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08), а у вези са чланом 117. Пословника Високог судског и тужилачког вијећа Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 55/13, 96/13, 46/14, 61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 и 48/17), Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine је на сједници, одржаној 24.1.2018. године, donijelo

ОДЛУКУ О ПРЕСТАНКУ МАНДАТА

Gordani Lončar, tužiocu Okružnog javnog tužilaštva u Banja Luci, prestaje mandat tužioca navedenog tužilaštva, sa danom donošenja ove odluke, zbog izrečene disciplinske mjere razrješenja od dužnosti.

Ova Odluka biće objavljena u "Službenom glasniku BiH", kao i u prostorijama Vijeća dostupnim javnosti.

Образложење

Protiv Gordane Lončar, tužioca Okružnog javnog tužilaštva u Banja Luci, pred disciplinskim organima Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće) је vođen disciplinski postupak koji је rezultirao izricanjem disciplinske mjere, razrješenje od dužnosti.

Prvostepena disciplinska komisija za tužioce Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine је odlukom, broj 04-07-6-1859-15/2017 од 29.8.2017. године, која је у цјелини потврђена одлуком Другостепене дисциплинске комисије за тужиоце, broj 04-07-6-1859-18/2017 од 16.11.2017. године, tuženu Gordanu Lončar, tužioca Okružnog javnog tužilaštva u Banja Luci oglasila odgovornom da је počinila disciplinske prekršaje iz člana 57. tač. 3., 8. i 9. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon o VSTV-u BiH), па јој је за наведене дисциплинске прекршаје изречена дисциплинска мјера разрјешење од дужности.

Na navedenu odluku Drugostepene disciplinske komisije tužena је Vijeću kao cjelini izjavila žalbu zbog odluke о izrečenoj

disciplinskoj mjeri, pa je Vijeće na sjednici održanoj dana 24.1.2018. godine odlučujući o navedenoj žalbi, donijelo konačnu odluku, broj 04-07-6-27-3/2018, kojom je žalba tužene odbijena kao neosnovana i potvrđena odluka Drugostepene disciplinske komisije za tužioce, broj 04-07-6-1859-18/2017 od 16.11.2017. godine.

Članom 88. stav 1. Zakona o VSTV-u BiH, propisani su razlozi zbog kojih prestaje mandat sudije ili tužioca, a jedan od razloga je u slučaju njegovog razrješenja od strane Vijeća kao rezultat disciplinskog postupka, naveden u tački e), dok je stavom (4) istog člana, propisano da mandat sudije ili tužioca iz tačke e) i f) ističe na dan koji utvrdi Vijeće, pa je Vijeće utvrdilo da je to dan donošenja ove odluke, i to 24.1.2018. godine.

Odredbama člana 117. stav 1. Poslovnika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Poslovnik VSTV-a BiH), propisano je da Vijeće donosi odluku o prestanku mandata u skladu sa članom 88. Zakona o VSTV-u BiH, koja sadrži: ime, prezime i poziciju sudije ili tužioca čiji mandat prestaje, datum prestanka mandata i razlog prestanka mandata.

U skladu sa naprijed navedenim, a na osnovu odredaba člana 88. stav 1. tač. e) i stav 4. Zakona o VSTV-u BiH, kao i člana 117. Poslovnika VSTV-a BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

Broj 04-07-6-27-4/2018
24. januara 2018. godine

Predsjednik
Milan Tegeltija

U skladu sa člankom 88. stavak 1. točka e) i stavak 4. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08), a u vezi sa člankom 117. Poslovnika Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 55/13, 96/13, 46/14, 61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 i 48/17), Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine je na sjednici, održanoj 24.1.2018. godine, donijelo

ODLUKU O PRESTANKU MANDATA

Gordani Lončar, tužiteljici Okružnog javnog tužiteljstva u Banja Luci, prestaje mandat tužiteljice navedenog tužiteljstva, sa danom donošenja ove odluke, zbog izrečene stegovne mjere razriešenja od dužnosti.

Ova Odluka biće objavljena u "Službenom glasniku BiH", kao i u prostorijama Vijeća dostupnim javnosti.

Obrazložjenje

Protiv Gordane Lončar, tužiteljice Okružnog javnog tužiteljstva u Banja Luci, pred stegovnim organima Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće) je vođen stegovni postupak koji je rezultirao izricanjem stegovne mjere, razriješeno od dužnosti.

Prvostupajnsko stegovno povjerenstvo za tužitelje Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine je odlukom, broj 04-07-6-1859-15/2017 od 29.8.2017. godine, koja je u cjelini potvrđena odlukom Drugostupajnskog stegovnog povjerenstva za tužitelje, broj 04-07-6-1859-18/2017 od 16.11.2017. godine, tuženu Gordanu Lončar, tužiteljicu Okružnog javnog tužiteljstva u Banja Luci oglasila odgovornom da je počinila stegovne prekršaje iz članka 57. toč. 3., 8. i 9. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon o VSTU-u BiH), pa joj je za navedene stegovne prekršaje izrečena stegovna mjera razrješenje od dužnosti.

Na navedenu odluku Dugostupanskog stegovnog povjerenstva tužena je Vijeću kao cjelini izjavila žalbu zbog odluke o izrečenoj stegovnoj mjeri, pa je Vijeće na sjednici

održanoj dana 24.1.2018. godine odlučujući o navedenoj žalbi, donijelo konačnu odluku, broj 04-07-6-27-3/2018, kojom je žalba tužene odbijena kao neosnovana i potvrđena odluka Drugostupanskog kegovnog povjerenstva za tužitelje, broj: 04-07-6-1859-18/2017 od 16.11.2017. godine.

Člankom 88. stavak 1. Zakona o VSTV-u BiH, propisani su razlozi zbog kojih prestaje mandat suca ili tužitelja, a jedan od razloga je u slučaju njegovog razrješenja od strane Vijeća kao rezultat stegovnog postupka, naveden u točki e), dok je stavkom (4) istog članka, propisano da mandat suca ili tužitelja iz točke e) i f) ističe na dan koji utvrdi Vijeće, pa je Vijeće utvrdilo da je to dan donošenja ove odluke, i to 24.1.2018. godine.

Odredbama članka 117. stavak 1. Poslovnika Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Poslovnik VSTV-a BiH), propisano je da Vijeće donosi odluku o prestanku mandata u skladu sa člankom 88. Zakona o VSTV-u BiH, koja sadrži: ime, prezime i poziciju suca ili tužitelja čiji mandat prestaje, datum prestanka mandata i razlog prestanka mandata.

U skladu sa naprijed navedenim, a na osnovu odredaba članka 88. stavak 1. toč. e) i stavak 4. Zakona o VSTV-u BiH, kao i članka 117. Poslovnika VSTV-a BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

Broj 04-07-6-27-4/2018
24. siječnja 2018. godine

Predsjednik
Milan Tegeltija

208

На основу члана 17. тачка 1. и 4. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08), Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет), је на сједници одржаној 21.12.2017. године, донио

ОДЛУКУ

Атку Хусеинбашићу престаје дужност судије Основног суда у Теслићу даном доношења ове одлуке, те именовани преузима дужност судије Основног суда у Бања Луци са даном 22.12.2017. године.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторијама Савјета доступним јавности.

Образложење

Против Атка Хусеинбашића, судије Основног суда у Бања Луци је по дисциплинској тужби Канцеларије дисциплиноског тужиоца Високог судског и тужилачког савета Босне и Херцеговине, број УДТ-188/13 од 13.12.2013. године, пред дисциплинским органима Савета вођен дисциплински поступак, који је резултирао изрицањем дисциплинских мјера, трајно упућивање у Основни суд у Теслићу на вршење дужности судије почев од 1.11.2014. године и смањење плате у износу од двадесет (20)% на период од шест (6) мјесеци.

Према коначној одлуци Савјета, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године Атко Хусеинбашић судија Основног суда у Бања Луци је наведеног дана ступио на дужност судије Основног суда у Теслићу, чиме је у складу са чланом 113. став 4. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 55/13, 96/13, 46/14, 61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 и 48/17), извршена наведена дисциплинска мјера.

Дана 6.12.2014. године судија Атко Хусеинбашић је Уставном суду Босне и Херцеговине поднио апелацију против одлука дисциплинских органа Савјета, и то, против одлуке ВСТС-а БиХ, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014.

године, одлуке Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године и одлуке Првостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-5/2014 од 31.3.2014. године.

Рјешавајући апелацију судије Атка Хусеинбашића, Уставни суд Босне и Херцеговине је дана 30.11.2017. године донио Одлуку о допуствости и меритуму, број АП-5231/14 којом је усвојио апелацију Атка Хусеинбашића, укинуо одлуку Савјета, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године, те предмет вратио Савјету, којем је наложено да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Поступајући по хитном поступку и према Одлуци Уставног суда Босне и Херцеговине, број АП-5231/14 од 30.11.2017. године, Савјет је на сједници одржаној дана 21.12.2017. године, одлучујући о жалби судије Атка Хусеинбашића, изјављеној на одлуку Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године, донио одлуку, број 04-13-2-3923-3/2017, којом се жалба уважава, одлуке Првостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-5/2014 од 31.3.2014. године и Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године, преиначавају и одбија дисциплинска тужба Канцеларије дисциплинског тужиоца Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине, број УДТ-188/13 од 13.12.2013. године, против Атка Хусеинбашића, судије Основног суда у Бања Луци.

С обзиром на наведено, а у складу са чланом 17. тачка 1. и 4. Закона о ВСТС-у БиХ, Савјет је донио Одлуку као у диспозитиву.

Број 04-13-2-3923-4/2017
21. децембра 2017. године

Предсједник
Милан Тегелтија

На основу члана 17. тачка 1. и 4. Закона о Високом судском и тужилачком вјећу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08), Високо судско и тужилачко вјеће Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Вјеће), је на сједници одржаној 21.12.2017. године, донijело

ОДЛУКУ

Атку Хусеинбашићу престaje дужност судије Основног суда у Теслићу даном доношења ове одлуке, те именовани преузима дужност судије Основног суда у Бања Луци са даном 22.12.2017. године.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторijама Вјећа доступним јавности.

Образложење

Против Атка Хусеинбашића, судије Основног суда у Бања Луци је по дисциплинској тужби Уреда дисциплинског тужиоца Високог судског и тужилачког вјећа Босне и Херцеговине, број УДТ-188/13 од 13.12.2013. године, пред дисциплинским органима Вјећа вођен дисциплински поступак, који је резутирао изрицањем дисциплинских мјера, трајно упућивање у Основни суд у Теслићу на вршење дужности судије počев од 1.11.2014. године и смањење plate у износу од двадесет (20)% на период од шест (6) мјесеци.

Према коначној одлуци Вјећа, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године Атко Хусеинбашић судија Основног суда у Бања Луци је наведеног дана ступио на дужност судије Основног суда у Теслићу, чиме је у складу са чланом 113. став 4. Пословника Високог судског и тужилачког вјећа Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 55/13, 96/13, 46/14,

61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 и 48/17), извршена наведена дисциплинска мјера.

Дана 6.12.2014. године судија Атко Хусеинбашић је Уставном суду Босне и Херцеговине поднио апелацију против одлука дисциплинских органа Вјећа, и то, против одлуке VSTV-a БиХ, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године, одлуке Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године и одлуке Првостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-5/2014 од 31.3.2014. године.

Рјешавајући апелацију судије Атка Хусеинбашића, Уставни суд Босне и Херцеговине је дана 30.11.2017. године донио Одлуку о допуствости и меритуму, број АП-5231/14 којом је усвојио апелацију Атка Хусеинбашића, укинуо одлуку Вјећа, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године, те предмет вратио Вјећу, којем је наложено да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Поступајући по хитном поступку и према Одлуци Уставног суда Босне и Херцеговине, број АП-5231/14 од 30.11.2017. године, Вјеће је на сједници одржаној дана 21.12.2017. године, одлучујући о жалби судије Атка Хусеинбашића, изјављеној на одлуку Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године, донijело одлуку, број 04-13-2-3923-3/2017, којом се жалба уважава, одлуке Првостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-5/2014 од 31.3.2014. године и Другостепене дисциплинске комисије, број 04-02-282-10/2014 од 25.6.2014. године, преиначавају и одбија дисциплинска тужба Уреда дисциплинског тужиоца Високог судског и тужилачког вјећа Босне и Херцеговине, број УДТ-188/13 од 13.12.2013. године, против Атка Хусеинбашића, судије Основног суда у Бања Луци.

С обзиром на наведено, а у складу са чланом 17. тачка 1. и 4. Закона о VSTV-u БиХ, Вјеће је донijело Одлуку као у диспозитиву.

Број 04-13-2-3923-4/2017
21. децембра 2017. године

Предсједник
Милан Тегелтија

На основу члана 17. тачка 1. и 4. Закона о Високом судском и тужилачком вјећу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08), Високо судско и тужилачко вјеће Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Вјеће), је на сједници одржаној 21.12.2017. године, донijело

ОДЛУКУ

Атку Хусеинбашићу престaje дужност суца Основног суда у Теслићу даном доношења ове одлуке, те именовани преузима дужност суца Основног суда у Бања Луци са даном 22.12.2017. године.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторijама Вјећа доступним јавности.

Образложење

Против Атка Хусеинбашића, суца Основног суда у Бања Луци је по стеговној тужби Уреда стеговног тужитеља Високог судског и тужитељског вјећа Босне и Херцеговине, број УДТ-188/13 од 13.12.2013. године, пред стеговним органима Вјећа вођен стеговни поступак, који је резутирао изрицањем стеговних мјера, трајно упућивање у Основни суд у Теслићу на вршење дужности суца počев од 1.11.2014. године и смањење plate у износу од двадесет (20)% на период од шест (6) мјесеци.

Према коначној одлуци Вјећа, број 04-02-282-14/2014 од 24.9.2014. године Атко Хусеинбашић судија Основног суда у Бања Луци је наведеног дана ступио на дужност суца Основног

suda u Tesliću, čime je na temelju članka 113. stavak 4. Poslovnika Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 55/13, 96/13, 46/14, 61/14, 78/14, 27/15, 46/15, 93/16 i 48/17), izvršena navedena stegovna mjera.

Dana 6.12.2014. godine sudac Atko Huseinbašić je Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine podnio apelaciju protiv odluka stegovnih organa Vijeća, i to, protiv odluke VSTV-a BiH, broj 04-02-282-14/2014 od 24.9.2014. godine, odluke Drugostupanjskog stegovnog povjerenstva, broj: 04-02-282-10/2014 od 25.6.2014. godine i odluke Prvostupanjskog stegovnog povjerenstva, broj 04-02-282-5/2014 od 31.3.2014. godine.

Rješavajući apelaciju suca Atka Huseinbašića, Ustavni sud Bosne i Hercegovine je dana 30.11.2017. godine donio Odluku o dopustivosti i meritumu, broj AP-5231/14 kojom je usvojio apelaciju Atka Huseinbašića, ukinuo odluku Vijeća, broj 04-02-282-14/2014 od 24.9.2014. godine, te predmet vratio Vijeću, kojem je naloženo da po žurnom postupku donese novu odluku na temelju članka 11/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 6. stav 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Postupajući po žurnom postupku i prema Odluci Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj AP-5231/14 od 30.11.2017. godine, Vijeće je na sjednici održanoj dana 21.12.2017. godine, odlučujući o žalbi suca Atka Huseinbašića, izjavljenoj na odluku Drugostupanjskog stegovnog povjerenstva, broj 04-02-282-10/2014 od 25.6.2014. godine, donijelo odluku, broj: 04-13-2-3923-3/2017, kojom se žalba uvažava, odluke Prvostupanjskog stegovnog povjerenstva, broj 04-02-282-5/2014 od 31.3.2014. godine i Drugostupanjskog stegovnog povjerenstva, broj 04-02-282-10/2014 od 25.6.2014. godine, preinačavaju i odbija stegovna tužba Ureda stegovnog tužitelja Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine, broj UDT-188/13 od 13.12.2013. godine, protiv Atka Huseinbašića, suca Osnovnog suda u Banja Luci.

S obzirom na navedeno, a na temelju članka 17. točka 1. i 4. Zakona o VSTV-u BiH, Vijeće je donijelo Odluku kao u dispozitivu.

Broj 04-13-2-3923-4/2017
21. prosinca 2017. godine

Predsjednik
Milan Tegeltija

209

На основу члана 39. став (1) Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08) и члана 21. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 55/13, 96/13 и 46/14, 78/14 и 27/15), Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине, на сједници одржаној 8. фебруара 2018. године, усвојио је

**ПРАВИЛНИК
О ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О КВАЛИФИКАЦИОНОМ
И ПИСМЕНОМ ТЕСТИРАЊУ КАНДИДАТА ЗА
ПОЗИЦИЈЕ НОСИЛАЦА ПРАВОСУДНИХ
ФУНКЦИЈА У ПРАВОСУЂУ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

У Правилнику о квалификационом и писменом тестирању кандидата за позиције носилаца правосудних функција у правосуђу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 78/14, 45/15 и 48/16) иза члана 37. додаје се нови члан 37 а) који гласи:

"Члан 37а.

Објављивање питања за квалификациони тест
Питања за квалификациони тест, без одговора, биће
објављена на интернет страници ВСТВ-а БиХ."

Члан 2.

Овај правилник о допуни Правилника ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-07-3-667-1/2018

8. фебруара 2018. године
Сарајево

Предсједник
Милан Тегелтија

Na osnovu člana 39. stav (1) Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08) i člana 21. Poslovnika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 55/13, 96/13 i 46/14, 78/14 i 27/15), Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 8. februara 2018. godine, usvojilo je

**PRAVILNIK
O DOPUNI PRAVILNIKA O KVALIFIKACIONOM I
PISMENOM TESTIRANJU KANDIDATA ZA POZICIJE
NOSILACA PRAVOSUDNIH FUNKCIJA U PRAVOSUĐU
BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Pravilniku o kvalifikacionom i pismenom testiranju kandidata za pozicije nosilaca pravosudnih funkcija u pravosuđu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 78/14, 45/15 i 48/16) iza člana 37. dodaje se novi član 37 a) koji glasi:

"Član 37a.

Objavljivanje pitanja za kvalifikacioni test
Pitanja za kvalifikacioni test, bez odgovora, biće objavljena
na internet stranici VSTV-a BiH "

Član 2.

Ovaj pravilnik o dopuni Pravilnika stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-07-3-667-1/2018

8. februara 2018. godine
Sarajevo

Predsjednik
Milan Tegeltija

Na temelju članka 39. stavak (1) Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08) i članka 21. Poslovnika Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 55/13, 96/13 i 46/14, 78/14 i 27/15), Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 8.veljače 2018. godine, usvojilo je

**PRAVILNIK
O DOPUNI PRAVILNIKA O KVALIFIKACIJSKOM I
PISMENOM TESTIRANJU KANDIDATA ZA POZICIJE
NOSILACA PRAVOSUDNIH FUNKCIJA U PRAVOSUĐU
BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Pravilniku o kvalifikacijskom i pismenom testiranju kandidata za pozicije nosilaca pravosudnih funkcija u pravosuđu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 78/14, 45/15 i 48/16) iza članka 37. dodaje se novi članak 37a. koji glasi:

"Članak 37a.

Objavljivanje pitanja za kvalifikacijski test

Pitanja za kvalifikacijski test, bez odgovora, biće objavljena na internet stranici VSTV-a BiH."

Članak 2.

Ovaj pravilnik o dopuni Pravilnika stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-07-3-667-1/2018

8. veljače 2018. godine

Sarajevo

Predsjednik

Milan Tegeltija

УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

210

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 2752/16**, рјешавајући апелацију **Анте Томића и Анке Лакић**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Теман, председник

Мато Тадић, потпредседник

Златко М. Кнежевић, потпредседник

Валерија Галић, судија

Миодраг Симовић, судија

Сеада Палаврић, судија

на сједници одржаној 17. јануара 2018. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација **Анте Томића и Анке Лакић**.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Рјешење Кантоналног суда у Зеници број 43 0 К 116797 15 Кж од 30. маја 2016. године у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву.

Предмет се враћа Кантоналном суду у Зеници, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Кантоналном суду у Зеници да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке, обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеном новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Анто Томић и Анка Лакић (у даљњем тексту: апеланти) из Зенице поднијели су 27. јуна 2016. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Рјешења Кантоналног суда у Зеници (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 43 0 К 116797 15 Кж од 30. маја 2016. године и Пресуде Општинског суда у Зеници (у даљњем тексту: Општински суд) број 43 0 К 116797 15 К од 20. октобра 2015. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 ст. (2) и (3) Правила Уставног суда, од Кантоналног суда, Општинског суда и Кантоналног

тужилаштва Зеничко-добојског кантона (у даљњем тексту: Кантонално тужилаштво) затражено је 18. октобра 2017. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Кантонални суд, Општински суд и Кантонално тужилаштво одговоре на апелацију доставили су у периоду од 16. до 23. октобра 2017. године.

III. Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сажму на следећи начин:

5. Пресудом Општинског суда број 43 0 К 116797 15 К од 20. октобра 2015. године апеланти су проглашени кривим да су радњама описаним у изреци пресуде починили кривично дјело оштећење туђе ствари из члана 293 став 1 у вези са ставом 31 Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: КЗФБиХ). За почињење наведеног кривичног дјела Општински суд је апелантима изрекао условну осуду којом је утврђена казна затвора у трајању од по два мјесеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико апеланти у року од једне године од правоснажности пресуде не почине ново кривично дјело. Истом пресудом апеланти су, на основу члана 212 став 3 Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЗКПФБиХ), обавезани да оштећеном В.Т. (у даљњем тексту: оштећени) надокнаде штету у износу од 590,00 КМ у року од 15 дана од правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

6. У образложењу пресуде Општински суд је, између осталог, истакао да је оштећени (брат апеланата) у свом исказу навео да је њихов отац Н.Т. преминуо за вријеме рата и када су се стекли услови, он је од свог новца, колико су му то материјалне прилике дозвољавале, направио бетонски крст на гробљу на којем почива његов отац, те да је тај крст био постављен све до маја 2013. године, када су га склонили без његовог знања апеланти и када је постављен други споменик. Такође, навео је да га је тај крст коштао 590,00 КМ, што може потврдити В.В., који је своју изјаву под пуном материјалном и кривичном одговорности овјерио код нотара С.С., те да на основу тога поставља имовинскоправни захтјев за накнаду штете у износу од 590,00 КМ. Даље, да су апеланти починили предметно кривично дјело на начин, у вријеме и на мјесту како је описано у изреци пресуде, произилази и из исказа свједока Д.П., који је запослен у предузећу "Гранит" и који је навео да је тачно да су се апеланти договорили о уградњи новог надгробног споменика у вриједности 1.800,00 КМ и да су у јулу 2013. године отишли да уграде споменик, а том приликом затекли су бетонски крст који су одсјекли и "бацили" иза капеле и поставили нови надгробни споменик. Овај исказ је потврђен и исказом свједока Б.К., запосленог на гробљу, који је навео да је пустио запосленике предузећа "Гранит" да уграде споменик и да је том приликом склоњен бетонски крст који је оштећени раније поставио. Најзад, Општински суд је навео да је чињеница да је оштећени радњама апеланата наведеним у изреци пресуде оштећен за износ од 590,00 КМ потврђена нотарски овјереном изјавом коју је дао В.В. и којој је суд у цијелости покљонио вјеру. Имајући у виду наведено, Општински суд је закључио да су се радњама апеланата стекла битна обиљежја кривичног дјела оштећење туђе ствари из члана 293 став 1 у вези са чланом 31 КЗФБиХ, због чега је на основу члана 212 став 3 ЗКПФБиХ апеланте обавезао да оштећеном солидарно надокнаде штету у износу од 590,00 КМ у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

7. Незадовољни наведеном пресудом, апеланти су изјавили жалбу због свих жалбених основа. У вези са жалбеним наводима против одлуке о имовинскоправном захтјеву, апеланти су навели да изрека пресуде противрјечи самој себи будући да првостепени суд у опису дјела наводи "на који начин је оштећен В.Т. за тачно неутврђен износ" док у даљем кондемпнаторном дијелу пресуде наводи да "оптужени се обавезују да оштећеном В.Т. накнаде штету у износу од 590,00 КМ". Затим, навели су и да су током цијелог поступка указивали на уговор о доживотном издржавању према којем је њихов брат Вл.Т., који је и платио нови споменик, био обавезан да подигне надгробни споменик својим родитељима, али да ту чињеницу Општински суд није уопште разматрао. Апеланти су, даље, истакли да је у погледу одлуке о имовинскоправном захтјеву првостепени суд прекршио одредбе Закона о обавезним односима пропуштајући да утврди да је наводна штета поправљена стављањем новог надгробног споменика, као и да штета није наступила као ни обавеза накнаде штете, односно досуда постављеног имовинскоправног захтјева. Такође, апеланти су навели да је несхватљиво да првостепени суд своју одлуку о имовинскоправном захтјеву заснива на потврди, односно писаној изјави В.В., овјереној од нотара, на који доказ су током поступка у више наврата приговорили, при чему Општински суд није имао у виду да се висина штете рачуна према цијенама оштећене ствари у вријеме доношења одлуке, односно првостепени суд је пропустио да узме у обзир и амортизацију оштећене ствари.

8. Рјешењем Кантоналног суда број 43 0 К 116797 15 Кж од 30. маја 2016. године дјелимично је уважена жалба апеланата и првостепена пресуда је преиначена у погледу одлуке о кривичноправној санкцији на начин да је апелантима за почињено предметно кривично дјело изречена судска опомена. Такође, у ставу два изреке апеланти су, између осталог, обавезани да оштећеном накнаде штету у износу од 590,00 КМ у року од 15 дана по правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

9. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да је, након извршеног увида у оспорену пресуду и доказе изведене у првостепеном поступку, закључио да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све релевантне чињенице на основу којих произилази несумњив закључак да су апеланти починили предметно кривично дјело, оштећење туђе ствари из члана 293 став 1 у вези са чланом 31 КЗФБиХ, на начин и у вријеме како је описано у изреци првостепене пресуде, те да су за то дјело кривично одговорни.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

10. Апеланти сматрају да им је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција). Апеланти су навели да оспорене одлуке побијају у дијелу који се односи на досуду имовинскоправног захтјева којим су обавезани да оштећеном надокнаде штету. С тим у вези, апеланти су указали да је Општински суд приликом доношења одлуке у томе дијелу занемарио општа правила обавезног права, као и правило о терету доказивања због чега је одлука Општинског суда донесена произвољном и паушалном примјеном материјалног права. Такође, апеланти су истакли да су пресуду Општинског суда, поред осталих, оспоравали и у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву, али да Кантонални суд у образложењу пресуде уопште није

поменуо жалбене наводе апеланата који се тичу одлуке о имовинскоправном захтјеву, а камоли да је одлуку у којој је мериторно одлучио образложио, или навео да је одобрио и прихватио образложење Општинског суда у дијелу који се односи на накнаду штете.

б) Одговори на апелацију

11. Кантонални суд је истакао да неће давати никакав одговор на апелацију и да све што је имао да наведе у вези са конкретним предметом навео је у оспореном рјешењу.

12. Општински суд је обавијестио Уставни суд да поступајући судија више не ради у томе суду и да у прилогу доставља потврду нотара С.С. од 20. маја 2011. године.

13. Кантонално тужилаштво је истакло да је Општински суд, досуђујући имовинскоправни захтјев, поступио у складу са одредбама ЗКПФБиХ, јер је висину имовинскоправног захтјева утврдио на основу чињеница утврђених на главном претресу, због чега се не могу прихватити наводи у апелацији да би се могао извести закључак да су досудом имовинскоправног захтјева апеланти оштећени, јер су исти дуг платили два пута, и да је тиме оштећени у прилици да стиче без основа, односно да је подигнутим надгробним спомеником веће вриједности штета у цијелости поправљена реституцијом. Имајући у виду наведено, Кантонално тужилаштво је истакло да поступањем тог тужилаштва и редовних судова није повријеђено право апеланата на правично суђење.

V. Релевантни прописи

14. Кривични закон Федерације Босне и Херцеговине

("Службене новине ФБиХ" бр. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11) у релевантном дијелу гласи:

Члан 293. ст. (1) и (2)

Оштећење туђе ствари

(1) Ко оштети, уништи или учини неупотребљивом туђу ствар, казниће се новчаном казном или казном затвора до шест мјесеци.

(2) Ко оштети, изобличи, уништи или учини неупотребљивом туђу ствар која служи за вјерске сврхе, културно добро које се налази на јавном мјесту, посебно заштићени објект природне, уметничке предмет, ствар од научног или техничког значења, ствар која се налази у јавној збирци или је изложена за јавност или ствар која служи за јавне потребе или која уљепшава тргове, улице или паркове, казниће се новчаном казном или казном затвора до једне године.

15. Закон о кривичном поступку ФБиХ ("Службене новине ФБиХ" бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 и 59/14) у релевантном дијелу гласи:

Члан 207.

Предмет имовинскоправног захтјева

(1) Имовинскоправни захтјев који је настао због почињања кривичног дјела расправиће се на приједлог овлашћеног лица у кривичном поступку, ако се тиме не би знатно одуговлачио овај поступак.

(2) Имовинскоправни захтјев може се односити на накнаду штете, поврат ствари или поништење одређеног правног посла.

Члан 209. ст. (3) и (5)

Поступак за остваривање имовинскоправног захтјева

(3) Лице овлашћено на подношење приједлога дужно је одређено означити свој захтјев и поднијети доказе.

(5) Ако овлашћено лице не поднесе имовинскоправни захтјев до окончања главне расправе или ако предложи упућивање на парнични поступак, а подаци кривичног

поступка пружају поуздан основ за цијеловито или дјелимично рјешење имовинскоправног захтјева, суд ће у осуђујућој пресуди одлучити да се оптуженом изрекне мјера одузимања имовинске користи.

Члан 211.

Обавезе тужиоца и суда у вези са утврђивањем чињеница

(1) Тужилац је дужан да прикупи доказе о имовинскоправном захтјеву везаном за кривично дјело.

(2) Тужилац, односно суд испитаће осумњиченог, односно оптуженог о чињеницама везаним за приједлог овлашћеног лица.

Члан 212. став (3)

Одлучивање о имовинскоправном захтјеву

(3) У пресуди којом оптуженог проглашава кривим суд може оштећеном досудити имовинскоправни захтјев у цијелости или му може досудити имовинскоправни захтјев дјелимично, а за остатак га упутити на парнични поступак. Ако подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за цијеловито ни за дјелимично пресуђење, суд ће оштећеног упутити да имовинскоправни захтјев у цијелости може остваривати у парничном поступку.

Члан 311. тачка д)

Жалбени основи

Пресуда се може побијати:

д) због одлуке о кривичноправним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка, имовинскоправном захтјеву, те због одлуке о објави пресуде путем средстава јавног саопштавања.

Члан 315. став (3)

Одлуке о кривичноправној санкцији, трошковима поступка, имовинскоправном захтјеву и објави пресуде

(3) Одлука о имовинскоправном захтјеву те одлука о објави пресуде путем средстава јавног саопштавања може се побијати када је суд о тим питањима донио одлуку противно законским одредбама.

VI. Допустивост

16. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу, када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

17. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може разматрати апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку којег је користио.

18. У конкретном случају апеланти су апелацијом оспорили Рјешење Кантоналног суда број 43 0 К 116797 15 Кж од 30. маја 2016. године против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Имајући у виду да је оспорено рјешење донесено 30. маја 2016. године а да су апелацију поднијели 27. јуна 2016. године, произилази да је апелација поднесена у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очито (*prima facie*) неоснована.

19. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII. Меритум

20. Апеланти сматрају да им је оспореним рјешењем повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције.

21. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

22. Члан 6 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1) Приликом утврђивања његових грађанских права и обавеза или кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом установљеним законом. [...]

23. Уставни суд запажа да се поступак односи на утврђивање основаности кривичне оптужбе против апеланата у вези са извршењем кривичног дјела оштећење туђе ствари и, сходно томе, обавезе апеланата да оштећеном надокнаде штету као посљедицу тог кривичног дјела, па је неспорно да апеланти у поступку уживају гаранције права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције. С обзиром на то, Уставни суд ће у конкретном случају испитати да ли је поступак био правичан на начин на који захтијевају наведене одредбе.

24. Наводи апеланата о повреди права на правично суђење заснивају се на тврдњама да су изјављеном жалбом пресуду Општинског суда, поред осталог, оспоравали и у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву, али да Кантонални суд у образложењу пресуде уопште није поменуо жалбене наводе апеланата који се тичу одлуке о имовинскоправном захтјеву, а камоли да је одлуку у којој је мериторно одлучио образложио, или навео да је одобрио и прихватио образложење Општинског суда у дијелу који се односи на накнаду штете.

25. У вези са наводима апеланата, Уставни суд подсјећа на то да, према пракси Европског суда која одражава начело у вези са правилним администрањем правде, пресуде судова и трибунала треба да адекватно изнесу разлоге на којим су засноване (види, Европски суд, *Rapon против Француске*, апликација број 64666/01, одлука о допуштивости од 15. јануара 2001. године). Мјера у којој ће се примјењивати обавеза давања разлога може варирати у зависности од природе одлуке и због тога одговор на питање да ли је суд пропустио да испуни обавезу давања разлога мора бити утврђен у околностима сваког конкретного случаја (види, Европски суд, *Ruiz Torija против Шпаније*, пресуда од 9. децембра 1994, став 29, Серија А број 303-А, *Higgins и други против Француске*, пресуда од 19. фебруара 1998. године, Извјештаји 1998-I, р. 60, став 42). Домаћи судови с довољно јасноће треба да укажу на основе на којим су утемељили своју одлуку тако да лицу које је у питању омогуће ефикасно коришћење доступних правних лијекова (види, Европски суд, *Hadjianastassiou против Грчке*, пресуда од 16. децембра 1992. године, *Boldea против Румуније*, пресуда од 15. маја 2007. године). Осим тога, образложена одлука служи да странама у поступку покаже да су биле саслушане и да тако допринесе да одлука буде прихваћена с више спремности од стране која је у питању. Такође, образложена одлука значи да она мора бити заснована на објективним критеријумима и да штити право на одбрану.

26. Даље, иако члан 6 став 1 Европске конвенције обавезује судове да дају разлоге за њихове одлуке, то се не може схватити као захтјев за детаљан одговор на сваки аргуменат (види, Европски суд, *Van de Hurk против Холандије*, пресуда од 19. априла 1994. године, Серија А број 288, р. 20, став 61). Међутим, из образложења одлуке мора бити јасно да су размотрена суштинска питања у конкретном случају (види, *Boldea против Румуније*, став 30). Одбијајући жалбу, жалбени суд може, у начелу, једноставно потврдити разлоге из пресуде нижестепеног суда (види, *mutatis mutandis*, *Helle против Финске*, пресуда од 19. децембра 1997. године, Извјештаји 1997-VIII, р. 2930, ст. 59-60, *García Ruiz против Шпаније* [GC], апликација број 30544/96, став 26, ECHR 1999-I). Међутим, појам правичног поступка захтијева да се домаћи суд који је дао оскудна образложења својих одлука, било уносећи образложења нижестепеног суда или на други начин, заправо, бави суштинским питањима која су му поднесена на пресуђивање, те да само не потврђује, без даљњих напора, закључке до којих је дошао нижестепени суд (види, *Helle против Финске*, ст. 59-60). Најзад, када се жалбени наводи суштински односе на недостатак разлога и образложење у одлуци нижестепеног суда, још је важније да жалбени суд да своје разлоге и образложења (види, Европски суд, *Hirvisaari против Финске*, пресуда од 19. априла 1994. године, став 32).

27. У конкретном случају Уставни суд подсјећа да су првостепеном пресудом апеланти на основу члана 212 став 3 ЗКПФБиХ обавезани да оштећеном надокнаде штету у износу од 590,00 КМ. Даље, из садржаја жалбе коју су апеланти изјавили против првостепене пресуде неспорно произилази да су они првостепену пресуду оспоравали и у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву оштећеног, при томе указујући да је првостепена пресуда у том дијелу паушална и заснована на произвољној примјени материјалног права. Одлучујући о жалби Кантонални суд је рјешењем дјелимично уважио жалбу апеланата и првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичноправној санкцији, а у ставу два изреке рјешења апеланти су, између осталог, обавезани да оштећеном накнаде штету у износу од 590,00 КМ. Дакле, Уставни суд запажа да је Кантонални суд, иако је такав диспозитив садржан и у изреци првостепене пресуде, у тачки два диспозитива рјешења обавезао апеланте да оштећеном надокнаде штету у износу од 590,00 КМ. Међутим, Кантонални суд у образложењу рјешења није навео било какве разлоге из којих би произишло да је уопште разматрао жалбене тврдње апеланата у погледу одлуке којим су обавезани да оштећеном надокнаде штету, односно рјешење не садржи ништа из чега би могло да се закључи да се бавио суштинским питањима која су му поднесена на пресуђивање. Дакле, Кантонални суд се уопште није одредио према закључцима Општинског суда у погледу одлуке о обавезивању апеланата на накнаду штете (нити је пресуду потврдио, нити је пресуду преиначио). Поред тога, Кантонални суд није ни у вези са диспозитивом своје одлуке којим су апеланти обавезани на накнаду штете навео разлоге због којих сматра да у конкретном случају подаци кривичног поступка пружају поуздан основ за цјеловито или дјелимично пресуђење о имовинскоправном захтјеву оштећеног (члан 212 став 3 ЗКПФБиХ). Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да образложење оспореног рјешења у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву не задовољава критеријуме "образложене одлуке" који су инхерентни начелу правичног суђења.

28. У складу с наведеним, Уставни суд закључује да је повријеђено право апеланата на правично суђење из члана

II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције. Због тога, Уставни суд сматра да је потребно укинути предметно рјешење Кантоналног суда у дијелу одлуке којим су апеланти обавезани да оштећеном надокнаде штету и предмет вратити том суду на поновно суђење.

VIII. Закључак

29. Уставни суд закључује да је оспореним рјешењем повријеђено право апеланата на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције када је у другостепеном рјешењу изостало образложење из којег би могло да се закључи да је Кантонални суд уопште разматрао жалбене тврдње апеланата којима је првостепена пресуда оспоравана у дијелу одлуке о имовинскоправном захтјеву, односно када Кантонални суд у вези са диспозитивом своје одлуке није навео разлоге из којих би произишло да су у конкретном случају подаци кривичног поступка пружали поуздан основ за цјеловито или дјелимично пресуђење о имовинскоправном захтјеву оштећеног.

30. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

31. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ћеман, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj AP 2752/16, rješavajući apelaciju Ante Tomića i Anke Lakić, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b), člana 59. st. (1) i (2) i člana 62. stav (1) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Čeman, predsjednik
Mato Tadić, potpredsjednik
Zlatko M. Knežević, potpredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudija
Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 17. januara 2018. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija Ante Tomića i Anke Lakić.

Utvrđuje se povreda prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ukida se Rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. maja 2016. godine u dijelu odluke o imovinskopравном захтјеву.

Predmet se vraća Kantonalnom sudu u Zenici, koji je dužan da po hitnom postupku donese novu odluku u skladu sa članom II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Nalaže se Kantonalnom sudu u Zenici da, u skladu sa članom 72. stav (5) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke, obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE**I. Uvod**

1. Anto Tomić i Anka Lakić (u daljnjem tekstu: apelanti) iz Zenice podnijeli su 27. juna 2016. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Kantonalnog suda u Zenici (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. maja 2016. godine i Presude Općinskog suda u Zenici (u daljnjem tekstu: Općinski sud) broj 43 0 K 116797 15 K od 20. oktobra 2015. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. st. (2) i (3) Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda, Općinskog suda i Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona (u daljnjem tekstu: Kantonalno tužilaštvo) zatraženo je 18. oktobra 2017. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud, Općinski sud i Kantonalno tužilaštvo odgovore na apelaciju dostavili su u periodu od 16. do 23. oktobra 2017. godine.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelanata i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu da se sažmu na sljedeći način:

5. Presudom Općinskog suda broj 43 0 K 116797 15 K od 20. oktobra 2015. godine apelanti su proglašeni krivim da su radnjama opisanim u izreci presude počinili krivično djelo oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa stavom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: KZFBiH). Za počinjenje navedenog krivičnog djela Općinski sud je apelantima izrekao uvjetnu osudu kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po dva mjeseca i istovremeno određeno da se navedena kazna neće izvršiti ukoliko apelanti u roku od jedne godine od pravosnažnosti presude ne počine novo krivično djelo. Istom presudom apelanti su, na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: ZKPFBiH), obavezani da oštećenom V.T. (u daljnjem tekstu: oštećeni) nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

6. U obrazloženju presude Općinski sud je, između ostalog, istakao da je oštećeni (brat apelanata) u svom iskazu naveo da je njihov otac N.T. preminuo za vrijeme rata i kada su se stekli uvjeti, on je od svog novca, koliko su mu to materijalne prilike dozvoljavale, napravio betonski križ na groblju na kojem počiva njegov otac, te da je taj križ bio postavljen sve do maja 2013. godine, kada su ga sklonili bez njegovog znanja apelanti i kada je postavljen drugi spomenik. Također, naveo je da ga je taj križ koštao 590,00 KM, što može potvrditi V.V., koji je svoju izjavu pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću ovdje kod notara S.S., te da na osnovu toga postavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 590,00 KM. Dalje, da su apelanti počinili predmetno krivično djelo na način, u vrijeme i na mjestu kako je opisano u izreci presude, proizlazi i iz iskaza svjedoka D.P., koji je zaposlen u preduzeću "Granit" i koji je naveo da je tačno da su se apelanti dogovorili o ugradnji novog nadgrobno spomenika u vrijednosti 1.800,00 KM i da su u julu 2013. godine otišli da ugrade spomenik, a tom prilikom zatekli su betonski križ koji su odsjekli i "bacili" iza kapele i postavili novi nadgrobni spomenik. Ovaj iskaz je potvrđen i iskazom svjedoka B.K., zaposlenog na groblju, koji je naveo da je pustio zaposlenike preduzeća "Granit" da ugrade spomenik i da je tom prilikom sklonjen betonski križ koji je oštećeni ranije postavio. Najzad, Općinski sud je naveo da je činjenica da je oštećeni radnjama apelanata navedenim u izreci presude oštećen za iznos

od 590,00 KM potvrđena notarski ovjerenom izjavom koju je dao V.V. i kojoj je sud u cijelosti poklonio vjeru. Imajući u vidu navedeno, Općinski sud je zaključio da su se radnjama apelanata stekla bitna obilježja krivičnog djela oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. KZFBiH, zbog čega je na osnovu člana 212. stav 3. ZKPFBiH apelante obavezao da oštećenom solidarno nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

7. Nezadovoljni navedenom presudom, apelanti su izjavili žalbu zbog svih žalbenih osnova. U vezi sa žalbenim navodima protiv odluke o imovinskopravnom zahtjevu, apelanti su naveli da izreka presude protivrječi samoj sebi budući da prvostepeni sud u opisu djela navodi "na koji način je oštećen V.T. za tačno neutvrđen iznos" dok u daljem kondemnatornom dijelu presude navodi da "optuženi se obavezuju da oštećenom V.T. naknade štetu u iznosu od 590,00 KM". Zatim, naveli su i da su tokom cijelog postupka ukazivali na ugovor o doživotnom izdržavanju prema kojem je njihov brat V.T., koji je i platio novi spomenik, bio obavezan da podigne nadgrobni spomenik svojim roditeljima, ali da tu činjenicu Općinski sud nije uopće razmatrao. Apelanti su, dalje, istakli da je u pogledu odluke o imovinskopravnom zahtjevu prvostepeni sud prekršio odredbe Zakona o obaveznim odnosima propustivši da utvrdi da je navodna šteta popravljena stavljanjem novog nadgrobno spomenika, kao i da šteta nije nastupila kao ni obaveza naknade štete, odnosno dosuda postavljenog imovinskopravnog zahtjeva. Također, apelanti su naveli da je neshvatljivo da prvostepeni sud svoju odluku o imovinskopravnom zahtjevu zasniva na potvrdi, odnosno pisanoj izjavi V.V., ovjerenoj od notara, na koji dokaz su tokom postupka u više navrata prigovorili, pri čemu Općinski sud nije imao u vidu da se visina štete računa prema cijenama oštećene stvari u vrijeme donošenja odluke, odnosno prvostepeni sud je propustio da uzme u obzir i amortizaciju oštećene stvari.

8. Rješenjem Kantonalnog suda broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. maja 2016. godine djelimično je uvažena žalba apelanata i prvostepena presuda je preinačena u pogledu odluke o krivičnopravnoj sankciji na način da je apelantima za počinjeno predmetno krivično djelo izrečena sudska opomena. Također, u stavu dva izreke apelanti su, između ostalog, obavezani da oštećenom naknade štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

9. U obrazloženju rješenja Kantonalni sud je naveo da je, nakon izvršenog uvida u osporenu presudu i dokaze izvedene u prvostepenom postupku, zaključio da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve relevantne činjenice na osnovu kojih proizlazi nesumnjiv zaključak da su apelanti počinili predmetno krivično djelo, oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. KZFBiH, na način i u vrijeme kako je opisano u izreci prvostepene presude, te da su za to djelo krivično odgovorni.

IV. Apelacija**a) Navodi iz apelacije**

10. Apelanti smatraju da im je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija). Apelanti su naveli da osporene odluke pobijaju u dijelu koji se odnosi na dosudu imovinskopravnog zahtjeva kojim su obavezani da oštećenom nadoknade štetu. S tim u vezi, apelanti su ukazali da je Općinski sud prilikom donošenja odluke u tome dijelu zanemario opća pravila obaveznog prava, kao i pravilo o teretu dokazivanja zbog čega je odluka Općinskog suda donesena proizvoljnom i paušalnom primjenom materijalnog

prava. Također, apelanti su istakli da su presudu Općinskog suda, pored ostalih, osporavali i u dijelu odluke o imovinskopравном захтеву, ali da Kantonalni sud u obrazloženju presude uopće nije spomenuo žalbene navode apelanata koji se tiču odluke o imovinskopравном захтеву, a kamoli da je odluku u kojoj je meritorno odlučio obrazložio, ili naveo da je odobrio i prihvatio obrazloženje Općinskog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu štete.

b) Odgovori na apelaciju

11. Kantonalni sud je istakao da neće davati nikakav odgovor na apelaciju i da sve što je imao da navede u vezi sa konkretnim predmetom naveo je u osporenom rješenju.

12. Općinski sud je obavijestio Ustavni sud da postupajuća sutkinja više ne radi u tome sudu i da u prilogu dostavlja potvrdu notara S.S. od 20. maja 2011. godine.

13. Kantonalno tužilaštvo je istaklo da je Općinski sud, dosuđujući imovinskopравни захтев, postupio u skladu sa odredbama ZKPFBiH, jer je visinu imovinskopравног захтева utvrdio na osnovu činjenica utvrđenih na glavnom pretresu, zbog čega se ne mogu prihvatiti navodi u apelaciji da bi se mogao izvesti zaključak da su dosudom imovinskopравног захтева apelanti oštećeni, jer su isti dug platili dva puta, i da je time oštećeni u prilici da stječe bez osnova, odnosno da je podignutim nadgrobним spomenikom veće vrijednosti šteta u cijelosti popravljena restitucijom. Imajući u vidu navedeno, Kantonalno tužilaštvo je istaklo da postupanjem tog tužilaštva i redovnih sudova nije povrijeđeno pravo apelanata na pravično suđenje.

V. Relevantni propisi

14. Krivični zakon Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11) u relevantnom dijelu glasi:

Član 293. st. (1) i (2)

Oštećenje tuđe stvari

(1) *Ko oštetiti, uništi ili učini neupotrebljivom tuđu stvar, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do šest mjeseci.*

(2) *Ko oštetiti, izobličiti, uništi ili učini neupotrebljivom tuđu stvar koja služi za vjerske svrhe, kulturno dobro koje se nalazi na javnom mjestu, posebno zaštićeni objekt prirode, umjetnički predmet, stvar od naučnog ili tehničkog značenja, stvar koja se nalazi u javnoj zbirici ili je izložena za javnost ili stvar koja služi za javne potrebe ili koja uljepšava trgo­ve, ulice ili parkove,*

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

15. Zakon o krivičnom postupku FBiH ("Službene novine FBiH" br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 i 59/14) u relevantnom dijelu glasi:

Član 207.

Predmet imovinskopравног захтеva

(1) *Imovinskopравни захтев koji je nastao zbog počinjenja krivičnog djela raspravit će se na prijedlog ovlaštenog lica u krivičnom postupku, ako se time ne bi znatno odugovlačio ovaj postupak.*

(2) *Imovinskopравни захтев može se odnositi na naknadu štete, povrat stvari ili poništenje određenog pravnog posla.*

Član 209. st. (3) i (5)

Postupak za ostvarivanje imovinskopравног захтеva

(3) *Lice ovlašteno na podnošenje prijedloga dužno je određeno označiti svoj захтев i podnijeti dokaze.*

(5) *Ako ovlašteno lice ne podnese imovinskopравни захтев do okončanja glavne rasprave ili ako predloži upućivanje na parnični postupak, a podaci krivičnog postupka pružaju pouzdan osnov za cjelovito ili djelimično rješenje imovinskopравног*

захтеva, суд će u osuđujućoj presudi odlučiti da se optuženom izrekne mjera oduzimanja imovinske koristi.

Član 211.

Obaveze tužioca i suda u vezi sa utvrđivanjem činjenica

(1) *Tužilac je dužan da prikupi dokaze o imovinskopравном захтеvu vezanom za krivično djelo.*

(2) *Tužilac, odnosno суд ispitat će osumnjičenog, odnosno optuženog o činjenicama vezanim za prijedlog ovlaštenog lica.*

Član 212. stav (3)

Odlučivanje o imovinskopравном захтеvu

(3) *U presudi kojom optuženog proglašava krivim суд može oštećenom dosuditi imovinskopравни захтев u cijelosti ili mu može dosuditi imovinskopравни захтев djelimično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak. Ako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za cjelovito ni za djelimično presuđenje, суд će oštećenog uputiti da imovinskopравни захтев u cijelosti može ostvarivati u parničnom postupku.*

Član 311. tačka d)

Žalbeni osnovi

Presuda se može pobijati:

d) *zbog odluke o krivičnopравnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka, imovinskopравном захтеvu, te zbog odluke o objavi presude putem sredstava javnog saopćavanja.*

Član 315. stav (3)

Odluke o krivičnopравnoj sankciji, troškovima postupka, imovinskopравном захтеvu i objavi presude

(3) *Odluka o imovinskopравном захтеvu, te odluka o objavi presude putem sredstava javnog saopćavanja može se pobijati kada je суд o tim pitanjima donio odluku protivno zakonskim odredbama.*

VI. Dopustivost

16. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu, kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

17. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako je podnesena u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

18. U konkretnom slučaju apelanti su apelacijom osporili Rješenje Kantonalnog suda broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. maja 2016. godine protiv kojeg nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Imajući u vidu da je osporeno rješenje doneseno 30. maja 2016. godine a da su apelaciju podnijeli 27. juna 2016. godine, proizlazi da je apelacija podnesena u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očito (*prima facie*) neosnovana.

19. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

20. Apelanti smatraju da im je osporenim rješenjem povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije.

21. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

22. Član 6. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1) Prilikom utvrđivanja njegovih građanskih prava i obaveza ili krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom ustanovljenim zakonom. [...]

23. Ustavni sud zapaža da se postupak odnosi na utvrđivanje osnovanosti krivične optužbe protiv apelanata u vezi sa izvršenjem krivičnog djela oštećenje tuđe stvari i, shodno tome, obaveze apelanata da oštećenom nadoknade štetu kao posljedicu tog krivičnog djela, pa je nesporno da apelanati u postupku uživaju garancije prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije. S obzirom na to, Ustavni sud će u konkretnom slučaju ispitati da li je postupak bio pravičan na način na koji zahtijevaju navedene odredbe.

24. Navodi apelanata o povredi prava na pravično suđenje zasnivaju se na tvrdnjama da su izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda, pored ostalog, osporavali i u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu, ali da Kantonalni sud u obrazloženju presude uopće nije spomenuo žalbene navode apelanata koji se tiču odluke o imovinskopравnom zahtjevu, a kamoli da je odluku u kojoj je meritorno odlučio obrazložio, ili naveo da je odobrio i prihvatio obrazloženje Općinskog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu štete.

25. U vezi sa navodima apelanata, Ustavni sud podsjeća na to da, prema praksi Evropskog suda koja odražava načelo u vezi sa pravilnim administriranjem pravde, presude sudova i tribunala treba da adekvatno iznesu razloge na kojim su zasnovane (vidi, Evropski sud, *Papon protiv Francuske*, aplikacija broj 64666/01, odluka o dopustivosti od 15. januara 2001. godine). Mjera u kojoj će se primjenjivati obaveza davanja razloga može varirati u zavisnosti od prirode odluke i zbog toga odgovor na pitanje da li je sud propustio da ispuni obavezu davanja razloga mora biti utvrđen u okolnostima svakog konkretnog slučaja (vidi, Evropski sud, *Ruiz Torija protiv Španije*, presuda od 9. decembra 1994, stav 29, Serija A broj 303-A, *Higgins i drugi protiv Francuske*, presuda od 19. februara 1998. godine, Izvještaji 1998-I, p. 60, stav 42). Domaći sudovi s dovoljno jasnoće treba da ukažu na osnove na kojim su utemeljili svoju odluku tako da licu koje je u pitanju omoguće efikasno korišćenje dostupnih pravnih lijekova (vidi, Evropski sud, *Hadjianastassiou protiv Grčke*, presuda od 16. decembra 1992. godine, *Boldea protiv Rumunije*, presuda od 15. maja 2007. godine). Osim toga, obrazložena odluka služi da stranama u postupku pokaže da su bile saslušane i da tako doprinese da odluka bude prihvaćena s više spremnosti od strane koja je u pitanju. Također, obrazložena odluka znači da ona mora biti zasnovana na objektivnim kriterijima i da štiti pravo na odbranu.

26. Dalje, iako član 6. stav 1. Evropske konvencije obavezuje sudove da daju razloge za njihove odluke, to se ne može shvatiti kao zahtjev za detaljan odgovor na svaki argument (vidi, Evropski sud, *Van de Hurk protiv Holandije*, presuda od 19. aprila 1994. godine, Serija A broj 288, p. 20, stav 61). Međutim, iz obrazloženja odluke mora biti jasno da su razmotrena suštinska pitanja u konkretnom slučaju (vidi, *Boldea protiv Rumunije*, stav 30). Odbijajući žalbu, žalbeni sud može, u načelu, jednostavno potvrditi razloge iz presude nižestepenog suda (vidi, *mutatis mutandis*, *Helle protiv Finske*, presuda od 19. decembra 1997. godine, Izvještaji 1997-VIII, p. 2930, st. 59-60, *García Ruiz protiv Španije* [GC], aplikacija broj 30544/96, stav

26, ECHR 1999-I). Međutim, pojam pravičnog postupka zahtijeva da se domaći sud koji je dao oskudna obrazloženja svojih odluka, bilo unoseći obrazloženja nižestepenog suda ili na drugi način, zapravo, bavi suštinskim pitanjima koja su mu podnesena na presuđivanje, te da samo ne potvrđuje, bez daljnjih napora, zaključke do kojih je došao nižestepeni sud (vidi, *Helle protiv Finske*, st. 59-60). Najzad, kada se žalbeni navodi suštinski odnose na nedostatak razloga i obrazloženje u odluci nižestepenog suda, još je važnije da žalbeni sud dâ svoje razloge i obrazloženja (vidi, Evropski sud, *Hirvisaari protiv Finske*, presuda od 19. aprila 1994. godine, stav 32).

27. U konkretnom slučaju Ustavni sud podsjeća da su prvostepenom presudom apelanati na osnovu člana 212. stav 3. ZKPFBiH obavezani da oštećenom nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM. Dalje, iz sadržaja žalbe koju su apelanati izjavili protiv prvostepene presude nesporno proizlazi da su oni prvostepenu presudu osporavali i u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu oštećenog, pri tome ukazujući da je prvostepena presuda u tom dijelu paušalna i zasnovana na proizvoljnoj primjeni materijalnog prava. Odlučujući o žalbi Kantonalni sud je rješenjem djelimično uvažio žalbu apelanata i prvostepenu presudu preinačio u pogledu odluke o krivičnopравnoj sankciji, a u stavu dva izreke rješenja apelanati su, između ostalog, obavezani da oštećenom naknade štetu u iznosu od 590,00 KM. Dakle, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud, iako je takav dispozitiv sadržan i u izreci prvostepene presude, u tački dva dispozitiva rješenja obavezao apelante da oštećenom nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM. Međutim, Kantonalni sud u obrazloženju rješenja nije naveo bilo kakve razloge iz kojih bi proizlazilo da je uopće razmatrao žalbene tvrdnje apelanata u pogledu odluke kojim su obavezani da oštećenom nadoknade štetu, odnosno rješenje ne sadrži ništa iz čega bi moglo da se zaključi da se bavio suštinskim pitanjima koja su mu podnesena na presuđivanje. Dakle, Kantonalni sud se uopće nije odredio prema zaključcima Općinskog suda u pogledu odluke o obavezivanju apelanata na naknadu štete (niti je presudu potvrdio, niti je presudu preinačio). Pored toga, Kantonalni sud nije ni u vezi sa dispozitivom svoje odluke kojim su apelanati obavezani na naknadu štete naveo razloge zbog kojih smatra da u konkretnom slučaju podaci krivičnog postupka pružaju pouzdan osnov za cjelovito ili djelimično presuđenje o imovinskopравnom zahtjevu oštećenog (član 212. stav 3. ZKPFBiH). Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da obrazloženje osporenog rješenja u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu ne zadovoljava kriterije "obrazložene odluke" koji su inherentni načelu pravičnog suđenja.

28. U skladu s navedenim, Ustavni sud zaključuje da je povrijeđeno pravo apelanata na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije. Zbog toga, Ustavni sud smatra da je potrebno ukinuti predmetno rješenje Kantonalnog suda u dijelu odluke kojim su apelanati obavezani da oštećenom nadoknade štetu i predmet vratiti tom sudu na ponovno suđenje.

VIII. Zaključak

29. Ustavni sud zaključuje da je osporenim rješenjem povrijeđeno pravo apelanata na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije kada je u drugostepenom rješenju izostalo obrazloženje iz kojeg bi moglo da se zaključi da je Kantonalni sud uopće razmatrao žalbene tvrdnje apelanata kojima je prvostepena presuda osporavana u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu, odnosno kada Kantonalni sud u vezi sa dispozitivom svoje odluke nije naveo razloge iz kojih bi proizlazilo da su u konkretnom slučaju podaci krivičnog postupka

pružali pouzdan osnov za cjelovito ili djelimično presuđenje o imovinskopравnom zahtjevu oštećenog.

30. Na osnovu člana 59. st. (1) i (2) i člana 62. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

31. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Čeman, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 2752/16**, rješavajući apelaciju **Ante Tomića i Anke Lakić**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2) i članka 62. stavak (1) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Čeman, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Zlatko M. Knežević, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja
na sjednici održanoj 17. siječnja 2018. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija **Ante Tomića i Anke Lakić**.

Utvrđuje se povreda prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Ukida se Rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. svibnja 2016. godine u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu.

Predmet se vraća Kantonalnom sudu u Zenici, koji je dužan po žurnom postupku donijeti novu odluku sukladno članku II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članku 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Kantonalnom sudu u Zenici da, sukladno članku 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke, obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Anto Tomić i Anka Lakić (u daljnjem tekstu: apelanti) iz Zenice podnijeli su 27. lipnja 2016. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Kantonalnog suda u Zenici (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. svibnja 2016. godine i Presude Općinskog suda u Zenici (u daljnjem tekstu: Općinski sud) broj 43 0 K 116797 15 K od 20. listopada 2015. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. st. (2) i (3) Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda, Općinskog suda i Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona (u daljnjem tekstu: Kantonalno

tužiteljstvo) zatraženo je 18. listopada 2017. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud, Općinski sud i Kantonalno tužiteljstvo odgovore na apelaciju dostavili su u razdoblju od 16. do 23. listopada 2017. godine.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelanata i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sažeti na sljedeći način:

5. Presudom Općinskog suda broj 43 0 K 116797 15 K od 20. listopada 2015. godine apelanti su proglašeni krivim da su radnjama opisanim u izreci presude počinili kazneno djelo oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. u svezi sa stavkom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: KZFBiH). Za počinjenje navedenog kaznenog djela Općinski sud je apellantima izrekao uvjetnu osudu kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po dva mjeseca i istodobno određeno da se navedena kazna neće izvršiti ukoliko apelanti u roku od jedne godine od pravomoćnosti presude ne počine novo kazneno djelo. Istom presudom apelanti su, na temelju članka 212. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: ZKPFBiH), obavezani da oštećenom V.T. (u daljnjem tekstu: oštećeni) nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

6. U obrazloženju presude Općinski sud je, između ostalog, istaknuo da je oštećeni (brat apelanata) u svom iskazu naveo da je njihov otac N.T. preminuo za vrijeme rata i kada su se stekli uvjeti, on je od svog novca, koliko su mu to materijalne prilike dozvoljavale, napravio betonski križ na groblju na kojem počiva njegov otac, te da je taj križ bio postavljen sve do svibnja 2013. godine, kada su ga sklonili bez njegovog znanja apelanti i kada je postavljen drugi spomenik. Također, naveo je da ga je taj križ koštao 590,00 KM, što može potvrditi V.V., koji je svoju izjavu pod punom materijalnom i kaznenom odgovornošću ovjerio kod notara S.S., te da na temelju toga postavlja imovinskopравni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 590,00 KM. Dalje, da su apelanti počinili predmetno kazneno djelo na način, u vrijeme i na mjestu kako je opisano u izreci presude, proizlazi i iz iskaza svjedoka D.P., koji je uposlen u poduzeću "Granit" i koji je naveo da je točno da su se apelanti dogovorili o ugradnji novog nadgrobno spomenika u vrijednosti 1.800,00 KM i da su u srpnju 2013. godine otišli ugraditi spomenik, a tom prilikom zatekli su betonski križ koji su odsjekli i "bacili" iza kapele i postavili novi nadgrobni spomenik. Ovaj iskaz je potvrđen i iskazom svjedoka B.K., uposlenog na groblju, koji je naveo da je pustio uposlenike poduzeća "Granit" da ugrade spomenik i da je tom prilikom sklonjen betonski križ koji je oštećeni ranije postavio. Najzad, Općinski sud je naveo da je činjenica da je oštećeni radnjama apelanata navedenim u izreci presude oštećen za iznos od 590,00 KM potvrđeno notarski ovjerenom izjavom koju je dao V.V. i kojoj je sud u cijelosti poklonio vjeru. Imajući u vidu navedeno, Općinski sud je zaključio da su se radnjama apelanata stekla bitna obilježja kaznenog djela oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. u svezi sa člankom 31. KZFBiH, zbog čega je na temelju članka 212. stavak 3. ZKPFBiH apelante obvezao da oštećenom solidarno nadoknade štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

7. Nezadovoljni navedenom presudom, apelanti su izjavili priziv zbog svih prizivnih osnova. U svezi sa prizivnim navodima protiv odluke o imovinskopравnom zahtjevu apelanti su naveli da izreka presude proturječi samoj sebi budući da prvostupanjski sud u opisu djela navodi "na koji način je oštećen V.T. za točno neutvrđen iznos" dok u daljem kondemnatornom dijelu presude

navodi da "optuženi se obvezuju da oštećenom V.T. naknade štetu u iznosu od 590,00 KM". Zatim, naveli su i da su tijekom cijelog postupka ukazivali na ugovor o doživotnom izdržavanju prema kojemu je njihov brat V.T., koji je i platio novi spomenik, bio obavezan podignuti nadgrobni spomenik svojim roditeljima, ali da tu činjenicu Općinski sud nije uopće razmatrao. Apelanti su, dalje, istaknuli da je u pogledu odluke o imovinskopравном zahtjevu prvostupanjski sud prekršio odredbe Zakona o obveznim odnosima propustivši utvrditi da je navodna šteta popravljena stavljanjem novog nadgrobnog spomenika, kao i da šteta nije nastupila kao ni obveza naknade štete, odnosno dosuda postavljenog imovinskopравnog zahtjeva. Također, apelanti su naveli da je neshvatljivo da prvostupanjski sud svoju odluku o imovinskopравном zahtjevu temelji na potvrdi, odnosno pisanoj izjavi V.V., ovjerenoj od notara, na koji dokaz su tijekom postupka u više navrata prigovorili, pri čemu Općinski sud nije imao u vidu da se visina štete računa prema cijenama oštećene stvari u vrijeme donošenja odluke, odnosno prvostupanjski sud je propustio uzeti u obzir i amortizaciju oštećene stvari.

8. Rješenjem Kantonalnog suda broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. svibnja 2016. godine djelomično je uvažen priziv apelanata i prvostupanjska presuda je preinačena u pogledu odluke o kaznenopravnoj sankciji na način da je apellantima za počinjeno predmetno kazneno djelo izrečena sudska opomena. Također, u stavku dva izreke apelanti su, između ostalog, obavezani oštećenom naknaditi štetu u iznosu od 590,00 KM u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

9. U obrazloženju rješenja Kantonalni sud je naveo da je, nakon izvršenog uvida u osporenu presudu i dokaze izvedene u prvostupanjskom postupku, zaključio da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio sve relevantne činjenice na temelju kojih proizlazi nesumnjiv zaključak da su apelanti počinili predmetno kazneno djelo, oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stavak 1. u svezi sa člankom 31. KZFBiH, na način i u vrijeme kako je opisano u izreci prvostupanjske presude, te da su za to djelo kazneno odgovorni.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

10. Apelanti smatraju da im je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija). Apelanti su naveli da osporene odluke pobijaju u dijelu koji se odnosi na dosudu imovinskopравnog zahtjeva kojim su obavezani oštećenom nadoknaditi štetu. S tim u svezi apelanti su ukazali da je Općinski sud prilikom donošenja odluke u tome dijelu zanemario opća pravila obveznog prava, kao i pravilo o teretu dokazivanja zbog čega je odluka Općinskog suda donesena proizvoljnom i paušalnom primjenom materijalnog prava. Također, apelanti su istaknuli da su presudu Općinskog suda, pored ostalih, osporavali i u dijelu odluke o imovinskopравном zahtjevu, ali da Kantonalni sud u obrazloženju presude uopće nije spomenuo prizivne navode apelanata koji se tiču odluke o imovinskopравном zahtjevu, a kamoli da je odluku u kojoj je meritorno odlučio obrazložio, ili pak naveo da je odobrio i prihvatio obrazloženje Općinskog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu štete.

b) Odgovori na apelaciju

11. Kantonalni sud je istaknuo da neće davati nikakav odgovor na apelaciju i da sve što je imao navesti u svezi sa konkretnim predmetom naveo je u osporenim rješenju.

12. Općinski sud je obavijestio Ustavni sud da postupajuća sutkinja više ne radi u tome sudu i da u prilogu dostavlja potvrdu notara S.S. od 20. svibnja 2011. godine.

13. Kantonalno tužiteljstvo je istaknulo da je Općinski sud, dosuđujući imovinskopравni zahtjev, postupio sukladno odredbama ZKPFBiH, jer je visinu imovinskopравnog zahtjeva utvrdio na temelju činjenica utvrđenih na glavnom pretresu, zbog čega se ne mogu prihvatiti navodi u apelaciji da bi se mogao izvesti zaključak da su dosudom imovinskopравnog zahtjeva apelanti oštećeni, jer su isti dug platili dva puta, i da je time oštećeni u prilici da stječe bez osnove, odnosno da je podignutim nadgrobni spomenikom veće vrijednosti šteta u cijelosti popravljena restitucijom. Imajući u vidu navedeno, Kantonalno tužiteljstvo je istaknulo da postupanjem tog tužiteljstva i redovitih sudova nije povrijeđeno pravo apelanata na pravično suđenje.

V. Relevantni propisi

14. Kazneni zakon Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine FBiH" br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 293. st. (1) i (2)

Oštećenje tuđe stvari

(1) *Tko ošteti, uništi ili učini neuporabljivom tuđu stvar, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do šest mjeseci.*

(2) *Tko ošteti, izobličiti, uništi ili učini neuporabljivom tuđu stvar koja služi za vjerske svrhe, kulturno dobro koje se nalazi na javnom mjestu, posebno zaštićeni objekt prirode, umjetnički predmet, stvar od znanstvenog ili tehničkog značenja, stvar koja se nalazi u javnoj zbirci ili je izložena za javnost ili stvar koja služi za javne potrebe ili koja uljepšava trgove, ulice ili parkove, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.*

15. Zakon o kaznenom postupku FBiH ("Službene novine FBiH" br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13 i 59/14) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 207.

Predmet imovinskopравnog zahtjeva

(1) *Imovinskopравni zahtjev koji je nastao zbog počinjenja kaznenog djela raspraviti će se na prijedlog ovlaštene osobe u kaznenom postupku, ako se time ne bi znatno odugovlačio ovaj postupak.*

(2) *Imovinskopравni zahtjev može se odnositi na naknadu štete, povrat stvari ili poništenje određenog pravnog posla.*

Članak 209. st. (3) i (5)

Postupak za ostvarivanje imovinskopравnog zahtjeva

(3) *Osoba ovlaštena na podnošenje prijedloga dužna je određeno označiti svoj zahtjev i podnijeti dokaze.*

(5) *Ako ovlaštena osoba ne podnese imovinskopравni zahtjev do okončanja glavne rasprave ili ako predloži upućivanje na parnični postupak, a podaci kaznenog postupka pružaju pouzdan temelj za cjelovito ili djelomično rješenje imovinskopравnog zahtjeva, sud će u osuđujućoj presudi odlučiti da se optuženiku izrekne mjera oduzimanja imovinske koristi.*

Članak 211.

Obveze tužitelja i suda u svezi utvrđivanja činjenica

(1) *Tužitelj je dužan prikupiti dokaze o imovinskopравном zahtjevu vezanom za kazneno djelo.*

(2) *Tužitelj, odnosno sud ispitat će osumnjičenika, odnosno optuženika o činjenicama vezanim za prijedlog ovlaštene osobe.*

Članak 212. stavak (3)

Odlučivanje o imovinskopравном zahtjevu

(3) *U presudi kojom optuženika proglašava krivim sud može oštećeniku dosuditi imovinskopравni zahtjev u cijelosti ili mu može dosuditi imovinskopравni zahtjev djelomično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak. Ako podaci kaznenog postupka ne pružaju pouzdan temelj ni za cjelovito ni za*

djelomično presuđenje, sud će oštećenika uputiti da imovinsko-pravni zahtjev u cijelosti može ostvarivati u parničnom postupku.

Članak 311. točka d)

Žalbeni temelji

Presuda se može pobijati:

d) zbog odluke o kaznenopravnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima kaznenog postupka, imovinskopравnom zahtjevu, te zbog odluke o objavi presude putem sredstava javnog priopćavanja.

Članak 315. stavak (3)

Odluka o kaznenopravnoj sankciji, troškovima postupka, imovinskopравnom zahtjevu i objavi presude

(3) Odluka o imovinskopравnom zahtjevu te odluka o objavi presude putem sredstava javnog priopćavanja može se pobijati kada je sud o tim pitanjima donio odluku protivno zakonskim odredbama.

VI. Dopustivost

16. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu, kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

17. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi učinkoviti pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako je podnesena u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem učinkovitom pravnom lijeku kojeg je koristio.

18. U konkretnom slučaju apelanti su apelacijom osporili Rješenje Kantonalnog suda broj 43 0 K 116797 15 Kž od 30. svibnja 2016. godine protiv kojeg nema drugih učinkovitih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Imajući u vidu da je osporeno rješenje doneseno 30. svibnja 2016. godine a da su apelaciju podnijeli 27. lipnja 2016. godine, proizlazi da je apelacija podnesena u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očito (*prima facie*) neutemeljena.

19. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

20. Apelanti smatraju da im je osporenim rješenjem povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije.

21. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2 što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima, i druga prava vezana za krivične postupke.

22. Članak 6. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1) Prilikom utvrđivanja njegovih građanskih prava i obveza ili kaznene optužbe protiv njega, svatko ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred neovisnim i nepristranim sudom ustanovljenim zakonom. [...]

23. Ustavni sud zapaža da se postupak odnosi na utvrđivanje osnovanosti kaznene optužbe protiv apelanata u svezi sa izvršenjem kaznenog djela oštećenje tuđe stvari i, sukladno tome, obveze apelanata da oštećenom nadoknade štetu kao posljedicu tog kaznenog djela, pa je nesporno da apelanti u

postupku uživaju garancije prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije. Obzirom na to, Ustavni sud će u konkretnom slučaju ispitati je li postupak bio pravičan na način na koji zahtijevaju navedene odredbe.

24. Navodi apelanata o povredi prava na pravično suđenje zasnivaju se na tvrdnjama da su izjavljenim prizivom presudu Općinskog suda, pored ostalog, osporavali i u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu, ali da Kantonalni sud u obrazloženju presude uopće nije spomenuo prizivne navode apelanata koji se tiču odluke o imovinskopравnom zahtjevu, a kamoli da je odluku u kojoj je meritorno odlučio obrazložio, ili naveo da je odobrio i prihvatio obrazloženje Općinskog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu štete.

25. U svezi sa navodima apelanata, Ustavni sud podsjeća na to da, prema praksi Europskog suda koja odražava načelo u svezi sa pravilnim administriranjem pravde, presude sudova i tribunala trebaju adekvatno iznijeti razloge na kojim su utemeljene (vidi, Europski sud, *Papon protiv Francuske*, aplikacija broj 64666/01, odluka o dopustivosti od 15. siječnja 2001. godine). Mjera u kojoj će se primjenjivati obveza davanja razloga može varirati u ovisnosti o prirodi odluke i zbog toga odgovor na pitanje je li sud propustio ispuniti obvezu davanja razloga mora biti utvrđen u okolnostima svakog konkretnog slučaja (vidi, Europski sud, *Ruiz Torija protiv Španjolske*, presuda od 9. prosinca 1994, stavak 29, Serija A broj 303-A, *Higgins i drugi protiv Francuske*, presuda od 19. veljače 1998. godine, Izvješća 1998-I, p. 60, stavak 42). Domaći sudovi s dovoljno jasnoće trebaju ukazati na osnove na kojim su utemeljili svoju odluku tako da osobi koja je u pitanju omogućuje efikasno korištenje dostupnih pravnih lijekova (vidi, Europski sud, *Hadjianastassiou protiv Grčke*, presuda od 16. prosinca 1992. godine, *Boldea protiv Rumunjske*, presuda od 15. svibnja 2007. godine). Osim toga, obrazložena odluka služi da stranama u postupku pokaže da su bile saslušane i da tako doprinese da odluka bude prihvaćena s više spremnosti od strane koja je u pitanju. Također, obrazložena odluka znači da ona mora biti utemeljena na objektivnim kriterijima i da štiti pravo na obranu.

26. Dalje, iako članak 6. stavak 1. Europske konvencije obvezuje sudove da daju razloge za njihove odluke, to se ne može shvatiti kao zahtjev za detaljan odgovor na svaki argument (vidi, Europski sud, *Van de Hurk protiv Nizozemske*, presuda od 19. travnja 1994. godine, Serija A broj 288, p. 20, stavak 61). Međutim, iz obrazloženja odluke mora biti jasno da su razmotrena suštinska pitanja u konkretnom slučaju (vidi, *Boldea protiv Rumunjske*, stavak 30). Odbijajući priziv, prizivni sud može, u načelu, jednostavno potvrditi razloge iz presude nižestupanjskog suda (vidi, *mutatis mutandis*, *Helle protiv Finske*, presuda od 19. prosinca 1997. godine, Izvješća 1997-VIII, p. 2930, st. 59-60, *García Ruiz protiv Španjolske* [GC], aplikacija broj 30544/96, stavak 26, ECHR 1999-I). Međutim, pojam pravičnog postupka zahtijeva da se domaći sud koji je dao oskudna obrazloženja svojih odluka, bilo unoseći obrazloženja nižestupanjskog suda ili na drugi način, zapravo, bavi suštinskim pitanjima koja su mu podnesena na presuđivanje, te da samo ne potvrđuje, bez daljnjih napora, zaključke do kojih je došao nižestupanjski sud (vidi, *Helle protiv Finske*, st. 59-60). Najzad, kada se prizivni navodi suštinski odnose na nedostatak razloga i obrazloženje u odluci nižestupanjskog suda, još je važnije da prizivni sud dā svoje razloge i obrazloženja (vidi, Europski sud, *Hirvisaari protiv Finske*, presuda od 19. travnja 1994. godine, stavak 32).

27. U konkretnom slučaju Ustavni sud podsjeća da su prvostupanjskom presudom apelanti na temelju članka 212. stavak 3. ZKPFBiH obvezani oštećenom nadoknaditi štetu u iznosu od 590,00 KM. Dalje, iz sadržaja priziva koji su apelanti

4. С друге стране, Врховни суд је 31. маја 2017. године доставио обавјештење о предузетим мјерама с циљем извршења предметне одлуке. У наведеном допису предсједник Врховног суда је навео радње које је предузео у складу с налогом из предметне одлуке (доставио предметну одлуку Уставног суда судијама – вијећу које је поступало у

конкретном предмету и наложио хитно поступање, те доставио дописе судија – вијећа у којима се наводе разлози због чега није донесена одлука у конкретном предмету).

5. Уставни суд је дописом од 1. децембра 2017. године затражио од Врховног суда да достави обавјештење о извршењу Одлуке број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године, те да уз обавјештење достави одговарајуће доказе који потврђују спровођење предметне одлуке Уставног суда.

6. Предсједник Врховног суда је 11. децембра 2017. године доставио допис у којем наводи да предметна одлука Уставног суда није извршена, те да је предузео све радње у оквиру својих овлашћења с циљем извршења предметне одлуке. Даље, у допису се наводи да је предсједник доставио судијама – вијећу допис Уставног суда од 1. децембра 2017. године, да је издао три писмене наредбе за хитно поступање по предметној одлуци Уставног суда, по којима није поступљено, као и да је о неспровођењу предметне одлуке Уставног суда обавијестио Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине, Уред дисциплинског тужиоца.

7. Уставни суд је у својој одлуци број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године одредио начин и рок за извршење одлуке. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће. Такође, према члану 72 став (1) Правила Уставног суда, коначне и обавезујуће одлуке Уставног суда дужно је да поштује свако физичко и правно лице, а према ставу (2) истог члана, сви органи власти су дужни да у оквиру својих надлежности утврђених Уставом и законом спроводе одлуке Уставног суда.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ћеман, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у предмету број **АП 867/16**, на основу члана VI/3.b) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (3) и члана 72. став (6) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – преčiшчени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Ћеман, предсједник
Мато Тодић, потпредсједник
Златко М. Кнежевић, потпредсједник
Валерија Галић, судкиња
Миодраг Симоновић, судија
Сеада Palavрић, судкиња
на сједници одржаној 17. јануара 2018. године доnio је

РЈЕШЕЊЕ

Утврђује се да Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине није извршио Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године.

У складу са чланом 72. став (6) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, ово рјешење доставља се Тужилаштву Босне и Херцеговине.

Рјешење објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни суд Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) Одлуком број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године усвојио је апелацију Фикрете Ливадић и Сената Ливадића и утврдио повреду права на прaviчно суђење из члана II/3.e) Устава

Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на доношење одлуке у разумном року у поступку одлучивања о ревизији који се води пред Врховним судом Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Врховни суд) у предмету број 33 0 P 021307 13 Rev. Предметном одлуком Уставни суд је наложио Врховном суду да по хитном поступку донесе одлуку о ревизији у предмету број 33 0 P 021307 13 Rev, а Влади Федерације Босне и Херцеговине да Фикрети Ливадић и Сенату Ливадићу у року од три мјесеца од достављања ове одлуке solidarno исплати ukupan iznos od 450,00 KM на име накнаде нематеријалне штете због кршења права на доношење одлуке у разумном року, уз обавезу да након истека овог рока плати апелантима Фикрети Ливадић и Сенату Ливадићу законску затезну камату на eventualno неисплаћени износ или dio iznosa накнаде одређене овом одлуком. Такође, предметном одлуком је наложено Врховном суду и Влади Федерације Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 72. став (5) Правила Уставног суда, у року од три мјесеца од дана достављања предметне одлуке обавијесте Уставни суд о предузетим мјерама с циљем извршења предметне одлуке.

2. Предметна одлука је достављена Врховном суду и Влади Федерације Босне и Херцеговине 28. фебруара 2017. године, што значи да је рок за достављање обавијести о предузетим мјерама у складу с предметном одлуком istekao 28. maja 2017. године.

3. Уставни суд запажа да је Влада Федерације Босне и Херцеговине дописом од 28. септембра 2017. године обавијестила Уставни суд да је 11. априла 2017. године исплатила апелантима накнаду нематеријалне штете у складу с предметном одлуком.

4. С друге стране, Врховни суд је 31. maja 2017. године доставио обавијест о предузетим мјерама с циљем извршења предметне одлуке. У наведеном допису предсједник Врховног суда је навео радње које је предузео у складу с налогом из предметне одлуке (доставио предметну одлуку Уставног суда судијама – вијећу које је поступало у конкретном предмету и наложио хитно поступање, те доставио дописе судија – вијећа у којима се наводе разлози због чега није донесена одлука у конкретном предмету).

5. Уставни суд је дописом од 1. децембра 2017. године затражио од Врховног суда да достави обавјештење о извршењу Одлуке број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године, те да уз обавјештење достави одговарајуће доказе који потврђују спровођење предметне одлуке Уставног суда.

6. Предсједник Врховног суда је 11. децембра 2017. године доставио допис у којем наводи да предметна одлука Уставног суда није извршена, те да је предузео све радње у оквиру својих овлашћења с циљем извршења предметне одлуке. Даље, у допису се наводи да је предсједник доставио судијама – вијећу допис Уставног суда од 1. децембра 2017. године, да је издао три писмене наредбе за хитно поступање по предметној одлуци Уставног суда, по којима није поступљено, као и да је о спровођењу предметне одлуке Уставног суда обавијестио Високо судско и тужилачко вијеће Босне и Херцеговине, Уред дисциплинског тужиоца.

7. Уставни суд је у својој одлуци број АП 867/16 од 1. фебруара 2017. године одредио начин и рок за извршење одлуке. Према члану VI/5. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће. Такође, према члану 72. став (1) Правила Уставног суда, коначне и обавезујуће одлуке Уставног суда дужно је поштовати свако физичко и правно лице, а према ставу (2) истог члана, сви органи власти су дужни у оквиру својих надлежности утврђених Уставом и законом provoditi одлуке Уставног суда.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ћеман, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u predmetu broj **AP 867/16**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (3) i članka 72. stavak (6) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ceman, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Zlatko M. Knežević, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 17. siječnja 2018. godine donio je

RJEŠENJE

Utvrđuje se da Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine nije izvršio Odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP 867/16 od 1. veljače 2017. godine.

U skladu sa člankom 72. stavak (6) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, ovo rješenje dostavlja se Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine.

Rješenje objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

1. Ustavni sud Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) Odlukom broj AP 867/16 od 1. veljače 2017. godine usvojio je apelaciju Fikrete Livadić i Senada Livadića i utvrdio povredu prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u odnosu na donošenje odluke u razumnom roku u postupku odlučivanja o reviziji koji se vodi pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) u predmetu broj 33 0 P 021307 13 Rev. Predmetnom odlukom Ustavni sud je naložio Vrhovnom sudu da po žurnom postupku donese odluku o reviziji u predmetu broj 33 0 P 021307 13 Rev, a Vladi Federacije Bosne i Hercegovine da Fikreti Livadić i Senadu Livadiću u roku od tri mjeseca od dostave ove odluke solidarno isplati ukupan iznos od 450,00 KM na ime naknade nematerijalne štete zbog kršenja prava na donošenje odluke u razumnom roku, uz obvezu da nakon isteka ovog roka plati apelantima Fikreti Livadić i Senadu Livadiću zakonsku zateznu kamatu na eventualno neisplaćeni iznos ili dio iznosa naknade određene ovom odlukom. Također, predmetnom odlukom je naloženo Vrhovnom sudu i Vladi Federacije Bosne i Hercegovine da, u skladu sa člankom 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda, u roku od tri mjeseca od dana dostave predmetne odluke obavijeste Ustavni sud o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja predmetne odluke.

2. Predmetna odluka je dostavljena Vrhovnom sudu i Vladi Federacije Bosne i Hercegovine 28. veljače 2017. godine, što znači da je rok za dostavu obavijesti o poduzetim mjerama u skladu s predmetnom odlukom istekao 28. svibnja 2017. godine.

3. Ustavni sud zapaža da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine dopisom od 28. rujna 2017. godine obavijestila Ustavni sud da je 11. travnja 2017. godine isplatila apelantima naknadu nematerijalne štete u skladu s predmetnom odlukom.

4. S druge strane, Vrhovni sud je 31. svibnja 2017. godine dostavio obavijest o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja predmetne odluke. U navedenom dopisu predsjednik Vrhovnog suda je naveo radnje koje je poduzeo u skladu s nalogom iz predmetne odluke (dostavio predmetnu odluku Ustavnog suda sucima – vijeću koje je postupalo u konkretnom predmetu i naložio žurno postupanje, te dostavio dopise sudaca – vijeća u

kojima se navode razlozi zbog čega nije donesena odluka u konkretnom predmetu).

5. Ustavni sud je dopisom od 1. prosinca 2017. godine zatražio od Vrhovnog suda da dostavi obavijest o izvršenju Odluke broj AP 867/16 od 1. veljače 2017. godine, te da uz obavijest dostavi odgovarajuće dokaze koji potvrđuju provođenje predmetne odluke Ustavnog suda.

6. Predsjednik Vrhovnog suda je 11. prosinca 2017. godine dostavio dopis u kojem navodi da predmetna odluka Ustavnog suda nije izvršena, te da je poduzeo sve radnje u okviru svojih ovlasti s ciljem izvršenja predmetne odluke. Dalje, u dopisu se navodi da je predsjednik dostavio sucima – vijeću dopis Ustavnog suda od 1. prosinca 2017. godine, da je izdao tri pismene naredbe za žurno postupanje po predmetnoj odluci Ustavnog suda, po kojima nije postupljeno, kao i da je o neprovođenju predmetne odluke Ustavnog suda obavijestio Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, Ured disciplinskog tužitelja.

7. Ustavni sud je u svojoj Odluci broj AP 867/16 od 1. veljače 2017. godine odredio način i rok za izvršenje odluke. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće. Također, prema članku 72. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, konačne i obvezujuće odluke Ustavnog suda dužna je poštovati svaka fizička i pravna osoba, a prema stavku (2) istoga članka, svi organi vlasti su dužni u okviru svojih nadležnosti utvrđenih Ustavom i zakonom provoditi odluke Ustavnog suda.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Ceman, v. r.

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА ЧЕТВРТО ОДЈЕЉЕЊЕ

212

**ПРЕДМЕТ ПАНОРАМА д.о.о. И МИЛИЧИЋ
ПРОТИВ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**
(Апликације бр. 69997/10 и 74793/11)

ПРЕСУДА СТРАЗБУР

25.07.2017. године

Ова пресуда ће постати коначна у складу с условима из члана 44. став 2. Конвенције. У пресуди су могуће редакцијске измјене.

У предмету Панорама д.о.о. и Миличић против Босне и Херцеговине,

Европски суд за људска права (Четврто одјељење), засједајући у вјећу у сљедећем саставу:

Ganna Yudkivska, *предсједница*

Vincent A. De Gaetano,

Faris Vehabović,

Egidijus Kūris,

Carlo Ranzoni,

Georges Ravarani,

Péter Paczolay, *судије*

и Marialena Tsirli, *регистар Одјељења,*

након вјећања на сједници затвореној за јавност дана 4.07.2017. године

донио је сљедећу пресуду која је усвојена наведеног дана:

ПОСТУПАК

1. Поступак у овом предмету покренут је на основу двије апликације против Босне и Херцеговине (бр. 69997/10 и

- 74793/11), поднесене Суду према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Конвенција"), дана 23.11.2010. године, од стране Друштва са ограниченом одговорношћу Панорама д.о.о. са сједиштем регистрованим у Дистрикту Брчко ("предузеће апликант", или "први апликант"), и дана 18.11.2011. године од стране г. Ђуре Миличића, држављанина Босне и Херцеговине, ("други апликант").
2. Предузеће апликант је у почетку заступао г. Н. Коњић, адвокат из Тузле. Од 1.03.2016. године заступао га је г. Е. Суљић, адвокат из Сарајева. Другог апликанта је заступала гђа С. Реџеповић, адвокат из Орашја. Владу Босне и Херцеговине ("влада") заступала је тадашњи замјеник заступника владе, гђа З. Ибрахимовић.
 3. Апликанти су се посебно жалили због неизвршавања коначних пресуда домаћих судова донесених у њихову корист, позивајући се на члан 6. став 1. Конвенције и члан 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.
 4. Дана 16.03.2015. године, притужбе због неизвршавања пресуда достављене су влади, а преостали дијелови апликација проглашени су недопуштенима према правилу 54. став 3. Правила Суда.

ЧИЊЕНИЦЕ

1. ОКОЛНОСТИ СЛУЧАЈА

А. Чињенице у односу на првог апликанта

1. Парнични поступак

5. Дана 22.12.1998. године први апликант је покренуло поступак пред Општинским судом у Сарајеву ("Општински суд") против Федерације Босне и Херцеговине ("Федерација") тражећи надокнаду за робу одузету за вријеме рата који се водио у периоду 1992-95.
6. Дана 10.05.2007. године, Општински суд у Сарајеву је наредио Федерацији да првом апликанту исплати 521.556,20 конвертибилних марака (КМ - приближно 266.370 еура) на име материјалне штете, заједно са затезном каматом по законској стопи од априла 1992. године, као и трошкове поступка према релевантним одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године.
7. Дана 23.01.2009. године, Кантонални суд у Сарајеву дјелимично је усвојио жалбу Федерације и преиначио пресуду од 10.05.2007. године у дијелу који се односи на затезну камату. Тај суд је наредио да се камата обрачунава од фебруара 1996. године. У преосталом дијелу пресуда је потврђена и постала је правоснажна истога дана.
8. Неутврђеног дана Федерација је поднијела ревизију Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине ("Врховни суд") против пресуде од 23.01.2009. године због питања примјене материјалног права. Дана 10.06.2010. године Врховни суд је одбио ревизију. Тај суд је посебно утврдио да је Кантонални суд у Сарајеву правилно применио Закон о облигационим односима из 1978. године у погледу затезне камате.

2. Извршни поступак

9. Дана 4.03.2009. године Општински суд у Сарајеву донио је рјешење о извршењу о трошку дужника.
10. Дана 28.05.2009. године Општински суд у Сарајеву је одбио приговор дужника и потврдио рјешење о извршењу од 4.03.2009.
11. Дана 16.03.2010. године банка је обавијестила извршни суд да је апликант примио 24.244,78 КМ на име трошкова поступка.
12. Дана 9.12.2011. године апликант је примио 521.556,20 КМ на име главног дуга.

13. Дана 28.01.2013. године Општински суд у Сарајеву је затражио информацију од банке о статусу извршења.
14. Дана 14.02.2013. године банка је информисала Општински суд у Сарајеву да не сматра да је рјешење о извршењу од 4.03.2009. године у потпуности имплементирано (будући да није била исплаћена доспјела камата).

3. Поступак пред Уставним судом

15. Дана 17.08.2010. године први апликант се жалио Уставном суду Босне и Херцеговине ("Уставни суд") због неизвршавања коначне пресуде од 10.05.2007. године.
16. Дана 7.11. и 13.12.2012. године први апликант је информисао Уставни суд да је главница исплаћена 9.12.2011. године, али да је затезна камата остала неизмирена.
17. Након што је позвано да се изјасни о жалби првог апликанта, Федерално министарство финансија је истакнуло да је Закон о ратној штети из 2001. године прописао да ратна штета представља дио јавног дуга на који се не примјењује затезна камата. Према томе, не постоји правни основ за исплату затезне камате првом апликанту.
18. Дана 12.06.2013. године Уставни суд је утврдио повреду члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију због кашњења у поступку извршења. Уставни суд је наредио Општинском суду да без одгађања закључи поступак извршења. Међутим, Уставни суд није разматрао питање износа затезне камате.

У дијелу релевантном за поступак пред Судом, образложење је гласило:

"39 из достављене документације није видљиво да је предметни извршни поступак окончан доношењем правоснажне одлуке о одбацивању или одбијању апелантовог извршног приједлога, нити да је извршење довршено провођењем извршне радње којом се извршење довршава, нити да је Општински суд обавијестио апеланта да није могуће провести одобрено извршење, тј. да постоји било који разлог за обуставу извршења... обавеза суда да одобри и проведе извршење, које је према релевантним одредбама Закона о извршном поступку одређено на основу правоснажне судске одлуке, није исцрпљена само доношењем рјешења о извршењу и његовим достављањем на извршење органу код којег се налазе извршеникова новчана средства.

40. Дакле, пропуст Општинског суда да у складу са законском обавезом не само одобри већ и проведе извршење, те да поступак који је законом одређен као хитан оконча на један од начина одређен законом, а у недостатку разлога утврђених законом који би оправдали такво поступање, за резултат има мијешање у апелантово право на имовину које не задовољава стандард "законитог мијешања" у смислу члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију."
19. Према последњим расположивим информацијама, ни пресуда од 10.05.2007. године (износ на име затезне камате), нити одлука Уставног суда од 12.06.2013. године до данас нису у потпуности извршене.

Б. Чињенице у односу на другог апликанта

1. Парнични поступак

20. Други апликант је рођен 1950. године, а живи у Орашју.
21. Дана 5.06.2001. године други апликант је покренуо поступак пред Општинским судом у Орашју против

Федерације тражећи надокнаду за његову имовину уништenu за вријеме рата који се водио у периоду 1992-95.

22. Дана 28.05.2007. године Општински суд у Орашју наредио је Федерацији да апликанту исплати 70.000 КМ (приближно 35.260 еура) на име материјалне штете, заједно са затезном каматом по законској стопи од априла 2003. године, као и трошкове парничног поступка према релевантним одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године.

23. Та пресуда је постала коначна дана 7.11.2007. године.

2. Извршни поступак

24. Дана 14.11.2007. године други апликант је поднио приједлог за извршење пресуде од 28.05.2007. године Општинском суду у Орашју.
25. Дана 14.12.2007. године Општински суд у Орашју донио је рјешење о извршењу о трошку дужника.
26. Дана 13.02.2008. године Општински суд је одбио приговор дужника и потврдио рјешење о извршењу од 14.12.2007. године.
27. Дана 26.10.2009. године другом апликанту су емитоване обвезнице владе умјесто готовине на име главног дуга у складу са одредбама Закона о унутрашњем дугу из 2004. године (види тачку 42. даље у тексту).
28. У марту 2010. године други апликант је примио износ од 2.477,25 КМ на име трошкова поступка.
29. Дана 10.12.2010. године банка је информисала Општински суд у Орашју да не може извршити било какву исплату са рачуна дужника без одобрења Министарства финансија Федерације.
30. Дана 4.11.2011. године Министарство финансија Федерације је информисало другог апликанта да ће, у складу са измјенама Закона о унутрашњем дугу из 2004 (види тачку 42. даље у тексту), бити исплаћен готовином у номиналној вриједности његових обвезница којима није трговао на берзи, умањеној за износ исплаћен на име камате на обвезнице.
31. Дана 5.12.2011. године други апликант је примио 66.499,98 КМ на име главнице дуга. Други апликант је потврдио да је том исплатом у потпуности измирен главни дуг.
32. Дана 17.05.2012. године Општински суд у Орашју дјелимично је обуставио поступак извршења с обзиром на исплате извршене 2010. и 2011. године.
33. Дана 12.06.2012. године Министарство финансија је информисало Општински суд у Орашју да је пресуда од 28.05.2007. године извршена у цјелости у погледу главног дуга и трошкова поступка, те да не постоји правни основ за исплату затезне камате.
34. Дана 5.04.2013. године Општински суд у Орашју упутио је другог апликанта да покрене грађанску тужбу за накнаду штете против банке по општим правилима о накнади штете због непоступања у складу са рјешењем о извршењу од 14.12.2007. године, те неизвршења пресуде од 28.05.2007. године у цјелости.
35. Дана 2.04.2014. године Општински суд у Орашју је измјенио рјешење о извршењу од 14.12.2007. године у погледу начина извршења, тако што је наредио извршење са рачуна дужника у двије различите банке.

3. Поступак пред Уставним судом

36. Дана 3.01.2009. године други апликант је поднио апелацију Уставном суду због неизвршавања коначне пресуде од 28.05.2007. године.

37. Дана 8.06.2011. године Уставни суд је утврдио повреду члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију у предмету другог апликанта, као и у три друга случаја, због кашњења извршења у сваком од тих предмета. Уставни суд је такође утврдио да је план извршења према Закону о унутрашњем дугу из 2004. године, који је у то вријеме прописивао извршење коначних пресуда исплатом ратне штете обвезницама владе умјесто готовином, стављао несразмјеран терет на апеланте. У свом образложењу Уставни суд се позвао на своје раније одлуке у односу на исто питање. Федерацији је наређено да изврши наведене коначне пресуде без даљег одгађања.

38. Дана 16.01.2013. године Уставни суд је закључио да је његова одлука од 8.06.2011. године извршена.

39. Пресуда од 28.05.2007. године (износ на име затезне камате), међутим, до данас није у цјелости извршена.

III. РЕЛЕВАНТНО ДОМАЋЕ ПРАВО И ПРАКСА

А. Законски прописи о ратној штети

40. Федерација је 2001. године израдила општи план накнаде ратне штете према Закону о ратној штети из 2001. (*Закон о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности*, Службене новине Федерације Босне и Херцеговине ("СН ФБиХ") број 43/01, и Уредбу о јавном дугу (*Уредба о начину утврђивања и реализовања јавног дуга Федерације Босне и Херцеговине насталог за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности*, СН ФБиХ број 17/02; упореди Чолић и други против Босне и Херцеговине, број 1218/07 et al., 10.11.2009., и Ђурић и други против Босне и Херцеговине, број 79867/12., 20.01.2015. године у вези са ратном штетом у Републици Српској). Потраживања на име ратне штете проглашена су дијелом јавног дуга Федерације на који се не примјењује затезна камата (члан 6. Закона о ратној штети из 2001.).
41. Извршење коначних пресуда којима је досуђена ратна штета обустављено је од 16.10.1998. године према Закону о обустави извршења из 1998. (*Закон о привременој обустави од извршења потраживања насталих за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности*, СН ФБиХ број 39/98) и Закону о привременом одлагању извршења из 2004. године (*Закон о привременом одлагању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета Федерације Босне и Херцеговине*, СН ФБиХ број 9/04).
42. Закон о унутрашњем дугу из 2004. године (*Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине*, СН ФБиХ бр. 66/04, 49/05, 35/06, 31/08, 32/09, 65/09, 42/11 и 35/14) увео је план измирења за извршење коначних пресуда којима је наређена исплата ратне штете (види такође *Одлуку о емисији обвезница Федерације Босне и Херцеговине по основу ратних потраживања физичких и правних лица*, СН ФБиХ број 47/09). Закон о унутрашњем дугу је прописао да се главни дуг треба измиривати обвезницама владе, а да се трошкови поступка исплаћују готовином. Обвезнице би доспјевале у року од четрнаест година. Биле би амортизоване у десет годишњих рата, на њих би се обрачунавала камата по годишњој стопи од 2,5% и биле би утрживе на берзи. Затезна камата досуђена правоснажним пресудама је отписана (види члан 17. став 4. Закона о унутрашњем дугу из 2004).

43. Касније, након низа одлука Уставног суда којима је утврђено да је такво законско рјешење супротно члану 6. став 1. и члану 1. Протокола број 1 уз Конвенцију - међу којима и одлуке у предмету другог апликанта (види тачку 37. горе у тексту), те одлуке бр. АП 703/04 од 23.03.2005, АП 1084/06 од 11.03.2008. и АП 1307/08 од 9.07.2010. године - Закон о унутрашњем дугу из 2004. године доживио је неколико измјена. Најважнија од њих која је извршена у новембру 2011. године, прописала је да се коначне пресуде извршавају готовином. Одредба која се односи на затезну камату остала је неизмијењена.

Б. Закон о облигационим односима из 1978. године

44. Члан 277. став 1. Закона о облигационим односима из 1978. године, Службени гласник Социјалистичке Федеративне Републике Југославије бр. 29/78, 39/85 и 57/8, и Службени гласник Републике Босне и Херцеговине бр. 2/92, 13/93 и 13/94) прописује да у случају кашњења у извршењу осим главнице дуга дужник мора платити и затезну камату по законској стопи.

Ц. Пракса Врховног суда и Уставног суда

45. У одлуци од 14.09.2004. године, у још једном предмету ратне штете сличном предметном случају, Врховни суд је одбио ревизију коју је поднијела Федерација због погрешне примјене материјалног права. У дијелу релевантном за поступак пред Судом, њено образложење гласи:

"... Правилно су нижестепени судови примијенили материјално право и навели правилне и разумљиве разлоге које прихвата и овај суд.

Не стоје ревизијски приговори који упућују на примјену Закона о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности...

Овим Законом се, међутим, утврђује процедура остваривања ових потраживања па наведени закон нема карактер материјално правног прописа, већ представља процесно правни закон који се односи на реализацију одређене врсте потраживања. У таквој ситуацији његове одредбе којима се потраживања проглашавају јавним дугом Федерације као и одредаба да се на њих не обрачунавају камате од дана настанка па до дана реализације не утичу на ток поступка којим се утврђују потраживања, већ може бити од утицаја тек у фази извршења.

... Стога нису основани приговори ревидента да је другогостепени суд приликом доношења своје одлуке, био дужан примијенити и овај Закон...

Како се не ради о материјалном пропису, то без обзира на чињеницу што је Закон о утврђивању и остваривања потраживања насталих у ратном стању и непосредне ратне опасности ступио на снагу прије доношења другогостепене пресуде исти није могао бити примијењен у овој фази поступка..."

46. У одлуци од 20.12.2005. године која се односи на ратну штету у Републици Српској (број АП 774/04 од 20.12.2005.), Уставни суд је сматрао да затезна камата досуђена правоснажним пресудама представља "имовину" у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.
47. Касније, у предмету који је сличан предметним случајевима, Уставни суд је потврдио закључак извршног суда да су очигледно неосновани приговори дужника који су засновани на одредбама о затезној камати (одлука број АП 3940/13 од 7.10.2014.). У дијелу

релевантном за поступак пред Судом, образложење је гласило:

"28. Када су у питању апелантови наводи да се у конкретном случају ради о одбијању надлежног органа да изврши правоснажну пресуду, Уставни суд наглашава да је извршеникове приговоре који се односе на примјену одредаба Закона о ратној штети из 2001 и Закона о унутрашњем дугу из 2004 [о затезној камати], а које апелант истиче као разлоге одбијања извршења, Општински суд већ оцијенио...те их је одбио као неосноване и банкама наложио даље провођење извршног поступка..."

ПРАВО

1. СПАЈАЊЕ АПЛИКАЦИЈА

48. С обзиром на њихову заједничку чињеничну и правну позадину, Суд је одлучио да споји ове двије апликације у складу с правилом 42. став 1. Правила Суда.

II. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1. КОНВЕНЦИЈЕ

49. Апликанти се жале због неизвршавања коначних домаћих пресуда донесених у њихову корист. Они се позивају на члан 6. став 1. Конвенције који у релевантном дијелу прописује:

"Приликом одлучивања о грађанским правима и обавезама... свако има право на правичан и јавни поступак у разумном року, пред независним и непристрасним судом успостављеним на основу закона."

А. Допуштеност

1. Приговори владе у погледу допуштености

50. Влада тврди да члан 6. став 1. није примјењив на предметни случај јер право чије остварење апликанти траже нема основ у домаћем закону. Закон о ратној штети из 2001. и Закон о унутрашњем дугу из 2004. године, који предвиђају да се затезна камата не обрачунава на потраживања ратне штете и да ће затезна камата досуђена правоснажним пресудама бити отписана у поступку извршења, већ су били на снази у вријеме када су парнични судови одлучивали о захтјевима апликаната за накнаду штете.
51. Влада је даље истакла да други апликант није исцрпио домаће правне лијекове будући да се требао поново жалити Уставном суду након измјена релевантног законодавства у новембру 2011. године. Одлука Уставног суда од 8.06.2011. године није релевантна за његове предметне притужбе које се односе на затезну камату.
52. Апликанти се нису сложили с наведеним. Посебно када је ријеч о другом приговору владе, други апликант је истакао да је искористио све правне лијекове који су му били на располагању.

2. Оцјена Суда

(а) Спојивост *ratione materiae*

53. Суд понавља да члан 6. став 1. обухваћа само "спорове" о "грађанским правима и обавезама" за која се може рећи да су, барем у смислу тврдње коју је могуће доказивати, призната према домаћем праву. Он сам по себи не гарантује било какав посебан садржај за "грађанска права и обавезе" у позитивном праву држава чланица (види, *inter alia*, *Z и други против Уједињеног Краљевства* [BV], број 29392/95, тачка 87, ЕСЉП 2001-V). Суд не може тумачењем члана 6. став 1. створити неко позитивно право које нема правни темељ у држави о којој је ријеч. Полазиште за Суд морају бити

одредбе релевантног домаћег права и њихово тумачење од стране домаћих судова. Потребно је гледати изван појава и употребе језичких формулација и усредоточити се на реалности одређене ситуације (види *Boulois против Луксембурга* [BB], број 37575/04, тачке 90-92, ЕСЉП 2012 и тамо цитиране предмете). Међу осталим критеријумима које Суд може узети у обзир јесте и признавање наводног права у сличним околностима од стране домаћих судова или чињеница да су они захтјев апликанта испитивали у меритуму (види *Vilho Eskelinen и други против Финске* [BB], број 63235/00, тачка 41, ЕСЉП 2007-II).

54. Враћајући се на предметни случај, Суд запажа да су домаћи судови признали право апликаната на затезну камату. Тачно је, како је с правом истакла влада, да су у вријеме када су домаћи судови разматрали захтјеве апликаната на снази били Закон о ратној штети из 2001. и Закон о унутрашњем дугу из 2004. године. Суд, међутим, примјећује да су судови одлучили да испитају захтјеве апликаната према општим правилима о накнади штете, а не према ова два закона. Као што је већ речено, када одлучује о томе да ли грађанско право постоји или не постоји, Суд такође мора видјети како домаћи судови тумаче домаћи закон.
55. С обзиром на наведена разматрања, Суд закључује да је члан 6. став 1. примјењив на предметни случај.

(6) Исцрпљивање домаћих правних лијекова

56. Суд понавља да се приликом примјене правила о исцрпљивању домаћих правних лијекова из члана 35. став 1. Конвенције мора узети у обзир чињеница да се он примјењује у контексту механизма за заштиту људских права који су државе потписнице пристале успоставити. Према томе, Суд је уважао да се члан 35. мора примјењивати с одређеним степеном флексибилности и без претјераног формализма. Он је даље оцијенио да правило о исцрпљивању домаћих правних лијекова није апсолутно, те да се не може примјењивати аутоматски; приликом испитивања да ли је то правило поштовано, битно је имати у виду посебне околности конкретног предмета. То значи, између осталог, да Суд мора реално узети у обзир не само постојање формалних правних лијекова у правном систему дотичне државе потписнице, већ и општи правни и политички контекст у којем они дјелују, као и личне прилике апликанта (види између осталих извора *Курић и други против Словеније* [BB], број 26828/06, тачка 286., ЕСЉП 2012 (изводи), и *Mosany и други против Румуније* [BB], број 10865/09 и 2 друга, тачке 220-225., ЕСЉП 2014 (изводи), и тамо цитиране предмете).
57. Враћајући се на предметни случај, Суд примјећује да се уставна апелација другог апликанта у суштини односила на план извршења према Закону о унутрашњем дугу из 2004. године који је тада био на снази (види тачку 37. у тексту горе). Суд даље запажа да је о уставној апелацији првог апликанта одлучено 2013. године, што значи након законских измјена на које се позвала влада, те да иако је он јасно формулисао своју притужбу у погледу затезне камате, Уставни суд није разматрао то питање (види тачке 16. и 18. горе у тексту). Надаље, у каснијој одлуци која се односила на ратну штету, Уставни суд је само потврдио образложење извршног суда у погледу затезне камате, без давања властитог мјеродавног тумачења по овом питању (види тачку 47. горе у тексту).

58. Према томе, није показано да би нова апелација Уставном суду у овој конкретној ствари могла осигурати правну заштиту у вези са притужбом другог апликанта и пружити му разумне изгледе на успјех. У таквим околностима, Суд сматра да се не могу прихватити приговори владе по основу неисцрпљивања домаћих правних средстава (види, *mutatis mutandis*, *Зорнић против Босне и Херцеговине*, број 3681/06, тачка 21, 15.07.2014., и *Хаџимејлић и други против Босне и Херцеговине*, број 3427/13 и 2 друга, тачка 46, 3.11.2015.).

3. Закључак

59. Суд констатује да апликације нису очигледно неосноване у смислу члана 35. став 3. (а) Конвенције, те да нису недопуштене ни по било којем другом основу. Оне се стога морају прогласити допуштенима.

Б. Меритум

1. Наводи страна

60. Апликанти су навели да су домаћи судови утврдили њихова грађанска права пресудама од 10. и 28.05.2007. године које су остале неизвршене.
61. Влада је тврдила да су коначне пресуде у корист апликаната извршене у цјелости. Апликанти су примили исплату главнице дуга и трошкова поступка. Затезна камата није могла бити исплаћена јер је била отписана у складу са Законом о унутрашњем дугу из 2004. године.

2. Оцјена Суда

62. Суд понавља да члан 6. став 1. свакој особи обезбјеђује право да о захтјеву који се односи на њена грађанска права и обавезе одлучује суд: на тај начин, он отјеловљује "право на суд" чије је један аспект право приступа, односно право покретања поступка пред судом у грађанским стварима. Међутим, то право било би илузорно ако би домаћи правни систем државе потписнице дозвољавао да коначна, обавезујућа судска одлука остане без учинка на штету једне стране. Било би немислииво да члан 6. став 1. детаљно описује процесне гаранције које се дају странама у поступку - поступак који је правичан, јаван и експедитиван - а да не штити имплементацију судских одлука. Тумачење да се члан 6. односи искључиво на приступ судовима и вођење поступка, заиста би довело до ситуација неспојивих са начелом владавине закона које су се државе потписнице обавезале поштовати када су ратификовале Конвенцију. Извршење пресуде било којег суда мора се стога сматрати саставним дијелом "суђења" у смислу члана 6. (види *Хорнсбу против Грчке*, 19.03.1997, тачка 40, *Извјештаји* 1997-II, и *Immobiliare Saffi против Италије* [BB], број 22774/93, тачка 63, ЕСЉП 1999-V).
63. Суд понавља да начело правне сигурности представља један од темељних аспеката владавине закона које, између осталог, захтијева да када судови коначно одлуче о неком питању, њихова одлука се не треба доводити у питање (види *Brumărescu против Румуније* [BB], број 28342/95, тачка 61, ЕСЉП 1999-VII, и *Јеличић против Босне и Херцеговине*, број 41183/02, тачка 44, ЕСЉП 2006-XII).
64. Суд даље примјећује да је извршни суд упутио другог апликанта да поднесе тужбу у парничном поступку против банке према општим правилима о накнади штете због неизвршавања у цјелости пресуде донесене у његову корист. У вези с тим Суд понавља да би

захтјев да апликант покрене други парнични поступак након што је већ добио коначну пресуду у своју корист представљао претјерани терет за њега (види, *mutatis mutandis*, *Metaxas против Грчке*, број 8415/02, тачка 19, 27.05.2004, и *Ђукић против Босне и Херцеговине*, број 4543/09, тачка 33, 19.06.2012). Јасно је да је прошло више од осам, односно скоро десет година, од правоснажности домаћих одлука о којима је ријеч, а оне још увијек нису у цјелости извршене. Према томе, Суд закључује да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције у предметном случају (види *Јеличић*, цитиран горе, тачке 38-46 и 48-49; *Милисављевић против Босне и Херцеговине*, број 7435/04, тачка 27, 3.03.2009; и *Ђукић*, цитиран горе, тачка 33).

III. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БРОЈ 1 УЗ КОНВЕНЦИЈУ

65. Апликанти су се даље жалили да дуготрајни пропуст власти да поступе према обавезујућим и извршним пресудама донесеним у њихову корист представља повреду њиховог права на мирно уживање имовине зајамчено чланом 1. Протокола број 1 уз Конвенцију који гласи:

"Свака физичка и правна особа има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен његове имовине осим када је то у јавном интересу и у складу с условима прописаним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не умањују право државе да примијени законе које сматра потребним како би регулисала коришћење имовине у складу са општим интересом или да би обезбиједила плаћање пореза или других доприноса или казни."

A. Допуштеност

66. У складу са својим наводима у односу на члан 6. став 1. Конвенције, влада је тврдила да члан 1. Протокола број 1 уз Конвенцију није примјењив у предметном случају будући да према домаћем закону апликанти нису имали легитимно очекивање да ће им бити исплаћена затезна камата. Влада се посебно позива на случај *Корецки против Словачке* ([BV], број 44912/98, тачка 56, ЕСЈП 2004-IX). Влада је даље навела да се предметни случај разликује од предмета који је Уставни суд испитивао у својој одлуци од 20.12.2005. године (види тачку 45. горе у тексту) будући да је у вријеме када су разматрани захтјеви ових апликаната за накнаду штете, *lex specialis* у погледу затезне камате већ био на снази.
67. Апликанти су поновили да је њихово право на затезну камату утврђено коначним пресудама домаћих судова.
68. Супротно тврдњи владе, Суд је мишљења да се преседан утврђен у пресуди *Корецки* не може примјенити на предметни случај. У томе предмету захтјев апликанта за реституцију био је под условом од почетка, а питање о томе да ли је он испунио законске услове требало је бити разријешено у наредним судским поступцима. Судови су на крају утврдили да апликант није испунио законске услове. Суд је стога закључио да апликантов захтјев у том предмету није био довољно утврђен да би се могао оквалификовати као "имовина" чиме би стекао заштиту члана 1. Протокола број 1 (види *Корецки*, цитиран горе, тачка 58).
69. У предметном случају, међутим, "имовина" апликаната у смислу члана 1. Протокола број 1 утврђена је коначним пресудама надлежних домаћих судова (види,

Бурдов против Русије, број 59498/00, тачка 40, ЕСЈП 2002- III). Тачно је да је *lex specialis* већ био на снази у вријеме када су разматрани захтјеви апликаната. Међутим, како је горе већ речено, домаћи судови, иако су знали за дотични *lex specialis*, одлучили су примијенити општа правила о накнади штете.

70. Суд констатује да апликације нису очигледно неосноване у смислу члана 35. став 3. (а) Конвенције. Надаље, оне нису недопуштене ни по било којем другом основу. Стога се оне морају прогласити допуштенима.

Б. Меритум

1. Наводи страна

71. Апликанти су поновили да је за потпуно извршење домаћих пресуда које су предмет разматрања потребно исплатити затезну камату.
72. Влада је тврдила да су коначне пресуде у корист апликаната извршене у цјелости.

2. Оцјена Суда

73. Суд понавља да немогућност да се осигура извршење коначне пресуде у корист апликанта представља уплитање у његово или њено право на мирно уживање имовине, како је прописано у првој реченици првог става члана 1. Протокола број 1 (види, међу осталим изворима предмет *Бурдов*, цитиран горе у тексту, тачка 40, и *Јеличић*, цитиран горе, тачка 48). Коначним пресудама које су предмет разматрања у овом случају без сумње је за апликанте настало извршно потраживање, заштићено чланом 1. Протокола број 1.
74. Из разлога наведених у вези са чланом 6. став 1. Суд даље сматра да уплитање у имовину апликаната није оправдано у околностима предметног случаја. Према томе, дошло је и до повреде члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.

IV. ПРИМЈЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

75. Члан 41. Конвенције прописује:
- "Уколико Суд утврди да је дошло до повреде Конвенције или њених Протокола, те уколико законодавство високе стране уговорнице о којој је ријеч омогућује само дјелимично обештећење, Суд ће, по потреби, одредити правичну накнаду оштећеној страни."
76. Апликанти нису поднијели захтјев за правичну накнаду. Према томе, Суд сматра да није позван да им досуди било који износ по том основу.
77. Међутим, мора се напоменути да пресуда у којој Суд утврди повреду Конвенције или њених Протокола намеће правну обавезу туженој држави не само да особама о којима је ријеч исплати износ досуђене у виду правичне накнаде, већ и да одабере, уз надзор од стране Комитета министара, генералне и/или, ако је то примјерено, индивидуалне мјере које ће бити усвојене у њеном домаћем правном поретку како би се отклонила утврђена повреда (види *Апостол против Грузије*, број 40765/02, тачке 71-73, ЕСЈП 2006, и *Марчић и други против Србије*, број 17556/05, тачке 64-65, 30.10.2007).
78. Имајући у виду свој закључак у овом предмету, Суд сматра да тужена држава мора осигурати потпуно извршење пресуда од 10. и 28.05.2007. године исплатом затезне камате која је апликантима досуђена тим пресудама (види, *mutatis mutandis*, *Пралица против Босне и Херцеговине*, број 38945/05, тачка 20, 27.01.2009.).

ИЗ НАВЕДЕНИХ РАЗЛОГА СУД ЈЕ ЈЕДНОГЛАСНО

1. *Одлучио* да споји апликације;
2. *Прогласио* апликације допуштенима;
3. *Утврдио* да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције;
4. *Утврдио* да је дошло до повреде члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију;
5. *Утврдио* да тужена држава има осигурати исплату затезне камате која је наређена правоснажним домаћим пресудама разматраним у предметном случају, у року од три мјесеца од дана када пресуда постане коначна у складу са чланом 44. став 2. Конвенције.

Сачињено на енглеском језику и достављено у писаном облику дана 25.07.2017. године, у складу с правилом 77. ставови 2. и 3. Правила Суда.

Marialena Tsirli
Регистар

Ganna Yudkivska
Председница

**PREDMET PANORAMA d.o.o. I MILIČIĆ protiv
BOSNE I HERCEGOVINE**
(Aplikacije br. 69997/10 i 74793/11)

**PRESUDA
STRASBOURG**

Ova presuda će postati konačna u skladu s uvjetima iz člana 44. stav 2. Konvencije. U presudi su moguće redakcijske izmjene.

U predmetu Panorama d.o.o. i Miličić protiv Bosne i Hercegovine,

i drugi protiv Bosne i Hercegovine,

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasijedajući u vijeću u slijedećem sastavu:

Ganna Yudkivska, *predsjednica*,

Vincent A. De Gaetano,

Faris Vehabović,

Egidijus Kūris,

Carlo Ranzoni,

Georges Ravarani,

Péter Paczolay, *sudije*,

i Marialena Tsirli, *registrar Odjela*,

nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost дана 04.07.2017. године

донио је сlijedeћу пресуду која је усвојена наведеног датума:

POSTUPAK

1. Postupak u ovom predmetu pokrenut je na osnovu dvije апликације против Босне и Херцеговине (бр. 69997/10 и 74793/11), поднесене Суду према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Конвенција"), дана 23.11.2010. године, од стране Друштва са ограниченом одговорношћу Panorama d.o.o. са сједиштем регистраним у Дистрикту Брчко ("предузеће апликант", или "први апликант"), и дана 18.11.2011. године од стране г-сп. Ђуре Миличића, држављанина Босне и Херцеговине, ("други апликант").
2. Предузеће апликант је у почетку заступао г-сп. N. Konjić, адвокат из Тузле. Од 01.03.2016. године заступао га је г-сп. E. Suljić, адвокат из Сарајева. Другог апликанта је заступала г-да S. Redžepović, адвокат из Орашја. Владу Босне и Херцеговине ("влада") заступала је тадашњи замjenik agenta владе, г-да Z. Ibrahimović.
3. Апликанти су се посебно жалили због неизвршавања коначних пресуда домаћих судова донесених у њихову корист,

позивајући се на члан 6. став 1. Конвенције и члан 1. Протокола бр. 1 уз Конвенцију.

4. Данa 16.03.2015. године, притужбе због неизвршавања пресуда достављене су влади, а преостали дијелови апликација проглашени су недопуштенима према правилу 54. став 3. Правила Суда.

ČINJENICE

I. OKOLNOSTI SLUČAJA

A. Činjenice u odnosu na prvog aplikanta

1. Parnični postupak

5. Данa 22.12.1998. године први апликант је покренуо поступак пред Опćинским судом у Сарајеву ("Опćински суд") против Федерације Босне и Херцеговине ("Федерација") тражећи надокнаду за робу одузету за вријеме рата који се водио у периоду 1992-95.
6. Данa 10.05.2007. године, Опćински суд у Сарајеву је наредио Федерацији да првом апликанту исплати 521.556,20 конвертибилних марака (KM - приближно 266.370 eura) на име материјалне штете, заједно са затезном каматом по законској стопи од априла 1992. године, као и трошкове поступка према релевантним одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године.
7. Данa 23.01.2009. године, Кантонални суд у Сарајеву дјелимично је усвојио жалбу Федерације и преиначио пресуду од 10.05.2007. године у дијелу који се односи на затезну камату. Тај суд је наредио да се камата обрачунава од фебруара 1996. године. У преосталом дијелу пресуда је потврђена и постала је правоснажна истогa дана.
8. Неутврђеног дана Федерација је поднјела ревизију Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине ("Врховни суд") против пресуде од 23.01.2009. године због питања примјене материјалног права. Данa 10.06.2010. године Врховни суд је одбио ревизију. Тај суд је посебно утврдио да је Кантонални суд у Сарајеву правилно примјенио Закон о облигационим односима из 1978. године у погледу затезне камате.

2. Izvršni postupak

9. Данa 04.03.2009. године Опćински суд у Сарајеву донио је рjeшење о извршењу о трошку душника.
10. Данa 28.05.2009. године Опćински суд у Сарајеву је одбио приговор душника и потврдио рjeшење о извршењу од 04.03.2009.
11. Данa 16.03.2010. године банка је обавијестила извршни суд да је апликант примио 24.244,78 KM на име трошкова поступка.
12. Данa 09.12.2011. године апликант је примио 521.556,20 KM на име главног дуга.
13. Данa 28.01.2013. године Опćински суд у Сарајеву је затражио информацију од банке о статусу извршења.
14. Данa 14.02.2013. године банка је информирала Опćински суд у Сарајеву да не сматра да је рjeшење о извршењу од 04.03.2009. године у потпуности имплементирано (будући да није била исплаћена доспјела камата).

3. Postupak pred Ustavnim sudom

15. Данa 17.08.2010. године први апликант се жалио Уставном суду Босне и Херцеговине ("Уставни суд") због неизвршавања коначне пресуде од 10.05.2007. године.
16. Данa 07.11. и 13.12.2012. године први апликант је обавијестио Уставни суд да је главница исплаћена 09.12.2011. године, али да је затезна камата остала неизмireна.
17. Након што је позвано да се изјасни о жалби првог апликанта, Федерално министарство финансија је истакнуло да је Закон о ратној штети из 2001. године прописао да ратна штета представља дио јавног дуга на који се не примјењује

- zatezna kamata. Prema tome, ne postoji pravni osnov za isplatu zatezne kamate prvom aplikantu.
18. Dana 12.06.2013. godine Ustavni sud je utvrdio povredu člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog kašnjenja u postupku izvršenja. Ustavni sud je naredio Općinskom sudu da bez odgađanja zaključi postupak izvršenja. Međutim, Ustavni sud nije razmatrao pitanje iznosa zatezne kamate. U dijelu relevantnom za postupak pred Sudom, obrazloženje je glasil:
- "39 iz dostavljene dokumentacije nije vidljivo da je predmetni izvršni postupak okončan donošenjem pravosnažne odluke o odbacivanju ili odbijanju apelantovog izvršnog prijedloga, niti da je izvršenje dovršeno provođenjem izvršne radnje kojom se izvršenje dovršava, niti da je Općinski sud obavijestio apelanta da nije moguće provesti odobreno izvršenje, tj. da postoji bilo koji razlog za obustavu izvršenja... obaveza suda da odobri i provede izvršenje, koje je prema relevantnim odredbama Zakona o izvršnom postupku određeno na osnovu pravosnažne sudske odluke, nije iscrpljena samo donošenjem rješenja o izvršenju i njegovim dostavljanjem na izvršenje organu kod kojeg se nalaze izvršenikova novčana sredstva.
40. Dakle, propust Općinskog suda da u skladu sa zakonskom obavezom ne samo odobri već i provede izvršenje, te da postupak koji je zakonom određen kao hitan okonča na jedan od načina određen zakonom, a u nedostatku razloga utvrđenih zakonom koji bi opravdali takvo postupanje, za rezultat ima mijеšanje u apelantovo pravo na imovinu koje ne zadovoljava standard "zakonitog mijеšanja" u smislu člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju."
19. Prema posljednjim raspoloživim informacijama, ni presuda od 10.05.2007. godine (iznos na ime zatezne kamate), niti odluka Ustavnog suda od 12.06.2013. godine do danas nisu u potpunosti izvršene.
- B. Činjenice u odnosu na drugog aplikanta**
- 1. Parnični postupak**
20. Drugi aplikant je rođen 1950. godine, i živi u Orašju.
21. Dana 05.06.2001. godine drugi aplikant je pokrenuo postupak pred Općinskim sudom u Orašju protiv Federacije tražeći nadoknadu za njegovu imovinu uništenu za vrijeme rata koji se vodio u periodu 1992-95.
22. Dana 28.05.2007. godine Općinski sud u Orašju naredio je Federaciji da aplikantu isplati 70.000 KM (približno 35.260 eura) na ime materijalne štete, zajedno sa zateznom kamatom po zakonskoj stopi od aprila 2003. godine, kao i troškove parničnog postupka prema relevantnim odredbama Zakona o obligacionim odnosima iz 1978. godine.
23. Presuda je postala konačna dana 07.11.2007. godine.
- 2. Izvršni postupak**
24. Dana 14.11.2007. godine drugi aplikant je podnio prijedlog za izvršenje presude od 28.05.2007. godine Općinskom sudu u Orašju.
25. Dana 14.12.2007. godine Općinski sud u Orašju donio je rješenje o izvršenju o trošku dužnika.
26. Dana 13.02.2008. godine Općinski sud je odbio prigovor dužnika i potvrdio rješenje o izvršenju od 14.12.2007. godine.
27. Dana 26.10.2009. godine drugom aplikantu su emitovane obveznice vlade umjesto gotovine na ime glavnog duga u skladu s odredbama Zakona o unutrašnjem dugu iz 2004. godine (vidi tačku 42. dalje u tekstu).
28. U martu 2010. godine drugi aplikant je primio iznos od 2.477,25 KM na ime troškova postupka.
29. Dana 10.12.2010. godine banka je obavijestila Općinski sud u Orašju da ne može izvršiti bilo kakvu isplatu sa računa dužnika bez odobrenja Ministarstva finansija Federacije.
30. Dana 04.11.2011. godine Ministarstvo finansija Federacije je obavijestilo drugog aplikanta da će, u skladu sa izmjenama Zakona o unutrašnjem dugu iz 2004 (vidi tačku 42. dalje u tekstu), biti isplaćen gotovinom u nominalnoj vrijednosti njegovih obveznica kojima nije trgovao na berzi, umanjenoj za iznos isplaćen na ime kamate na obveznice.
31. Dana 05.12.2011. godine drugi aplikant je primio 66.499,98 KM na ime glavnice duga. Drugi aplikant je potvrdio da je tom isplatom u potpunosti izmiren glavni dug.
32. Dana 17.05.2012. godine Općinski sud u Orašju djelimično je obustavio postupak izvršenja s obzirom na isplate izvršene 2010. i 2011. godine.
33. Dana 12.06.2012. godine Ministarstvo finansija je obavijestilo Općinski sud u Orašju da je presuda od 28.05.2007. godine izvršena u cijelosti u pogledu glavnog duga i troškova postupka, te da ne postoji pravni osnov za isplatu zatezne kamate.
34. Dana 05.04.2013. godine Općinski sud u Orašju uputio je drugog aplikanta da pokrene građansku tužbu za naknadu štete protiv banke po općim pravilima o naknadi štete zbog nepostupanja u skladu sa rješenjem o izvršenju od 14.12.2007. godine, te neizvršenja presude od 28.05.2007. u cijelosti.
35. Dana 02.04.2014. godine Općinski sud u Orašju je izmijenio rješenje o izvršenju od 14.12.2007. godine u pogledu načina izvršenja, tako što je naredio izvršenje sa računa dužnika u dvije različite banke.
- 3. Postupak pred Ustavnim sudom**
36. Dana 03.01.2009. godine drugi aplikant je podnio apelaciju Ustavnom sudu zbog neizvršavanja konačne presude od 28.05.2007. godine.
37. Dana 08.06.2011. godine Ustavni sud je utvrdio povredu člana 6. stav 1. Konvencije i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u predmetu drugog aplikanta, kao i u tri druga slučaja, zbog kašnjenja izvršenja u svakom od tih predmeta. Ustavni sud je također utvrdio da je plan izvršenja prema Zakonu o unutrašnjem dugu iz 2004. godine, koji je u to vrijeme propisivao izvršenje konačnih presuda isplatom ratne štete obveznicama vlade umjesto gotovinom, stavljao nesrazmjeran teret na apelante. U svom obrazloženju Ustavni sud se pozvao na svoje ranije odluke u odnosu na isto pitanje. Federaciji je naređeno da izvrši konačne presude bez daljeg odgađanja.
38. Dana 16.01.2013. godine Ustavni sud je zaključio da je njegova odluka od 08.06.2011. godine izvršena.
39. Presuda od 28.05.2007. godine (iznos na ime zatezne kamate), međutim, do danas nije u cijelosti izvršena.
- II. RELEVANTNO DOMAĆE PRAVO I PRAKSA**
- A. Zakonski propisi o ratnoj šteti**
40. Federacija je 2001. godine izradila opći plan naknade ratne štete prema Zakonu o ratnoj šteti iz 2001. (*Zakon o utvrđivanju i ostvarivanju potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine ("SN FBiH") br. 43/01, i Uredbu o javnom dugu (*Uredba o načinu utvrđivanja i realiziranja javnog duga Federacije Bosne i Hercegovine nastalog za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, SN FBiH br. 17/02; uporedi Čolić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, br. 1218/07 et al., 10.11.2009, i Đurić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, br. 79867/12 et al., 20.01.2015. godine u vezi sa ratnom štetom u Republici Srpskoj). Potraživanja na ime ratne štete

proglašena su dijelom javnog duga Federacije na koji se ne primjenjuje zatezna kamata (član 6. Zakona o ratnoj šteti iz 2001).

41. Izvršenje konačnih presuda kojima je dosuđena ratna šteta obustavljeno je od 16.10.1998. godine prema Zakonu o obustavi izvršenja iz 1998. (*Zakon o privremenoj obustavi od izvršenja potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, SN FBiH br. 39/98) i Zakonu o privremenom odlaganju izvršenja iz 2004. godine (*Zakon o privremenom odlaganju od izvršenja potraživanja na osnovu izvršnih odluka na teret budžeta Federacije Bosne i Hercegovine*, SN FBiH br. 9/04).
42. Zakon o unutrašnjem dugu iz 2004. godine (*Zakon o utvrđivanju i načinu izmirenja unutrašnjih obaveza Federacije Bosne i Hercegovine*, SN FBiH br. 66/04, 49/05, 35/06, 31/08, 32/09, 65/09, 42/11 i 35/14) uveo je plan izmirenja za izvršenje konačnih presuda kojima je naređena isplata ratne štete (vidi također *Odluku o emisiji obveznica Federacije Bosne i Hercegovine po osnovu ratnih potraživanja fizičkih i pravnih lica*, SN FBiH br. 47/09). Zakon o unutrašnjem dugu je propisao da se glavni dug treba izmirivati obveznicama vlade, a da se troškovi postupka isplaćuju gotovinom. Obveznice bi dospijevale u roku od četrnaest godina. Bile bi amortizirane u deset godišnjih rata, na njih bi se obračunavala kamata po godišnjoj stopi od 2,5% i bile bi utržive na berzi. Zatezna kamata dosuđena pravosnažnim presudama je otpisana (vidi član 17. stav 4. Zakona o unutrašnjem dugu iz 2004).
43. Kasnije, nakon niza odluka Ustavnog suda kojima je utvrđeno da je takvo zakonsko rješenje suprotno članu 6. stav 1. i članu 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju - među kojima i odluke u predmetu drugog aplikanta (vidi tačku 37. gore u tekstu), te odluka br. AP 703/04 od 23.03.2005, AP 1084/06 od 11.03.2008. i AP 1307/08 od 09.07.2010. godine - Zakon o unutrašnjem dugu iz 2004. godine doživio je nekoliko izmjena. Najvažnija od njih koja je izvršena u novembru 2011. godine, propisala je da se konačne presude izvršavaju gotovinom. Odredba koja se odnosi na zateznu kamatu ostala je neizmijenjena.

B. Zakon o obligacionim odnosima iz 1978. godine

44. Član 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima iz 1978. godine, "Službeni glasnik Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije", br. 29/78, 39/85 i 57/8, i "Službeni glasnik Republike Bosne i Hercegovine", br. 2/92, 13/93 i 13/94) propisuje da u slučaju kašnjenja u izvršenju osim glavnice duga dužnik mora platiti i zateznu kamatu po zakonskoj stopi.

C. Praksa Vrhovnog suda i Ustavnog suda

45. U odluci od 14.09.2004. godine, u još jednom predmetu ratne štete sličnom predmetnom slučaju, Vrhovni sud je odbio reviziju koju je podnijela Federacija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U dijelu relevantnom za postupak pred Sudom, njeno obrazloženje glasi: "... Pravilno su nižestepeni sudovi primijenili materijalno pravo i naveli pravilne i razumljive razloge koje prihvata i ovaj sud. Ne stoje revizijski prigovori koji upućuju na primjenu Zakona o utvrđivanju i ostvarivanju potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti... Ovim Zakonom se, međutim, utvrđuje procedura ostvarivanja ovih potraživanja pa navedeni zakon nema karakter materijalno pravnog propisa, već predstavlja procesno pravni zakon koji se odnosi na realizaciju određene vrste potraživanja. U takvoj situaciji njegove odredbe kojima se potraživanja proglašavaju javnim

dugom Federacije kao i odredaba da se na njih ne obračunavaju kamate od dana nastanka pa do dana realizacije ne utiču na tok postupka kojim se utvrđuju potraživanja, već može biti od uticaja tek u fazi izvršenja.

... Stoga nisu osnovani prigovori revidenta da je drugostepeni sud prilikom donošenja svoje odluke, bio dužan primijeniti i ovaj Zakon...

Kako se ne radi o materijalnom propisu, to bez obzira na činjenicu što je Zakon o utvrđivanju i ostvarivanja potraživanja nastalih u ratnom stanju i neposredne ratne opasnosti stupio na snagu prije donošenja drugostepene presude isti nije mogao biti primijenjen u ovoj fazi postupka..."

46. U odluci od 20.12.2005. godine koja se odnosi na ratnu štetu u Republici Srpskoj (br. AP 774/04 od 20.12.2005), Ustavni sud je smatrao da zatezna kamata dosuđena pravosnažnim presudama predstavlja "imovinu" u smislu člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

47. Kasnije, u predmetu koji je sličan predmetnim slučajevima, Ustavni sud je potvrdio zaključak izvršnog suda da su očigledno neosnovani prigovori dužnika koji su se temeljili na odredbama o zateznoj kamati (odluka br. AP 3940/13 od 07.10.2014). U dijelu relevantnom za postupak pred Sudom, obrazloženje je glasil:

"28. Kada su u pitanju apelantovi navodi da se u konkretnom slučaju radi o odbijanju nadležnog organa da izvrši pravosnažnu presudu, Ustavni sud naglašava da je izvršenikove prigovore koji se odnose na primjenu odredaba Zakona o ratnoj šteti iz 2001 i Zakona o unutrašnjem dugu iz 2004 [o zateznoj kamati], a koje apelant ističe kao razloge odbijanja izvršenja, Općinski sud već ocijenio...te ih je odbio kao neosnovane i bankama naložio daljnje provođenje izvršnog postupka..."

PRAVO

I. SPAJANJE APLIKACIJA

48. S obzirom na njihovu zajedničku činjeničnu i pravnu pozadinu, Sud je odlučio spojiti ove dvije aplikacije u skladu s pravilom 42. stav 1. Pravila Suda.

II. NAVODNA POVREDA ČLANA 6. STAV 1. KONVENCIJE

49. Aplikanti se žale zbog neizvršavanja konačnih domaćih presuda donesenih u njihovu korist. Oni se pozivaju na član 6. stav 1. Konvencije koji u relevantnom dijelu propisuje: "Prilikom odlučivanja o građanskim pravima i obavezama... svako ima pravo na pravičan i javni postupak u razumnom roku, pred neovisnim i nepristranim sudom uspostavljenim na osnovu zakona."

A. Dopuštenost

1. Prigovori vlade u pogledu dopuštenosti

50. Vlada tvrdi da član 6. stav 1. nije primjenjiv na predmetni slučaj jer pravo čije ostvarenje aplikanti traže nema temelj u domaćem zakonu. Zakon o ratnoj šteti iz 2001. i Zakon o unutrašnjem dugu iz 2004. godine, koji predviđaju da se zatezna kamata ne obračunava na potraživanja ratne štete i da će zatezna kamata dosuđena pravomoćnim presudama biti otpisana u postupku izvršenja, već su bili na snazi u vrijeme kada su parnični sudovi odlučivali o zahtjevima aplikanta za naknadu štete.
51. Vlada je dalje istakla da drugi aplikant nije iscrpio domaće pravne lijekove budući da se trebao ponovo žaliti Ustavnom sudu nakon izmjena relevantnog zakonodavstva u novembru 2011. godine. Odluka Ustavnog suda od

08.06.2011. godine nije relevantna za njegove predmetne pritužbe koje se odnose na zateznu kamatu.

52. Aplikanti se nisu složili s navedenim. Posebno kada je riječ o drugom prigovoru vlade, drugi aplikant je istakao da je iskoristio sve pravne lijekove koji su mu bili na raspolaganju.

2. Ocjena Suda

(a) *Spojivost ratione materiae*

53. Sud ponavlja da član 6. stav 1. obuhvaća samo "sporove" o "građanskim pravima i obavezama" za koja se može reći da su, barem u smislu tvrdnje koju je moguće dokazivati, priznata prema domaćem pravu. On sam po sebi ne jamči bilo kakav poseban sadržaj za "građanska prava i obaveze" u pozitivnom pravu država članica (vidi, *inter alia*, *Z. i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 29392/95, tačka 87, ESLJP 2001-V). Sud ne može tumačenjem člana 6. stav 1. stvoriti neko pozitivno pravo koje nema pravni temelj u državi o kojoj je riječ. Polazište za Sud moraju biti odredbe relevantnog domaćeg prava i njihovo tumačenje od strane domaćih sudova. Potrebno je gledati izvan pojava i upotrijebljenih jezičkih formulacija i usredotočiti se na realnosti određene situacije (vidjeti *Boulois protiv Luksemburga* [VV], br. 37575/04, tačke 90-92, ESLJP 2012 i tamo citirane izvore). Među ostalim kriterijima koje Sud može uzeti u obzir jeste i priznavanje navodnog prava u sličnim okolnostima od strane domaćih sudova ili činjenica da su oni zahtjev aplikanta ispitivali u meritumu (vidjeti *Vilho Eskelinen i drugi protiv Finske* [VV], br. 63235/00, tačka 41, ESLJP 2007-II).

54. Vraćajući se na predmetni slučaj, Sud zapaža da su domaći sudovi priznali pravo aplikanta na zateznu kamatu. Tačno je, kako je s pravom istakla vlada, da su u vrijeme kada su domaći sudovi razmatrali zahtjeve aplikanta na snazi bili Zakon o ratnoj šteti iz 2001. i Zakon o unutrašnjem dugu iz 2004. godine. Sud, međutim, primjećuje da su sudovi odlučili ispitati zahtjeve aplikanta prema općim pravilima o naknadi štete, a ne prema ova dva zakona. Kao što je već rečeno, kada odlučuje o tome da li građansko pravo postoji ili ne postoji, Sud također mora vidjeti kako domaći sudovi tumače domaći zakon.

55. S obzirom na navedena razmatranja, Sud zaključuje da je član 6. stav 1. primjenjiv na predmetni slučaj.

(b) *Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova*

56. Sud ponavlja da se prilikom primjene pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih lijekova iz člana 35. stav 1. Konvencije mora uzeti u obzir činjenica da se on primjenjuje u kontekstu mehanizma za zaštitu ljudskih prava koji su države potpisnice pristale uspostaviti. Prema tome, Sud je uvažio da se član 35. mora primjenjivati s određenim stupnjem fleksibilnosti i bez pretjeranog formalizma. On je dalje ocijenio da pravilo o iscrpljivanju domaćih pravnih lijekova nije apsolutno, te da se ne može primjenjivati automatski; prilikom ispitivanja da li je to pravilo poštovano, bitno je imati u vidu posebne okolnosti konkretnog predmeta. To znači, između ostalog, da Sud mora realno uzeti u obzir ne samo postojanje formalnih pravnih lijekova u pravnom sistemu dotične države potpisnice, već i opći pravni i politički kontekst u kojem oni djeluju, kao i osobne prilike aplikanta (vidi između ostalih izvora *Kurić i drugi protiv Slovenije* [VV], br. 26828/06, tačka 286, ESLJP 2012 (izvaci), i *Mocanu i drugi protiv Rumunije* [VV], br. 10865/09 i 2 druga, tačke 220-225, ESLJP 2014 (izvaci), i tamo citirane izvore).

57. Vraćajući se na predmetni slučaj, Sud primjećuje da se ustavna apelacija drugog aplikanta u biti odnosila na plan

izvršenja prema Zakonu o unutrašnjem dugu iz 2004. godine koji je tada bio na snazi (vidi tačku 37. u tekstu gore). Sud dalje zapaža da je o ustavnoj apelaciji prvog aplikanta odlučeno 2013. godine, što znači nakon zakonskih izmjena na koje se pozvala vlada, te da iako je on jasno formulisao svoju pritužbu u pogledu zatezne kamate, Ustavni sud nije razmatrao to pitanje (vidi tačke 16. i 18. gore u tekstu). Nadalje, u kasnijoj odluci koja se odnosila na ratnu štetu, Ustavni sud je samo potvrdio obrazloženje izvršnog suda u pogledu zatezne kamate, bez davanja vlastitog mjerodavnog tumačenja po ovom pitanju (vidi tačku 47. gore u tekstu).

58. Prema tome, nije pokazano da bi nova apelacija Ustavnom sudu u ovoj konkretnoj stvari mogla osigurati pravnu zaštitu u vezi sa pritužbom drugog aplikanta i pružiti mu razumne izgleda na uspjeh. U takvim okolnostima, Sud smatra da se ne mogu prihvatiti prigovori vlade po osnovu neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava (vidi, *mutatis mutandis*, *Zornić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 3681/06, tačka 21, 15.07.2014, i *Hadžimejlić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 3427/13 i 2 druga, tačka 46., 03.11.2015).

3. Zaključak

59. Sud konstatuje da aplikacije nisu očigledno neosnovane u smislu člana 35. stav 3. (a) Konvencije, te da nisu nedopuštene ni po bilo kojem drugom osnovu. One se stoga moraju proglasiti dopuštenima.

B. Meritum

1. *Navodi strana*

60. Aplikanti su naveli da su domaći sudovi utvrdili njihova građanska prava presudama od 10. i 28.05.2007. godine koje su ostale neizvršene.
61. Vlada je tvrdila da su konačne presude u korist aplikanta izvršene u cijelosti. Aplikanti su primili isplatu glavnice duga i troškova postupka. Zatezna kamata nije mogla biti isplaćena jer je bila otpisana u skladu sa Zakonom o unutrašnjem dugu iz 2004. godine.

2. *Ocjena Suda*

62. Sud ponavlja da član 6. stav 1. svakoj osobi osigurava pravo da o zahtjevu koji se odnosi na njena građanska prava i obaveze odlučuje sud: na taj način, on otjelovljuje "pravo na sud" čiji je jedan aspekt pravo na pristup sudu, odnosno pravo pokretanja postupka pred sudom u građanskim stvarima. Međutim, to pravo bilo bi iluzorno ako bi domaći pravni sistem države potpisnice dozvoljavao da konačna, obavezujuća sudska odluka ostane bez učinka na štetu jedne strane. Bilo bi nezamislivo da član 6. stav 1. detaljno opisuje procesne garancije koje se daju stranama u postupku - postupak koji je pravičan, javan i ekspeditivan - a da ne štiti implementaciju sudskih odluka. Tumačenje da se član 6. odnosi isključivo na pristup sudovima i vođenje postupka, zaista bi dovelo do situacija nespojivih sa načelom vladavine zakona koje su se države potpisnice obavezale poštovati kada su ratificirale Konvenciju. Izvršenje presude bilo kojeg suda mora se stoga smatrati sastavnim dijelom "sudeња" u smislu člana 6. (vidi *Hornsby protiv Grčke*, 19.03.1997, tačka 40, *Izvjestaji* 1997-II, i *Immobiliare Saffi protiv Italije* [VV], br. 22774/93, tačka 63, ESLJP 1999-V).

63. Sud ponavlja da načelo pravne sigurnosti predstavlja jedan od temeljnih aspekata vladavine prava koje, između ostalog, zahtijeva da kada sudovi konačno odluče o nekom pitanju, njihova odluka se ne treba dovoditi u pitanje (vidi *Brumărescu protiv Rumunije* [VV], br. 28342/95, tačka 61,

- ESLJP 1999-VII, i *Jeličić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 41183/02, tačka 44, ESLJP 2006-XII).
64. Sud dalje primjećuje da je izvršni sud uputio drugog aplikanta da podnese tužbu u parničnom postupku protiv banke prema općim pravilima o naknadi štete zbog neizvršenja u cijelosti presude donesene u njegovu korist. U vezi s tim Sud ponavlja da bi zahtjev da aplikant pokrene drugi parnični postupak nakon što je već dobio konačnu presudu u svoju korist predstavljao pretjerani teret za njega (vidi, *mutatis mutandis*, *Metaxas protiv Grčke*, br. 8415/02, tačka 19, 27.05.2004, i *Đukić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 4543/09, tačka 33, 19.06.2012). Jasnije je da je prošlo više od osam, odnosno skoro deset godina, od pravosnažnosti domaćih odluka o kojima je riječ, a one još uvijek nisu u cijelosti izvršene. Prema tome, Sud zaključuje da je došlo do povrede člana 6. stav 1. Konvencije u predmetnom slučaju (vidi *Jeličić*, citiran gore, tačke 38-46 i 48-49; *Milislavić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 7435/04, tačka 27, 3.03.2009; i *Đukić*, citiran gore, tačka 33).

III. NAVODNA POVREDA ČLANA 1. PROTOKOLA BR. 1 UZ KONVENCIJU

65. Aplikanti su se dalje žalili da dugotrajni propust vlasti da postupi prema obavezujućim i izvršnim presudama donesenim u njihovu korist predstavlja povredu njihovog prava na mirno uživanje imovine zajamčeno članom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju koji glasi:
- "Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen njegove imovine osim kada je to u javnom interesu i u skladu s uvjetima propisanim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.
- Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnim kako bi regulirala korištenje imovine u skladu s općim interesom ili kako bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni."

A. Dopuštenost

66. U skladu sa svojim navodima u odnosu na član 6. stav 1. Konvencije, vlada je tvrdila da član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju nije primjenjiv u predmetnom slučaju s obzirom da prema domaćem zakonu aplikanti nisu imali legitimno očekivanje da će im biti isplaćena zatezna kamata. Vlada se posebno poziva na slučaj *Kopecký protiv Slovačke* [VV], br. 44912/98, tačka 56, ESLJP 2004-IX). Vlada je dalje navela da se predmetni slučaj razlikuje od predmeta koji je Ustavni sud ispitivao u svojoj odluci od 20.12.2005. godine (vidi tačku 45. gore u tekstu) budući da je u vrijeme kada su razmatrani zahtjevi ovih aplikanata za naknadu štete, *lex specialis* u pogledu zatezne kamate već bio na snazi.
67. Aplikanti su ponovili da je njihovo pravo na zateznu kamatu utvrđeno konačnim presudama domaćih sudova.
68. Suprotno tvrdnji vlade, Sud je mišljenja da se presedan utvrđen u presudi *Kopecký* ne može primijeniti na predmetni slučaj. U tom predmetu, zahtjev aplikanta za restituciju od početka je bio uvjetovan, a pitanje o tome da li je on ispunio zakonske uslove trebalo je biti razriješeno u narednim sudskim postupcima. Sudovi su na kraju utvrdili da aplikant nije ispunio zakonske uslove. Sud je stoga zaključio da aplikantov zahtjev u tom predmetu nije bio dovoljno utvrđen da bi se mogao okvalificirati kao "imovina" čime bi stekao zaštitu člana 1. Protokola br. 1 (vidi *Kopecký*, citiran gore, tačka 58).

69. U predmetnom slučaju, međutim, "imovina" aplikanata u smislu člana 1. Protokola br. 1 utvrđena je konačnim presudama nadležnih domaćih sudova (vidi, *Burdov protiv Rusije*, br. 59498/00, tačka 40, ESLJP 2002-III). Tačno je da je *lex specialis* već bio na snazi u vrijeme kada su razmatrani zahtjevi aplikanata. Međutim, kako je gore već rečeno, domaći sudovi, iako su znali za dotični *lex specialis*, odlučili su primijeniti opća pravila o naknadi štete.
70. Sud konstatira da aplikacije nisu očigledno neosnovane u smislu člana 35. stav 3. (a) Konvencije. Nadalje, one nisu nedopuštene ni po bilo kojem drugom osnovu. Stoga se one moraju proglasiti dopuštenima.

B. Meritum

1. Navodi strana

71. Aplikanti su ponovili da je za potpuno izvršenje domaćih presuda koje su predmet razmatranja potrebno isplatiti zateznu kamatu.
72. Vlada je tvrdila da su konačne presude u korist aplikanata izvršene u cijelosti.

2. Ocjena Suda

73. Sud ponavlja da nemogućnost da se osigura izvršenje konačne presude u korist aplikanta predstavlja uplitanje u njegovo ili njeno pravo na mirno uživanje imovine, kako je propisano u prvoj rečenici prvog stava člana 1. Protokola br. 1 (vidi, među ostalim izvorima predmet *Burdov*, citiran gore u tekstu, tačka 40, i *Jeličić*, citiran gore, tačka 48). Konačnim presudama koje su predmet razmatranja u ovom slučaju bez sumnje je za aplikante nastalo izvršno potraživanje, zaštićeno članom 1. Protokola br. 1.
74. Iz razloga navedenih u vezi sa članom 6. stav 1. Sud dalje smatra da uplitanje u imovinu aplikanata nije opravdano u okolnostima predmetnog slučaja. Prema tome, došlo je i do povrede člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

IV. PRIMJENA ČLANA 41. KONVENCIJE

75. Član 41. Konvencije propisuje:
- "Ukoliko Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije ili njenih Protokola, te ukoliko zakonodavstvo visoke strane ugovornice o kojoj je riječ omogućuje samo djelomično obeštećenje, Sud će, po potrebi, odrediti pravičnu naknadu oštećenoj strani."
76. Aplikanti nisu podnijeli zahtjev za pravičnu naknadu. Prema tome, Sud smatra da nije pozvan da im dosudi bilo koji iznos po tom osnovu.
77. Međutim, mora se napomenuti da presuda u kojoj Sud utvrdi povredu Konvencije ili njenih Protokola nameće pravnu obavezu tuženoj državi ne samo da osobama o kojima je riječ isplati iznose dosuđene u vidu pravične naknade, već i da odabere, pod nadzorom Komiteta ministara, generalne i/ili, ako je to primjereno, individualne mjere koje će biti usvojene u njenom domaćem pravnom poretku kako bi se otklonila utvrđena povreda (vidi *Apostol protiv Gruzije*, br. 40765/02, tačke 71-73, ESLJP 2006, i *Marčić i drugi protiv Srbije*, br. 17556/05, tačke 64-65, 30.10.2007).
78. Imajući u vidu svoj zaključak u ovom predmetu, Sud smatra da tužena država mora osigurati potpuno izvršenje presuda od 10. i 28.05.2007. godine isplatom zatezne kamate koja je aplikantima dosuđena tim presudama (vidi, *mutatis mutandis*, *Pralica protiv Bosne i Hercegovine*, br. 38945/05, tačka 20, 27.01.2009).

IZ NAVEDENIH RAZLOGA SUD JE JEDNOGLASNO

1. Odlučio spojiti aplikacije;
2. Proglasio aplikacije dopuštenima;

3. *Utvrdio* da je došlo do povrede člana 6. stav 1. Konvencije;
 4. *Utvrdio* da je došlo do povrede člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju;
 5. *Utvrdio* da tužena država ima osigurati isplatu zatezne kamate koja je naređena pravosnažnim domaćim presudama razmatranim u predmetnom slučaju, u roku od tri mjeseca od dana kada presuda postane konačna u skladu sa članom 44. stav 2. Konvencije.
- Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanom obliku dana 25.07.2017. godine, u skladu s pravilom 77. stavovi 2. i 3. Pravila Suda.

Marialena Tsirli
Registarar

Ganna Yudkivska
Predsjednica

**PREDMET PANORAMA d.o.o. I MILIČIĆ protiv
BOSNE I HERCEGOVINE**
(Zahtjevi br. 69997/10 i 74793/11)

**PRESUDA
STRASBOURG**
25. 07.2017. godine

Ova presuda će postati konačna sukladno uvjetima iz članka 44. stav 2. Konvencije. U presudi su moguće uredničke izmjene.

U predmetu Panorama d.o.o. i Miličić protiv Bosne i Hercegovine,

Europski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući u vijeću u sljedećem sastavu:

Ganna Yudkivska, *predsjednica*,
Vincent A. De Gaetano,
Faris Vehabović,
Egidijus Kūris,
Carlo Ranzoni,
Georges Ravarani,
Péter Paczolay, *suci*,
i Marialena Tsirli, *tajnik Odjela*,

nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost dana 4.07.2017. godine

donio je sljedeću presudu koja je usvojena navedenoga datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju dva zahtjeva protiv Bosne i Hercegovine (br. 69997/10 i 74793/11), podnesena Sudu temeljem članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Konvencija"), dana 23.11.2010. godine, od strane Društva sa ograničenom odgovornošću Panorama d.o.o. sa sjedištem registriranim u Distriktu Brčko ("poduzeće podnositelj zahtjeva", ili "prvi podnositelj zahtjeva"), i dana 18.11.2011. godine od strane g. Đure Miličića, državljanina Bosne i Hercegovine, ("drugi podnositelj zahtjeva").
2. Poduzeće podnositelj zahtjeva je u početku zastupao g. N. Konjić, odvjetnik iz Tuzle. Od 1.03.2016. godine zastupao ga je g. E. Suljić, odvjetnik iz Sarajeva. Drugog podnositelja zahtjeva zastupala je gđa S. Redžepović, odvjetnica iz Orašja. Vladu Bosne i Hercegovine ("vlada") zastupala je tadašnja zamjenica agenta vlade, gđa Z. Ibrahimović.
3. Podnositelji zahtjeva su se posebno žalili zbog neizvršavanja konačnih presuda domaćih sudova donesenih u njihovu korist, pozivajući se na članak 6. stavak 1. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.
4. Dana 16.03.2015. godine, pritužbe zbog neizvršavanja presuda dostavljene su vladi, a ostali dijelovi zahtjeva

proглашeni su nedopuštenima na temelju pravila 54. stavak 3. Pravila Suda.

ČINJENICE

I. OKOLNOSTI SLUČAJA

A. Činjenice u odnosu na prvog podnositelja zahtjeva

1. Parnični postupak

5. Dana 22.12.1998. godine prvi podnositelj zahtjeva pokrenuo je postupak pred Općinskim sudom u Sarajevu ("Općinski sud") protiv Federacije Bosne i Hercegovine ("Federacija") tražeći nadoknadu za robu oduzetu za vrijeme rata koji se vodio u razdoblju 1992-95.
6. Dana 10.05.2007. godine, Općinski sud u Sarajevu je naredio Federaciji da prvom podnositelju zahtjeva isplati 521.556,20 konvertibilnih maraka (KM - približno 266.370 eura) na ime materijalne štete, zajedno sa zateznom kamatom po zakonskoj stopi od travnja 1992. godine, kao i troškove postupka prema relevantnim odredbama Zakona o obligacijskim odnosima iz 1978. godine.
7. Dana 23.01.2009. godine, Kantonalni sud u Sarajevu djelomično je usvojio žalbu Federacije i preinačio presudu od 10.05.2007. godine u dijelu koji se odnosi na zateznu kamatu. Taj sud je naredio da se kamata obračunava od veljače 1996. godine. U preostalom dijelu presuda je potvrđena i postala je pravomoćna istoga dana.
8. Neutvrđenoga dana Federacija je podnijela reviziju Vrhovnome sudu Federacije Bosne i Hercegovine ("Vrhovni sud") protiv presude od 23.01.2009. godine zbog pitanja primjene materijalnog prava. Dana 10.06.2010. godine Vrhovni sud je odbio reviziju. Taj sud je posebno utvrdio da je Kantonalni sud u Sarajevu pravilno primijenio Zakon o obligacijskim odnosima iz 1978. godine glede zatezne kamate.

2. Izvršni postupak

9. Dana 4.03.2009. godine Općinski sud u Sarajevu donio je rješenje o izvršenju o trošku dužnika.
10. Dana 28.05.2009. godine Općinski sud u Sarajevu je odbio prigovor dužnika i potvrdio rješenje o izvršenju od 4.03.2009.
11. Dana 16.03.2010. godine banka je obavijestila izvršni sud da je podnositelj zahtjeva primio 24.244,78 KM na ime troškova postupka.
12. Dana 9.12.2011. godine podnositelj zahtjeva je primio 521.556,20 KM na ime glavnoga duga.
13. Dana 28.01.2013. godine Općinski sud u Sarajevu je zatražio informaciju od banke o statusu izvršenja.
14. Dana 14.02.2013. godine banka je informirala Općinski sud u Sarajevu da ne smatra da je rješenje o izvršenju od 4.03.2009. godine u potpunosti provedeno (budući da nije bila isplaćena dospjela kamata).

3. Postupak pred Ustavnim sudom

15. Dana 17.08.2010. godine prvi podnositelj zahtjeva se žalio Ustavnome sudu Bosne i Hercegovine ("Ustavni sud") zbog neizvršavanja konačne presude od 10.05.2007. godine.
16. Dana 7.11. i 13.12.2012. godine prvi je podnositelj zahtjeva informirao Ustavni sud da je glavnica isplaćena 9.12.2011. godine, ali da je zatezna kamata ostala neizmirena.
17. Nakon što je pozvano da se izjasni o žalbi prvoga podnositelja zahtjeva, Federalno ministarstvo financija istaknulo je da je Zakon o ratnoj šteti iz 2001. godine propisao da ratna šteta predstavlja dio javnog duga na koji se ne primjenjuje zatezna kamata. Prema tomu, ne postoji pravni temelj za isplatu zatezne kamate prvome podnositelju zahtjeva.

18. Dana 12.06.2013. godine Ustavni sud je utvrdio povredu članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog kašnjenja u postupku izvršenja. Ustavni sud je naredio Općinskome sudu da bez odgađanja zaključi postupak izvršenja. Međutim, Ustavni sud nije razmatrao pitanje iznosa zatezne kamate.

U dijelu koji je mjerodavan za postupak pred Sudom, obrazloženje je glasilo:

"39 iz dostavljene dokumentacije nije vidljivo da je predmetni izvršni postupak okončan donošenjem pravomoćne odluke o odbacivanju ili odbijanju apelantovog izvršnoga prijedloga, niti da je izvršenje dovršeno provođenjem izvršne radnje kojom se izvršenje dovršava, niti da je Općinski sud obavijestio apelanta da nije moguće provesti odobreno izvršenje, tj. da postoji bilo koji razlog za obustavu izvršenja... obveza suda da odobri i provede izvršenje, koje je prema relevantnim odredbama Zakona o izvršnom postupku određeno na osnovu pravosnažne sudske odluke, nije iscrpljena samo donošenjem rješenja o izvršenju i njegovim dostavljanjem na izvršenje tijelu kod kojega se nalaze izvršenikova novčana sredstva.

40. Dakle, propust Općinskoga suda da u skladu sa zakonskom obavezom ne samo odobri već i provede izvršenje, te da postupak koji je zakonom određen kao hitan okonča na jedan od načina određen zakonom, a u nedostatku razloga utvrđenih zakonom koji bi opravdali takvo postupanje, za rezultat ima miješanje u apelantovo pravo na imovinu koje ne zadovoljava standard "zakonitog miješanja" u smislu članka II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju."

19. Prema posljednjim raspoloživim informacijama, ni presuda od 10.05.2007. godine (iznos na ime zatezne kamate), niti odluka Ustavnoga suda od 12.06.2013. godine do danas nisu u potpunosti izvršene.

B. Činjenice u odnosu na drugog podnosioca zahtjeva

1. Parnični postupak

20. Drugi podnositelj zahtjeva rođen je 1950. godine, a živi u Orašju.
21. Dana 5.06.2001. godine drugi podnositelj zahtjeva je pokrenuo postupak pred Općinskim sudom u Orašju protiv Federacije tražeći nadoknadu za njegovu imovinu uništenu tijekom rata koji se vodio u razdoblju 1992-95.
22. Dana 28.05.2007. godine Općinski sud u Orašju naredio je Federaciji da podnosiocu zahtjeva isplati 70.000 KM (približno 35.260 eura) na ime materijalne štete, zajedno sa zateznom kamatom po zakonskoj stopi od travnja 2003. godine, kao i troškove parničnog postupka prema mjerodavnim odredbama Zakona o obligacijskim odnosima iz 1978. godine.
23. Ta presuda je postala konačna dana 7.11.2007. godine.

2. Izvršni postupak

24. Dana 14.11.2007. godine drugi podnositelj zahtjeva je podnio prijedlog za izvršenje presude od 28.05.2007. godine Općinskome sudu u Orašju.
25. Dana 14.12.2007. godine Općinski sud u Orašju donio je rješenje o izvršenju o trošku dužnika.
26. Dana 13.02.2008. godine Općinski sud je odbio prigovor dužnika i potvrdio rješenje o izvršenju od 14.12.2007. godine.
27. Dana 26.10.2009. godine drugom podnosiocu zahtjeva su emitirane obveznice vlade umjesto gotovine na ime glavnoga duga, sukladno odredbama Zakona o unutarnjem dugu iz 2004. godine (vidi točku 42. dalje u tekstu).

28. U ožujku 2010. godine drugi podnositelj zahtjeva je primio iznos od 2.477,25 KM na ime troškova postupka.

29. Dana 10.12.2010. godine banka je informirala Općinski sud u Orašju da ne može izvršiti bilo kakvu isplatu s računa dužnika bez odobrenja Ministarstva financija Federacije.

30. Dana 4.11.2011. godine Ministarstvo financija Federacije informiralo je drugog podnosioca zahtjeva da će, sukladno izmjenama Zakona o unutarnjem dugu iz 2004 (vidi točku 42. dalje u tekstu), biti isplaćen gotovinom u nominalnoj vrijednosti njegovih obveznica kojima nije trgovao na burzi, umanjenoj za iznos isplaćen na ime kamate na obveznice.

31. Dana 5.12.2011. godine drugi podnositelj zahtjeva je primio 66.499,98 KM na ime glavnice duga. Drugi podnositelj zahtjeva je potvrdio da je tom isplatom u potpunosti izmiren glavni dug.

32. Dana 17.05.2012. godine Općinski sud u Orašju djelomično je obustavio postupak izvršenja s obzirom na isplate izvršene 2010. i 2011. godine.

33. Dana 12.06.2012. godine Ministarstvo financija informiralo je Općinski sud u Orašju da je presuda od 28.05.2007. godine izvršena u cjelosti glede glavnoga duga i troškova postupka, te da ne postoji pravni temelj za isplatu zatezne kamate.

34. Dana 5.04.2013. godine Općinski sud u Orašju uputio je drugoga podnosioca zahtjeva da pokrene građansku tužbu za naknadu štete protiv banke po općim pravilima o naknadi štete zbog nepostupanja sukladno rješenju o izvršenju od 14.12.2007. godine, te neizvršenja presude od 28.05.2007. godine u cjelosti.

35. Dana 2.04.2014. godine Općinski sud u Orašju izmijenio je rješenje o izvršenju od 14.12.2007. godine glede načina izvršenja tako što je naredio izvršenje s računa dužnika u dvije različite banke.

3. Postupak pred Ustavnim sudom

36. Dana 3.01.2009. godine drugi podnositelj zahtjeva podnio je apelaciju Ustavnome sudu zbog neizvršavanja konačne presude od 28.05.2007. godine.

37. Dana 8.06.2011. godine Ustavni sud je utvrdio povredu članka 6. stavak 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u predmetu drugoga podnosioca zahtjeva, kao i u tri druga slučaja, zbog kašnjenja izvršenja u svakome od tih predmeta. Ustavni sud je također utvrdio da je plan izvršenja temeljem Zakona o unutarnjem dugu iz 2004. godine, koji je u to vrijeme propisivao izvršenje konačnih presuda isplatom ratne štete obveznicama vlade umjesto gotovinom, stavljao nesrazmjeran teret na apelante. U svome obrazloženju Ustavni sud se pozvao na svoje ranije odluke u odnosu na isto pitanje. Federaciji je naređeno da izvrši navedene konačne presude bez daljeg odgađanja.

38. Dana 16.01.2013. godine Ustavni sud je zaključio da je njegova odluka od 8.06.2011. godine izvršena.

39. Presuda od 28.05.2007. godine (iznos na ime zatezne kamate), međutim, do danas nije u cjelosti izvršena.

II. MJERODAVNO DOMAĆE PRAVO I PRAKSA

A. Zakonski propisi o ratnoj šteti

40. Federacija je 2001. godine izradila opći plan naknade ratne štete sukladno Zakonu o ratnoj šteti iz 2001. (*Zakon o utvrđivanju i ostvarivanju potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine ("SN FBiH") br. 43/01, i Uredbu o javnome dugu (*Uredba o načinu utvrđivanja i realiziranja javnog duga Federacije Bosne i Hercegovine nastalog za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, SN FBiH br. 17/02; usporedi

Čolić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, br. 1218/07 *et al.*, 10.11.2009, i *Đurić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 79867/12 *et al.*, 20.01.2015. godine u vezi s ratnom štetom u Republici Srpskoj). Potraživanja na ime ratne štete proglašena su dijelom javnoga duga Federacije na koji se ne primjenjuje zatezna kamata (članak 6. Zakona o ratnoj šteti iz 2001).

41. Izvršenje konačnih presuda kojima je dosuđena ratna šteta obustavljeno je od 16.10.1998. godine prema Zakonu o obustavi izvršenja iz 1998. (*Zakon o privremenoj obustavi od izvršenja potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti*, SN FBiH br. 39/98) i Zakonu o privremenom odlaganju izvršenja iz 2004. godine (*Zakon o privremenom odlaganju od izvršenja potraživanja temeljem izvršnih odluka na teret budžeta Federacije Bosne i Hercegovine*, SN FBiH br. 9/04).
42. Zakon o unutarnjem dugu iz 2004. godine (*Zakon o utvrđivanju i načinu izmirenja unutarnjih obveza Federacije Bosne i Hercegovine*, SN FBiH br. 66/04, 49/05, 35/06, 31/08, 32/09, 65/09, 42/11 i 35/14) uveo je plan izmirenja za izvršenje konačnih presuda kojima je naređena isplata ratne štete (vidi također *Odluku o emisiji obveznica Federacije Bosne i Hercegovine po osnovu ratnih potraživanja fizičkih i pravnih lica*, SN FBiH br. 47/09). Zakon o unutarnjem dugu propisao je da se glavni dug treba izmirivati obveznicama vlade, a da se troškovi postupka isplaćuju gotovinom. Obveznice bi dospijevale u roku od četrnaest godina. Bile bi amortizirane u deset godišnjih rata, na njih bi se obračunavala kamata po godišnjoj stopi od 2,5% i bile bi utržive na burzi. Zatezna kamata dosuđena pravomoćnim presudama je otpisana (vidi članak 17. stavak 4. Zakona o unutarnjem dugu iz 2004).
43. Kasnije, nakon niza odluka Ustavnoga suda kojima je utvrđeno da je takvo zakonsko rješenje suprotno članku 6. stavak 1. i članku 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju - među kojima i odluke u predmetu drugoga podnositelja zahtjeva (vidi točku 37. gore u tekstu), te odluka br. AP 703/04 od 23.03.2005, AP 1084/06 od 11.03.2008. i AP 1307/08 od 9.07.2010. godine - Zakon o unutarnjem dugu iz 2004. godine doživio je nekoliko izmjena. Najvažnija od njih, koja je izvršena u studenome 2011. godine, propisala je da se konačne presude izvršavaju gotovinom. Odredba koja se odnosi na zateznu kamatu ostala je neizmijenjena.

B. Zakon o obligacijskim odnosima iz 1978. godine

44. Članak 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima iz 1978. godine, Službeni glasnik Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije br. 29/78, 39/85 i 57/8, i Službeni glasnik Republike Bosne i Hercegovine br. 2/92, 13/93 i 13/94) propisuje da u slučaju kašnjenja u izvršenju, osim glavnice duga dužnik mora platiti i zateznu kamatu po zakonskoj stopi.

C. Praksa Vrhovnoga suda i Ustavnoga suda

45. U odluci od 14.09.2004. godine, u još jednom predmetu ratne štete sličnom predmetnome slučaju, Vrhovni sud je odbio reviziju koju je podnijela Federacija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U dijelu relevantnome za postupak pred Sudom, njezino obrazloženje glasi:
 "... Pravilno su nižestepeni sudovi primijenili materijalno pravo i naveli pravilne i razumljive razloge koje prihvaća i ovaj sud.
 Ne stoje revizijski prigovori koji upućuju na primjenu Zakona o utvrđivanju i ostvarivanju potraživanja nastalih za vrijeme ratnog stanja i neposredne ratne opasnosti...
 Ovim Zakonom se, međutim, utvrđuje procedura ostvarivanja ovih potraživanja pa navedeni zakon nema

karakter materijalnopravnog propisa, već predstavlja procesno pravni zakon koji se odnosi na realizaciju određene vrste potraživanja. U takvoj situaciji njegove odredbe kojima se potraživanja proglašavaju javnim dugom Federacije kao i odredba da se na njih ne obračunavaju kamate od dana nastanka pa do dana realizacije ne utiču na tijek postupka kojim se utvrđuju potraživanja, već može biti od utjecaja tek u fazi izvršenja.

... Stoga nisu osnovani prigovori revidenta da je drugostupanjski sud prilikom donošenja svoje odluke, bio dužan primijeniti i ovaj Zakon...

Kako se ne radi o materijalnom propisu, to bez obzira na činjenicu što je Zakon o utvrđivanju i ostvarivanja potraživanja nastalih u ratnom stanju i neposredne ratne opasnosti stupio na snagu prije donošenja drugostupanjske presude isti nije mogao biti primijenjen u ovoj fazi postupka..."

46. U odluci od 20.12.2005. godine koja se odnosi na ratnu štetu u Republici Srpskoj (br. AP 774/04 od 20.12.2005), Ustavni sud je smatrao da zatezna kamata dosuđena pravomoćnim presudama predstavlja "imovinu" u smislu članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

47. Kasnije, u predmetu koji je sličan predmetnim slučajevima, Ustavni sud je potvrdio zaključak izvršnoga suda da su očigledno neosnovani prigovori dužnika koji su se temeljili na odredbama o zateznoj kamati (odluka br. AP 3940/13 od 7.10.2014). U dijelu relevantnome za postupak pred Sudom, obrazloženje je glasil:

"28. Kada su u pitanju apelantovi navodi da se u konkretnom slučaju radi o odbijanju nadležnog tijela da izvrši pravomoćnu presudu, Ustavni sud naglašava da je izvršenikove prigovore koji se odnose na primjenu odredaba Zakona o ratnoj šteti iz 2001 i Zakona o unutarnjem dugu iz 2004 [o zateznoj kamati], a koje apelant ističe kao razloge odbijanja izvršenja, Općinski sud već ocijenio...te ih je odbio kao neosnovane i bankama naložio daljnje provođenje izvršnog postupka..."

PRAVO

I. SPAJANJE ZAHTEJEVA

48. S obzirom na njihovu zajedničku činjeničnu i pravnu pozadinu, Sud je odlučio spojiti ova dva zahtjeva sukladno pravilu 42. stavak 1. Pravila Suda.

II. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVAK 1. KONVENCIJE

49. Podnositelji zahtjeva žale se zbog neizvršavanja konačnih domaćih presuda donesenih u njihovu korist. Oni se pozivaju na članak 6. stavak 1. Konvencije koji u relevantnome dijelu propisuje:
 "Prilikom odlučivanja o građanskim pravima i obvezama... svatko ima pravo na pravičan i javni postupak u razumnom roku, pred neovisnim i nepristranim sudom uspostavljenim na osnovu zakona."

A. Dopuštenost

1. Prigovori vlade glede dopuštenosti

50. Vlada tvrdi da članak 6. stavak 1. nije primjenjiv na predmetni slučaj jer pravo čije ostvarenje podnositelji zahtjeva traže nema temelj u domaćem zakonu. Zakon o ratnoj šteti iz 2001. i Zakon o unutarnjem dugu iz 2004. godine, koji predviđaju da se zatezna kamata ne obračunava na potraživanja ratne štete i da će zatezna kamata dosuđena pravomoćnim presudama biti otpisana u postupku izvršenja, već su bili na snazi u vrijeme kada su parnični sudovi

odlučivali o zahtjevima podnositelja zahtjeva za naknadu štete.

51. Vlada je dalje istaknula da drugi podnositelj zahtjeva nije iscrpio domaća pravna sredstva budući da se trebao ponovo žaliti Ustavnome sudu nakon izmjena mjerodavnog zakonodavstva u studenome 2011. godine. Odluka Ustavnoga suda od 8.06.2011. godine nije relevantna za njegove predmetne pritužbe koje se odnose na zateznu kamatu.
52. Podnositelji zahtjeva se nisu suglasili s navedenim. Posebno kada je riječ o drugome prigovoru vlade, drugi podnositelj zahtjeva je istaknuo da je iskoristio sve pravne lijekove koji su mu bili na raspolaganju.

2. Ocjena Suda

(a) Spoјivost *ratione materiae*

53. Sud ponavlja da članak 6. stavak 1. obuhvaća samo "sporove" o "građanskim pravima i obvezama" za koja se može reći da su, barem u smislu tvrdnje koju je moguće dokazivati, priznata prema domaćem pravu. Sam po sebi, on ne jamči bilo kakav poseban sadržaj za "građanska prava i obveze" u pozitivnome pravu država članica (vidi, *inter alia*, *Z i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 29392/95, točka 87, ESLJP 2001-V). Sud ne može tumačenjem članka 6. stavak 1. stvoriti neko pozitivno pravo koje nema pravni temelj u državi o kojoj je riječ. Polazište za Sud moraju biti odredbe mjerodavnoga domaćeg prava i njihovo tumačenje od strane domaćih sudova. Potrebno je gledati izvan pojave i upotrijebljenih jezičkih formulacija i usredotočiti se na realnosti određene situacije (vidi *Boulois protiv Luksemburga* [VV], br. 37575/04, točke 90-92, ESLJP 2012 i tamo citirane predmete). Među ostalim kriterijima koje Sud može uzeti u obzir je i priznavanje navodnoga prava u sličnim okolnostima od strane domaćih sudova ili činjenica da su oni zahtjev podnositelja zahtjeva ispitivali u meritumu (vidi *Vilho Eskelinen i drugi protiv Finske* [VV], br. 63235/00, točka 41, ESLJP 2007-II).
54. Vraćajući se na predmetni slučaj, Sud zapaža da su domaći sudovi priznali pravo podnositelja zahtjeva na zateznu kamatu. Točno je, kako je s pravom istaknula vlada, da su u vrijeme kada su domaći sudovi razmatrali zahtjeve podnositelja zahtjeva na snazi bili Zakon o ratnoj šteti iz 2001. i Zakon o unutarnjem dugu iz 2004. godine. Sud, međutim, primjećuje da su sudovi odlučili ispitati zahtjeve podnositelja zahtjeva prema općim pravilima o naknadi štete, a ne prema ova dva zakona. Kao što je već rečeno, kada odlučuje o tome da li građansko pravo postoji ili ne postoji, Sud također mora vidjeti kako domaći sudovi tumače domaći zakon.
55. S obzirom na navedena razmatranja, Sud zaključuje da je članak 6. stavak 1. primjenjiv na predmetni slučaj.

(b) Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova

56. Sud ponavlja da se prilikom primjene pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava iz članka 35. stavak 1. Konvencije mora uzeti u obzir činjenica da se on primjenjuje u kontekstu mehanizma za zaštitu ljudskih prava koji su države potpisnice pristale uspostaviti. Prema tomu, Sud je uvažio da se članak 35. mora primjenjivati s određenim stupnjem fleksibilnosti i bez pretjeranog formalizma. On je dalje ocijenio da pravilo o iscrpljivanju domaćih pravnih lijekova nije apsolutno, te da se ne može primjenjivati automatski; prilikom ispitivanja je li to pravilo poštovano, bitno je imati u vidu posebne okolnosti konkretnoga predmeta. To znači, između ostalog, da Sud mora realno uzeti u obzir ne samo postojanje formalnih

pravnih sredstava u pravnome sustavu dotične države potpisnice, već i opći pravni i politički kontekst u kojemu oni djeluju, kao i osobne prilike podnositelja zahtjeva (vidi između ostalih izvora *Kurić i drugi protiv Slovenije* [VV], br. 26828/06, točka 286, ESLJP 2012 (izvaci), i *Mocanu i drugi protiv Rumunjske* [VV], br. 10865/09 i 2 druga, točke 220-225, ESLJP 2014 (izvaci), i tamo citirane predmete).

57. Vraćajući se predmetnom slučaju Sud primjećuje da se ustavna apelacija drugoga podnositelja zahtjeva u biti odnosila na plan izvršenja temeljem Zakona o unutarnjem dugu iz 2004. godine koji je tada bio na snazi (vidi točku 37. u tekstu gore). Sud dalje zapaža da je o ustavnoj apelaciji prvog podnositelja zahtjeva odlučeno 2013. godine, što znači nakon zakonskih izmjena na koje se pozvala vlada, te da iako je on jasno formulirao svoju pritužbu glede zatezne kamate, Ustavni sud nije razmatrao to pitanje (vidi točke 16. i 18. gore u tekstu). Nadalje, u kasnijoj odluci koja se odnosila na ratnu štetu, Ustavni sud je samo potvrdio obrazloženje izvršnoga suda glede zatezne kamate, bez davanja vlastitoga mjerodavnoga tumačenja po ovome pitanju (vidi točku 47. gore u tekstu).
58. Prema tomu, nije pokazano da bi nova apelacija Ustavnome sudu u ovoj konkretnoj stvari mogla osigurati pravnu zaštitu u vezi s pritužbom drugoga podnositelja zahtjeva i pružiti mu razumne izgleda na uspjeh. U takvim okolnostima Sud smatra da se ne mogu prihvatiti prigovori vlade glede neiscrppljivanja domaćih pravnih sredstava (vidi, *mutatis mutandis*, *Zornić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 3681/06, točka 21, 15.07.2014, i *Hadžimešlić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 3427/13 i 2 druga, točka 46, 3.11.2015).

3. Zaključak

59. Sud konstatira da zahtjevi nisu očigledno neosnovani u smislu članka 35. stavak 3. (a) Konvencije, te da nisu nedopušteni niti po bilo kojem drugom osnovu. Oni se stoga moraju proglasiti dopuštenima.

B. Meritum

1. Navodi strana

60. Podnositelji zahtjeva su naveli da su domaći sudovi utvrdili njihova građanska prava presudama od 10. i 28.05.2007. godine koje su ostale neizvršene.
61. Vlada je tvrdila da su konačne presude u korist podnositelja zahtjeva izvršene u cjelosti. Podnositelji zahtjeva su primili isplatu glavnice duga i troškova postupka. Zatezna kamata nije mogla biti isplaćena jer je bila otpisana u skladu sa Zakonom o unutarnjem dugu iz 2004. godine.

2. Ocjena Suda

62. Sud ponavlja da članak 6. stav 1. svakoj osobi osigurava pravo da o zahtjevu koji se odnosi na njena građanska prava i obveze odlučuje sud: na taj način, on otjelovljuje "pravo na sud" čije je jedan aspekt pravo pristupa, odnosno pravo pokretanja postupka pred sudom u građanskim stvarima. Međutim, to pravo bilo bi iluzorno ako bi domaći pravni sustav države potpisnice dozvoljavao da konačna, obvezujuća sudska odluka ostane bez učinka na štetu jedne strane. Bilo bi nezamislivo da članak 6. stavak 1. detaljno opisuje postupovna jamstva koja se daju stranama u postupku - postupak koji je pravičan, javan i ekspeditivan - a da ne štiti provedbu sudskih odluka. Tumačenje da se članak 6. odnosi isključivo na pristup sudovima i vođenje postupka, doista bi dovelo do situacija nespojivih s načelom vladavine prava koje su se države potpisnice obvezale poštovati kada su ratificirale Konvenciju. Izvršenje presude bilo kojega suda mora se stoga smatrati sastavnim dijelom "sudeња" u smislu članka 6. (vidi *Hornsby protiv Grčke*,

- 19.03.1997, točka 40, *Izvjestaji 1997-II, i Immobileiare Saffi protiv Italije* [VV], br. 22774/93, točka 63, ESLJP 1999-V).
63. Sud ponavlja da načelo pravne sigurnosti predstavlja jedan od temeljnih aspekata vladavine prava koje, između ostaloga, zahtijeva da kada sudovi konačno odluče o nekome pitanju, njihova odluka se ne treba dovoditi u pitanje (vidi *Brumărescu protiv Rumunjske* [VV], br. 28342/95, točka 61, ESLJP 1999-VII, i *Jeličić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 41183/02, točka 44, ESLJP 2006-XII).
64. Sud dalje primjećuje da je izvršni sud uputio drugoga podnositelja zahtjeva da podnese tužbu u parničnom postupku protiv banke prema općim pravilima o naknadi štete zbog neizvršavanja presude donesene u njegovu korist u cjelosti. U vezi s tim Sud ponavlja da bi zahtjev da podnositelj zahtjeva pokrene drugi parnični postupak nakon što je već dobio konačnu presudu u svoju korist za njega predstavljao prekomjeran teret (vidi, *mutatis mutandis*, *Metaxas protiv Grčke*, br. 8415/02, točka 19, 27.05.2004, i *Đukić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 4543/09, točka 33, 19.06.2012). Jasno je da je prošlo više od osam, odnosno skoro deset godina, od pravomoćnosti domaćih odluka o kojima je riječ, a one još uvijek nisu u cjelosti izvršene. Prema tomu, Sud zaključuje da je došlo do povrede članka 6. stavak 1. Konvencije u predmetnom slučaju (vidi *Jeličić*, citiran gore, točke 38-46 i 48-49; *Milisavljević protiv Bosne i Hercegovine*, br. 7435/04, točka 27, 3.03.2009; i *Đukić*, citiran gore, točka 33).

III. NAVODNA POVREDA ČLANKA 1. PROTOKOLA BR. 1 UZ KONVENCIJU

65. Podnositelji zahtjeva su se dalje žalili da dugotrajni propust vlasti da postupe prema obvezujućim i izvršnim presudama donesenim u njihovu korist predstavlja povredu njihovoga prava na mirno uživanje vlasništva zajamčenog člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju koji glasi:
"Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na neometano uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne može lišiti njegovoga vlasništva osim u javnom interesu i u skladu s uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.
Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnima kako bi uredila korištenje vlasništva sukladno općem interesu ili kako bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni."

A. Dopuštenost

66. Sukladno svojim navodima u odnosu na članak 6. stavak 1. Konvencije, vlada je tvrdila da članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju nije primjenjiv u predmetnom slučaju budući da prema domaćem zakonu podnositelji zahtjeva nisu imali legitimno očekivanje da će im biti isplaćena zatezna kamata. Vlada se posebno poziva na slučaj *Kopecký protiv Slovačke* ([VV], br. 44912/98, točka 56, ESLJP 2004-IX). Vlada je dalje navela da se predmetni slučaj razlikuje od predmeta koji je Ustavni sud ispitivao u svojoj odluci od 20.12.2005. godine (vidi točku 45. gore u tekstu) budući da je u vrijeme kada su razmatrani zahtjevi za naknadu štete ovih podnositelja zahtjeva, *lex specialis* glede zatezne kamate već bio na snazi.
67. Podnositelji zahtjeva su ponovili da je njihovo pravo na zateznu kamatu utvrđeno konačnim presudama domaćih sudova.
68. Suprotno tvrdnji vlade, Sud je mišljenja da se presedan utvrđen u presudi *Kopecký* ne može primijeniti na predmetni slučaj. U tome predmetu zahtjev podnositelja

zahtjeva za restituciju bio je uvjetan od početka, a pitanje o tome je li on ispunio zakonske uvjete trebalo je biti razriješeno u narednim sudskim postupcima. Sudovi su na kraju utvrdili da podnositelj zahtjeva nije ispunio zakonske uvjete. Sud je stoga zaključio da zahtjev podnositelja zahtjeva u tom predmetu nije bio dovoljno utvrđen da bi se mogao okvalificirati kao "vlasništvo" čime bi stekao zaštitu članka 1. Protokola br. 1 (vidi *Kopecký*, citiran gore, točka 58).

69. U predmetnom slučaju, međutim, "vlasništvo" podnositelja zahtjeva u smislu članka 1. Protokola br. 1 utvrđeno je konačnim presudama nadležnih domaćih sudova (vidi, *Burđov protiv Rusije*, br. 59498/00, točka 40, ESLJP 2002-III). Točno je da je *lex specialis* već bio na snazi u vrijeme kada su razmatrani zahtjevi podnositelja zahtjeva. Međutim, kako je gore već rečeno, domaći sudovi, iako su znali za dotični *lex specialis*, odlučili su primijeniti opća pravila o naknadi štete.
70. Sud konstatira da zahtjevi nisu očigledno neosnovani u smislu članka 35. stavak 3. (a) Konvencije. Nadalje, oni nisu nedopušteni niti po bilo kojem drugom osnovu. Stoga se moraju proglasiti dopuštenima.

B. Osnovanost

1. Navodi strana

71. Podnositelji zahtjeva su ponovili da je za potpuno izvršenje domaćih presuda koje su predmet razmatranja potrebno isplatiti zateznu kamatu.
72. Vlada je tvrdila da su konačne presude u korist podnositelja zahtjeva izvršene u cjelosti.

2. Ocjena Suda

73. Sud ponavlja da nemogućnost osiguranja izvršenja konačne presude u korist podnositelja zahtjeva predstavlja miješanje u njegovo ili njeno pravo na mirno uživanje vlasništva, kako je propisano u prvoj rečenici prvog stavka članka 1. Protokola br. 1 (vidi, među ostalim izvorima predmet *Burđov*, citiran gore u tekstu, točka 40, i *Jeličić*, citiran gore, točka 48). Konačnim presudama koje su predmet razmatranja u ovom slučaju bez sumnje je za podnositelje zahtjeva nastalo izvršno potraživanje, zaštićeno člankom 1. Protokola br. 1.
74. Iz razloga navedenih u vezi sa člankom 6. stavak 1. Sud dalje smatra da miješanje u pravo vlasništva podnositelja zahtjeva nije opravdano u okolnostima predmetnog slučaja. Prema tomu, došlo je i do povrede članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

IV. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

75. Članak 41. Konvencije propisuje:
"Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije ili njenih Protokola, a unutarnje zakonodavstvo visoke strane ugovornice o kojoj je riječ omogućuje samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, odrediti pravičnu naknadu oštećenoj strani."
76. Podnositelji zahtjeva nisu podnijeli zahtjev za pravičnu naknadu. Prema tomu, Sud smatra da nije pozvan da im dosudi bilo koji iznos po tome osnovu.
77. Međutim, mora se napomenuti da presuda u kojoj Sud utvrdi povredu Konvencije ili njenih Protokola nameće pravnu obvezu tuženoj državi ne samo da osobama o kojima je riječ isplati iznose dosuđene u vidu pravične naknade, već i da odabere, uz nadzor od strane Odbora ministara, generalne i/ili, ako je to primjereno, individualne mjere koje će biti usvojene u njezinome domaćem pravnom poretku kako bi se otklonila utvrđena povreda (vidi *Apostol protiv Gruzije*, br. 40765/02, točke 71-73, ESLJP

- 2006, i *Marčić i drugi protiv Srbije*, br. 17556/05, тоčke 64-65, 30.10.2007).
78. Имајући у виду свој закључак у овоме предмету, Суд сматра да тужена држава мора осигурати потпуно извршење пресуда од 10. и 28.05.2007. године исплатом затезне камате која је подносиоцима захтјева досуђена тим пресудама (види, *mutatis mutandis*, *Pralica protiv Bosne i Hercegovine*, br. 38945/05, тоčka 20, 27.01.2009).

IZ NAVEDENIH RAZLOGA SUD JE JEDNOGLASNO

1. *Odlučio* spojiti захтјеве;
2. *Proglasio* захтјеве допушеним;
3. *Utврдио* да је дошло до повреде чланка 6. ставак 1. Конвенције;

4. *Utврдио* да је дошло до повреде чланка 1. Протокола бр. 1 уз Конвенцију;
 5. *Utврдио* да тужена држава има осигурати исплату затезне камате која је наређена правомоћним домаћим пресудама разматраним у предметном случају, у року од три мјесеца од дана када пресуда постане коначна суkladно чланку 44. ставак 2. Конвенције.
- Sastavljeno на енглеском језику и отпављено у писаном облику дана 25.07.2017. године, у складу с правилом 77. ставци 2. и 3. Правила Суда.

Mariјalena Tsirli
Tajnica

Ganna Yudkivska
Predsjednica

САДРЖАЈ

САВЈЕТ МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

191 Одлука о одобравању издавања државне гаранције по Уговору о зајму (Пројекат коридор VI у РС - Дио I) између ЈП Аутопутеви Републике Српске д.о.о. Бања Лука и Европске банке за обнову и развој (српски језик) Одлука о одобравању издавања државне гаранције по Уговору о зајму (Пројекат Коридор Vc у RS – Дио I) између ЈП Аутопутеви Републике Српске д.о.о. Бања Лука и Европске банке за обнову и развој (босански језик) Одлука о одобравању издавања државног јамства по Уговору о зајму (Пројекат Коридор Vc у RS - Дио I) између ЈП Аутопутеви Републике Српске д.о.о. Бања Лука и Европске банке за обнову и развој (хрватски језик) 192 Одлука о повлачењу друге транше Проширеног аранжмана (Extended Fund Facility - EFF) са Међународним монетарним фондом (ММФ) (српски језик) Одлука о повлачењу друге транше Проширеног аранжмана (Extended Fund Facility - EFF) s Међународним монетарним фондом (ММФ) (босански језик) Одлука о повлачењу друге транше Проширеног аранжмана (Extended Fund Facility - EFF) s Међународним монетарним фондом (ММФ) (хрватски језик) 193 Одлука о додјели грант средстава "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину (српски језик) Одлука о додјели грант средстава "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину (босански језик) Одлука о додјели грант средстава "Смјештај и правна помоћ за странце жртве трговине људима" за 2017. годину (хрватски језик)	194 Одлука о висини једнократне новчане накнаде за рад у Комисијама за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе Граничне полиције Босне и Херцеговине и о висини једнократне накнаде за рад у Подкомисијама формираним у склопу рада Комисија за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе (српски језик) 6 1 Одлука о висини једнократне новчане накнаде за рад у Комисијама за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе Граничне полиције Босне и Херцеговине и о висини једнократне накнаде за рад у Подкомисијама формираним у склопу рада Комисија за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе (босански језик) 6 2 Одлука о висини једнократне новчане накнаде за рад у Повјеренствима за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе Граничне полиције Босне и Херцеговине и о висини једнократне накнаде за рад у Подповјеренствима формираним у склопу рада Повјеренства за избор кандидата - кадета VIII и VIII-1 класе (хрватски језик) 7 2 195 Правилник о измјени Правилника о цијени личних докумената (српски језик) 7 Правилник о измјени Правилника о цијени личних докумената (босански језик) 8 3 Правилник о измјени Правилника о цијени особних исправа (хрватски језик) 8 196 Закључак о давању сагласности микрокредитној фондацији Партнер за подношење кредитне апликације Развојној банци Савјета Европе за дјелимично финансирање пројеката у области енергетске ефикасности (српски језик) 8 3 Закључак о давању сагласности микрокредитној фондацији Partner за подношење кредитне апликације Развојној банци Вјећа Европе за дјелимично финансирање пројеката у области енергетске ефикасности (босански језик) 8 4 5 5

Zaključak o davanju suglasnosti mikrokreditnoj fondaciji Partner za podnošenje kreditne aplikacije Razvojnoj banci Vijeća Europe za djelomično financiranje projekata u oblasti energetske učinkovitosti (hrvatski jezik)

МИНИСТАРСТВО ЦИВИЛНИХ ПОСЛОВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 197 Инструкција о стављању ван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената (српски језик)
Инструкција о стављању ван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања личних докумената (bosanski jezik)
Инструкција о стављању изван снаге Инструкције о додатним провјерама у поступку издавања особних докумената (hrvatski jezik)

МИНИСТАРСТВО КОМУНИКАЦИЈА И ТРАНСПОРТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 198 Правилник о измјенама и допунама Правилника о оспособљавању за возача моторних возила (српски језик)
Правилник о измјенама и допунама Правилника о оспособљавању за возача моторних возила (bosanski jezik)
Правилник о измјенама и допунама Правилника о оспособљавању за возача моторних возила (hrvatski jezik)

КОМИСИЈА ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 199 Одлука број 07.5-2.3-37/18-1 (српски језик)
Одлука број 07.5-2.3-37/18-1 (bosanski jezik)
Одлука број 07.5-2.3-37/18-1 (hrvatski jezik)
200 Одлука број 07.6-2.4-39/18-1 (српски језик)
Одлука број 07.6-2.4-39/18-1 (bosanski jezik)
Одлука број 07.6-2.4-39/18-1 (hrvatski jezik)

ДРЖАВНА РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ - ДЕРК

- 201 Одлука о укидању лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом (српски језик)
Одлука о укидању лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом (bosanski jezik)
Одлука о укидању лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом (hrvatski jezik)
202 Одлука о наставку коришћења лиценце (српски језик)
Одлука о наставку коришћења лиценце (bosanski jezik)
Одлука о наставку коришћења лиценце (hrvatski jezik)
203 Одлука о наставку коришћења лиценце (српски језик)
Одлука о наставку коришћења лиценце (bosanski jezik)
Одлука о наставку коришћења лиценце (hrvatski jezik)

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 204 Рјешење број 04-26-2-005-113-II/15 (српски језик) 42
Рјешење број 04-26-2-005-113-II/15 (bosanski jezik) 67
Рјешење број 04-26-2-005-113-II/15 (hrvatski jezik) 90

САВЈЕТ ЗА ДРЖАВНУ ПОМОЋ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 205 Закључак број УП/И 03-26-1-39-5/17 (српски језик) 113
Закључак број УП/И 03-26-1-39-5/17 (bosanski jezik) 114
Закључак број УП/И 03-26-1-39-5/17 (hrvatski jezik) 115
206 Закључак број УП/И 03-26-1-40-6/17 (српски језик) 115
Закључак број УП/И 03-26-1-40-6/17 (bosanski jezik) 116
Закључак број УП/И 03-26-1-40-6/17 (hrvatski jezik) 117

ВИСОКИ СУДСКИ И ТУЖИЛАЧКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 207 Одлука о престанку мандата (српски језик) 118
Одлука о престанку мандата (bosanski jezik) 118
Одлука о престанку мандата (hrvatski jezik) 119
208 Одлука број 04-13-2-3923-4/2017 (српски језик) 119
Одлука број 04-13-2-3923-4/2017 (bosanski jezik) 120
Одлука број 04-13-2-3923-4/2017 (hrvatski jezik) 120
209 Правилник о допуни Правилника о квалификационом и писменом тестирању кандидата за позиције носилаца правосудних функција у правосудју Босне и Херцеговине (српски језик) 121
Правилник о допуни Правилника о квалификационом и писменом тестирању кандидата за позиције носилаца правосудних функција у правосудју Босне и Херцеговине (bosanski jezik) 121
Правилник о допуни Правилника о квалификационом и писменом тестирању кандидата за позиције носилаца правосудних функција у правосудју Босне и Херцеговине (hrvatski jezik) 121

УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 210 Одлука број АП 2752/16 (српски језик) 122
Одлука број АП 2752/16 (bosanski jezik) 125
Одлука број АП 2752/16 (hrvatski jezik) 129
211 Рјешење број АП 867/16 (српски језик) 132
Рјешење број АП 867/16 (bosanski jezik) 133
Рјешење број АП 867/16 (hrvatski jezik) 134

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА ЧЕТВРТО ОДЈЕЉЕЊЕ

- 212 Предмет Панорама д.о.о. и Миличић против Босне и Херцеговине (Апликације бр. 69997/10 и 74793/11) (српски језик) 134
Предмет Panorama d.o.o. i Miličić protiv Bosne i Hercegovine (Апликације бр. 69997/10 и 74793/11) (bosanski jezik) 140
Предмет Panorama d.o.o. i Miličić protiv Bosne i Hercegovine (Апликације бр. 69997/10 и 74793/11) (hrvatski jezik) 145

Издавач: Овлашћена служба Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Трг БиХ 1, Сарајево - За издавача: секретар Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине Бојан Нинковић - Припрема и дистрибуција: ЈП НИО Службени лист БиХ Сарајево, Цемала Биједића 39/III - Директор: Драган Прушина - Телефони: Централна: 722-030 - Директор: 722-061 - Претплата: 722-054, факс: 722-071 - Огласни одјел: 722-049, 722-050, факс: 722-074 - Служба за правне и опште послове: 722-051 - Рачуноводство: 722-044, 722-046 - Комерцијала: 722-042 - Претплата се утврђује полугодишње, а уплата се врши УНАПРИЈЕД у корист рачуна: UNICREDIT BANK д.д. 338-320-22000052-11, ВАКУФСКА БАНКА д.д. Сарајево 160-200-00005746-51, NYPO-ALPE-ADRIA-BANK А.Д. Бања Лука, филијала Брчко 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK д.д. БиХ Сарајево 161-000- 00071700-57 - Штампа: "Унионинвестпластика" д.д. Сарајево - За штампарiju: Јасмин Муминовић - Рекламације за непримљене бројеве примају се 20 дана од изласка гласила.

"Службени гласник БиХ" је уписан у евиденцију јавних гласила под редним бројем 731. Упис у судски регистар код Кантоналног суда у Сарајеву, број УФ/І - 2168/97 од 10.07.1997. године. - Идентификацијски број 4200226120002. - Порезни број 01071019. - ПДВ број 200226120002. Молимо претплатнике да обавезно доставе свој ПДВ број ради издавања пореске фактуре. Претплата за I полугодиште 2018. за "Службени гласник БиХ" и "Међународне уговоре" 120,00 КМ, "Службене новине Федерације БиХ" 110,00 КМ.

Web издање: <http://www.sluzbenilist.ba> - годишња претплата 240,00 КМ